

โครงการออกแบบศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตและสมดุลจิตใจแบบครบวงจร จังหวัดกระบี่
INTEGRATED LIFE EMPOWERMENT AND MENTAL BALANCE CENTER DESIGN
PROJECT KRABI PROVINCE

มณฑนา แซ่งสวัสดิ์
MANTANA SENGSAWAT

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF BACHELOR OF ARCHITECTURE
PRINCE OF SONGKHLA UNIVERSITY

2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

โครงการออกแบบศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตและสมดุลจิตใจแบบครบวงจร จังหวัดกระบี่
INTEGRATED LIFE EMPOWERMENT AND MENTAL BALANCE CENTER DESIGN
PROJECT KRABI PROVINCE

มณฑนา แซ่งสวัสดิ์
MANTANA SENGSAWAT

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF BACHELOR OF ARCHITECTURE
PRINCE OF SONGKHLA UNIVERSITY

2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ขอรับรองว่างานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(อาจารย์กรสวรรค์ชนก เขียววิชัย)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ.....

(นางสาวมณฑนา ช่างสวัสดิ์)

นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาตรีในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางสาวมณฑนา เสงส์สวัสดิ์)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	โครงการออกแบบศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตและสมดุลจิตใจแบบครบวงจร จังหวัดกระบี่
ผู้เขียน	นางสาวมณฑนา แซงสวัสดิ์
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2568

บทคัดย่อ

ภาวะความเหนื่อยล้าทางใจและความเครียดสะสมจากวิถีชีวิตร่วมสมัย ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตอย่างครอบคลุม ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ และการใช้ชีวิตประจำวัน การฟื้นฟูจิตใจอย่างเป็นระบบจึงเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องพัฒนาผ่านความร่วมมือทางด้านการแพทย์ จิตวิทยา และการออกแบบสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเยียวยา เพื่อช่วยให้ผู้ใช้งานกลับคืนสู่สมดุลของชีวิตได้อย่างยั่งยืน

สถาปัตยกรรมมีบทบาทสำคัญในการเยียวยาสภาพจิตใจผ่านการออกแบบที่ส่งเสริมประสบการณ์ผู้ใช้งาน โดยเฉพาะการจัดลำดับพื้นที่ (Spatial Sequence) ที่นำพาเข้าสู่สภาวะผ่อนคลายและเชื่อมโยงกับธรรมชาติพร้อมลดสิ่งรบกวนที่ไม่จำเป็น แนวทางดังกล่าวปรากฏในกรณีศึกษาที่ยืนยันว่าการออกแบบพื้นที่อย่างมีจังหวะและต่อเนื่อง สามารถกระตุ้นการฟื้นฟูทั้งร่างกายและจิตใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โครงการ “ศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตสมดุลจิตใจแบบครบวงจร จังหวัดกระบี่” มีจุดมุ่งหมายเพื่อออกแบบพื้นที่สำหรับการฟื้นฟูและปรับสมดุลชีวิต โดยตั้งอยู่ในบริบทที่มีศักยภาพด้านธรรมชาติ ทั้งภูเขาและทะเล พื้นที่โครงการถูกพัฒนาให้รองรับกิจกรรมการบำบัดและการพักผ่อนอย่างเป็นลำดับ ตั้งแต่พื้นที่สาธารณะไปจนถึงพื้นที่ส่วนตัว ภายใต้แนวคิดการออกแบบที่เน้นความเรียบง่าย เชื่อมโยงธรรมชาติ และสร้างประสบการณ์เชิงสถาปัตยกรรมที่เอื้อต่อการเยียวยา ส่งผลให้ผู้ใช้งานสามารถฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ พร้อมยกระดับคุณภาพชีวิตได้อย่างยั่งยืน

Thesis Title INTEGRATED LIFE EMPOWERMENT AND MENTAL BALANCE CENTER DESIGN
PROJECT KRABI PROVINCE

Author Mantana Sengsawat

Major Architecture

Year 2025

ABSTRACT

Mental exhaustion and accumulated stress from contemporary lifestyles profoundly impact quality of life across physical, emotional, and daily dimensions. Consequently, systematic psychological restoration must be developed through an integration of medical science, clinical psychology, and restorative environmental design. These collaborative efforts are essential in helping individuals regain a sustainable life balance.

Architecture plays a vital role in psychological healing by creating spaces that enhance user experience. In particular, the use of **spatial sequence** guides occupants into a state of relaxation, fostering a connection with nature while minimizing unnecessary stimuli. International and domestic case studies confirm that rhythmic and continuous spatial design effectively stimulates both physical and mental restoration.

The Integrated Life Empowerment and Mental Balance Center in Krabi aims to design spaces dedicated to life restoration and rebalancing. Set within a high-potential natural context of both mountains and sea, the project supports a seamless progression of therapeutic and recreational activities, transitioning from public to private zones. Guided by a design concept that emphasizes simplicity and a deep connection to nature, the architecture fosters healing experiences that allow users to rejuvenate both physically and mentally, ultimately enhancing their quality of life sustainably.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงต่อ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ทั้งในด้านแนวคิดทางสถาปัตยกรรม กระบวนการออกแบบ และการพัฒนาผลงานให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตลอดจนขอขอบพระคุณ อาจารย์ผู้ตรวจแบบทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำเชิงวิชาการอย่างรอบคอบและมีเหตุผล ซึ่งช่วยให้ข้าพเจ้าได้พัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์ และถ่ายทอดแนวความคิดสู่รูปแบบทางสถาปัตยกรรมได้อย่างเป็นระบบ รวมถึงขอขอบพระคุณ คณาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยตรัง ทุกท่าน ที่ได้ถ่ายทอดองค์ความรู้

ข้าพเจ้าขอแสดงความซาบซึ้งใจอย่างยิ่งต่อ คุณบิดา มารดา พี่สาว และน้องชาย รวมถึงเพื่อน ๆ ของข้าพเจ้า ที่คอยเป็นกำลังใจสำคัญในทุกช่วงเวลา ทั้งในยามเหน็ดเหนื่อยและยามที่ต้องเผชิญกับอุปสรรค ความรัก ความเข้าใจ และการสนับสนุนจากครอบครัวเป็นพลังอันยิ่งใหญ่ที่หล่อเลี้ยงให้ข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาโครงการนี้ให้สำเร็จสมบูรณ์

นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณผู้ให้สัมภาษณ์และผู้ให้ข้อมูลทางวิชาการ โดยเฉพาะบุคลากรทางการแพทย์และผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิต ที่ได้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับภาวะหมดไฟ รวมถึงขอขอบคุณมหาวิทยาลัยที่ได้มอบทุนสนับสนุน ซึ่งช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายและเอื้อให้การศึกษา ค้นคว้าและพัฒนาโครงการดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องจนสำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับการได้รับ ทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ 2569 จากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง ซึ่งได้มอบโอกาสและสนับสนุนทุนการศึกษาอันทรงคุณค่านี้ ให้แก่ข้าพเจ้า การสนับสนุนดังกล่าวไม่เพียงช่วยบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา แต่ยังเป็นแรงผลักดันสำคัญในการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการ และการสร้างสรรค์ผลงานด้านสถาปัตยกรรมให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าจะนำโอกาสที่ได้รับในครั้งนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจในการศึกษา พัฒนาตนเอง และสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ให้มีคุณค่า อันจะเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาวิชาชีพ สถาปัตยกรรมและสังคมต่อไปในอนาคต

ลงชื่อ.....

(นางสาวมณฑนา ช่างสวัสดิ์)

นักศึกษา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(5)
สารบัญภาพ	(7)
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตการศึกษา (Scope of Study)	3
1.4 กระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการศึกษา (Methodology)	5
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (Expected Benefits)	6
1.6 คำถามวิทยานิพนธ์ (Research Questions)	7
1.7 สมมติฐานของการศึกษา	8
1.8 คำสำคัญ (Keywords)	8
2. ทบทวนวรรณกรรม	10
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง (Concepts and Theories)	10
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Related Research Studies)	30
2.3 กรณีศึกษางานออกแบบที่เกี่ยวข้อง (Related Architectural Case Studies)	33
3. การวิเคราะห์เพื่อการออกแบบ	41
3.1 จุดมุ่งหมายของโครงการ	41
3.2 การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ (Feasibility & Policy Study)	42
3.3 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ (Site Analysis)	61

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 การวิเคราะห์ผู้ใช้และอาคาร (User & Building Analysis)	82
3.5 การวิเคราะห์และจัดกลุ่มประโยชน์ใช้สอย (Space Function Analysis)	87
3.6 การวิเคราะห์กฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง (Legal & Regulatory Analysis)	112
3.7 ภาพบรรยากาศและอัตลักษณ์ของโครงการ (Atmosphere & Visualization)	119
4. แนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรม	120
4.1 แนวคิดหลักของโครงการ (Core Design Intent)	120
4.2 นิยามปัญหา (Problem Definition)	121
4.3 การกำหนดปัญหาเพื่อการออกแบบ (Problem Definition for Design)	122
4.4 การค้นคว้าบริบทเพื่อการออกแบบ (Contextual Study for Design)	123
4.5 การกำหนดแนวทางเพื่อการออกแบบ (Design Guidelines)	124
4.6 การเชื่อมโยงแนวคิดความยั่งยืนกับกระบวนการออกแบบ (Integration of Sustainability in Design Process)	125
4.7 กลยุทธ์การออกแบบเพื่อรองรับสภาพอากาศ (Climate Responsive Design)	126
4.8 การพัฒนาของการออกแบบ	128
5. ผลการออกแบบ	129
5.1 ภาพผลงานการออกแบบ (Perspective)	129
5.2 แบบผังบริเวณ	130
5.3 แบบผังพื้นที่อาคาร	131
5.4 รูปด้าน	132
5.5 รูปตัด	136
5.6 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารที่จอดรถและลานจอดรถเก่า	140
5.7 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารต้อนรับ (รีเซปชัน)	144
5.8 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารให้คำปรึกษาพบแพทย์	148

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.9 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารปีซบาร์ เครื่องดื่มสุขภาพริมทะเล	152
5.10 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารบริหารและสำนักงาน	156
5.11 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารห้องสมุดและลานจ้เงียบ	160
5.12 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารร้านอาหารหลัก และเวิร์กช็อปปั้นดิน	164
5.13 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารเปลี่ยนเสื้อผ้า	168
5.14 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารสระน้ำบำบัดหลัก	172
5.15 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน พื้นที่นั่งพักใต้ต้นไม้	176
5.16 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน จุดฟังเสียงภายในตนเอง	180
5.17 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน สกายวอล์กสั้น ทางเดินลอยฟ้า	184
5.18 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารสระน้ำเรโซแนนซ์	189
5.19 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน โดมสว่างรับลมธรรมชาติ	193
5.20 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารโดมมีด	197
5.21 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารห้องอบไอน้ำและชานา	200
5.22 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน บ่อแช่น้ำเย็น	204
5.23 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารโดมโยคะ	208
5.24 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารนั่งสมาธิ	211
5.25 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารศูนย์สมาธิแบบเดี่ยว	215
5.26 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน ลานโยคะยามพระอาทิตย์ตก	220
5.27 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารห้องพักแบบมีด	225
5.28 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารห้องพักแบบสว่าง	230
5.29 ทศนียภาพ	235
6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ	237
6.1 บทสรุป	237
6.2 ข้อเสนอแนะ	238
บรรณานุกรม	239

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	242
ประวัติผู้เขียน	248

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1	51
สรุปโครงสร้าง ทำให้โครงการมีความพร้อมด้านธรรมาภิบาลและการบูรณาการภาคี ช่วยเร่งการอนุมัติและการเชื่อมโยงกับนโยบายเชิงพื้นที่	
3.2	51
ศักยภาพของตลาด (Market Potential)	
3.3	52
ศักยภาพเชิงพื้นที่และการเข้าถึง (Site Advantage)	
3.4	53
ต้นทุนการก่อสร้างและพัฒนา (Estimated Development Cost)	
3.5	53
ค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อปี (Operating Cost)	
3.6	54
รายได้จากที่พัก (Accommodation Revenue)	
3.7	54
รายได้จากโปรแกรมบำบัด (Wellness Program Revenue)	
3.8	55
รายได้จากสมาชิกภาพและกิจกรรมเสริม (Membership & Add-on Services)	
3.9	55
ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period)	
3.10	55
ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ (ROI)	
3.11	56
ผลตอบแทนทางสังคม (SROI)	
3.12	57
โครงการในประเทศ	
3.13	57
โครงการต่างประเทศ	
3.14	59
ปัญหาความเครียดและภาวะหมดไฟของคนรุ่นใหม่ (Burnout Issue)	
3.15	60
เทรนด์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism Trend)	
3.16	61
Demand กลุ่มเป้าหมายหลัก (Target Market Demand)	
3.17	62
สัดส่วนประชากรที่มีภาวะ Burnout แยกตามภูมิภาคของประเทศไทย (ข้อมูลโดยประมาณ ปี 2567)	
3.18	64
การเปรียบเทียบศักยภาพจังหวัดภาคใต้สำหรับการพัฒนาโครงการ Wellness Retreat	
3.19	74
การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่เพื่อการเลือกโซน (Generic Analysis – Zone Selection)	

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
3.20 การเปรียบเทียบศักยภาพพื้นที่ที่ดินเพื่อเลือกไซต์ (Site Selection Comparison)	77
3.21 ลักษณะการใช้งานหลัก	79
3.22 โครงสร้างฝ่ายงานและบุคลากรภายในโครงการ	85
3.23 ความต้องการเชิงฟังก์ชันและอารมณ์ (Functional & Emotional Needs)	87
3.24 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Public & Welcome แสดงรายการฟังก์ชันและขนาดพื้นที่ที่รองรับกิจกรรมต้อนรับและพักคอยก่อนเข้าสู่กระบวนการบำบัด	95
3.25 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Residential แสดงจำนวนยูนิต พื้นที่ต่อยูนิต และพื้นที่รวมของอาคารพักอาศัยแต่ละประเภท	96
3.26 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Healing & Therapy แสดงรายการกิจกรรมบำบัดหลัก พื้นที่ใช้สอย และการเชื่อมโยงพื้นที่แต่ละประเภท	98
3.27 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Learning & Sharing แสดงรายการพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยน และกิจกรรมกลุ่ม	101
3.28 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Administration & Staff แสดงขนาดและหน้าที่การใช้สอยของพื้นที่บริหารและบุคลากร	102
3.29 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Kitchen & F&B Support แสดงรายการพื้นที่ครัว พื้นที่เตรียมอาหาร และพื้นที่รับประทานอาหาร	103
3.30 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Maintenance & Utilities แสดงรายการระบบและพื้นที่สนับสนุนการดำเนินงานของโครงการ	104
3.31 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Parking & Open Area แสดงขนาดพื้นที่ลานจอดรถ ทางเดิน และสัดส่วนพื้นที่ภูมิทัศน์โดยรวมของโครงการ	105

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แผนที่แสดงโครงการรื้อรื้อในไทย และแผนที่ท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่	4
1.2 ภาพแสดงแนวคิด ‘ภาวะหมดไฟ ของคนทำงาน’	7
2.1 สรุปปัจจัยความสำเร็จของรีสอร์ทเชิงสุขภาพ (โปรแกรม-สถานที่-ประสบการณ์-ผลลัพธ์)	31
2.2 กลยุทธ์ยั่งยืนพื้นที่ชายฝั่ง: ยกตัวอาคาร-พื้นที่ชุ่มน้ำ-พืชพื้นถิ่น-แนวกันชนธรรมชาติ	31
2.3 ผังความเชื่อมโยง “ART/SRT-Prospect/Refuge-Neuro-architecture” สู่หลักออกแบบพื้นที่สงบ	32
2.4 บรรยากาศภายในรีสอร์ทชีวาศรม หัวหิน - ตัวอย่างสถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัยเพื่อการบำบัด	34
2.5 พื้นที่บำบัดกลางสวนของ Banyan Tree Veya Phuket - แนวคิดการออกแบบที่เชื่อมโยงน้ำ ลม และแสงธรรมชาติ	35
2.6 ภาพมุมสูงของ Lanserhof Sylt - การกลมกลืนของสถาปัตยกรรมกับเนินทรายและทะเลเหนือ	36
2.7 ภายใน The Retreat at Blue Lagoon - การผสมผสานสถาปัตยกรรมกับภูมิทัศน์หินลาวาและไอร้อนธรรมชาติ	37
2.8 อาคารพักของ Santani Wellness Resort - การเชื่อมโยงภูมิทัศน์กับสภาวะสงบทางใจ	38
2.9 Amanemu Wellness Resort - ตัวอย่างการใช้ความเรียบง่ายในสถาปัตยกรรมญี่ปุ่น	39
2.10 Comparative Summary & Design Lessons	40
3.1 สัดส่วนประชากรที่มีภาวะ Burnout ทั่วประเทศ	63
3.2 การเปรียบเทียบศักยภาพจังหวัดภาคใต้สำหรับการพัฒนาโครงการ Wellness Retreat	66
3.3 แผนที่แสดงเส้นทางคมนาคมหลัก สนามบิน และท่าเรือจังหวัดกระบี่ (Major Transportation Network of Krabi Province)	68

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.4 แผนที่แสดงโครงสร้างเขตเมืองจังหวัดกระบี่ (Krabi Urban Structure Map)	68
3.5 การวิเคราะห์เชิงพื้นที่ภายในจังหวัด (District-Level Analysis)	70
3.6 พื้นที่ศักยภาพหลักของจังหวัดกระบี่ 3 โซน	72
3.7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบศักยภาพพื้นที่ 4 โซน (A, B, C, D) ของจังหวัดกระบี่	74
3.8 วิเคราะห์ Site A, B, C	76
3.9 ตำแหน่งที่ตั้งของพื้นที่ Site A (อ่าวน้ำเมา ตำบลไสไทย อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่)	78
3.10 แผนผังการกระจายโซนหลักของโครงการ	79
3.11 แผนภาพวิเคราะห์ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม	81
3.12 แผนที่วิเคราะห์แนวทัศนียภาพภูเขาและทะเล	82
3.13 กลุ่มผู้ใช้งานหลักของโครงการ Primary Users	83
3.14 กลุ่มผู้ใช้งานหลักของโครงการ Secondary Users	83
3.15 กลุ่มผู้ใช้งานหลักของโครงการ Tertiary Users	84
3.16 โครงสร้างฝ่ายงานและบุคลากรภายในโครงการ	84
3.17 โครงสร้างองค์กรของศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตและสมดุลจิตใจ	86
3.18 User Journey: Sleep for Life Deep Retreat “เส้นทางแห่งการฟื้นฟูระบบประสาทและคืนสมดุลการนอนหลับ”	89
3.19 User Journey: Detox for Life Deep Retreat “เส้นทางแห่งการล้างพิษและฟื้นฟูพลังชีวิตจากภายใน”	90
3.20 User Journey: Mindfulness for Life Deep Retreat “เส้นทางแห่งการอยู่กับปัจจุบันและการตระหนักรู้ตนเอง”	91
3.21 User Journey: Harmony for Life Deep Retreat “เส้นทางแห่งการคืนสมดุลระหว่างพลังชีวิตและอารมณ์”	92
3.22 แผนภาพกิจกรรมและลักษณะพื้นที่ (Activity & Functional Diagram)	93

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.23 การแบ่งพื้นที่ตามช่วงประสบการณ์บำบัด (Healing Phase Mapping Diagram)	93
3.24 การพัฒนาแนวคิดผังการใช้พื้นที่ (Zoning Development Options 01-06)	107
3.25 ฉากการมาถึง (Arrival – Lobby Experience)	108
3.26 ฉากการชงชาแห่งสติ (Silent Tea Pavilion + Tea Ritual Deck)	109
3.27 ฉากพิธีบำบัดพลัง – ลานโยคะและเรย์กิริมทะเล (Reiki & Yoga Lawn)	110
3.28 ฉากการบำบัดด้วยสายน้ำ (Hydro Mind Pool)	111
3.29 ผังเมืองรวมจังหวัดกระบี่ พ.ศ.2559	114
3.30 เขตควบคุมชายฝั่งกระบี่ — พื้นที่อนุรักษ์ระบบนิเวศทะเลและป่าชายเลน กำหนดให้ เว้นแนว Buffer Zone เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	116
3.31 แนวทางการออกแบบอาคารให้สอดคล้องกับ พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 และกฎกระทรวงห้ามก่อสร้างอาคารบางชนิด	117
3.32 อาคารที่พักในโครงการต้องมีระบบความปลอดภัยตามมาตรฐานใหม่ พ.ศ.2566	118
3.33 ทัศนียภาพโครงการ	119
4.1 แนวความคิดที่สะท้อนให้เห็นถึงความเหนียวแน่นลำทางจิตใจที่ยังคงสะสมต่อเนื่อง	121
4.2 กระบวนการที่สามารถแก้ไขปัญหาและลำดับประสบการณ์ตั้งแต่การลดสิ่งรบกวน การปรับร่างกาย	122
4.3 ผลกระทบของสภาวะหมดไฟ	122
4.4 กระบวนการศึกษาบริบทของจังหวัดกระบี่ที่มีองค์ประกอบของธรรมชาติ	124
4.5 การศึกษาสิ่งแวดล้อมที่ช่วยปลุกสัญชาตญาณชีวิตที่แผ่วลงกลับมา	125
4.6 การออกแบบเพื่อตอบสนองความยั่งยืนและความยืดหยุ่นการรองรับภัยพิบัติ	126
4.7 กระบวนการเชื่อมโยงแนวคิดความยั่งยืนกับกระบวนการออกแบบ	127
4.8 แสดงการพัฒนาของการออกแบบอาคารและพื้นที่	128
5.1 ทัศนียภาพโครงการ	129
5.2 แบบแสดงผังบริเวณ	130

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.3 แบบแสดงผังพื้นที่ทุกอาคาร	131
5.4 แสดงรูปด้าน 01	132
5.5 แสดงรูปด้าน 02	133
5.6 แสดงรูปด้าน 03	134
5.7 แสดงรูปด้าน 04	135
5.8 แสดงรูปตัดตามแนวขวาง A	136
5.9 แสดงรูปตัดตามแนวยาว B	137
5.10 แสดงรูปตัดตามแนวขวาง C	138
5.11 แสดงรูปตัดตามแนวขวาง Perspective C	139
5.12 แสดงผังพื้นที่ อาคารที่จอดรถและลานจอดรถงั้	140
5.13 แสดงผังหลังคา อาคารที่จอดรถและลานจอดรถงั้	140
5.14 แสดงรูปด้านที่ 1	141
5.15 แสดงรูปด้านที่ 2	141
5.16 แสดงรูปด้านที่ 3	141
5.17 แสดงรูปด้านที่ 4	142
5.18 แสดงรูปตัดที่ 1	142
5.19 แสดงรูปตัดที่ 2	142
5.20 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารที่จอดรถและลานจอดรถงั้	143
5.21 แบบขยายรายละเอียด อาคารที่จอดรถและลานจอดรถงั้	143
5.22 แสดงผังพื้นที่ อาคารต้อนรับ (รีเซปชั่น)	144
5.23 แสดงผังหลังคา อาคารต้อนรับ (รีเซปชั่น)	144
5.24 แสดงรูปด้านที่ 1	145
5.25 แสดงรูปด้านที่ 2	145
5.26 แสดงรูปด้านที่ 3	145

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.27 แสดงรูปด้านที่ 4	146
5.28 แสดงรูปตัดที่ 1	146
5.29 แสดงรูปตัดที่ 2	146
5.30 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารต้อนรับ (รีเซปชัน)	147
5.31 แสดงแบบขยายรายละเอียด อาคารต้อนรับ (รีเซปชัน)	147
5.32 แสดงผังพื้น อาคารให้คำปรึกษาพบแพทย์	148
5.33 แสดงผังหลังคา อาคารให้คำปรึกษาพบแพทย์	148
5.34 แสดงรูปด้านที่ 1	149
5.35 แสดงรูปด้านที่ 2	149
5.36 แสดงรูปด้านที่ 3	149
5.37 แสดงรูปด้านที่ 4	150
5.38 แสดงรูปตัดที่ 1	150
5.39 แสดงรูปตัดที่ 2	150
5.40 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารให้คำปรึกษาพบแพทย์	151
5.41 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารให้คำปรึกษาพบแพทย์	151
5.42 แสดงผังพื้น อาคารปีชบาร์ เครื่องดื่มสุขภาพริมทะเล	152
5.43 แสดงผังหลังคา อาคารปีชบาร์ เครื่องดื่มสุขภาพริมทะเล	152
5.44 แสดงรูปด้านที่ 1	153
5.45 แสดงรูปด้านที่ 2	153
5.46 แสดงรูปด้านที่ 3	153
5.47 แสดงรูปด้านที่ 4	154
5.48 แสดงรูปตัดที่ 1	154
5.49 แสดงรูปตัดที่ 2	154
5.50 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารปีชบาร์ เครื่องดื่มสุขภาพริมทะเล	155

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.51 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารปีชบาร์ เครื่องดื่มสุขภาพริมทะเล	155
5.52 แสดงผังพื้นที่ อาคารบริหารและสำนักงาน	156
5.53 แสดงผังหลังคา อาคารบริหารและสำนักงาน	156
5.54 แสดงรูปด้านที่ 1	157
5.55 แสดงรูปด้านที่ 2	157
5.56 แสดงรูปด้านที่ 3	157
5.57 แสดงรูปด้านที่ 4	158
5.58 แสดงรูปตัดที่ 1	158
5.59 แสดงรูปตัดที่ 2	158
5.60 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารบริหารและสำนักงาน	159
5.61 แสดงแบบขยายรายละเอียด อาคารบริหารและสำนักงาน	159
5.62 แสดงผังพื้นที่ อาคารห้องสมุดและลานจ้เจียบ	160
5.63 แสดงผังหลังคา อาคารห้องสมุดและลานจ้เจียบ	160
5.64 แสดงรูปด้านที่ 1	161
5.65 แสดงรูปด้านที่ 2	161
5.66 แสดงรูปด้านที่ 3	161
5.67 แสดงรูปด้านที่ 4	162
5.68 แสดงรูปตัดที่ 1	162
5.69 แสดงรูปตัดที่ 2	162
5.70 แสดงแบบขยายรายละเอียด อาคารห้องสมุดและลานจ้เจียบ	163
5.71 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารห้องสมุดและลานจ้เจียบ	163
5.72 แสดงผังพื้นที่ อาคารร้านอาหารหลัก และเวิร์กช็อปปั้นดิน	164
5.73 แสดงผังหลังคา อาคารร้านอาหารหลัก และเวิร์กช็อปปั้นดิน	164
5.74 แสดงรูปด้านที่ 1	165
5.75 แสดงรูปด้านที่ 2	165

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.76 แสดงรูปด้านที่ 3	165
5.77 แสดงรูปด้านที่ 4	166
5.78 แสดงรูปตัดที่ 1	166
5.79 แสดงรูปตัดที่ 2	166
5.80 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารร้านอาหารหลัก และเวิร์กช็อปปั้นดิน	167
5.81 แสดงรูปทัศนียภาพอาคารร้านอาหารหลัก และเวิร์กช็อปปั้นดิน	167
5.82 แสดงผังพื้นที่ อาคารเปลี่ยนเสื้อผ้า	168
5.83 แสดงผังหลังคา อาคารเปลี่ยนเสื้อผ้า	168
5.84 แสดงรูปด้านที่ 1	169
5.85 แสดงรูปด้านที่ 2	169
5.86 แสดงรูปด้านที่ 3	169
5.87 แสดงรูปด้านที่ 4	170
5.88 แสดงรูปตัดที่ 1	170
5.89 แสดงรูปตัดที่ 2	170
5.90 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารเปลี่ยนเสื้อผ้า	171
5.91 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารเปลี่ยนเสื้อผ้า	171
5.92 แสดงผังพื้นที่ อาคารสระน้ำบำบัดหลัก	172
5.93 แสดงผังหลังคา อาคารสระน้ำบำบัดหลัก	172
5.94 แสดงรูปด้านที่ 1	173
5.95 แสดงรูปด้านที่ 2	173
5.96 แสดงรูปด้านที่ 3	173
5.97 แสดงรูปด้านที่ 4	174
5.98 แสดงรูปตัดที่ 1	174
5.99 แสดงรูปตัดที่ 2	174
5.100 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารสระน้ำบำบัดหลัก	175

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.101 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารสะพานน้ำบ่าบดหลัก	175
5.102 แสดงผังพื้นที่นั่งพักใต้ต้นไม้	176
5.103 แสดงผังหลังคา ที่นั่งพักใต้ต้นไม้	176
5.104 แสดงรูปด้านที่ 1	177
5.105 แสดงรูปด้านที่ 2	177
5.106 แสดงรูปด้านที่ 3	177
5.107 แสดงรูปด้านที่ 4	178
5.108 แสดงรูปตัดที่ 1	178
5.109 แสดงรูปตัดที่ 2	178
5.110 แสดงรูปภาพสามมิติ ที่นั่งพักใต้ต้นไม้	179
5.111 แสดงรูปทัศนียภาพ ที่นั่งพักใต้ต้นไม้	179
5.112 แสดงผังพื้นที่ จุดฟังเสียงภายในตนเอง	180
5.113 แสดงผังหลังคา จุดฟังเสียงภายในตนเอง	180
5.114 แสดงรูปด้านที่ 1	181
5.115 แสดงรูปด้านที่ 2	181
5.116 แสดงรูปด้านที่ 3	181
5.117 แสดงรูปด้านที่ 4	182
5.118 แสดงรูปตัดที่ 1	182
5.119 แสดงรูปตัดที่ 2	182
5.120 แสดงรูปภาพสามมิติ จุดฟังเสียงภายในตนเอง	183
5.121 แสดงรูปทัศนียภาพ จุดฟังเสียงภายในตนเอง	183
5.122 แสดงผังพื้นที่สกายวอล์ก ชั้น 1	184
5.123 แสดงผังพื้นที่สกายวอล์ก ชั้น 2	184
5.124 แสดงผังพื้นที่สกายวอล์ก ชั้น 3	185
5.125 แสดงผังหลังคา สกายวอล์ก	185

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.126 แสดงรูปด้านที่ 1	186
5.127 แสดงรูปด้านที่ 2	186
5.128 แสดงรูปด้านที่ 3	187
5.129 แสดงรูปด้านที่ 4	187
5.130 แสดงรูปตัดที่ 1	188
5.131 แสดงรูปตัดที่ 2	188
5.132 แสดงผังพื้น อาคารสระน้ำเรโซแนนซ์	189
5.133 แสดงผังหลังคา อาคารสระน้ำเรโซแนนซ์	189
5.134 แสดงรูปด้านที่ 1	190
5.135 แสดงรูปด้านที่ 2	190
5.136 แสดงรูปด้านที่ 3	190
5.137 แสดงรูปด้านที่ 4	191
5.138 แสดงรูปตัดที่ 1	191
5.139 แสดงรูปตัดที่ 2	191
5.140 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารสระน้ำเรโซแนนซ์	192
5.141 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารสระน้ำเรโซแนนซ์	192
5.142 แสดงผังพื้น อาคารโดมสว่างรับลมธรรมชาติ	193
5.143 แสดงผังหลังคา อาคารโดมสว่างรับลมธรรมชาติ	193
5.144 แสดงรูปด้านที่ 1	194
5.145 แสดงรูปด้านที่ 2	194
5.146 แสดงรูปด้านที่ 3	194
5.147 แสดงรูปด้านที่ 4	195
5.148 แสดงรูปตัดที่ 1	195
5.149 แสดงรูปตัดที่ 2	195
5.150 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารโดมสว่างรับลมธรรมชาติ	196

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.151 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารโดมสว่างรับลมธรรมชาติ	196
5.152 แสดงผังพื้น อาคารโดมมืด	197
5.153 แสดงผังหลังคา อาคารโดมมืด	197
5.154 แสดงรูปด้านที่ 1	198
5.155 แสดงรูปด้านที่ 2	198
5.156 แสดงรูปด้านที่ 3	198
5.157 แสดงรูปด้านที่ 4	199
5.158 แสดงรูปตัดที่ 1	199
5.159 แสดงรูปตัดที่ 2	199
5.160 แสดงผังพื้น อาคารห้องอบไอน้ำและชานา	200
5.161 แสดงผังหลังคา อาคารห้องอบไอน้ำและชานา	200
5.162 แสดงรูปด้านที่ 1	201
5.163 แสดงรูปด้านที่ 2	201
5.164 แสดงรูปด้านที่ 3	201
5.165 แสดงรูปด้านที่ 4	202
5.166 แสดงรูปตัดที่ 1	202
5.167 แสดงรูปตัดที่ 2	202
5.168 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารห้องอบไอน้ำและชานา	203
5.169 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารห้องอบไอน้ำและชานา	203
5.170 แสดงผังพื้น บ่อแช่น้ำเย็น	204
5.171 แสดงรูปทัศนียภาพ บ่อแช่น้ำเย็น	204
5.172 แสดงรูปด้านที่ 1	205
5.173 แสดงรูปด้านที่ 2	205
5.174 แสดงรูปด้านที่ 3	206
5.175 แสดงรูปด้านที่ 4	206

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.176 แสดงรูปตัดที่ 1	207
5.177 แสดงรูปตัดที่ 2	207
5.178 แสดงผังพื้น อาคารที่จอดรถและลานจอดรถองเท้า	208
5.179 แสดงผังหลังคา อาคารที่จอดรถและลานจอดรถองเท้า	208
5.180 แสดงรูปด้านที่ 1	209
5.181 แสดงรูปด้านที่ 2	209
5.182 แสดงรูปด้านที่ 3	209
5.183 แสดงรูปด้านที่ 4	210
5.184 แสดงรูปตัดที่ 1	210
5.185 แสดงรูปตัดที่ 2	210
5.186 แสดงผังพื้น อาคารนั่งสมาธิ	211
5.187 แสดงผังหลังคา อาคารนั่งสมาธิ	211
5.188 แสดงรูปด้านที่ 1	212
5.189 แสดงรูปด้านที่ 2	212
5.190 แสดงรูปด้านที่ 3	212
5.191 แสดงรูปด้านที่ 4	213
5.192 แสดงรูปตัดที่ 1	213
5.193 แสดงรูปตัดที่ 2	213
5.194 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารนั่งสมาธิ	214
5.195 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารนั่งสมาธิ	214
5.196 แสดงผังพื้น อาคารศูนย์สมาธิแบบเดี่ยว	215
5.197 แสดงผังหลังคา อาคารศูนย์สมาธิแบบเดี่ยว	215
5.198 แสดงรูปด้านที่ 1	216
5.199 แสดงรูปด้านที่ 2	216
5.200 แสดงรูปด้านที่ 3	217

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.201 แสดงรูปด้านที่ 4	217
5.202 แสดงรูปตัดที่ 1	218
5.203 แสดงรูปตัดที่ 2	218
5.204 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารศูนย์สมาธิแบบเดี่ยว	219
5.205 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารศูนย์สมาธิแบบเดี่ยว	219
5.206 แสดงผังพื้น ลานโยคะยามพระอาทิตย์ตก	220
5.207 แสดงผังหลังคา ลานโยคะยามพระอาทิตย์ตก	220
5.208 แสดงรูปด้านที่ 1	221
5.209 แสดงรูปด้านที่ 2	221
5.210 แสดงรูปด้านที่ 3	222
5.211 แสดงรูปด้านที่ 4	222
5.212 แสดงรูปตัดที่ 1	223
5.213 แสดงรูปตัดที่ 2	223
5.214 แสดงรูปภาพสามมิติ ลานโยคะยามพระอาทิตย์ตก	224
5.215 แสดงรูปทัศนียภาพ ลานโยคะยามพระอาทิตย์ตก	224
5.216 แสดงผังพื้น อาคารห้องพักแบบมีด	225
5.217 แสดงผังหลังคา อาคารห้องพักแบบมีด	225
5.218 แสดงรูปด้านที่ 1	226
5.219 แสดงรูปด้านที่ 2	226
5.220 แสดงรูปด้านที่ 3	227
5.221 แสดงรูปด้านที่ 4	227
5.222 แสดงรูปตัดที่ 1	228
5.223 แสดงรูปตัดที่ 2	228
5.224 แสดงรูปทัศนียภาพภายใน อาคารห้องพักแบบมีด	229
5.225 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารห้องพักแบบมีด	229

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.226 แสดงผังพื้น อาคารห้องพักแบบสว่าง	230
5.227 แสดงผังหลังคา อาคารห้องพักแบบสว่าง	230
5.228 แสดงรูปด้านที่ 1	231
5.229 แสดงรูปด้านที่ 2	231
5.230 แสดงรูปด้านที่ 3	232
5.231 แสดงรูปด้านที่ 4	232
5.232 แสดงรูปตัดที่ 1	233
5.233 แสดงรูปตัดที่ 2	233
5.234 แสดงรูปทัศนียภาพภายใน อาคารห้องพักแบบสว่าง	234
5.235 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารห้องพักแบบสว่าง	234
5.236 แสดงภาพทัศนียภาพภายนอกโครงการ 1	235
5.237 แสดงภาพทัศนียภาพภายนอกโครงการ 2	235
5.238 แบบแสดงรูปตัด Perspective C-C	236

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ภาวะความตึงเครียดสะสมและอาการหมดไฟในการทำงาน (Burnout Syndrome) ได้กลายเป็นวิกฤตการณ์ทางสุขภาพที่ขยายตัวเป็นวงกว้างในสังคมปัจจุบัน ไม่เพียงแต่ในระดับสากล แต่รวมถึงบริบทของสังคมไทยที่กลุ่มวัยทำงานรุ่นใหม่และบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่มีความรับผิดชอบสูง อาทิ แพทย์ บุคลากรทางการแพทย์ และผู้บริหารระดับสูง ต่างต้องเผชิญกับสภาวะเหนื่อยล้าทางจิตใจอย่างรุนแรง ความต้องการพื้นที่เพื่อการฟื้นฟูเยียวยาจึงไม่ใช่เพียงเรื่องของสันตนาการทั่วไป แต่เป็นการแสวงหา "สถาปัตยกรรมบำบัด" (Healing Architecture) ที่สามารถหลอมรวมสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เข้ากับกลไกการฟื้นฟูทางจิตใจได้อย่างเป็นรูปธรรม

สอดคล้องกับทิศทางการเติบโตของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) ที่เปลี่ยนผ่านจากการพักผ่อนแบบผิวเผินไปสู่การเป็น "รีสอร์ตเชิงสุขภาพ" (Wellness Resort) ซึ่งเน้นการปรับสมดุลคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน โดยหัวใจสำคัญของโครงการประเภทนี้ไม่ได้หยุดอยู่เพียงแค่การจัดเตรียมที่พัก แต่คือการออกแบบ "ประสบการณ์ผ่านประสาทสัมผัส" (Sensory Experience) การหีบเอาองค์ประกอบพื้นฐานจากธรรมชาติ ทั้งทิศทางของแสง การเคลื่อนไหวของลม เสียงน้ำ และผิวสัมผัสของวัสดุ มาเป็นเครื่องมือในการลดเกราะป้องกันทางอารมณ์ เพื่อให้ผู้ใช้งานได้กลับมาเชื่อมโยงกับสภาวะภายในของตนเองอีกครั้ง

จังหวัดกระบี่ ในฐานะพื้นที่ยุทธศาสตร์สำคัญที่มีต้นทุนทางธรรมชาติทั้งทะเลและขุนเขาที่อุดมสมบูรณ์ ประกอบกับนโยบายผลักดันของภาครัฐภายใต้แนวคิด "Krabi Wellness City" และ "Southern Wellness Corridor" ทำให้พื้นที่นี้มีศักยภาพสูงสุดในการเป็นจุดหมายของการพักผ่อนเชิงลึก (Deep Rest) โครงการ "ศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตและสมดุลจิตใจแบบครบวงจร จังหวัดกระบี่ (Integrated Life Empowerment & Mental Balance Center)" จึงถูกนำเสนอขึ้นเพื่อเป็นพื้นที่ต้นแบบที่ผสมผสานงานสถาปัตยกรรมเข้ากับศาสตร์การบำบัดทางจิตวิญญาณ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 วัตถุประสงค์ของโครงการ (Project Objectives)

เน้นการสร้างตัวตนของสถาปัตยกรรมและผลลัพธ์เชิงกายภาพ:

1. สร้างสรรค์พื้นที่สถาปัตยกรรมเชิงบำบัด (Healing Environment) ที่มุ่งเน้นการฟื้นฟูภาวะหมดไฟและความเครียดสะสม โดยให้การออกแบบพื้นที่ว่าง (Space) และองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมเป็นเครื่องมือหลักในการปรับสมดุลทางจิตใจ
2. ออกแบบปริสอร์ทเชิงสุขภาพให้สอดคล้องกับบริบทเฉพาะตัวของจังหวัดกระบี่ ทั้งในด้านภูมิอากาศและทัศนียภาพ เพื่อยกระดับประสบการณ์การพักผ่อนเชิงลึก (Deep Rest) ที่ผสมรวมอาคารเข้ากับระบบนิเวศทางธรรมชาติอย่างกลมกลืน
3. ส่งเสริมยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัด ภายใต้นโยบาย "Krabi Wellness City" โดยมุ่งเน้นการพัฒนาโครงการให้เป็นหมุดหมายสำคัญ (Landmark) ในการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพที่มุ่งเน้นสุขภาวะในระดับภูมิภาค
4. ประยุกต์ใช้แนวคิดความยั่งยืนผ่านกระบวนการออกแบบ (Passive Design) และการเลือกใช้วัสดุธรรมชาติในพื้นที่ เพื่อสร้างสถาปัตยกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและลดผลกระทบต่อบริบทที่ตั้งโครงการ

1.2.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา (Study Objectives)

เน้นไปที่เนื้อหาเชิงทฤษฎีและการหาคำตอบทางวิชาการ:

1. เพื่อศึกษาและรวบรวมองค์ความรู้ด้านสถาปัตยกรรมเชิงประสบการณ์ (Experiential Design) ที่ส่งผลต่อกระบวนการเปลี่ยนผ่านทางจิตใจ (Mental Transition) นำมาพัฒนาเป็นลำดับการเข้าถึงพื้นที่ที่ช่วยเยียวยาผู้ใช้งานอย่างเป็นขั้นตอน
2. เพื่อวิเคราะห์และบูรณาการศาสตร์การบำบัดด้วยผัสสะ (Multisensory Healing) ทั้งในด้านอิทธิพลของแสง เสียง น้ำ และการสร้างสมาธิ เพื่อกำหนดเกณฑ์ในการออกแบบสถาปัตยกรรมร่วมสมัยที่สามารถบำบัดจิตใจได้อย่างเป็นรูปธรรม
3. เพื่อทดลองการจัดวางความสัมพันธ์ระหว่างที่ว่างและธรรมชาติ (Biophilic Design) ในฐานะปัจจัยหลักที่ช่วยลดความตึงเครียดและกระตุ้นการฟื้นฟูตัวของระบบประสาทอัตโนมัติของผู้เข้าพัก

1.3 ขอบเขตการศึกษา (Scope of Study)

เพื่อให้กระบวนการศึกษาวิจัยเป็นไปอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบการดำเนินงานครอบคลุมมิติต่าง ๆ ดังนี้

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา (Content Scope)

มุ่งเน้นการสืบค้นและสังเคราะห์องค์ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมเยียวยา (Healing Architecture) และการออกแบบที่ว่างเชิงบำบัด (Therapeutic Space) โดยเชื่อมโยงเข้ากับทฤษฎีการออกแบบเชิงประสบการณ์ (Experiential Design) เพื่อทำความเข้าใจถึงอิทธิพลของสภาพแวดล้อมกายภาพที่มีต่อสภาวะจิตใจ นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึงการศึกษาแนวทางสิ่งแวดล้อมบำบัด (Environmental Psychology) เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดวางองค์ประกอบของรีสอร์ทที่ส่งเสริมความสงบภายในและการฟื้นฟูสภาวะอย่างเป็นรูปธรรม

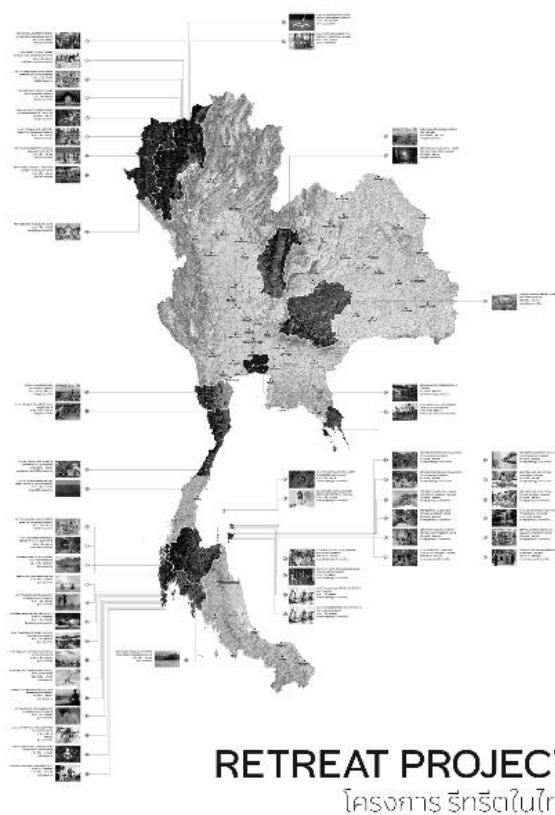
1.3.2 ขอบเขตด้านพื้นที่โครงการ (Site Scope)

พื้นที่สำหรับการศึกษาและออกแบบตั้งอยู่บริเวณ อ่าวน้ำเมา ตำบลไสไทย อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ 13 ไร่ (หรือราว 20,800 ตารางเมตร) โดยมีคุณลักษณะเฉพาะคือเป็นพื้นที่รอยต่อระหว่างเทือกเขาหินปูนและชายฝั่งทะเล ซึ่งเอื้อต่อการสร้างบรรยากาศที่เงียบสงบ การศึกษาในส่วนนี้จะเน้นการวิเคราะห์เชิงลึกทางกายภาพ (Site Analysis) ทั้งในเรื่องทิศทางของกระแสลม การเปลี่ยนผ่านของแสงในแต่ละช่วงวัน แหล่งกำเนิดเสียงตามธรรมชาติ และลักษณะความชันของพื้นที่ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการกำหนดผังโครงการให้สอดคล้องกับบริบททางธรรมชาติและข้อกำหนดทางกฎหมายผังเมือง

1.3.3 ขอบเขตด้านกระบวนการและระยะเวลา (Process & Time Scope)

การดำเนินงานวิจัยและออกแบบกำหนดกรอบระยะเวลาไว้ระหว่างปี พ.ศ. 2568 ถึง 2569 โดยแบ่งขั้นตอนการทำงานออกเป็น 3 ระยะเวลาสำคัญ ได้แก่

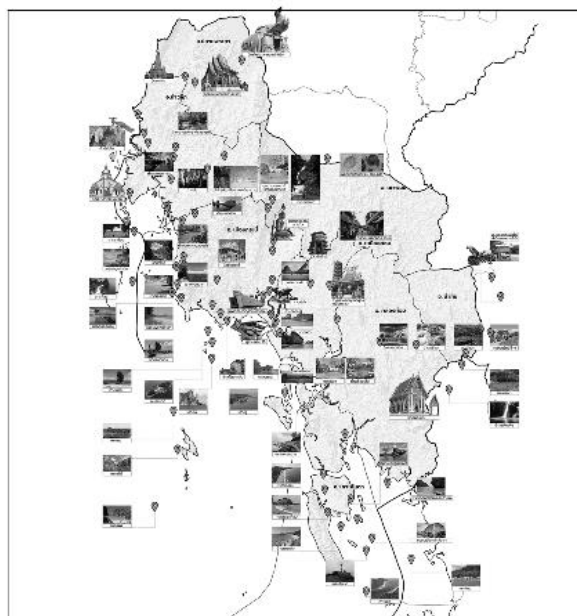
- 1) ระยะเวลาเตรียมการและรวบรวมข้อมูล เจาะลึกฐานข้อมูลทฤษฎีสถาปัตยกรรมสุขภาวะและกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้อง (Case Studies) เพื่อสร้างกรอบแนวคิดเบื้องต้น
- 2) ระยะเวลาวิเคราะห์และสังเคราะห์ ลงพื้นที่สำรวจจริงเพื่อประเมินศักยภาพและข้อจำกัดของไซต์ ก่อนจะนำข้อมูลทั้งหมดมาสกัดเป็นแนวความคิดในการออกแบบ (Design Concept)
- 3) ระยะเวลาพัฒนาผลงานออกแบบ ดำเนินการคลี่คลายแบบสถาปัตยกรรมโดยละเอียด (Design Development) พร้อมจัดทำเอกสารประกอบวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

KRABI TOURIST MAP

แผนที่ท่องเที่ยว จังหวัด กระบี่

แผนที่นี้เป็นที่แสดงสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัดกระบี่ รวมถึงธรรมชาติและวัฒนธรรมของจังหวัดกระบี่ มีสถานที่ท่องเที่ยว เช่น อ่าวเมฆ เกาะพีพี อสมานาห์ น้ำตกร้อน 500 ปี และ อ่าวมาหยา พร้อมที่พัก ร้านอาหาร และสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ ในจังหวัดกระบี่ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ทราบถึงสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัดกระบี่ และสามารถวางแผนการเดินทางได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเป็นแผนที่ที่จัดทำขึ้นโดยกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดกระบี่

ภาพที่ 1.1 แผนที่แสดงโครงการรีทรีตในไทย และแผนที่ท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่

ที่มา : มัณฑนา (2568)

1.4 กระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการศึกษา (Methodology)

ในการศึกษาและพัฒนาโครงการ ผู้วิจัยกำหนดกระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นลำดับขั้นตอน โดยมุ่งเน้นการบูรณาการข้อมูลเชิงทฤษฎีร่วมกับการวิเคราะห์เชิงประจักษ์ในพื้นที่จริง เพื่อให้ได้ข้อสรุปด้านการออกแบบที่ตอบโจทย์สุขภาวะอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1.4.1 การสืบค้นและรวบรวมองค์ความรู้ (Preliminary Research)

ในระยะเริ่มต้นของการศึกษา ได้มีการทบทวนวรรณกรรม งานวิจัย และแนวคิดทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมเพื่อสุขภาพ (Healing & Wellness Architecture) ควบคู่ไปกับแนวคิดด้านจิตวิทยาสิ่งแวดล้อม เพื่อทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง “พื้นที่” กับ “สภาวะทางจิตใจ” ของผู้ใช้งาน นอกจากนี้ ยังมีการศึกษากรณีตัวอย่างของโครงการรีสอร์ทเชิงสุขภาพทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ประสบความสำเร็จ เพื่อนำมาวิเคราะห์รูปแบบการจัดวางพื้นที่ องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม และวิธีการสร้างประสบการณ์ให้กับผู้ใช้งาน โดยข้อมูลที่ได้ถูกนำมาใช้เป็นแนวทางเบื้องต้นในการพัฒนาแนวคิดการออกแบบ

1.4.2 การวิเคราะห์บริบทพื้นที่และสภาพแวดล้อม (Contextual & Site Analysis)

การศึกษาบริบทพื้นที่มุ่งเน้นไปที่บริเวณหนองทะเลจังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นพื้นที่ตั้งของโครงการ โดยมีการสำรวจข้อมูลเชิงกายภาพที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ ได้แก่ ทิศทางแสงในแต่ละช่วงเวลา การไหลเวียนของลมตามธรรมชาติ สภาพแวดล้อมด้านเสียง รวมถึงลักษณะภูมิประเทศและพืชพรรณในพื้นที่ ข้อมูลเหล่านี้ถูกนำมาวิเคราะห์ร่วมกับข้อกำหนดทางกฎหมายและผังเมือง เพื่อประเมินศักยภาพของพื้นที่ และกำหนดแนวทางในการวางผังอาคารให้สอดคล้องกับบริบทโดยรอบอย่างเหมาะสม

1.4.3 การศึกษาพฤติกรรมและสาระสำคัญของผู้ใช้งาน (User Perspective Study)

การศึกษาในส่วนนี้มุ่งทำความเข้าใจผู้ใช้งานกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนทำงานที่มีความเครียดสะสม รวมถึงนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนเชิงสุขภาพ โดยอาศัยวิธีการสังเกตพฤติกรรม และการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการใช้ชีวิต ความคาดหวังต่อพื้นที่ และลำดับของการฟื้นฟูจิตใจที่ต้องการ ข้อมูลดังกล่าวถูกนำมาวิเคราะห์เพื่อใช้ในการกำหนดโปรแกรมพื้นที่ใช้สอย และออกแบบลำดับประสบการณ์ของพื้นที่ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมจริงของผู้ใช้งาน

1.4.4 การสังเคราะห์กรอบแนวคิดและกระบวนการออกแบบ (Design Synthesis)

หลังจากรวบรวมข้อมูลจากทั้งด้านทฤษฎี บริบทพื้นที่ และผู้ใช้งานแล้ว ได้มีการนำข้อมูลทั้งหมดมาสังเคราะห์เพื่อพัฒนาเป็นแนวคิดหลักของโครงการ โดยให้ความสำคัญกับการออกแบบลำดับการใช้งาน (User Journey) ที่สอดคล้องกับกระบวนการฟื้นฟูทางจิตใจ รวมถึงการจัดความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่เปิด (Void) และพื้นที่ปิด (Solid) เพื่อสร้างบรรยากาศที่สมดุลและเอื้อต่อการใช้งานในแต่ละช่วงของกิจกรรม

1.4.5 การพัฒนาแบบและนำเสนอผลงาน (Design Development)

ในขั้นตอนสุดท้าย เป็นการพัฒนารายละเอียดของแบบสถาปัตยกรรม ตั้งแต่ผังบริเวณ การจัดวางอาคาร ไปจนถึงรายละเอียดของพื้นที่ภายในและภายนอก โดยคำนึงถึงแนวทางการออกแบบที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและลดผลกระทบต่อธรรมชาติ (Green Design) ควบคู่ไปกับการจัดทำสื่อประกอบการนำเสนอ เช่น ภาพจำลองทัศนียภาพ และแบบสถาปัตยกรรม เพื่อถ่ายทอดแนวคิดและบรรยากาศของโครงการให้สามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (Expected Benefits)

การศึกษาและพัฒนาโครงการ “ศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตและสมดุลจิตใจแบบครบวงจร จังหวัดกระบี่” มุ่งหวังว่าผลลัพธ์จากการออกแบบจะเป็นประโยชน์ต่อวงการสถาปัตยกรรมและสังคมในมิติต่าง ๆ ดังนี้

1.5.1 ได้แนวทางการออกแบบศูนย์บำบัดและสร้างสมดุลจิตใจที่เหมาะสมกับชายฝั่งทะเลอันดามัน

โครงการนี้มีส่วนช่วยเสนอแนวทางการออกแบบสถาปัตยกรรมเพื่อสุขภาพที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามัน โดยให้ความสำคัญกับภูมิอากาศ ลักษณะภูมิประเทศ และบริบททางวัฒนธรรมของท้องถิ่น แนวทางดังกล่าวเน้นการนำองค์ประกอบธรรมชาติ เช่น แสง ลม และภูมิทัศน์ มาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบพื้นที่เพื่อการเยียวยา ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับโครงการลักษณะใกล้เคียง เช่น รีสอร์ทเชิงสุขภาพ หรือศูนย์พักฟื้น ในพื้นที่อื่นได้อย่างเหมาะสม

1.5.2 ได้ต้นแบบทางสถาปัตยกรรมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและสุขภาวะจิตใจของผู้ใช้

ผลจากการออกแบบสะท้อนให้เห็นว่าสถาปัตยกรรมสามารถมีบทบาทมากกว่าการเป็นเพียงที่อยู่อาศัยหรือสถานที่ใช้งาน แต่สามารถทำหน้าที่เป็นเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนการฟื้นฟูสุขภาวะทางจิตใจของผู้ใช้งานได้ โดยอาศัยการออกแบบลำดับพื้นที่ การควบคุมบรรยากาศ และการกระตุ้นประสาทสัมผัสในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อช่วยลดความเครียดและส่งเสริมสมาธิ แนวคิดนี้นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งในด้านความสงบทางอารมณ์และความพร้อมในการกลับไปดำเนินชีวิตประจำวัน

1.5.3 การส่งเสริมภาพลักษณ์เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค

โครงการมีศักยภาพในการเป็นต้นแบบที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของจังหวัดกระบี่ โดยเฉพาะนโยบายด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ซึ่งมุ่งเน้นการสร้างคุณค่าให้กับการท่องเที่ยวมากกว่าปริมาณผู้มาเยือน พื้นที่ลักษณะนี้สามารถดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการประสบการณ์การพักผ่อนเชิงลึก ส่งผลให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน และช่วยยกระดับภาพลักษณ์ของจังหวัดในฐานะจุดหมายปลายทางด้านสุขภาวะในระยะยาว

ภาพที่ 1.2 ภาพแสดงแนวคิด ‘ภาวะหมดไฟ ของคนทำงาน’

ที่มา : มัณฑนา (2568)

1.6 คำถามวิทยานิพนธ์ (Research Questions)

1) สถาปัตยกรรมสามารถทำหน้าที่เป็นกลไกในการช่วยฟื้นฟูสุขภาวะจิตใจของผู้ใช้งานได้อย่างไร โดยเฉพาะในกรณีของภาวะหมดไฟ (Burnout) และความเหนื่อยล้าทางอารมณ์ และผลลัพธ์ดังกล่าวสามารถรับรู้ได้ในระดับใด ทั้งในเชิงประสบการณ์และพฤติกรรมของผู้ใช้งาน

2) ลักษณะของพื้นที่ (Spatial Character) และลำดับของประสบการณ์ที่ผู้ใช้งานได้รับ มีความสัมพันธ์กับกระบวนการเยียวยาทางจิตใจอย่างไร และพื้นที่รูปแบบใดเหมาะสมกับสภาวะทางอารมณ์ที่แตกต่างกัน

3) การออกแบบเชิงประสบการณ์ (Experiential Design) สามารถนำมาใช้เพื่อสร้าง “พื้นที่เปลี่ยนผ่านทางจิตใจ” (Mental Transition) ที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้งานแต่ละกลุ่มได้อย่างไร มีประสิทธิภาพเพียงใด

1.7 สมมติฐานของการศึกษา

1) การออกแบบสถาปัตยกรรมที่ผสมองค์ประกอบของธรรมชาติ เช่น แสง ลม น้ำ และพืชพรรณ เข้ากับพื้นที่ใช้งาน มีส่วนช่วยลดความตึงเครียดและบรรเทาอาการหมดไฟของผู้ใช้งานได้ โดยเฉพาะเมื่อผู้ใช้งานสามารถรับรู้และมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมรอบตัวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลต่อความรู้สึกผ่อนคลายและการฟื้นตัวทางจิตใจ

2) การออกแบบลำดับของพื้นที่ที่มีจังหวะและความต่อเนื่อง ร่วมกับการสร้างประสบการณ์ผ่านประสาทสัมผัสหลายด้าน เช่น การมองเห็น เสียง และสัมผัส สามารถช่วยปรับสมดุลทางอารมณ์ของผู้ใช้งานได้ดีขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ทั่วไปที่ขาดการออกแบบในลักษณะดังกล่าว

1.8 คำสำคัญ (Keywords)

ภาวะหมดไฟในการทำงาน (Burnout Syndrome) หมายถึง สภาวะความเหนื่อยล้าทางอารมณ์และจิตใจอย่างรุนแรงที่เกิดจากความเครียดสะสมเรื้อรัง ซึ่งเป็นกลุ่มอาการเป้าหมายหลักที่โครงการมุ่งเน้นการบำบัดและฟื้นฟู

พื้นที่พักฟื้นสุขภาพ (Wellness Retreat) หมายถึง สถานที่พักแรมที่ออกแบบขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการดูแลสุขภาพองค์รวม โดยเน้นกระบวนการพักผ่อนเชิงลึกที่ส่งเสริมทั้งสมดุลทางกายภาพและจิตวิญญาณ

สถาปัตยกรรมเพื่อการเยียวยา (Healing Architecture) หมายถึง แนวคิดการออกแบบที่วางและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เพื่อสร้างสภาวะที่เอื้อต่อการลดความเครียดและกระตุ้นกลไกการเยียวยาตนเองของมนุษย์

การเปลี่ยนผ่านทางจิตใจ (Mental Transition) หมายถึง ลำดับขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงสภาวะทางอารมณ์จากความวุ่นวายสู่ความสงบ โดยใช้ที่ว่างทางสถาปัตยกรรมเป็นสื่อกลางในการนำพาผู้ใช้งานเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟู

พื้นที่ฟื้นคืนพลังชีวิต (Regenerative Space) หมายถึง การออกแบบพื้นที่ที่ไม่ได้เป็นเพียงที่พักอาศัย แต่มีหน้าที่ในการเติมเต็มและฟื้นฟูพลังงานทางจิตใจให้กลับมาสมบูรณ์อีกครั้งผ่านความสัมพันธ์กับธรรมชาติ

การออกแบบเชิงผัสสะ (Sensory Design) หมายถึง กลยุทธ์การจัดวางองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่คำนึงถึงการรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า เพื่อสร้างประสบการณ์เชิงบวกและกระตุ้นการรับรู้ภายในของผู้ใช้งาน

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง (Concepts and Theories)

2.1.1 นิยามและคำจำกัดความ (Definitions & Terminology)

2.1.1.1 นิยามของคำว่า “รีสอร์ท” และประเภทของรีสอร์ท (Definition and Types of Resort)

คำว่า “รีสอร์ท (Resort)” มีรากศัพท์จากภาษาอังกฤษ ซึ่งโดยความหมายพื้นฐานหมายถึง “สถานที่สำหรับการพักผ่อน” หรือ “พื้นที่ที่ผู้คนใช้หนีจากชีวิตประจำวัน” (Oxford, 2022) อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในมิติของสถาปัตยกรรมและการท่องเที่ยว ความหมายของรีสอร์ทได้ขยายออกไปมากกว่าการเป็นเพียงที่พักชั่วคราว แต่กลายเป็นพื้นที่ที่ถูกออกแบบขึ้นเพื่อรองรับการพักผ่อนอย่างครบวงจร ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ และประสบการณ์ของผู้ใช้งาน

องค์การการท่องเที่ยวโลก World Tourism Organization (2021) อธิบายว่า รีสอร์ทคือรูปแบบของที่พักอาศัยที่ผสมผสานกิจกรรมด้านการพักผ่อน สุขภาพ และนันทนาการเข้ากับบริบทของธรรมชาติ โดยมีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ พื้นที่พักอาศัย (Accommodation) พื้นที่กิจกรรม (Recreation Area) และระบบบริการต่าง ๆ (Facilities & Services) ซึ่งลักษณะดังกล่าวทำให้รีสอร์ทแตกต่างจากโรงแรมทั่วไป เนื่องจากไม่ได้มุ่งเน้นเพียงการให้บริการที่พัก แต่ให้ความสำคัญกับ “ประสบการณ์โดยรวม” ของผู้เข้าพักเป็นหลัก

ในบริบทของประเทศไทย กรมการท่องเที่ยว (2568) ให้ความหมายของรีสอร์ทว่าเป็นสถานที่พักผ่อนเพื่อการท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และมีการออกแบบทั้งอาคารและภูมิทัศน์ให้สอดคล้องกับบริบทโดยรอบ เพื่อสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อความผ่อนคลายและการรับรู้ธรรมชาติอย่างใกล้ชิด แนวโน้มของรีสอร์ทในปัจจุบันจึงให้ความสำคัญกับแนวคิดด้านความยั่งยืน (Sustainability) การใช้วัสดุพื้นถิ่น รวมถึงการเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชน

ในเชิงสถาปัตยกรรม การออกแบบรีสอร์ทไม่ได้มุ่งเน้นเฉพาะสิ่งปลูกสร้าง หากแต่รวมถึง “ระบบนิเวศแห่งการพักผ่อน (Wellness Ecosystem)” ที่ผู้ใช้งานสามารถเชื่อมโยงกับธรรมชาติ

ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า สภาพแวดล้อมจึงต้องถูกออกแบบให้เอื้อต่อความรู้สึกปลอดภัย ผ่อนคลาย และเกิดการเยียวยาอย่างลึกซึ้ง

ประเภทของรีสอร์ท (Resort Typology)

จากการทบทวนงานของ Marcus (2013) ร่วมกับแนวคิดของสำนักออกแบบด้านการพักผ่อน พบว่า “รีสอร์ท” สามารถจำแนกประเภทได้โดยพิจารณาจาก 2 ปัจจัยหลัก ได้แก่ ลักษณะของทำเลที่ตั้ง และวัตถุประสงค์ของการใช้งาน ซึ่งทั้งสองปัจจัยนี้มีอิทธิพลโดยตรงต่อรูปแบบของพื้นที่การจัดวางองค์ประกอบ และบรรยากาศโดยรวมของโครงการ

1) การจำแนกตามทำเลที่ตั้ง

- รีสอร์ทริมทะเล เน้นการเชื่อมโยงกับทะเล แสงแดด และกิจกรรมทางน้ำ
- รีสอร์ทภูเขา มุ่งเน้นการใช้ภูมิทัศน์ธรรมชาติและอากาศเย็น
- รีสอร์ทชนบท มักตั้งอยู่ท่ามกลางพื้นที่เกษตรหรือหมู่บ้านท้องถิ่น เพื่อสร้าง

บรรยากาศผ่อนคลายและใกล้ชิดวิถีชีวิตชุมชน

- รีสอร์ทเมือง เป็นรีสอร์ทขนาดเล็กในเมืองใหญ่ เน้นความสงบแฝงตัวใน

บริบทเมือง

2) การจำแนกตามวัตถุประสงค์ของการพักผ่อน

- รีสอร์ทเพื่อสุขภาพ เน้นการส่งเสริมสุขภาพกายและใจ ผ่านโปรแกรมบำบัดและกิจกรรมผ่อนคลาย
- รีสอร์ทเชิงนิเวศ เน้นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและลดผลกระทบต่อระบบนิเวศ
- รีสอร์ทเชิงการแพทย์ ผสมผสานการท่องเที่ยวกับบริการทางการแพทย์
- รีสอร์ทเพื่อครอบครัวหรือกิจกรรมเฉพาะทาง เช่น Adventure Resort /

Cultural Resort

ในบริบทของงานวิจัยด้านสถาปัตยกรรม “รีสอร์ท” ไม่ได้ถูกมองเพียงเป็นสถานที่พักผ่อนชั่วคราวเท่านั้น แต่ยังถูกอธิบายในฐานะของ “ระบบพื้นที่อยู่อาศัยกึ่งชุมชน” (Semi-Community Residential System) ซึ่งมีทั้งมิติทางกายภาพและมิติทางสังคมที่เชื่อมโยงต่อเนื่องกับบริบทโดยรอบอย่างแยกไม่ออก พื้นที่ภายในรีสอร์ทจึงไม่ได้เป็นเพียงองค์ประกอบอาคารที่กระจัดกระจาย แต่เป็นโครงสร้างของความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน กิจกรรม และสภาพแวดล้อม

2.1.1.2 รีสอร์ทเชิงสุขภาพ (Wellness Resort)

รีสอร์ทเชิงสุขภาพ (Wellness Resort) หมายถึงสถานที่พักผ่อนที่ถูกต้องแบบ และจัดระบบพื้นที่เพื่อรองรับการสร้าง “สุขภาพ” ในระยะยาว ครอบคลุมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และ อารมณ์ โดยอ้างอิงแนวคิดของ Global Wellness Institute (2024) ซึ่งอธิบายว่า การท่องเที่ยวเชิง สุขภาพเป็นรูปแบบของการเดินทางที่มุ่งเน้นการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน และการปรับสมดุลของชีวิตใน ภาพรวม มากกว่าการรักษาเมื่อเกิดอาการแล้ว

ด้วยเหตุนี้ รีสอร์ทประเภทดังกล่าวจึงไม่ได้ทำหน้าที่เป็นเพียงที่พัก หากแต่เป็น พื้นที่ที่เปิดโอกาสให้ผู้ใช้งานได้ “เรียนรู้และปรับพฤติกรรมการใช้ชีวิต” ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น โยคะ การทำสมาธิ การบำบัดด้วยสมุนไพร การดูแลสุขภาพเชิงลึก หรือโปรแกรมฟื้นฟูร่างกายตาม หลักธรรมชาติ กิจกรรมเหล่านี้ล้วนถูกออกแบบให้สอดคล้องกับจังหวะของร่างกายและสภาวะจิตใจของผู้ เข้าพัก

องค์ประกอบสำคัญของรีสอร์ทเชิงสุขภาพสามารถอธิบายได้ผ่านการจัดระบบ พื้นที่ที่รองรับทั้งการพักผ่อนและการฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง โดยแต่ละองค์ประกอบมีบทบาทเฉพาะใน การสร้างประสบการณ์ของผู้ใช้งาน ดังนี้

1) ที่พักและสถาปัตยกรรมที่กลมกลืนกับธรรมชาติ (Healing Accommodation)

ซึ่งเป็นส่วนที่ผู้เข้าพักใช้เวลาอยู่มากที่สุด การออกแบบจึงมักเน้นการเปิดรับ แสงธรรมชาติ การระบายอากาศที่เหมาะสม และการเลือกวัสดุที่ให้ความรู้สึกอบอุ่น เพื่อสร้าง บรรยากาศที่สงบและปลอดภัย ส่งผลให้ผู้ใช้งานสามารถผ่อนคลายได้อย่างเป็นธรรมชาติ

2) พื้นที่บำบัดและกิจกรรม (Therapy & Activity Zones)

พื้นที่ในกลุ่มนี้ครอบคลุมตั้งแต่ห้องสมาธิ สระบำบัดน้ำ ห้องอบสมุนไพร ไป จนถึงลานโยคะกลางแจ้ง โดยลักษณะการออกแบบจะให้ความสำคัญกับความเป็นส่วนตัว ความเงียบสงบ และการควบคุมสภาพแวดล้อม เพื่อสนับสนุนกระบวนการฟื้นฟูทั้งทางร่างกายและจิตใจ

3) พื้นที่สื่อสารและแบ่งปัน (Social & Reflection Spaces)

ทำหน้าที่รองรับกิจกรรมกลุ่ม เช่น เวิร์กช็อป การสนทนา หรือการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ พื้นที่ลักษณะนี้ช่วยสร้างความรู้สึกเชื่อมโยงระหว่างผู้ใช้งาน และเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการเยียวยาทางอารมณ์

4) องค์ประกอบธรรมชาติ (Nature Integration)

แสง ลม น้ำ พืชพรรณ หรือเสียงจากสภาพแวดล้อม ซึ่งล้วนมีผลต่อระบบประสาทและสภาวะจิตใจของมนุษย์ การนำองค์ประกอบเหล่านี้มาใช้ร่วมกับการออกแบบพื้นที่อย่างเหมาะสม จะช่วยให้เกิดบรรยากาศที่เอื้อต่อการปรับสมดุลและการฟื้นฟูอย่างลึกซึ้ง

ในปัจจุบันรีสอร์ทเชิงสุขภาพได้รับความนิยมอย่างมาก โดยเฉพาะในกลุ่มนักท่องเที่ยวหลังวิกฤตโควิด-19 ที่ให้ความสำคัญกับการพักผ่อนเชิงฟื้นฟู (Restorative Travel) และความสงบทางจิตใจมากขึ้น ซึ่งทำให้ประเทศไทยกลายเป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางสำคัญของโลกด้าน “Wellness Tourism”

2.1.1.3 ศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตและสมดุลจิตใจ (Life Empowerment & Mental Balance Center)

แนวคิดของศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตและสมดุลจิตใจแบบครบวงจร เป็นการพัฒนาต่อยอดจากรูปแบบของรีสอร์ทเชิงสุขภาพ โดยขยับจากการดูแลสุขภาพในระดับทั่วไป ไปสู่การฟื้นฟูที่ลึกยิ่งขึ้น ครอบคลุมทั้งร่างกาย จิตใจ และมิติภายในของมนุษย์อย่างเป็นองค์รวม กล่าวคือ ไม่ได้มุ่งเพียงให้ “รู้สึกดีขึ้น” ในระยะสั้น แต่เน้นการเสริมศักยภาพในการใช้ชีวิตและการกลับคืนสู่สมดุลภายในอย่างยั่งยืน

แก่นของแนวคิดนี้ตั้งอยู่บนความเข้าใจว่ามนุษย์เป็นระบบที่เชื่อมโยงกันหลายมิติ ทั้งด้านกายภาพ อารมณ์ ความคิด และจิตวิญญาณ ดังนั้นกระบวนการฟื้นฟูจึงต้องอาศัยสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการรับรู้ตนเอง (Self-awareness) และการปรับจังหวะภายใน ไม่ว่าจะผ่านกิจกรรมบำบัด การอยู่กับธรรมชาติ หรือประสบการณ์เชิงพื้นที่ที่ช่วยให้ผู้ใช้งานค่อย ๆ สงบและกลับมาเชื่อมโยงกับตัวเอง

ในมุมของการออกแบบสถาปัตยกรรม ศูนย์ลักษณะนี้จึงไม่ใช่เพียงการรวมฟังก์ชันด้านสุขภาพไว้ในพื้นที่เดียวกัน แต่เป็นการออกแบบ “สภาวะแวดล้อม” ที่มีบทบาทเป็นตัวกลางในการฟื้นฟู พื้นที่ที่ถูกจัดลำดับให้เกิดการเปลี่ยนผ่านของอารมณ์และประสบการณ์ ตั้งแต่ความวุ่นวายภายนอก ไปสู่ความสงบภายใน โดยอาศัยองค์ประกอบอย่างแสง เสียง ธรรมชาติ และจังหวะของพื้นที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการนำพาผู้ใช้งานเข้าสู่สภาวะสมดุลอย่างค่อยเป็นค่อยไป

องค์ประกอบของศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตและสมดุลจิตใจสามารถพิจารณาได้เป็น 4 มิติหลัก ซึ่งทำงานร่วมกันในฐานระบบเดียว เพื่อสนับสนุนกระบวนการฟื้นฟูอย่างครบถ้วนเป็น 4 มิติ ได้แก่

1) ด้านการดูแลและฟื้นฟูจิตใจ ซึ่งให้ความสำคัญกับการสร้างสภาวะนิ่งและการตระหนักรู้ภายใน ผ่านกิจกรรมอย่างการทำสมาธิ การภาวนา หรือการฝึกสติ พื้นที่ในส่วนนี้มักถูกออกแบบให้มีความสงบ ลดสิ่งรบกวน และเอื้อต่อการอยู่กับตัวเองอย่างแท้จริง

2) ด้านการฟื้นฟูร่างกาย ซึ่งอาศัยศาสตร์การบำบัดที่หลากหลาย ทั้งแนวทางดั้งเดิมและแนวทางร่วมสมัย เช่น การนวดไทย การอบสมุนไพร หรือการบำบัดด้วยน้ำและคลื่น พื้นที่จึงต้องรองรับทั้งการใช้งานเชิงกายภาพและการสร้างบรรยากาศที่ช่วยให้ร่างกายผ่อนคลายและฟื้นตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) การเรียนรู้และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้ใช้งานได้มีปฏิสัมพันธ์กัน ผ่านกิจกรรมกลุ่ม เวิร์กช็อป หรือพิธีกรรมอย่างการดื่มชา พื้นที่ลักษณะนี้มีบทบาทในการสร้างความรู้สึกเชื่อมโยง และช่วยเสริมพลังใจจากการแบ่งปันร่วมกัน

4) การพักและการเชื่อมโยงกับธรรมชาติ ซึ่งถือเป็นพื้นฐานสำคัญของกระบวนการฟื้นฟูทั้งหมด การออกแบบจะเน้นการดึงองค์ประกอบของธรรมชาติเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ ไม่ว่าจะเป็นแสง ลม กลิ่น หรือเสียงจากสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยปรับสมดุลของร่างกายและจิตใจอย่างเป็นธรรมชาติ

เมื่อทั้ง 4 มิติถูกผสมผสานเข้าด้วยกัน ศูนย์ลักษณะนี้จึงไม่ได้เป็นเพียงสถานที่ แต่เป็น “สภาวะแวดล้อม” ที่เอื้อต่อการกลับมาเรียนรู้ตนเองอีกครั้ง ผ่านประสบการณ์ทางพื้นที่ที่ถูกออกแบบอย่างมีลำดับและมีเจตนา ในเชิงของการออกแบบสถาปัตยกรรม การจัดวางและเชื่อมโยงพื้นที่แต่ละส่วนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นตัวกำหนดจังหวะของการใช้งาน และส่งผลโดยตรงต่อการรับรู้และการฟื้นฟูภายในของผู้ใช้งาน

2.1.1.4 คำจำกัดความด้านสุขภาพจิต (Mental Health, Burnout, Mindfulness)

สุขภาพจิต (Mental Health) ตามนิยามขององค์การอนามัยโลก (World Health Organization, 2025) มิได้หมายถึงเพียงการไม่มีความผิดปกติทางจิตใจเท่านั้น หากแต่หมายถึงภาวะที่บุคคลสามารถรับรู้ศักยภาพของตนเอง จัดการกับความเครียดในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถมีส่วนร่วมกับสังคมได้อย่างสร้างสรรค์ กล่าวอีกนัยหนึ่งสุขภาพจิตที่ดีคือความสามารถในการรักษาสมดุลภายในท่ามกลางเงื่อนไขของชีวิตที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

ภาวะหมดไฟ (Burnout Syndrome) ถือเป็นหนึ่งในปัญหาสำคัญที่เกิดจากความเครียดสะสมในระยะยาว โดยองค์การอนามัยโลกได้จัดให้อยู่ในหมวดของอาการที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน (WHO, 2019) ซึ่งมีลักษณะเด่น 3 ประการ ได้แก่ ความเหนื่อยล้าทางอารมณ์ ความรู้สึกด้านลบหรือการสูญเสียแรงจูงใจในการทำงาน และประสิทธิภาพในการทำงานที่ลดลง ปัญหาดังกล่าวพบได้อย่างแพร่หลายในกลุ่มคนทำงานยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะอาชีพที่ต้องใช้พลังทางอารมณ์สูง เช่น บุคลากรทางการแพทย์ ครู หรือผู้ให้บริการด้านต่าง ๆ

ภาวะสมาธิ (Mindfulness) หมายถึง “ภาวะของการตระหนักรู้อย่างมีสติในปัจจุบันขณะ โดย Kabat-Zinn (1994) อธิบายว่าเป็นภาวะของการรับรู้อย่างตั้งใจในปัจจุบันขณะ โดยไม่ตัดสินประสบการณ์ที่เกิดขึ้น การฝึกสมาธิและการหายใจอย่างมีสติสามารถช่วยปรับการทำงานของระบบประสาท ลดระดับความเครียด และเพิ่มความชัดเจนในการรับรู้ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อความสมดุลทางอารมณ์และจิตใจ

2.1.1.5 คำจำกัดความทางสถาปัตยกรรม (Therapeutic / Healing / Wellness Architecture)

Therapeutic Architecture

แนวคิดสถาปัตยกรรมเพื่อการบำบัด (Therapeutic Architecture) มองว่าสถาปัตยกรรมไม่ได้ทำหน้าที่เพียงรองรับการใช้งานหรือการอยู่อาศัยเท่านั้น แต่ยังสามารถทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการเยียวยาได้ โดยอาศัยความเข้าใจต่อผลกระทบขององค์ประกอบทางกายภาพ เช่น แสง เสียง กลิ่น การไหลเวียนของอากาศ และพื้นผิววัสดุ ที่มีต่อระบบประสาทและความรู้สึกของมนุษย์ การออกแบบจึงไม่ใช่แค่การจัดวางรูปทรงหรือฟังก์ชัน แต่เป็นการสร้างสภาพแวดล้อมที่ช่วยลดความตึงเครียดและสนับสนุนการฟื้นฟู ซึ่งมักพบได้ในอาคารที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดหรือการพักฟื้น

Healing Architecture

สถาปัตยกรรมเพื่อการเยียวยา (Healing Architecture) เป็นแนวทางที่เน้นการออกแบบสภาพแวดล้อมให้สอดคล้องกับกระบวนการรักษา โดยอาศัยข้อมูลเชิงประจักษ์มาสนับสนุนการตัดสินใจออกแบบ เช่น งานศึกษาของ Ulrich (1984) ที่ชี้ให้เห็นว่าการมองเห็นธรรมชาติสามารถช่วยลดความเครียดและเร่งการฟื้นตัวได้ แนวคิดนี้จึงให้ความสำคัญกับองค์ประกอบพื้นฐานอย่างแสง

ธรรมชาติ การควบคุมเสียง และการเชื่อมโยงกับพื้นที่สีเขียว ซึ่งล้วนมีผลต่อสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ใช้งานอย่างเป็นรูปธรรม

Wellness Architecture

ในขณะที่สถาปัตยกรรมเพื่อสุขภาพ (Wellness Architecture) ขยายขอบเขตจากการ “รักษา” ไปสู่การ “ส่งเสริมคุณภาพชีวิต” โดยมุ่งเน้นการสร้างสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อความสมดุลของมนุษย์ในทุกมิติ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และความรู้สึกภายใน การออกแบบจึงครอบคลุมตั้งแต่คุณภาพอากาศ การใช้พลังงาน วัสดุที่ไม่เป็นอันตราย ไปจนถึงบรรยากาศโดยรวมของพื้นที่ ซึ่งมักผสมผสานองค์ประกอบของธรรมชาติเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถอยู่ในสภาวะที่รู้สึกผ่อนคลาย ปลอดภัย และเชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้อย่างเป็นธรรมชาติ

2.1.2 แนวคิดการออกแบบสถาปัตยกรรมเพื่อสุขภาพ (Wellness Design Principles)

แนวคิดการออกแบบสถาปัตยกรรมเพื่อสุขภาพให้ความสำคัญกับบทบาทของสภาพแวดล้อมทางกายภาพในฐานะปัจจัยที่มีผลต่อทั้งร่างกายและจิตใจของผู้ใช้งานโดยตรง การออกแบบจึงไม่ได้ยึดเพียงการตอบสนองต่อการใช้งานพื้นฐานหรือรูปแบบทางสถาปัตยกรรมเท่านั้น แต่เป็นการผสมผสานองค์ความรู้จากหลายศาสตร์ ทั้งด้านจิตวิทยา สรีรวิทยา และสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างพื้นที่ที่เอื้อต่อการใช้ชีวิตอย่างสมดุลและยั่งยืน พื้นที่ที่ดีในบริบทนี้จึงควรสามารถช่วยลดความตึงเครียด เปิดโอกาสให้เกิดการรับรู้ในเชิงบวก และสร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติผ่านประสบการณ์ที่ผู้ใช้งานสามารถรับรู้ได้จริง

ในเชิงของการออกแบบสถาปัตยกรรม แนวคิดดังกล่าวสะท้อนถึงการออกแบบที่มี “เจตนา” ชัดเจนต่อผลลัพธ์ทางความรู้สึกและสภาวะของผู้ใช้งาน กล่าวคือ พื้นที่ไม่ได้ถูกกำหนดขึ้นเพียงเพื่อรองรับกิจกรรม แต่ถูกวางแผนให้มีบทบาทในการปรับสมดุลระหว่างมนุษย์ สภาพแวดล้อม และสภาวะทางอารมณ์ การจัดวางพื้นที่ การเลือกใช้วัสดุ รวมถึงการควบคุมองค์ประกอบอย่างแสง ลม และเสียง ล้วนถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการฟื้นฟูและการผ่อนคลาย ซึ่งสามารถสรุปเป็นหลักการสำคัญได้ 6 ประการต่อไปนี้

2.1.2.1 การออกแบบเพื่อการบำบัด (Healing Design)

การออกแบบเพื่อการบำบัดเป็นแนวทางที่มองว่าสภาพแวดล้อมทางสถาปัตยกรรมสามารถมีบทบาทต่อการเยียวยาทั้งด้านร่างกายและจิตใจของผู้ใช้งานได้ โดยพื้นที่ไม่ได้ทำหน้าที่เพียงรองรับกิจกรรม แต่เป็นตัวกลางที่ช่วยลดความตึงเครียดและสนับสนุนการกลับสู่สมดุลภายใน

การออกแบบจึงให้ความสำคัญกับบรรยากาศที่เอื้อต่อความรู้สึกปลอดภัย ความสงบ และความเป็นส่วนตัว เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ใช้งานได้หยุดพักและอยู่กับตนเองในช่วงเวลาของการฟื้นฟู

แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎี Stress Reduction Theory ของ Ulrich (1984) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการรับรู้ธรรมชาติ เช่น การมองเห็นพื้นที่สีเขียว การได้ยินเสียงน้ำ หรือการได้รับแสงธรรมชาติ สามารถช่วยลดระดับความเครียดและส่งผลต่อสภาวะทางร่างกายได้อย่างเป็นรูปธรรม เมื่อนำมาประยุกต์ใช้ในบริบทของรีสอร์ทเพื่อสุขภาพ การออกแบบสถาปัตยกรรมจึงมุ่งสร้างประสบการณ์ที่เชื่อมโยงผู้ใช้งานเข้ากับธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการจัดวางองค์ประกอบน้ำในแนวสายตา การออกแบบพื้นที่พักผ่อนให้รับแสงอ่อนในช่วงเช้า หรือการเลือกใช้วัสดุธรรมชาติ เช่น ไม้และหิน เพื่อสร้างสัมผัสที่นุ่มนวลและลดความแข็งกระด้างของพื้นที่

2.1.2.2 การออกแบบผ่านประสบการณ์ผู้ใช้ (User Experience / Journey Design)

แนวคิดการออกแบบผ่านประสบการณ์ผู้ใช้ในงานสถาปัตยกรรมให้ความสำคัญกับการวางลำดับของ “ประสบการณ์เชิงพื้นที่” ที่ผู้ใช้งานจะค่อย ๆ รับรู้ตั้งแต่ก้าวเข้าสู่โครงการไปจนถึงช่วงเวลาที่อยู่บนพื้นที่ พื้นที่แต่ละส่วนจึงไม่ได้ถูกออกแบบอย่างแยกขาด แต่ถูกเชื่อมโยงกันด้วยจังหวะของการเคลื่อนที่ การมองเห็น และบรรยากาศที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีผลต่ออารมณ์และความรู้สึกของผู้ใช้งานโดยตรง

ในบริบทของรีสอร์ทเพื่อการบำบัด การจัดลำดับประสบการณ์มักถูกพัฒนาเป็นช่วงอารมณ์หลักที่ต่อเนื่องกัน ได้แก่ การมาถึง (Arrival) การเปลี่ยนผ่าน (Transition) การบำบัด (Healing) การสะท้อนตนเอง (Reflection) และการฟื้นคืนพลัง (Reawaken) โดยแต่ละช่วงมีบทบาททางจิตวิทยาที่แตกต่างกัน เช่น พื้นที่ต้อนรับทำหน้าที่ตัดขาดจากความวุ่นวายภายนอก พื้นที่เปลี่ยนผ่านช่วยปรับสภาวะจิตใจให้สงบลง ขณะที่พื้นที่บำบัดเน้นความลึกและความเป็นส่วนตัว ส่วนพื้นที่สะท้อนตนเองเปิดโอกาสให้เกิดการตระหนักรู้ และช่วงสุดท้ายคือพื้นที่ที่ช่วยเตรียมผู้ใช้งานให้กลับสู่ชีวิตประจำวันด้วยสภาวะที่สมดุลมากขึ้น

- พื้นที่ต้อนรับ (Arrival Zone) สื่อถึงการละวางจากโลกภายนอก
- พื้นที่เปลี่ยนผ่าน (Transition Zone) ปรับจิตใจให้สงบ
- พื้นที่บำบัด (Healing Zone) ให้ประสบการณ์ลึกซึ้งและเป็นส่วนตัว
- พื้นที่สะท้อนตนเอง (Reflection Zone) ช่วยให้ผู้ใช้เกิดสติรู้
- พื้นที่ฟื้นคืนพลัง (Reawaken Zone) สื่อถึงการกลับคืนสู่ชีวิตประจำวันอย่างสมดุล

ในเชิงของการออกแบบสถาปัตยกรรม แนวคิดนี้จึงเป็นการออกแบบที่มุ่งไปที่ “อารมณ์และการรับรู้” ควบคู่กับการใช้งานจริง โดยใช้เครื่องมืออย่างแสง เสียง มุมมอง การเคลื่อนไหว และลำดับของพื้นที่ มาเป็นตัวกำหนดประสบการณ์โดยรวมของผู้ใช้งาน ทำให้สถาปัตยกรรมไม่ได้เป็นเพียงฉากหลังของกิจกรรม แต่กลายเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเปลี่ยนแปลงภายในของผู้ใช้งานอย่างมีนัยสำคัญ

2.1.2.3 การจัดลำดับพื้นที่ (Spatial Sequence & Zoning)

การจัดลำดับพื้นที่ถือเป็นกลไกสำคัญในการออกแบบสถาปัตยกรรมเพื่อสุขภาวะ เนื่องจากมีผลโดยตรงต่อการรับรู้และอารมณ์ของผู้ใช้งาน พื้นที่แต่ละส่วนจึงไม่ได้ถูกวางแบบแยกขาดหากแต่ถูกเรียงต่อกันเป็นลำดับที่มีจังหวะ เพื่อค่อย ๆ นำพาผู้ใช้งานออกจากสภาวะภายนอกที่วุ่นวายไปสู่ภาวะที่สงบและเป็นส่วนตัวมากขึ้น โดยทั่วไป การจัดโซนมักเริ่มจากพื้นที่เปิดที่มีลักษณะสาธารณะและเชื่อมโยงกับธรรมชาติ ต่อเนื่องไปยังพื้นที่กึ่งส่วนตัวที่มีความสงบมากขึ้น และสุดท้ายคือพื้นที่ส่วนตัวหรือพื้นที่บำบัดที่เน้นความเงียบและความลึกซึ้งของประสบการณ์

- พื้นที่เปิดสู่ธรรมชาติ (Open & Public)
- พื้นที่กึ่งสงบ (Semi-Private)
- พื้นที่ส่วนตัว (Private & Healing Space)

ลำดับดังกล่าวไม่ได้เป็นเพียงการจัดผังในเชิงกายภาพเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงกระบวนการเปลี่ยนผ่านทางจิตใจของผู้ใช้งาน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี Attention Restoration Theory ของ Kaplan & Kaplan (1989) ที่อธิบายว่าการเคลื่อนผ่านสภาพแวดล้อมที่ลดสิ่งเร้าลงอย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้สมองสามารถฟื้นฟูสมาธิและความสามารถในการคิดได้ดีขึ้น ดังนั้น การออกแบบจึงควรคำนึงถึงทั้งระดับของความเป็นส่วนตัว ความหนาแน่นของกิจกรรม และคุณภาพของสภาพแวดล้อมในแต่ละช่วง

ในเชิงของการออกแบบสถาปัตยกรรม การกำหนดระยะทางระหว่างพื้นที่ การวางทิศทางของอาคาร รวมถึงการเปิดมุมมองสู่ธรรมชาติ ล้วนเป็นเครื่องมือที่ช่วยสร้างความต่อเนื่องของประสบการณ์ การจัดองค์ประกอบเหล่านี้อย่างมีจังหวะจะทำให้การเคลื่อนที่ภายในโครงการไม่ใช่เพียงการเปลี่ยนตำแหน่ง แต่เป็นการเปลี่ยนสภาวะทางอารมณ์ของผู้ใช้งานอย่างค่อยเป็นค่อยไป

2.1.2.4 พื้นที่เปลี่ยนผ่าน (Threshold & Transition Space)

พื้นที่เปลี่ยนผ่านในงานสถาปัตยกรรมสามารถเข้าใจได้ว่าเป็นช่วงรอยต่อระหว่าง “ภายนอก” กับ “ภายใน” ซึ่งมีบทบาทมากกว่าการเชื่อมพื้นที่ทางกายภาพ แต่ยังทำหน้าที่ปรับสภาวะของผู้ใช้งานก่อนเข้าสู่พื้นที่หลัก โดยเฉพาะในบริบทของสถาปัตยกรรมเพื่อการบำบัด พื้นที่ลักษณะนี้ช่วยให้ผู้ใช้งานค่อย ๆ คลายความตึงเครียด ลดจังหวะของการรับรู้จากสิ่งเร้าภายนอก และเตรียมตัวเข้าสู่ภาวะที่สงบมากขึ้น

ลักษณะของพื้นที่เปลี่ยนผ่านมักปรากฏในรูปแบบของระเบียง โถงเปิด หรือทางเดินที่มีการเปลี่ยนแปลงของแสง เสียง และบรรยากาศอย่างค่อยเป็นค่อยไป องค์ประกอบเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นช่วงพักระหว่างการเคลื่อนที่ ช่วยให้ผู้ใช้งานมีเวลาปรับตัวทั้งทางร่างกายและจิตใจ การเลือกใช้วัสดุจึงมักเน้นความเป็นธรรมชาติ เช่น ไม้ หิน หรือพื้นผิวที่ให้สัมผัสไม่แข็งกระด้าง รวมถึงการเปิดรับลมและแสงในระดับที่พอดี เพื่อสร้างความรู้สึกต่อเนื่องและนุ่มนวลในการเปลี่ยนผ่าน

แนวคิดดังกล่าวมีความสอดคล้องกับทฤษฎี Phenomenology of Space ของ Schulz (1979) ซึ่งมองว่าสถาปัตยกรรมไม่ได้เกิดขึ้นจากรูปทรงเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากประสบการณ์ที่มนุษย์รับรู้ผ่านแสง วัสดุ และสัดส่วนของพื้นที่ การออกแบบพื้นที่เปลี่ยนผ่านจึงเป็นหนึ่งในกลไกสำคัญที่ช่วยสร้าง “ความรู้สึกของสถานที่” หรือ Sense of Place ทำให้ผู้ใช้งานรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของบรรยากาศ และเกิดความเชื่อมโยงกับพื้นที่อย่างมีความหมาย

2.1.2.5 การรับรู้ผ่านประสาทสัมผัส (Multi-Sensory Design: แสง เสียง กลิ่น ลม สัมผัส)

การรับรู้พื้นที่ทางสถาปัตยกรรมของมนุษย์ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการมองเห็น แต่เกิดจากการทำงานร่วมกันของประสาทสัมผัสหลายด้านพร้อมกัน ไม่ว่าจะเป็นการได้ยิน การรับกลิ่น การสัมผัส หรือแม้แต่การรับรู้การเคลื่อนไหวของอากาศ แนวคิดการออกแบบเพื่อสุขภาวะจึงให้ความสำคัญกับการสร้างประสบการณ์เชิงสัมผัสที่หลากหลาย เพื่อช่วยปรับสมดุลของร่างกายและจิตใจในระดับที่ลึกมากกว่าการรับรู้ทางสายตาเพียงอย่างเดียว

ในเชิงของการออกแบบสถาปัตยกรรม องค์ประกอบด้านแสงถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลต่อจังหวะการใช้ชีวิตของมนุษย์ โดยการเปิดรับแสงธรรมชาติอย่างเหมาะสมสามารถช่วยปรับสมดุลนาฬิกาชีวภาพ ขณะที่แสงประดิษฐ์ควรถูกควบคุมให้มีความนุ่มนวล ไม่รบกวนสายตาหรือสร้างความเครียด นอกจากนี้ เสียงจากธรรมชาติ เช่น เสียงน้ำหรือเสียงลม ยังมีบทบาทในการสร้างบรรยากาศที่สงบแทนเสียงรบกวนจากเครื่องจักร

ในด้านกลิ่นและการไหลเวียนของอากาศ การนำกลิ่นจากพืชพรรณหรือวัสดุธรรมชาติเข้ามาใช้ร่วมกับการออกแบบระบบระบายอากาศ จะช่วยให้พื้นที่ที่มีความสดชื่นและลดความอึดอัดของผู้ใช้งาน ขณะเดียวกัน วัสดุที่ใช้ในพื้นที่ก็จะมีผลต่อการรับรู้ผ่านการสัมผัส เช่น พื้นไม้ หิน หรือวัสดุธรรมชาติอื่น ๆ ที่ให้ความรู้สึกอบอุ่นและเป็นมิตร ซึ่งช่วยลดความแข็งกระด้างของสภาพแวดล้อมโดยรวม

เมื่อองค์ประกอบทั้งด้านแสง เสียง กลิ่น ลม และสัมผัส ถูกนำมาผสมผสานเข้าด้วยกันอย่างมีจังหวะ การออกแบบสถาปัตยกรรมจึงสามารถสร้างประสบการณ์ที่ลึกและส่งผลต่อสภาวะภายในของผู้ใช้งานได้อย่างเป็นองค์รวม ทำให้พื้นที่ไม่ใช่เพียงสิ่งที่ “มองเห็น” แต่เป็นสิ่งที่ “รู้สึกได้” ในทุกมิติของการใช้งาน

2.1.2.6 การเชื่อมโยงธรรมชาติ (Biophilic Integration)

แนวคิดการเชื่อมโยงธรรมชาติในการออกแบบสถาปัตยกรรม หรือที่เรียกว่า Biophilic Design เป็นแนวทางที่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์พื้นฐานระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ โดยมองว่าการนำองค์ประกอบของธรรมชาติเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ สามารถส่งผลต่อทั้งการรับรู้และสภาวะทางจิตใจของผู้ใช้งานได้อย่างมีนัยสำคัญ การออกแบบจึงไม่ได้หยุดอยู่ที่การตกแต่งให้ “ดูเป็นธรรมชาติ” แต่เป็นการสร้างประสบการณ์ที่ทำให้ผู้ใช้งานรู้สึกเชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้จริง

1) การเชื่อมโยงทางตรง (Direct Experience): การมองเห็น พืช น้ำ ท้องฟ้า และแสงธรรมชาติ

2) การเชื่อมโยงทางอ้อม (Indirect Experience): การใช้วัสดุ ลวดลาย หรือสีที่สะท้อนธรรมชาติ

3) คุณลักษณะของพื้นที่ (Spatial Experience): การจัดพื้นที่ที่ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ เช่น การมีจุดพัก การมองเห็นระยะไกล (Prospect) และความปลอดภัย (Refuge)

แนวคิดนี้ได้รับการสนับสนุนจากงานศึกษาของ Kellert et al. (2008) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีองค์ประกอบของธรรมชาติ สามารถช่วยลดความเครียด เพิ่มสมาธิ และส่งเสริมการทำงานของระบบประสาทในเชิงบวกได้ เมื่อพิจารณาในมุมของการออกแบบสถาปัตยกรรม การนำธรรมชาติเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่จึงไม่ใช่เพียงเรื่องของความสวยงาม แต่เป็นกลไกสำคัญที่ช่วยสร้างสภาวะสมดุลและการฟื้นฟูให้กับผู้ใช้งานในระยะยาว

2.1.3 แนวคิดด้านสถาปัตยกรรมยั่งยืน (Sustainable and Regenerative Architecture)

แนวคิดสถาปัตยกรรมยั่งยืนเป็นกรอบการออกแบบที่ให้ความสำคัญกับการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้ใช้อาคาร โดยเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสมและการอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างสมดุล ในช่วงหลัง แนวคิดนี้ได้พัฒนาไปอีกขั้นสู่ “สถาปัตยกรรมเชิงฟื้นคืน” ซึ่งไม่ได้มุ่งเพียงลดการทำลายสิ่งแวดล้อม แต่ตั้งเป้าที่จะช่วยฟื้นฟูระบบนิเวศเดิมให้กลับมามีความสมบูรณ์มากขึ้น สถาปัตยกรรมจึงไม่ได้เป็นเพียงผู้ให้ทรัพยากร แต่กลายเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการฟื้นตัวของธรรมชาติ

2.1.3.1 หลักการออกแบบแบบ Passive Design

การออกแบบแบบ Passive Design เป็นแนวทางที่ใช้ศักยภาพของสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ เช่น แสงแดด ลม และอุณหภูมิ มาเป็นตัวช่วยในการควบคุมสภาพภายในอาคาร เพื่อลดการพึ่งพาพลังงานจากระบบกลไก แนวคิดนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในภูมิอากาศร้อนชื้น เนื่องจากสามารถช่วยลดความร้อนสะสมและสร้างสภาวะน่าสบายได้โดยไม่ต้องใช้พลังงานสูง

1) การวางทิศทางอาคารรับลมและหลบแดด

การกำหนดทิศทางของอาคารเป็นหนึ่งในปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลต่อสภาพแวดล้อมภายในอย่างชัดเจน ในพื้นที่เขตร้อนชื้นอย่างจังหวัดกระบี่ การวางอาคารให้ด้านยาวหันไปทางทิศเหนือ-ใต้จะช่วยลดการรับแสงแดดโดยตรงจากทิศตะวันออกและตะวันตก ซึ่งเป็นทิศที่มีความร้อนสูงในช่วงเช้าและบ่าย ขณะเดียวกัน การเปิดรับลมจากทิศใต้ซึ่งเป็นทิศลมหลักของพื้นที่ จะช่วยให้เกิดการระบายอากาศตามธรรมชาติและลดความอับชื้นภายในอาคารได้

2) การระบายอากาศตามธรรมชาติ (Cross Ventilation)

การออกแบบให้เกิดการไหลเวียนของอากาศอย่างต่อเนื่องภายในอาคาร เป็นอีกหนึ่งกลยุทธ์สำคัญในการลดความร้อนและสร้างความสบายโดยไม่พึ่งพาระบบปรับอากาศ ช่องเปิดควรถูกจัดวางให้สามารถรับลมเข้าและระบายลมออกได้ในทิศทางตรงข้าม โดยอาศัยหลักการของความดันอากาศ ทั้งนี้ การกำหนดตำแหน่งช่องลมเข้าในระดับต่ำและช่องลมออกในระดับสูง จะช่วยเสริมการไหลเวียนของอากาศตามธรรมชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3) การใช้หลังคายกสูงและวัสดุโปร่งเบา

รูปแบบของหลังคามีบทบาทสำคัญต่อการจัดการความร้อนภายในอาคาร การออกแบบหลังคาให้มีความสูงและมีช่องว่างใต้หลังคา จะช่วยให้ความร้อนที่สะสมสามารถระบายออก

ได้ดีขึ้น ลดการถ่ายเทความร้อนลงสู่พื้นที่ใช้งานด้านล่าง ขณะเดียวกัน การเลือกใช้วัสดุที่มีน้ำหนักเบาและระบายอากาศได้ เช่น ไม้ระแนง หรือวัสดุธรรมชาติอื่น ๆ จะช่วยลดการสะสมความร้อนบนผิวอาคาร และสร้างสภาวะแสงเงาที่เหมาะสมภายในพื้นที่โดยไม่ต้องพึ่งพาเทคโนโลยีมากนัก

2.1.4 หลักการออกแบบเพื่อสภาวะน่าสบาย (Comfort Design Principles)

แนวคิดเรื่องสภาวะน่าสบายในการออกแบบสถาปัตยกรรมให้ความสำคัญกับคุณภาพของสภาพแวดล้อมที่ผู้ใช้งานต้องเผชิญในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นอุณหภูมิ แสง เสียง หรืออากาศ ซึ่งล้วนมีผลต่อทั้งร่างกายและจิตใจโดยตรง การออกแบบจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้อย่างรอบด้าน เพื่อสร้างพื้นที่ที่เอื้อต่อการพักผ่อน การฟื้นฟู และการใช้งานอย่างต่อเนื่องโดยไม่ก่อให้เกิดความเครียดหรือความไม่สบาย

2.1.4.1 สภาวะน่าสบายทางอุณหภูมิ (Thermal Comfort – ASHRAE 55)

สภาวะน่าสบายทางอุณหภูมิเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อความรู้สึกของผู้ใช้งานโดยตรง โดยอ้างอิงตามมาตรฐาน ASHRAE (2021) ในภูมิภาคอากาศร้อนชื้น อุณหภูมิที่เหมาะสมจะอยู่ในช่วงประมาณ 24–28 องศาเซลเซียส ร่วมกับการเคลื่อนไหวของอากาศในระดับที่พอดี การออกแบบสถาปัตยกรรมจึงควรให้ความสำคัญกับการระบายอากาศตามธรรมชาติ เช่น การจัดวางช่องเปิดให้เกิดลมไหลผ่าน การยกหลังคาให้มีช่องระบายความร้อน รวมถึงการหลีกเลี่ยงการสะสมความร้อนจากแสงแดดโดยตรง ซึ่งช่วยลดการพึ่งพาระบบปรับอากาศและสร้างสภาวะน่าสบายได้อย่างยั่งยืน

2.1.4.2 สภาวะน่าสบายทางแสงสว่าง (Visual Comfort – Daylight & Circadian Rhythm)

แสงสว่างมีบทบาทมากกว่าการมองเห็น แต่ยังเกี่ยวข้องกับจังหวะการทำงานของร่างกายและอารมณ์ของมนุษย์ การออกแบบที่เปิดรับแสงธรรมชาติอย่างเหมาะสมจะช่วยปรับสมดุลนาฬิกาชีวภาพ และส่งเสริมความรู้สึกกระปรี้กระเปร่าในช่วงกลางวัน ขณะเดียวกัน การควบคุมไม่ให้เกิดแสงจ้าเกินไปก็เป็นสิ่งสำคัญ เช่น การใช้ระแนงหรือกันสาดเพื่อกรองแสง รวมถึงการเลือกใช้แสงประดิษฐ์โทนอุ่นในช่วงกลางคืน เพื่อสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายและเหมาะสมกับการพักผ่อน

2.1.4.3 สภาวะน่าสบายทางเสียง (Acoustic Comfort – Soundscape Design)

เสียงเป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อสภาวะจิตใจอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในพื้นที่เพื่อการพักผ่อนหรือการบำบัด การออกแบบจึงควรลดเสียงรบกวนจากภายนอกผ่านการใช้แนวกันชนธรรมชาติ หรือวัสดุที่ช่วยดูดซับเสียง ในขณะเดียวกัน การนำเสียงจากธรรมชาติเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ เช่น เสียงน้ำไหล เสียงลม หรือเสียงนก สามารถช่วยสร้างบรรยากาศที่สงบและเอื้อต่อการผ่อนคลายได้มากยิ่งขึ้น

2.1.4.4 สภาวะน่าสบายทางกลิ่นและอากาศ (Olfactory & Air Quality)

กลิ่นและคุณภาพของอากาศเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความรู้สึกและการรับรู้ของผู้ใช้งานโดยตรง การออกแบบพื้นที่ควรหลีกเลี่ยงการใช้วัสดุที่ปล่อยสารระเหยที่เป็นอันตราย และส่งเสริมการใช้วัสดุที่ปลอดภัยต่อสุขภาพ ควบคู่กับการออกแบบระบบระบายอากาศที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การนำกลิ่นจากธรรมชาติ เช่น พืชสมุนไพรหรือไม้หอม เข้ามาใช้ในพื้นที่ ยังสามารถช่วยสร้างบรรยากาศที่สดชื่นและลดความตึงเครียดได้อย่างเป็นธรรมชาติ

2.1.5 ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการออกแบบ (External Design Factors)

การออกแบบรีสอร์ทเชิงสุขภาพไม่สามารถพิจารณาเฉพาะตัวอาคารได้เพียงลำพัง แต่จำเป็นต้องมองภาพรวมของบริบทแวดล้อมที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นภูมิอากาศ ลักษณะภูมิประเทศ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ไปจนถึงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของท้องถิ่น ปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อการวางผัง การเลือกใช้วัสดุ และบรรยากาศของพื้นที่โดยรวม การทำความเข้าใจบริบทอย่างรอบด้านจึงเป็นพื้นฐานสำคัญของการออกแบบสถาปัตยกรรมที่ตอบสนองทั้งด้านการใช้งานและความยั่งยืนในระยะยาว

2.1.5.1 ปัจจัยภูมิอากาศ (Climate Factors)

1) ทิศทางลมและแดดของจังหวัดกระบี่

ภูมิอากาศเป็นตัวแปรสำคัญที่กำหนดทิศทางการออกแบบในพื้นที่เขตร้อนชื้น โดยเฉพาะในจังหวัดกระบี่ซึ่งมีทั้งแสงแดดจัด ลมทะเล และความชื้นสูง การออกแบบจึงต้องคำนึงถึงการลดความร้อนสะสมและส่งเสริมการระบายอากาศตามธรรมชาติ เพื่อสร้างสภาวะน่าสบายโดยไม่ต้องพึ่งพาพลังงานมากเกินไป

2) ปริมาณฝนและความชื้น

ด้วยปริมาณน้ำฝนที่ค่อนข้างสูงตลอดปี และระดับความชื้นสัมพัทธ์ที่มากกว่า 80% การออกแบบจึงต้องให้ความสำคัญกับการจัดการน้ำและความชื้นเป็นพิเศษ หลังคาควรมีความลาดเอียงเพียงพอเพื่อระบายน้ำได้รวดเร็ว พร้อมทั้งมีระบบรองรับน้ำฝนอย่างเหมาะสม พื้นที่เปิดควรออกแบบให้สามารถซึมน้ำได้ดีเพื่อลดน้ำท่วมขัง นอกจากนี้ การเลือกใช้วัสดุภายนอกควรคำนึงถึงความทนทานต่อความชื้นและสภาพแวดล้อมชายทะเล เพื่อยืดอายุการใช้งานของอาคาร

2.1.5.2 ปัจจัยทางภูมิประเทศ (Topography & Slope Condition)

ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่หนองทะเล มีความลาดเอียงจากเชิงเขาสูงสู่ชายฝั่ง ซึ่งส่งผลต่อการวางตำแหน่งอาคารและระบบโครงสร้างโดยตรง การหลีกเลี่ยงพื้นที่ที่มีความลาดชันสูงเกินไปจะช่วยลดความเสี่ยงด้านเสถียรภาพของดินและปัญหาการชะล้างหน้าดิน แนวทางที่เหมาะสมคือการปรับตัวอาคารให้สอดคล้องกับภูมิประเทศเดิม เช่น การยกพื้นหรือใช้โครงสร้างที่ลดการถล่มดิน เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติของพื้นที่และไม่รบกวนระบบระบายน้ำตามธรรมชาติ

2.1.5.3 ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ (Sea, Mountain, Vegetation)

บริบทของจังหวัดกระบี่มีความโดดเด่นจากทั้งภูเขาหินปูนและแนวชายฝั่งทะเล ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ควรนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบ การวางผังอาคารควรเปิดรับมุมมองไปยังทัศนียภาพเหล่านี้ได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถรับรู้ธรรมชาติได้จากหลายจุดภายในโครงการ นอกจากนี้ การรักษาพืชพรรณเดิมและการใช้พืชท้องถิ่นยังช่วยสร้างร่มเงา ลดแรงลม และเสริมบรรยากาศของพื้นที่ให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมเดิม

2.1.5.4 วิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น (Local Lifestyle & Culture)

วิถีชีวิตของชุมชนในจังหวัดกระบี่สะท้อนความเรียบง่ายและความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ ซึ่งสามารถนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบได้อย่างมีคุณค่า การเลือกใช้รูปแบบอาคาร วัสดุ หรือรายละเอียดทางสถาปัตยกรรมที่อ้างอิงจากภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น โครงสร้างไม้ งานหัตถกรรม หรือวัสดุพื้นถิ่น จะช่วยให้โครงการมีเอกลักษณ์และสร้างความรู้สึกเชื่อมโยงกับสถานที่มากขึ้น ในเชิงของการออกแบบสถาปัตยกรรม การตีความวัฒนธรรมเหล่านี้อย่างร่วมสมัยจะช่วยให้พื้นที่มีความทันสมัยและยังคงเคารพบริบทเดิมของพื้นที่ไปพร้อมกัน

2.1.6 ทฤษฎีทางสถาปัตยกรรมและจิตวิทยาที่เกี่ยวข้อง (Architectural & Psychological Theories)

การออกแบบสถาปัตยกรรมเพื่อสภาวะและการบำบัดไม่ได้อาศัยเพียงการจัดรูปแบบพื้นที่ให้สวยงามหรือใช้งานได้เท่านั้น แต่ยังตั้งอยู่บนความเข้าใจพฤติกรรมและการรับรู้ของมนุษย์ต่อสิ่งแวดล้อม แนวคิดทางจิตวิทยาหลายแขนงจึงถูกนำมาใช้เป็นกรอบในการอธิบายว่า “พื้นที่” สามารถส่งผลต่ออารมณ์ ความเครียด และสภาวะภายในของผู้ใช้งานได้อย่างไร ซึ่งกลายเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาสถาปัตยกรรมที่มีบทบาทในการฟื้นฟูและเยียวยา

2.1.6.1 ทฤษฎีด้านการฟื้นฟูจิตใจและการลดความเครียด (Psychological Restoration Theories)

1) Stress Reduction Theory (Ulrich, 1984)

ทฤษฎีการลดความเครียดเสนอว่าการรับรู้ธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นการมองเห็นพื้นที่สีเขียว การได้ยินเสียงน้ำ หรือการสัมผัสแสงธรรมชาติ สามารถช่วยลดความตึงเครียดของร่างกายและจิตใจได้ในระยะเวลาอันสั้น สิ่งเร้าจากธรรมชาติเหล่านี้มีผลต่อระบบประสาทอัตโนมัติ ทำให้อัตราการเต้นของหัวใจและระดับความดันลดลง เกิดความรู้สึกผ่อนคลายโดยไม่ต้องอาศัยความพยายามของผู้ใช้งาน ในเชิงของการออกแบบสถาปัตยกรรม แนวคิดนี้จึงถูกนำมาใช้ผ่านการเปิดมุมมองสู่ธรรมชาติ การจัดองค์ประกอบน้ำ หรือการสร้างสภาพแวดล้อมที่มีเสียงธรรมชาติ เพื่อให้พื้นที่มีบทบาทในการลดความเครียดได้อย่างเป็นรูปธรรม

2) Attention Restoration Theory (Kaplan & Kaplan, 1989)

ทฤษฎีการฟื้นฟูสมาธิอธิบายว่าความสามารถในการจดจ่อของมนุษย์สามารถฟื้นคืนได้เมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะ “ดึงดูดอย่างอ่อนโยน” หรือ Soft Fascination เช่น ภูมิทัศน์ธรรมชาติ ป่า หรือผืนน้ำ ซึ่งไม่รบกวนสมองมากเกินไป แต่ยังคงกระตุ้นการรับรู้ในระดับที่เหมาะสม ส่งผลให้ความเหนื่อยล้าทางความคิดค่อย ๆ ลดลง การออกแบบพื้นที่จึงควรสร้างบรรยากาศที่สงบ ไม่ซับซ้อน และมีองค์ประกอบที่ชวนให้ผู้ใช้งานเพลิดเพลินอย่างเป็นธรรมชาติ เช่น ทางเดินในสวน พื้นที่นั่งพัก หรือมุมมองที่เปิดสู่ภูมิทัศน์ ซึ่งช่วยให้เกิดการฟื้นฟูสมาธิและพลังทางจิตใจได้อย่างต่อเนื่อง

2.1.6.2 แนวคิดด้านสถาปัตยกรรมเพื่อสุขภาพ (Wellness & Healing Architecture Concepts)

แนวคิดด้านสถาปัตยกรรมเพื่อสุขภาพมองว่าสภาพแวดล้อมที่มนุษย์อยู่อาศัยมีผลต่อทั้งร่างกายและจิตใจมากกว่าที่เคยเข้าใจ พื้นที่จึงไม่ได้เป็นเพียงโครงสร้างทางกายภาพ แต่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการฟื้นฟูที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องผ่านการรับรู้ของผู้ใช้งาน การจัดวางพื้นที่ บรรยากาศ และองค์ประกอบต่าง ๆ สามารถส่งผลกระทบต่ออารมณ์ ความรู้สึก และระดับความเครียดได้โดยตรง ดังนั้น การออกแบบสถาปัตยกรรมในบริบทนี้จึงต้องให้ความสำคัญกับ “ประสบการณ์” ที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ควบคู่ไปกับการใช้งานจริง

1) Therapeutic Architecture (Jencks & Heathcote, 2010)

แนวคิดสถาปัตยกรรมเพื่อการบำบัดในมุมมองของ Jencks & Heathcote เน้นให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพสามารถมีส่วนช่วยในกระบวนการรักษาได้อย่างมีนัยสำคัญ องค์ประกอบพื้นฐานอย่างแสง เสียง สี และวัสดุ ล้วนมีผลต่อความรู้สึกของผู้ใช้งานโดยตรง การออกแบบที่ลดความแข็งแกร่งต่างของพื้นที่ เช่น การใช้แสงนุ่ม วัสดุธรรมชาติ หรือการจัดสัดส่วนพื้นที่ให้เกิดความรู้สึกปลอดภัย จะช่วยลดความวิตกกังวลและสร้างสภาวะที่เอื้อต่อการฟื้นฟูทั้งทางร่างกายและจิตใจ

2) Neuro-Architecture (Edelstein, 2013)

แนวคิดสถาปัตยกรรมประสาท (Neuro-Architecture) ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับการทำงานของสมอง โดยมีการศึกษาว่าองค์ประกอบของพื้นที่สามารถกระตุ้นหรือผ่อนคลายระบบประสาทได้อย่างไร พื้นที่ที่มีแสงอบอุ่น รูปทรงที่ไม่แข็งกระด้าง และเสียงจากธรรมชาติ มักช่วยลดการตอบสนองต่อความเครียดของสมองส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ การออกแบบสถาปัตยกรรมเพื่อสุขภาพจึงควรมุ่งสร้างสภาพแวดล้อมที่ทำให้ผู้ใช้งาน “รู้สึกปลอดภัย” โดยไม่ต้องคิดหรือพยายามรับรู้ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการผ่อนคลายและการฟื้นฟูในระดับลึก

2.1.6.3 แนวคิดด้านการใช้พื้นที่และประสบการณ์ (Spatial Experience & User Journey)

แนวคิดด้านประสบการณ์เชิงพื้นที่ให้ความสำคัญกับสิ่งที่ผู้ใช้งาน “รู้สึกและรับรู้” ระหว่างการอยู่ในสถาปัตยกรรม มากกว่ารูปทรงหรือภาพลักษณ์ภายนอกของอาคารเพียงอย่างเดียว พื้นที่จึงถูกมองในฐานะกระบวนการที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ผ่านการเคลื่อนไหว การมองเห็น

และบรรยากาศที่ค่อย ๆ เปลี่ยนไปตามลำดับ การออกแบบในลักษณะนี้มุ่งสร้างจังหวะของประสบการณ์ เพื่อให้ผู้ใช้งานเกิดการรับรู้ที่ลึกซึ้งและมีความสัมพันธ์กับพื้นที่มากกว่าการใช้งานในเชิงฟังก์ชันทั่วไป

1) Phenomenology of Space (Schulz, 1979)

แนวคิดปรากฏการณ์ของพื้นที่อธิบายว่าสถาปัตยกรรมไม่ได้เกิดจากรูปทรงหรือโครงสร้างเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจาก “ประสบการณ์ที่มนุษย์รับรู้” ผ่านองค์ประกอบต่าง ๆ ของพื้นที่ เช่น แสง เงา เสียง กลิ่น และพื้นผิวสัมผัส การออกแบบจึงควรให้ความสำคัญกับการสร้างบรรยากาศและอารมณ์ของพื้นที่ เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถรับรู้ถึงความหมายของสถานที่ได้อย่างเป็นธรรมชาติ แนวทางนี้ทำให้สถาปัตยกรรมกลายเป็นสิ่งที่ผู้ใช้ “รู้สึกได้” มากกว่าที่จะเป็นเพียงสิ่งที่มองเห็น

2) User Journey Design (Hassenzahl, 2010)

แนวคิดการออกแบบลำดับประสบการณ์ผู้ใช้มุ่งเน้นการจัดเรียงช่วงเวลาของการใช้งานให้เกิดความต่อเนื่องทางอารมณ์ ตั้งแต่การมาถึงพื้นที่ ไปจนถึงช่วงเวลาที่จะออกจากโครงการ โดยเฉพาะในบริบทของพื้นที่เพื่อการบำบัด มักมีการกำหนดลำดับประสบการณ์ เช่น การมาถึง การเปลี่ยนผ่านการบำบัด การสะท้อนตนเอง และการฟื้นคืนพลัง ซึ่งแต่ละช่วงถูกออกแบบให้มีบรรยากาศและระดับความสงบที่แตกต่างกัน การจัดลำดับดังกล่าวช่วยให้ผู้ใช้งานค่อย ๆ คลายจากความวุ่นวายภายนอก และเข้าสู่ภาวะที่สงบและสมดุลภายในได้อย่างเป็นธรรมชาติ

2.1.6.4 แนวคิดเชิงพื้นที่ ภูมิทัศน์ และระบบนิเวศ (Spatial–Ecological Relationship)

แนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่กับระบบนิเวศมองว่าสถาปัตยกรรมไม่ควรถูกแยกออกจากธรรมชาติ แต่ควรเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเดียวกัน การออกแบบจึงไม่ได้เน้นเพียงการวางอาคารลงบนพื้นที่ แต่เป็นการ “อ่าน” และ “ตอบสนอง” ต่อบริบทโดยรอบ ทั้งในแง่ของภูมิประเทศ พืชพรรณ และสภาพแวดล้อมเดิม เป้าหมายสำคัญคือการสร้างสภาพแวดล้อมที่มนุษย์สามารถอยู่อาศัยได้อย่างสอดคล้องกับธรรมชาติ ขณะเดียวกันก็ช่วยให้ระบบนิเวศยังคงทำงานได้อย่างต่อเนื่อง ไม่ถูกรบกวนหรือทำลายจากการพัฒนา

1) Biophilic Design (Kellert et al., 2008)

แนวคิด Biophilic Design ตั้งอยู่บนสมมติฐานว่ามนุษย์มีความผูกพันกับธรรมชาติโดยสัญชาตญาณ การได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีองค์ประกอบของธรรมชาติ เช่น พืช น้ำ หรือแสงธรรมชาติ สามารถช่วยลดความตึงเครียดและส่งเสริมสมาธิได้โดยไม่รู้ตัว ในการออกแบบสถาปัตยกรรม แนวคิดนี้จึงถูกนำมาใช้ผ่านการเปิดมุมมองสู่ภูมิทัศน์ การแทรกพื้นที่สีเขียวเข้ามาในอาคาร

รวมถึงการเลือกใช้วัสดุ สี และลวดลายที่สะท้อนลักษณะของธรรมชาติ เพื่อให้ผู้ใช้งานเกิดความรู้สึกเชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

2) Regenerative Design (Mang & Reed, 2012)

แนวคิดการออกแบบเชิงฟื้นฟูเป็นการพัฒนาต่อยอดจากสถาปัตยกรรมยั่งยืน โดยไม่ได้มุ่งเพียงลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม แต่พยายามสร้าง “การคืนกลับ” ให้กับระบบนิเวศที่มีอยู่เดิม การออกแบบในลักษณะนี้มีลักษณะกลยุทธต่าง ๆ เช่น การเก็บและนำน้ำฝนกลับมาใช้ การฟื้นฟูพื้นที่สีเขียวด้วยพืชพื้นถิ่น หรือการจัดภูมิทัศน์ให้เอื้อต่อการกลับมาของระบบนิเวศธรรมชาติ เมื่อพิจารณาในเชิงสถาปัตยกรรม พื้นที่จึงไม่ได้เป็นเพียงที่อยู่อาศัยของมนุษย์ แต่กลายเป็นส่วนหนึ่งของระบบชีวิตที่สามารถเติบโตและปรับตัวร่วมกับธรรมชาติได้ในระยะยาว

2.1.6.5 แนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่กับผู้คน (Place Attachment & Cultural Meaning)

แนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่กับผู้คนให้ความสำคัญกับมิติทางอารมณ์และความรู้สึกที่มนุษย์มีต่อพื้นที่ ไม่ใช่เพียงในฐานะที่ใช้งานได้ แต่ในฐานะ “สถานที่ที่มีความหมาย” ความผูกพันดังกล่าวมักเกิดจากประสบการณ์ที่สะสม ความทรงจำ และบริบททางวัฒนธรรมที่ผู้ใช้งานสามารถรับรู้ได้ การออกแบบสถาปัตยกรรมจึงควรคำนึงถึงอัตลักษณ์ของพื้นที่ ทั้งในด้านรูปแบบ วัสดุ และบรรยากาศ เพื่อให้ผู้ใช้งานรู้สึกเชื่อมโยงและเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสถานที่นั้นอย่างเป็นธรรมชาติ

1) Place Attachment Theory (Proshansky, 1983)

ทฤษฎีความผูกพันกับสถานที่อธิบายว่าความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพื้นที่ไม่ได้เกิดขึ้นในทันที แต่ค่อย ๆ ก่อตัวจากการใช้งานและประสบการณ์ที่สะสมเมื่อเวลาผ่านไป พื้นที่ที่มีลักษณะเฉพาะหรือสะท้อนบริบทท้องถิ่นจะช่วยให้ผู้ใช้งานเกิดความรู้สึกคุ้นเคยและปลอดภัยมากขึ้น ในแง่ของการออกแบบสถาปัตยกรรม การนำองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต วัสดุ หรือรายละเอียดที่ผู้ใช้งานจดจำได้เข้ามาใช้ จะช่วยสร้างความสัมพันธ์เชิงอารมณ์และทำให้พื้นที่ที่มีความหมายมากกว่าการเป็นเพียงสิ่งปลูกสร้างทั่วไป

2) Genius Loci (Schulz, 1979)

แนวคิด Genius Loci หรือ “จิตวิญญาณของสถานที่” เน้นให้เห็นว่าสถานที่แต่ละแห่งมีคุณลักษณะเฉพาะที่เกิดจากทั้งภูมิประเทศ สภาพแวดล้อม และวัฒนธรรมที่สั่งสมมา การออกแบบสถาปัตยกรรมจึงควรทำหน้าที่ “ตีความ” และถ่ายทอดคุณลักษณะเหล่านั้นออกมาอย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะผ่านรูปแบบอาคาร การจัดวางพื้นที่ หรือการเลือกใช้วัสดุ เมื่อสถาปัตยกรรมสามารถสะท้อนตัวตนของสถานที่ได้อย่างชัดเจน ผู้ใช้งานจะสามารถรับรู้และเชื่อมโยงกับบริบทนั้นได้ลึกซึ้งขึ้น ทำให้พื้นที่มีทั้งความหมายและคุณค่าทางจิตใจ

2.1.6.6 แนวคิดสภาวะการเปลี่ยนผ่าน (Threshold & Transition States)

แนวคิดสภาวะการเปลี่ยนผ่านให้ความสำคัญกับ “ช่วงรอยต่อ” ระหว่างพื้นที่ ซึ่งมักถูกมองข้ามในงานออกแบบทั่วไป แต่ในสถาปัตยกรรมเพื่อการบำบัด พื้นที่ลักษณะนี้กลับมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นช่วงเวลาที่ใช้กันบ่อย ๆ ปรับตัวจากสภาพแวดล้อมหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงของแสง เสียง อุณหภูมิ หรือแม้แต่วัสดุ สามารถช่วยให้ผู้ใช้งานรับรู้ถึงการเคลื่อนผ่านนี้ได้อย่างนุ่มนวล ส่งผลให้เกิดความรู้สึกผ่อนคลายและเตรียมใจเข้าสู่สภาวะที่สงบมากขึ้น

1) Transition Space Theory (Zeisel, 2006)

ทฤษฎีพื้นที่เปลี่ยนผ่านอธิบายว่าการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในระดับที่ค่อยเป็นค่อยไป เช่น การลดความสว่างของแสง การเปลี่ยนจังหวะของเสียง หรือการปรับอุณหภูมิ สามารถช่วยให้สมองรับรู้ได้ว่ากำลังก้าวเข้าสู่พื้นที่ใหม่ การรับรู้นี้มีผลต่อสภาวะทางจิตใจ โดยช่วยลดความตึงเครียดและทำให้ผู้ใช้งานพร้อมเข้าสู่บรรยากาศที่สงบมากขึ้น ในเชิงสถาปัตยกรรม การออกแบบพื้นที่ลักษณะนี้จึงมักปรากฏในรูปแบบของโถง ระเบียง หรือทางเดินที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างภายนอกและภายใน

2) Prospect-Refuge Theory (Appleton, 1984)

ทฤษฎี Prospect-Refuge เสนอว่ามนุษย์จะรู้สึกสบายใจเมื่ออยู่ในพื้นที่ที่สามารถมองเห็นสภาพแวดล้อมโดยรอบได้อย่างชัดเจน (Prospect) ขณะเดียวกันก็มีพื้นที่ที่ให้ความรู้สึกปลอดภัยหรือเป็นที่หลบพัก (Refuge) อยู่ร่วมกัน การจัดวางพื้นที่ในลักษณะนี้ช่วยสร้างสมดุลระหว่างความเปิดโล่งและความเป็นส่วนตัว ซึ่งมีผลต่อความรู้สึกผ่อนคลายและความมั่นคงทางจิตใจ ในการออกแบบพื้นที่เพื่อการพักผ่อนหรือการบำบัด แนวคิดนี้จึงถูกนำมาใช้เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ผู้ใช้งานสามารถทั้ง “รับรู้โลกภายนอก” และ “ถอยกลับสู่พื้นที่ปลอดภัยของตนเอง” ได้ในเวลาเดียวกัน

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Related Research Studies)

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในส่วนนี้ครอบคลุมหลายสาขา ทั้งการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สถาปัตยกรรมเพื่อการบำบัด แนวคิดด้านความยั่งยืนในพื้นที่ชายฝั่ง สภาน้ำสบายในภูมิภาคศรีอนันต์ รวมถึงจิตวิทยาสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้เป็นฐานความรู้ในการพัฒนาแนวทางการออกแบบศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตและสมดุลจิตใจให้เหมาะสมกับบริบทของจังหวัดกระบี่ การสังเคราะห์องค์ความรู้จากหลากหลายมิติ ช่วยให้การออกแบบมีทั้งความลึกทางทฤษฎีและสามารถนำไปใช้ได้จริงในเชิงพื้นที่

2.2.1 งานวิจัยเกี่ยวกับรีสอร์ทและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

งานวิจัยในระดับสากลสะท้อนให้เห็นว่าการเติบโตของรีสอร์ทเชิงสุขภาพมีความเชื่อมโยงกับความต้องการดูแลสุขภาพเชิงป้องกันและการฟื้นฟูจากความเครียดในชีวิตประจำวัน ปัจจัยสำคัญที่ทำให้โครงการประสบความสำเร็จไม่ได้ขึ้นอยู่กับทำเลหรือสิ่งอำนวยความสะดวก แต่รวมถึงการออกแบบโปรแกรมที่ชัดเจน การผสมผสานธรรมชาติเข้ากับประสบการณ์ และการดูแลผู้เข้าพักในลักษณะองค์รวม งานวิจัยในบริบทของประเทศไทยยังชี้ให้เห็นว่าลักษณะภูมิประเทศแบบชายฝั่งผสมภูเขาเป็นข้อได้เปรียบสำคัญ หากนำมาใช้ในการออกแบบอย่างตั้งใจ เช่น การเปิดรับลมทะเล การสร้างร่มเงา และการเชื่อมโยงกับแหล่งน้ำ ซึ่งล้วนส่งผลต่อคุณภาพของประสบการณ์พักผ่อนและการฟื้นฟูในระยะยาว

2.2.2 งานวิจัยเกี่ยวกับอาคารบำบัดและศูนย์สุขภาพจิต

ในด้านสถาปัตยกรรมเพื่อการบำบัด งานวิจัยจำนวนมากชี้ให้เห็นว่าคุณภาพของสภาพแวดล้อมมีผลโดยตรงต่อสภาวะทางร่างกายและจิตใจของผู้ใช้งาน โดยเฉพาะองค์ประกอบอย่างแสงธรรมชาติ การมองเห็นพื้นที่สีเขียว และการควบคุมเสียงรบกวน ซึ่งสามารถช่วยลดระดับความเครียดและส่งเสริมการฟื้นฟูได้อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ การจัดลำดับพื้นที่จากส่วนที่เปิดและมีความเป็นสาธารณะ ไปสู่พื้นที่ที่สงบและเป็นส่วนตัว ยังช่วยให้ผู้ใช้งานค่อย ๆ ปรับอารมณ์และเข้าสู่สภาวะผ่อนคลายได้ง่ายขึ้น พื้นที่สำหรับกิจกรรมเชิงพิธีกรรมหรือการสะท้อนตนเอง เช่น การบำบัดด้วยน้ำ การนั่งสมาธิ หรือการดื่มชา ยังมีบทบาทในการต่อเนื่องผลลัพธ์ทางอารมณ์หลังจบกระบวนการบำบัดอีกด้วย

ภาพที่ 2.1 สรุปปัจจัยความสำเร็จของรีสอร์ทเชิงสุขภาพ (โปรแกรม-สถานที่-ประสบการณ์-ผลลัพธ์)
ที่มา : มัณฑนา (2568)

2.2.3 งานวิจัยด้านสถาปัตยกรรมยั่งยืนในพื้นที่ชายฝั่ง

ในเชิงการออกแบบสถาปัตยกรรม กลยุทธ์แบบ Passive ถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการลดการใช้พลังงาน โดยเฉพาะการออกแบบกันแดด (passive shading) การจัดวางช่องเปิดเพื่อให้เกิดการไหลเวียนอากาศ (cross ventilation) รวมถึงการเลือกใช้วัสดุที่สะท้อนความร้อนและหลังคาที่สามารถระบายอากาศได้ดี แนวทางเหล่านี้ช่วยลดภาระการทำความเย็นภายในอาคารได้อย่างมีนัยสำคัญ ขณะเดียวกัน งานวิจัยยังเน้นบทบาทของแนวกันชนธรรมชาติ เช่น ป่าโกงกางหรือสนทราย ซึ่งทำหน้าที่ลดแรงคลื่นและแรงลม ช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นให้กับโครงการในระยะยาว ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมและความมั่นคงของพื้นที่

ภาพที่ 2.2 กลยุทธ์ยั่งยืนพื้นที่ชายฝั่ง: ยกตัวอาคาร-พื้นที่ซิมน้ำ-พืชพื้นถิ่น-แนวกันชนธรรมชาติ
ที่มา : มัณฑนา (2568)

2.2.4 งานวิจัยด้านสภาวะน่าสบายและการออกแบบอาคารในภูมิอากาศร้อนชื้น

การศึกษาที่อ้างอิงมาตรฐาน ASHRAE ร่วมกับแนวคิด adaptive comfort ชี้ให้เห็นว่าผู้ใช้งานในภูมิอากาศร้อนชื้นไม่ได้ต้องการอุณหภูมิต่ำเสมอไป หากแต่สามารถยอมรับอุณหภูมิที่สูงขึ้นได้

เมื่อมีการระบายอากาศที่เหมาะสมและควบคุมแสงแดดไม่ให้รุนแรงเกินไป กล่าวอีกนัยหนึ่ง “การเคลื่อนไหวของอากาศ” และ “คุณภาพของแสง” มีบทบาทสำคัญต่อความรู้สึกสบายพอ ๆ กับตัวเลขอุณหภูมิเอง

2.2.5 งานวิจัยด้านจิตวิทยาสิ่งแวดล้อม (Environmental Psychology)

งานวิจัยในสาขาจิตวิทยาสิ่งแวดล้อมจำนวนมากชี้ให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อสภาวะจิตใจของมนุษย์อย่างชัดเจน โดยเฉพาะแนวคิดอย่าง Attention Restoration Theory (ART) และ Stress Reduction Theory (SRT) ที่อธิบายว่าการได้อยู่ในบริบทที่มีองค์ประกอบของธรรมชาติ เช่น พื้นที่สีเขียว เสียงน้ำ หรือรูปแบบที่ดึงดูดความสนใจอย่างอ่อนโยน สามารถช่วยให้สมาธิฟื้นตัวและลดความตึงเครียดได้อย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ แนวคิด Place Attachment และ Prospect-Refuge ยังสะท้อนว่าพื้นที่ที่เปิดมุมมองได้กว้างควบคู่กับการมีมุมหลบพักที่ปลอดภัย จะช่วยให้ผู้ใช้งานรู้สึกมั่นคงและควบคุมสภาพแวดล้อมได้ดีขึ้น ส่งผลต่อความสงบทางอารมณ์โดยรวม

ในอีกมิติหนึ่ง งานวิจัยด้าน neuro-architecture ได้ชี้ให้เห็นว่าลักษณะของพื้นที่ที่สามารถส่งผลต่อกระบวนการทำงานของสมองโดยตรง พื้นที่ที่มีแสงนุ่ม ใช้วัสดุธรรมชาติ และมีความซับซ้อนทางสายตาในระดับที่ไม่มากเกินไป จะช่วยลดภาระในการประมวลผลของสมอง ทำให้ผู้ใช้งานรู้สึกผ่อนคลายและเข้าสู่สภาวะนิ่งได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ในเชิงของการออกแบบสถาปัตยกรรม แนวคิดเหล่านี้จึงเป็นพื้นฐานสำคัญในการกำหนดบรรยากาศของพื้นที่ให้เอื้อต่อการฟื้นฟูทั้งด้านจิตใจและการรับรู้

ภาพที่ 2.3 ผังความเชื่อมโยง “ART/SRT–Prospect/Refuge–Neuro-architecture”

สู่หลักออกแบบพื้นที่สงบ

ที่มา : มัณฑนา (2568)

2.2.6 การสังเคราะห์แนวทางจากงานวิจัยเพื่อประยุกต์ใช้กับโครงการ

จากการรวบรวมและวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาสังเคราะห์เป็นแนวทางในการออกแบบศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตและสมดุลจิตใจในบริบทของจังหวัดกระบี่ได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยหัวใจสำคัญอยู่ที่การจัดลำดับประสบการณ์ของผู้ใช้งานตั้งแต่ช่วงการมาถึง การเปลี่ยนผ่าน การบำบัด การสะท้อนตนเอง ไปจนถึงการฟื้นคืนพลัง ซึ่งถูกถ่ายทอดผ่านการจัดโซนพื้นที่จากสาธารณะไปสู่ความเป็นส่วนตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป ขณะเดียวกัน การวางอาคารให้สอดคล้องกับทิศทางลม ทะเลและการหลบแดดในทิศตะวันออก-ตะวันตก รวมถึงการนำแนวคิด passive design มาใช้ จะช่วยลดการใช้พลังงานและสร้างสภาวะน่าสบายภายในอาคารได้อย่างยั่งยืน

ในมิติของประสบการณ์เชิงพื้นที่ การออกแบบควรเชื่อมโยงธรรมชาติเข้ากับทุกส่วนของโครงการ ทั้งในลักษณะของการมองเห็นโดยตรงและการรับรู้ทางอ้อม เช่น การใช้วัสดุ สี และเสียงธรรมชาติเป็นองค์ประกอบของพื้นที่ การกำหนดคุณภาพของแสงให้สอดคล้องกับจังหวะชีวภาพของมนุษย์ รวมถึงการออกแบบภูมิทัศน์ด้วยพืชพื้นถิ่นและพื้นที่ชุ่มน้ำ ยังช่วยสนับสนุนการฟื้นฟูทั้งในระดับผู้ใช้งานและระบบนิเวศโดยรวม ในขณะเดียวกัน การประเมินผลลัพธ์ของโครงการควรรออ้างอิงตัวชี้วัดที่สามารถตรวจสอบได้จริง เช่น ระดับความเครียด คุณภาพการนอน ความรู้สึกสงบ หรือพฤติกรรมการกลับมาใช้บริการซ้ำ เพื่อสะท้อนประสิทธิภาพของการออกแบบในเชิงประสบการณ์และสภาวะอย่าง เป็นรูปธรรม

2.3 กรณีศึกษาจากงานออกแบบที่เกี่ยวข้อง (Related Architectural Case Studies)

การศึกษกรณีตัวอย่างทั้งภายในประเทศและต่างประเทศมีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจแนวคิดการออกแบบสถาปัตยกรรมเชิงสภาวะในมิติต่าง ๆ ได้แก่ การบูรณาการธรรมชาติ การจัดลำดับพื้นที่บำบัด การใช้วัสดุที่กลมกลืนกับบริบท และการสร้างประสบการณ์เชิงอารมณ์ในพื้นที่ เพื่อประยุกต์ใช้กับแนวคิดการออกแบบศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตและสมดุลจิตใจ จังหวัดกระบี่

2.3.1 กรณีศึกษาภายในประเทศ (Domestic Case Studies)

2.3.1.1 Chiva-Som International Health Resort, Hua Hin, Thailand

สถานที่: หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประเทศไทย

สถาปนิก: Design 103 International / ภูมิสถาปัตย์โดย P Landscape

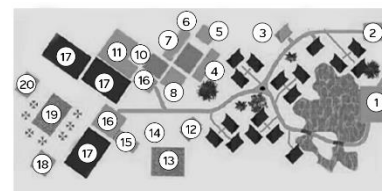
ขนาดพื้นที่: ประมาณ 2.4 เฮกตาร์ (ประมาณ 15 ไร่)

ปีที่แล้วเสร็จ: พ.ศ. 2538 (ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2561)

จุดเด่นของการออกแบบ: สถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัยกลมกลืนกับธรรมชาติ ใช้ผังอาคารแนวราบซ่อนตัวในสวน เปิดรับลมและแสงธรรมชาติ พื้นที่บำบัดถูกจัดลำดับจากโซนสาธารณะสู่ส่วนตัวเพื่อความสงบสูงสุด

โปรแกรมหลัก: Holistic Wellness, Spa Detox, Mindfulness & Meditation,

Thai Traditional Therapy

ภาพที่ 2.4 บรรยากาศภายในรีสอร์ทชีวาศรม หัวหิน – ตัวอย่างสถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัยเพื่อการบำบัด
ที่มา : ชีวาศรม (ม.ป.ป.)

แนวคิด: การออกแบบยึดแนวทางการเยียวยาแบบองค์รวม โดยมองว่าสถาปัตยกรรมและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการฟื้นฟู ไม่ใช่เพียงฉากหลังของการใช้งาน แต่เป็นตัวกลางที่ช่วยปรับสมดุลทั้งร่างกายและจิตใจของผู้ใช้งานอย่างต่อเนื่อง

สิ่งที่เรียนรู้: การเลือกใช้วัสดุธรรมชาติ เช่น ไม้ และการนำองค์ประกอบน้ำเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ มีบทบาทในการสร้างบรรยากาศที่สงบและผ่อนคลาย ขณะเดียวกัน การออกแบบลำดับประสบการณ์ภายในโครงการอย่างมีจังหวะ ช่วยให้ผู้ใช้งานค่อย ๆ เข้าสู่สภาวะนิ่งและรับรู้พื้นที่ได้ลึกซึ้ง

2.3.1.2 Banyan Tree Veya Phuket, Thailand

สถานที่: จังหวัดภูเก็ต ประเทศไทย

สถาปนิก: Architrave Design & Planning (Banyan Tree Group)

ขนาดพื้นที่: ประมาณ 20 ไร่ (~ 3.2 เฮกตาร์)

ปีที่แล้วเสร็จ: พ.ศ. 2565

จุดเด่นของการออกแบบ: สถาปัตยกรรมทรอปิคอลร่วมสมัย เปิดรับลมทะเลและแสงธรรมชาติ อาคารเชื่อมต่อกับสระน้ำและสวนกลางเพื่อสร้างสมดุลระหว่างกายและใจ

โปรแกรมหลัก: Veya Wellbeing Journey, Sleep & Sound Therapy, Yoga & Nutrition Workshop

แนวคิด: การออกแบบเน้นการสร้างประสบการณ์ต่อเนื่องในลักษณะของการเดินทางภายใน (Journey of Transformation) โดยใช้ลำดับของพื้นที่เป็นตัวกำหนดจังหวะการรับรู้ เพื่อให้ผู้ใช้งานค่อย ๆ เกิดการตระหนักรู้และเข้าใจตนเองมากขึ้นในแต่ละช่วงของการใช้งาน

สิ่งที่เรียนรู้: การนำองค์ประกอบของธรรมชาติ เช่น น้ำ และแสง เข้ามาใช้ในแต่ละช่วงของพื้นที่อย่างมีจังหวะ ช่วยให้ประสบการณ์ภายในโครงการมีความต่อเนื่อง และส่งเสริมบรรยากาศของการฟื้นฟูได้อย่างเป็นธรรมชาติ

ภาพที่ 2.5 พื้นที่บำบัดกลางสวนของ Banyan Tree Veya Phuket –
แนวคิดการออกแบบที่เชื่อมโยงน้ำ ลม และแสงธรรมชาติ
ที่มา : Banyan Tree Hotels & Resorts (2026)

2.3.2 กรณีศึกษาต่างประเทศ (International Case Studies)

2.3.2.1 Lanserhof Sylt Health Resort, Germany

สถานที่: เกาะ Sylt ประเทศเยอรมนี

สถาปนิก: Ingenhoven Architects

ขนาดพื้นที่: ประมาณ 20,000 ตร.ม.

ปีที่แล้วเสร็จ: พ.ศ. 2565

จุดเด่นของการออกแบบ: อาคารรูปทรงโค้งรับแนวเนินทราย ใช้หลังคาเขียว (Green Roof) และระบบ Passive Design เพื่อลดพลังงาน

โปรแกรมหลัก: Medical Detox, Metabolic Therapy, Sleep Diagnostics, Neuro Recovery

แนวคิด: การออกแบบมุ่งสร้างความสมดุลระหว่างสถาปัตยกรรมกับภูมิทัศน์ โดยนำบรรยากาศสงบของธรรมชาติชายฝั่งมาผสมผสานกับแนวคิดอาคารเพื่อสุขภาพร่วมสมัย เพื่อให้เกิดพื้นที่ที่ทั้งฟื้นฟูและรองรับการใช้งานเชิงการแพทย์ได้อย่างเหมาะสม

สิ่งที่เรียนรู้: รูปทรงอาคารที่ออกแบบให้โอบล้อมพื้นที่ภายในช่วยสร้างความรู้สึกลดภัยและเป็นส่วนตัว ขณะเดียวกัน การผสมเทคโนโลยีเข้ากับองค์ประกอบธรรมชาติอย่างพอดี ช่วยยกระดับคุณภาพของพื้นที่โดยไม่ลดทอนความสงบของบริบทโดยรอบ

ภาพที่ 2.6 ภาพมุมสูงของ Lanserhof Sylt – การกลมกลืนของสถาปัตยกรรมกับเนินทราย

และทะเลเหนือ

ที่มา : ArchDaily (2023)

2.3.2.2 The Retreat at Blue Lagoon, Iceland

สถานที่: Grindavík, ประเทศไอซ์แลนด์

สถาปนิก: Snøhetta Architects

ขนาดพื้นที่: ประมาณ 8,500 ตร.ม.

ปีที่แล้วเสร็จ: พ.ศ. 2561

จุดเด่นของการออกแบบ: ผสานอาคารกับหินลาวาและแหล่งน้ำร้อนใต้พิภพ ใช้โทนสีเทาธรรมชาติและกระจกสะท้อนภูมิทัศน์

โปรแกรมหลัก: Thermal Bath, Lava Spa, Floatation Therapy, Mindfulness Bathing

แนวคิด: การออกแบบตั้งอยู่บนแนวคิดการเยียวยาผ่านองค์ประกอบพื้นฐานของธรรมชาติ โดยนำดิน น้ำ ลม และแสงมาเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ในพื้นที่ เพื่อให้ผู้ใช้งานรับรู้และเชื่อมโยงกับธรรมชาติได้อย่างใกล้ชิด

สิ่งที่เรียนรู้: การใช้วัสดุและภูมิทัศน์อย่างเรียบง่ายแต่มีเจตนา สามารถสร้างบรรยากาศของการบำบัดได้โดยไม่ต้องพึ่งพาการตกแต่งที่ซับซ้อน ทำให้พื้นที่ยังคงความสงบและเป็นธรรมชาติได้อย่างชัดเจน

ภาพที่ 2.7 ภายใน The Retreat at Blue Lagoon – การผสมสถาปัตยกรรมกับภูมิทัศน์หินลาวาและไอร้อนธรรมชาติ

ที่มา : ArchDaily (2022)

2.3.2.3 Santani Wellness Resort & Spa, Sri Lanka

สถานที่: เมืองแคนดี ประเทศศรีลังกา

สถาปนิก: Thisara Thanapathy Associates

ขนาดพื้นที่: 48 เอเคอร์ (~ 120 ไร่)

ปีที่แล้วเสร็จ: พ.ศ. 2559

จุดเด่นของการออกแบบ: อาคารยกพื้นตามแนวลาดเขา ใช้วัสดุธรรมชาติ เปิดรับวิวภูเขาและหมอกยามเช้า

โปรแกรมหลัก: Ayurvedic Detox, Yoga & Meditation, Mountain Retreat Program

แนวคิด: การออกแบบเน้นความเรียบง่ายเป็นหลัก เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ใช้งานได้สัมผัสธรรมชาติอย่างตรงไปตรงมา โดยลดองค์ประกอบที่ไม่จำเป็นลง และให้ความสำคัญกับบรรยากาศโดยรอบมากกว่ารูปแบบที่ซับซ้อน

สิ่งที่เรียนรู้: การนำลักษณะภูมิประเทศมาเป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบ ช่วยให้ประสบการณ์การพักผ่อนมีความต่อเนื่องกับธรรมชาติ ขณะเดียวกัน การจัดพื้นที่ให้สอดคล้องกับจังหวะของแสง ลม และเวลา ยังช่วยเสริมให้การใช้งานเกิดความรู้สึกผ่อนคลายอย่างเป็นธรรมชาติ

ภาพที่ 2.8 อาคารพักของ Santani Wellness Resort – การเชื่อมโยงภูมิทัศน์กับสภาวะสงบทางใจ
ที่มา : Santani (n.d.)

2.3.2.4 Amanemu Wellness Resort, Japan

สถานที่: อิเซะ-ชิมะ ประเทศญี่ปุ่น

สถาปนิก: Kerry Hill Architects

ขนาดพื้นที่: 24 เอเคอร์ (≈ 60 ไร่)

ปีที่แล้วเสร็จ: พ.ศ. 2559

จุดเด่นของการออกแบบ: สถาปัตยกรรมญี่ปุ่นร่วมสมัย สื่อถึงวัฒนธรรมการอาบน้ำร้อน (Onsen Culture) ใช้ไม้ หิน และกระจกสะท้อนวิวทะเลสาบ

โปรแกรมหลัก: Onsen Therapy, Japanese Healing Bath, Mind–Body Rebalance

แนวคิด: การออกแบบยึดความเรียบง่ายและความนิ่งเป็นแกนหลักของพื้นที่ เพื่อลดสิ่งรบกวนและเปิดโอกาสให้ผู้ใช้งานได้อยู่กับตัวเองมากขึ้น บรรยากาศของสถาปัตยกรรมจึงทำหน้าที่กระตุ้นการรับรู้และสนับสนุนกระบวนการเยียวยาอย่างค่อยเป็นค่อยไป

สิ่งที่เรียนรู้: การควบคุมแสง เงา และการกำหนดช่องมองวิวอย่างตั้งใจ สามารถสร้างผลกระทบทางอารมณ์ได้อย่างชัดเจน ช่วยให้ผู้ใช้งานเกิดสมาธิและความสมดุลภายใน โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งองค์ประกอบที่ซับซ้อน

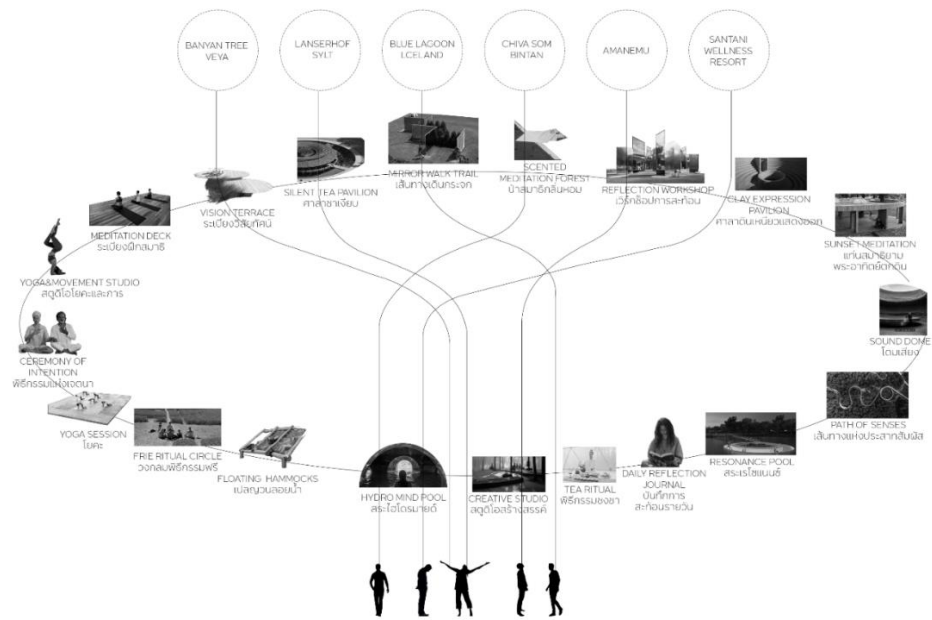
ภาพที่ 2.9 Amanemu Wellness Resort – ตัวอย่างการใช้ความเรียบง่ายในสถาปัตยกรรมญี่ปุ่น เพื่อสร้างสภาวะสงบ
ที่มา : Aman (2026)

2.3.3 สรุปการเปรียบเทียบและบทเรียนที่ได้รับ (Comparative Summary & Design Lessons)

จากการศึกษากรณีตัวอย่างทั้งในและต่างประเทศ พบว่าแนวทางการออกแบบที่มีประสิทธิภาพมักให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงธรรมชาติเข้ากับพื้นที่สถาปัตยกรรมอย่างใกล้ชิด ไม่ว่าจะเป็นการเปิดมุมมองสู่ภูมิทัศน์ การแทรกองค์ประกอบของน้ำ หรือการใช้พืชพรรณเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ ซึ่งช่วยให้ผู้ใช้งานเกิดความรู้สึกผ่อนคลายและฟื้นฟูได้อย่างเป็นธรรมชาติ ขณะเดียวกัน การออกแบบลำดับพื้นที่ตั้งแต่การมาถึงไปจนถึงช่วงการพักผ่อน ยังมีบทบาทสำคัญในการกำหนดอารมณ์ของผู้ใช้งานให้ค่อย ๆ เปลี่ยนผ่านไปสู่ความสงบ

ในด้านขององค์ประกอบทางกายภาพ การเลือกใช้วัสดุที่มีความเป็นธรรมชาติและ การควบคุมแสงให้มีความนุ่มนวล ช่วยสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการพักผ่อนและการบำบัดได้อย่างชัดเจน

การจัดวางพื้นที่ให้มีระดับความเป็นส่วนตัวที่แตกต่างกัน ยังช่วยรองรับกิจกรรมที่หลากหลายและตอบสนองต่อสภาวะทางอารมณ์ของผู้ใช้งานในแต่ละช่วงได้ดี นอกจากนี้ แนวคิดด้านความยั่งยืน

ภาพที่ 2.10 Comparative Summary & Design Lessons

ที่มา : มัณฑนา (2568)

บทที่ 3

การวิเคราะห์เพื่อการออกแบบ

3.1 จุดมุ่งหมายของโครงการ

การออกแบบ “ศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตและสมดุลจิตใจแบบครบวงจร จังหวัดกระบี่” (Integrated Life Empowerment & Mental Balance Center, Krabi) มีจุดเริ่มต้นจากการถอดรหัสวิกฤตสุขภาพทางจิตในสังคมไทยปัจจุบัน เพื่อเปลี่ยนโจทย์ความตึงเครียดให้กลายเป็นรูปธรรมของพื้นที่แห่งการฟื้นฟู โดยมีแกนกลางคือการบูรณาการระหว่างศาสตร์สถาปัตยกรรมบำบัด (Healing Architecture) และแนวทางการแพทย์ทางเลือกอย่างเป็นระบบ

ดังนั้น การศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study) ในขั้นตอนนี้ จึงไม่ใช่เพียงการประเมินความคุ้มค่า แต่เป็นการสำรวจความเชื่อมโยงในทุกมิติ ทั้งด้านนโยบายรัฐ เศรษฐศาสตร์ สังคมวิทยา ตลอดจนข้อกำหนดทางกฎหมาย เพื่อให้มั่นใจว่าโครงการนี้จะสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน และตอบรับกับทิศทางการพัฒนาเชิงโครงสร้างของประเทศในระยะยาว

เมื่อพิจารณาในระดับมหภาค ประเทศไทยกำลังเผชิญกับคลื่นความเปลี่ยนแปลงที่น่ากังวล โดยเฉพาะภาวะความเครียดสะสมและอาการหมดไฟ (Burnout Syndrome) ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของกรมสุขภาพจิตและองค์การอนามัยโลก (WHO) ที่ระบุว่าปัญหาเหล่านี้กำลังบั่นทอนศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์อย่างรุนแรง การมีโครงสร้างพื้นฐานด้านสุขภาพ (Wellness Infrastructure) รูปแบบใหม่จึงเป็นเรื่องเร่งด่วน โดยเฉพาะในพื้นที่ยุทธศาสตร์อย่าง จังหวัดกระบี่ ซึ่งมีต้นทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและภูมิทัศน์ที่โดดเด่นในระดับสากล องค์ประกอบเหล่านี้คือวัตถุดิบสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้จังหวัดก้าวไปสู่การเป็น “เมืองต้นแบบแห่งสมดุลชีวิต” (Wellness City) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาความเป็นไปได้นี้จึงมุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์เชิงลึก เพื่อกำหนดบทบาทให้โครงการทำหน้าที่เป็น “ศูนย์กลางการฟื้นฟูจิตใจแห่งภาคใต้” ที่มีความแหลมคมในเชิงกลยุทธ์ โดยเชื่อมโยงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) เข้ากับโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG Economy) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของประเทศ

3.2 การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ (Feasibility & Policy Study)

3.2.1 การศึกษาความเป็นไปได้ตามนโยบาย (Policy Feasibility)

ประเทศไทยในปัจจุบันได้วางหมุดหมายการพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับกระแสความเปลี่ยนแปลงระดับโลก (Global Megatrends) โดยมุ่งเน้นไปที่สามเสาหลักสำคัญ คือ **สุขภาวะของพลเมือง (Well-being)**, **ความยั่งยืนของฐานทรัพยากร (Sustainability)** และ **การบริหารจัดการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular & Green Economy)** โดยเฉพาะในบริบทหลังวิกฤตการณ์แพร่ระบาดของโควิด-19 ที่ภาครัฐเร่งผลักดันอุตสาหกรรมสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพให้เป็นกลไกหลักในการฟื้นฟูเศรษฐกิจ

ด้วยเหตุนี้ นโยบายระดับชาติจึงเปรียบเสมือน “พิมพ์เขียวเชิงกลยุทธ์” ที่ส่งเสริมให้โครงการ **ศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตและสมดุลจิตใจแบบครบวงจร จังหวัดกระบี่ (Integrated Life Empowerment & Mental Balance Center, Krabi)** มีความสมเหตุสมผลในการจัดตั้งสูง ทั้งในแง่ของการตอบโจทย์สังคมเมืองที่โหยหาสมดุลจิตใจ และความคุ้มค่าเชิงเศรษฐกิจบนพื้นฐานของสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

3.2.1.1 ยุทธศาสตร์นโยบายระดับชาติ (National Policy Framework)

1) โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (BCG Economy Model)

แนวคิดและนัยสำคัญต่อโครงการ:

BCG Economy คือการขยายฐานเศรษฐกิจผ่านการบูรณาการ 3 มิติ ได้แก่ **เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio)**, **เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular)** และ **เศรษฐกิจสีเขียว (Green)** เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย โดยเปลี่ยนจากความได้เปรียบทางทรัพยากรแบบเดิมไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

เมื่อพิจารณาในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย (S-Curve) โครงการนี้จัดอยู่ในกลุ่ม “**สุขภาพและการแพทย์ (Wellness & Medical)**” และ “**การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy)**” โดยตรง ซึ่งเป็นฟันเฟืองสำคัญที่รัฐบาลมุ่งหวังให้ไทยก้าวสู่การเป็น “ศูนย์กลางสุขภาพแห่งเอเชีย (Medical Hub)”

อุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้โมเดล BCG และการประยุกต์ใช้ในโครงการ:

ยุทธศาสตร์ BCG ได้จำแนกกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายออกเป็น 4 สาขาหลักที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนประเทศ ได้แก่

1. เกษตรและอาหาร (Agri-Food): การเพิ่มมูลค่าผลผลิตด้วยนวัตกรรม
 2. สุขภาพและการแพทย์ (Wellness & Medical): การยกระดับบริการสุขภาพสู่ระดับสากล
 3. พลังงานและวัสดุชีวภาพ (Bioenergy & Biochemicals): การใช้ทรัพยากรหมุนเวียนอย่างคุ้มค่า
 4. การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy): การสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง
- สำหรับโครงการศูนย์ฟื้นฟูสุขภาพจิตใจฯ ในพื้นที่จังหวัดกระบี่นั้น มีความสอดคล้องเชิงยุทธศาสตร์กับกลุ่ม “สุขภาพและการแพทย์ (Wellness & Medical)” อย่างมีนัยสำคัญ โดยทำหน้าที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนนโยบายการผลักดันให้ประเทศไทยก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพแห่งเอเชีย (Medical Hub)

2) นโยบายขับเคลื่อนระเบียบเศรษฐกิจสุขภาพ (Thailand Wellness Hub)

หน่วยงานผู้กำหนดทิศทาง: กระทรวงสาธารณสุข ร่วมกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)

เป้าหมายและวิสัยทัศน์เชิงยุทธศาสตร์:

ภาครัฐได้วางกลยุทธ์เชิงรุกเพื่อยกระดับประเทศไทยให้ก้าวสู่ตำแหน่ง “ศูนย์กลางสุขภาพและการแพทย์ระดับโลก” (Global Medical & Wellness Hub) โดยมุ่งเน้นการบูรณาการระหว่างการรักษาพยาบาลสมัยใหม่ (Medical Care) เข้ากับการฟื้นฟูสุขภาพแบบองค์รวม (Wellness & Rehabilitation) เพื่อดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพจากทั่วโลก ซึ่งประกอบด้วยแกนกลางสำคัญ 3 ประการ

1. การกระจายจุดหมายแห่งสุขภาพ (Wellness Destination): การปั้นเมืองยุทธศาสตร์ที่มีศักยภาพทางธรรมชาติสูง อาทิ กระบี่ ภูเก็ต และเชียงใหม่ ให้เป็นโมเดลต้นแบบของแหล่งพักผ่อนและฟื้นฟูระดับนานาชาติ
2. มาตรฐานการบริการระดับสากล (Medical Wellness Standard): การยกระดับสถานประกอบการและรีสอร์ทสุขภาพให้มีมาตรฐานเทียบเท่าสถานพยาบาลชั้นนำ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในเชิงคุณค่าและคุณภาพ

3. การสร้างอัตลักษณ์แห่งความยั่งยืน: ภายใต้ภาพลักษณ์ “Thailand: The Land of Longevity” ซึ่งสื่อสารว่าประเทศไทยเป็นพื้นที่ที่เอื้อต่อการมีชีวิตยืนยาวและมีคุณภาพชีวิตที่ดี ในการออกแบบสถาปัตยกรรม โครงการไม่ได้มองเพียงแค่ความสวยงาม แต่เน้นการสร้างสภาวะแวดล้อมที่ส่งเสริม "Longevity" หรือความยั่งยืนของสัญญาณชีวิต ผ่านการจัดลำดับพื้นที่ (Spatial Sequence) ที่ช่วยลดระดับคอร์ติซอล (ฮอร์โมนความเครียด) และการสร้างโปรแกรมเชิงสถาปัตยกรรมที่รองรับทั้งการพักผ่อนและการบำบัดฟื้นฟูในทีเดียว ซึ่งเป็นการยกระดับมาตรฐานรีสอร์ทสุขภาพให้ก้าวข้ามไปสู่ "ศูนย์บำบัดด้วยงานสถาปัตยกรรม" ที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐอย่างเป็นรูปธรรม

3) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านสภาวะและการพัฒนาที่ยั่งยืน

หน่วยงานหลัก: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

กรอบแนวคิดและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ถือเป็นธรรมนูญหลักในการขับเคลื่อนประเทศ โดยโครงการนี้ได้นำมาเป้าหมายที่มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพชีวิตของพลเมืองให้มีสภาวะที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มาเป็นโจทย์หลักในการพัฒนาพื้นที่ โครงการศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตฯ ไม่เพียงแต่จะทำหน้าที่เป็นสถานบริการ แต่ยังเป็นกลไกเชิงพื้นที่ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ใน 3 ด้านสำคัญ ได้แก่

1. การเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (ยุทธศาสตร์ที่ 4): การสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการปรับสมดุลทางอารมณ์และจิตใจ เพื่อเตรียมพร้อมคนสู่สังคมที่เผชิญกับความกดดันสูง
2. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (ยุทธศาสตร์ที่ 5): การพัฒนาเมืองและพื้นที่ใช้สอยที่สอดคล้องกับหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้เหลือน้อยที่สุด
3. การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (ยุทธศาสตร์ที่ 2): การกระจายความเจริญและโครงสร้างพื้นฐานด้านสุขภาพสู่ภูมิภาค เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงพื้นที่สร้างเสริมคุณภาพชีวิตได้อย่างเท่าเทียม

นัยสำคัญต่อการออกแบบสถาปัตยกรรม:

ในบริบทของการออกแบบสถาปัตยกรรม โครงการนี้จึงมิใช่เพียงการก่อสร้างอาคารเพื่อการพักผ่อนหรือรักษาทั่วไป แต่ถูกนิยามใหม่ในฐานะ “สถาปัตยกรรมเพื่อสังคมและจิตวิญญาณ” ที่สอดประสานเข้ากับยุทธศาสตร์ชาติอย่างลึกซึ้ง จึงมุ่งเน้นไปที่การสร้าง “สภาวะแวดล้อมเชิงบำบัด” (Healing Environment) ที่อาศัยจังหวะของแสง ลม และน้ำ มากระตุ้นระบบประสาทอัตโนมัติ (ANS) ให้กลับคืนสู่สภาวะสมดุล ซึ่งเป็นการนำเป้าหมายเชิงนโยบายที่ดูเป็นนามธรรม มา

แปรเปลี่ยนให้เป็นรูปธรรมผ่านการจัดวางที่ว่างและวัสดุ เพื่อให้สถาปัตยกรรมทำหน้าที่เยียวยาผู้คนและลดภาระทางสาธารณสุขของประเทศในระยะยาว

4) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

บทบาทของโครงการในมิติการพัฒนาในระดับสากล:

โครงการศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตฯ ถูกวางรากฐานให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ซึ่งเป็นทิศทางหลักที่โลกกำลังมุ่งไป โดยโครงการได้ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการเชื่อมโยง "พื้นที่ทางกายภาพ" เข้ากับ "คุณภาพชีวิต" ผ่านตัวชี้วัดสำคัญดังนี้

1. ด้านสุขภาวะและคุณภาพชีวิต (SDG 3): มุ่งเน้นการยกระดับสุขภาพจิตของพลเมืองผ่านสภาพแวดล้อมเชิงบำบัด เพื่อลดช่องว่างการเข้าถึงบริการฟื้นฟูจิตใจในพื้นที่ภาคใต้

2. ด้านความยั่งยืนของเมืองและชุมชน (SDG 11 & 13): การสร้างสถาปัตยกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco-friendly Architecture) ที่ไม่เพียงแต่ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก แต่ยังช่วยรักษาความสมดุลของนิเวศวิทยาเดิมในพื้นที่จังหวัดกระบี่

3. ด้านการผลิตและการใช้ทรัพยากร (SDG 8 & 12): การกระตุ้นเศรษฐกิจท้องถิ่นผ่านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่มีมูลค่าสูง และการเลือกใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่าเพื่อสร้างความยั่งยืนในวงจรการก่อสร้างและดำเนินงาน

การวิเคราะห์เชิงสถาปัตยกรรม:

ในส่วนของการออกแบบสถาปัตยกรรม โครงการได้นำหลักการ SDGs มาตีความเป็นรูปธรรมผ่าน “การออกแบบที่อิงแอบกับธรรมชาติ” (Low-impact Design) เพื่อลดการพึ่งพาระบบปรับอากาศและพลังงานฟอสซิล โดยหันมาให้ความสำคัญกับการใช้พลังงานหมุนเวียนและวัสดุพื้นถิ่นที่มี Carbon Footprint ต่ำ

สถาปัตยกรรมชิ้นนี้จึงไม่ได้ทำหน้าที่เพียงแค่ "อาคาร" แต่เป็นเครื่องมือในการสื่อสารเป้าหมายความยั่งยืนผ่านประสบการณ์ของผู้ใช้งาน (User Experience) ที่จะได้สัมผัสกับความเงียบสงบ และความสมดุลระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการมีคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืนตามมาตรฐานสากล

3.2.1.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่จังหวัดกระบี่ (Provincial Policy: Krabi Province)

จังหวัดกระบี่ถือเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์สำคัญของภาคใต้ฝั่งอันดามันที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น ทั้งในด้านนิเวศวิทยาทางธรรมชาติและต้นทุนทางวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง ภายใต้วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดฉบับปัจจุบัน ได้มีการวางเป้าหมายอย่างชัดเจนในการยกระดับพื้นที่ให้เป็น **“เมืองท่องเที่ยวคุณภาพที่เน้นสุขภาวะระดับสากล” (Krabi Wellness City)** นโยบายดังกล่าวไม่ใช่เพียงการขยายตัวทางเศรษฐกิจในเชิงปริมาณ แต่เน้นการสร้างสมดุลระหว่างการเจริญเติบโตและการรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เพื่อตอบรับกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพที่มีแนวโน้มโยกย้ายความสนใจและการฟื้นฟูสุขภาพ (Mental & Physical Well-being) ในสภาพแวดล้อมที่บริสุทธิ์ บริบทเชิงนโยบายระดับท้องถิ่นนี้เองที่เป็นปัจจัยหนุนเสริมสำคัญที่ทำให้โครงการ **ศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตและสมดุลจิตใจแบบครบวงจร จังหวัดกระบี่** มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม

1) ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจสีเขียวและสีน้ำเงิน (Krabi Green & Blue Economy)

จังหวัดกระบี่ได้สถาปนาพิมพ์เขียวการพัฒนาเมืองในระยะยาวภายใต้โมเดล **“Krabi Green & Blue Economy”** ซึ่งเป็นการหลอมรวมหัวใจสำคัญของสองมิติเศรษฐกิจเข้าด้วยกัน ได้แก่ **เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy)** ที่มุ่งเน้นการปกป้องและสร้างมูลค่าจากผืนป่าและทรัพยากรบนบก และ **เศรษฐกิจสีน้ำเงิน (Blue Economy)** ที่ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน โดยมีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อสร้างนิเวศเมืองที่เอื้อต่อสุขภาวะของผู้คนควบคู่ไปกับการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางดังกล่าวไม่เพียงแต่เป็นนโยบายระดับท้องถิ่น แต่ยังได้รับความร่วมมือจากองค์กรระดับโลกอย่าง **ธนาคารโลก (World Bank)** ที่สนับสนุนให้กลุ่มจังหวัดชายฝั่งอันดามัน โดยเฉพาะจังหวัดกระบี่ เป็นจังหวัดนำร่องในฐานะพื้นที่เศรษฐกิจต้นแบบ ภายใต้ร่มใหญ่ของ **“Krabi Wellness City”** ซึ่งประกอบด้วยเสาหลักทางกลยุทธ์ 4 ประการ

1. การยกระดับคุณภาพชีวิตเชิงบูรณาการ (Well-being & Quality of Life): มุ่งเน้นการจัดตั้งศูนย์สุขภาพที่ผสมผสานนวัตกรรมสมัยใหม่เข้ากับภูมิปัญญาท้องถิ่นและการแพทย์แผนไทย เพื่อการดูแลสุขภาพจิตอย่างยั่งยืน

2. การขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสุขภาพ (Sustainable Green Tourism): การวางผังเมืองและควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณชายฝั่งและเชิงเขาให้สอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของธรรมชาติ (Carrying Capacity)

3. การเสริมสร้างเศรษฐกิจสร้างสรรค์ระดับชุมชน (Creative & Local Economy): การสร้างห่วงโซ่มูลค่าใหม่จากวัตถุดิบท้องถิ่น เช่น สมุนไพรและการบำบัดด้วยกลิ่น เพื่อกระจายรายได้สู่ฐานราก

4. การรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ (Green & Blue Balance): การวางโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานสะอาดและการจัดการของเสียอย่างเป็นระบบ เพื่อคงความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่

2) แผนพัฒนาจังหวัดกระเปาะระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566–2570)

แผนพัฒนาจังหวัดกระเปาะฉบับปัจจุบันเปรียบเสมือนเข็มทิศสำคัญที่กำหนดทิศทาง การขับเคลื่อนจังหวัด โดยมุ่งเน้น “การสร้างสมดุลสามมิติ” ระหว่างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ การอนุรักษ์ฐานทรัพยากร และการเสริมสร้างสังคมสุขภาวะ ซึ่งเป็นแนวทางที่ขานรับต่อโมเดล BCG Economy และเป้าหมายความยั่งยืนระดับสากลอย่างเป็นเอกภาพ โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ที่ส่งผลโดยตรงต่อการจัดตั้งโครงการดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์หลักที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจสร้างสรรค์และสุขภาวะ (Creative & Wellness Tourism): การยกระดับศักยภาพของพื้นที่ให้รองรับอุตสาหกรรม Wellness & Spa ในระดับพรีเมียม โดยมุ่งเน้นการสร้างศูนย์ฟื้นฟูสุขภาพที่มีมาตรฐานสูงเพื่อดึงดูดการลงทุนและนักท่องเที่ยวคุณภาพ

2. ยุทธศาสตร์การยกระดับสุขภาวะองค์รวม (Quality of Life Enhancement): การขยายโครงข่ายการดูแลสุขภาพจิตและทางเลือกในการบำบัด โดยเฉพาะการพัฒนา ศูนย์สุขภาพเชิงรุกในเขตพื้นที่อำเภอเมืองเพื่อสร้างตาข่ายรองรับคุณภาพชีวิตของพลเมืองและผู้มาเยือน

3. ยุทธศาสตร์การจัดการภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อม (Environment & Landscape Management): การให้ความสำคัญกับมาตรการควบคุมงานสถาปัตยกรรมในพื้นที่เปราะบาง เช่น เขตเชิงเขาและชายฝั่ง เพื่อรักษาอัตลักษณ์ของ "เมืองในสวน" และพื้นที่สีเขียวเดิมเอาไว้

4. ยุทธศาสตร์ภาพลักษณ์เมืองสุขภาวะระดับสากล (Global Wellness Destination): การนิยามอัตลักษณ์ใหม่ให้จังหวัดกระเปาะเป็นจุดหมายปลายทางแห่งการพักผ่อนทางจิตใจ (Mindful Tourism) ผ่านความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนในการสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อสุขภาวะ

3.2.1.3 ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนเชิงพื้นที่ภาคใต้ (Southern Regional Strategy)

ภูมิภาคภาคใต้ของประเทศไทยมีจุดแข็งที่ยากจะหาพื้นที่ใดเลียนแบบได้ ทั้งในด้านความมั่งคั่งของนิเวศวิทยาทางทะเล แนวเทือกเขาที่สลับซับซ้อน และมรดกทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย ซึ่งเป็นวัตถุดิบต้นทุนสูงในการต่อยอดสู่เศรษฐกิจสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพอย่างยั่งยืน

ในมิติของยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้วางโครงสร้างการเชื่อมโยงเมืองหลักฝั่งอันดามัน ตั้งแต่ ภูเก็ต-พังงา-กระบี่-ตรัง ไปจนถึงสตูล ให้เติบโตไปด้วยกันในลักษณะกลุ่มจังหวัด (Cluster) โดยมุ่งเป้าให้เป็น “ระเบียงเศรษฐกิจสุขภาพและสิ่งแวดล้อม” (Wellness & Green Corridor) เพื่อสร้างความเข้มแข็งของระบบนิเวศการท่องเที่ยวและการบำบัดฟื้นฟูที่มีมาตรฐานทัดเทียมระดับสากล

โครงการศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตฯ ในจังหวัดกระบี่ จึงถูกวางตำแหน่งให้เป็นจุดเชื่อมต่อ (Node) สำคัญในระเบียงเศรษฐกิจสุขภาพนี้ ในมิติด้านการออกแบบส่วนสถาปัตยกรรม จึงไม่ได้มองเพียงแค่การสร้างอาคารเดี่ยวในพื้นที่ตั้ง แต่เป็นการออกแบบที่คำนึงถึง "การสะท้อนตัวตนของภูมิภาค" (Regional Identity) ผ่านภาษาทางสถาปัตยกรรมที่หยิบยกเอาความสงบนิ่งของภูมิประเทศอันดามันมาเป็นแรงบันดาลใจ

แนวคิดการสร้าง “สถาปัตยกรรมที่หายใจไปกับธรรมชาติ” จึงถูกนำมาใช้เพื่อรองรับกระแสการท่องเที่ยวเชิงลึกที่ผู้คนไม่ได้ต้องการเพียงแค่ที่พัก แต่ต้องการ "พื้นที่ที่ให้ประสบการณ์การบำบัด" สถาปัตยกรรมในโครงการนี้จึงทำหน้าที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญที่ช่วยเติมเต็มห่วงโซ่คุณค่าของ Wellness Corridor ภาคใต้อย่างสมบูรณ์ เปลี่ยนจากการเป็นเพียงเมืองทางผ่าน ให้กลายเป็นจุดหมายหลักของการเยียวยาสุขภาพจิตใจในระดับภูมิภาค

1) การส่งเสริมและขยายผลระเบียงเศรษฐกิจสุขภาพ (Southern Wellness & Green Corridor)

แนวคิด “Southern Wellness & Green Corridor” คือผลลัพธ์จากการผนึกกำลังระหว่างกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจ BCG โดยมุ่งเน้นการสถาปนา “เขตพัฒนาเศรษฐกิจสุขภาพและสิ่งแวดล้อมภาคใต้” เพื่อสร้างโครงข่ายความร่วมมือที่ไร้รอยต่อระหว่างฝั่งอันดามันและอ่าวไทย ยุทธศาสตร์นี้เปรียบเสมือนการวางกระดูกสันหลังใหม่ให้ภาคใต้อันเปี่ยมไปด้วยเป้าหมายสำคัญ 3 ประการ ได้แก่

1. การผนึกกำลังคลัสเตอร์สุขภาพ (Wellness Cluster): สร้างระบบนิเวศการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่เชื่อมโยงตั้งแต่ ภูเก็ต พังงา กระบี่ ตรัง ไปจนถึงสตูล ให้เป็นเนื้อเดียวกันผ่าน “เส้นทางสายสุขภาพ” (Wellness Route) ซึ่งเอื้อต่อการแลกเปลี่ยนทรัพยากรและองค์ความรู้ด้านการแพทย์และการบำบัดระหว่างเมือง

2. การวางรากฐานโครงสร้างพื้นฐานสีเขียว (Green Infrastructure): มุ่งเน้นการสร้างมาตรฐาน “จุดหมายปลายทางคาร์บอนต่ำ” (Low Carbon Destination) ผ่านระบบคมนาคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การนำร่องระบบขนส่งไฟฟ้า (EV) เพื่อลดผลกระทบต่อระบบนิเวศในระยะยาว

3. การยกระดับมาตรฐานสู่สากล (Global Positioning): สนับสนุนการจัดตั้ง “ศูนย์กลางสุขภาพระดับภูมิภาค” (Regional Wellness Hub) ในแต่ละพื้นที่ยุทธศาสตร์ พร้อมยกระดับสถานประกอบการให้ผ่านมาตรฐาน ASEAN Wellness Standard เพื่อรองรับอุปสงค์ระดับโลก

2) ยุทธศาสตร์การยกระดับเศรษฐกิจฐานสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

ภายใต้อิทธิพลของโมเดลเศรษฐกิจ BCG และนโยบาย Wellness Hub ภาครัฐได้สถาปนา “เศรษฐกิจเชิงสุขภาพ (Health Economy)” ให้เป็นฟันเฟืองสำคัญในการขับเคลื่อนภาคใต้ โดยตั้งเป้าหมายที่จะเปลี่ยนผ่านจากการท่องเที่ยวเชิงปริมาณแบบดั้งเดิม ไปสู่การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพสูงที่มุ่งเน้นการสร้างประสบการณ์เชิงลึกด้านสุขภาพและสมดุลทางจิตใจ (Transformative Experience) ซึ่งมีกรอบการดำเนินงานหลักดังนี้

1. การวางโครงสร้างพื้นฐานด้านสุขภาพเชิงลึก (Health Infrastructure): มุ่งเน้นการดึงดูดการลงทุนเพื่อสร้างศูนย์ฟื้นฟูและบำบัดสุขภาพที่มากกว่าการรักษาทั่วไป โดยอาศัยการทำงานร่วมกันในลักษณะ “Wellness Cluster” ระหว่างสถานพยาบาลระดับสูงและกลุ่มธุรกิจบริการชั้นนำ

2. การนิยามประสบการณ์การท่องเที่ยวใหม่ (Wellness Tourism Route): การร้อยเรียงโครงข่ายเมืองสุขภาพตั้งแต่ ภูเก็ต พังงา กระบี่ จนถึงตรัง เพื่อสร้างเส้นทาง “Mindful Travel” และ “Wellness Retreat” ที่มอบประสบการณ์การพักผ่อนเพื่อการฟื้นฟูอย่างเป็นรูปธรรม

3. การขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากผ่านสุขภาพ (Community-based Wellness Economy): การหยิบยกอัตลักษณ์และภูมิปัญญาดั้งเดิม เช่น การนวดแผนไทย สมุนไพรท้องถิ่น และศาสตร์สมาธิบำบัด มาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์และกิจกรรมที่มีมูลค่าสูง เพื่อกระจายรายได้สู่ชุมชนอย่างทั่วถึง

4. การสร้างมาตรฐานและนวัตกรรมเชิงบริการ (Innovation & Standardization): การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีชีวภาพและดิจิทัลสุขภาพ (Digital Health) มาควบคู่กับการกำหนดมาตรฐาน “Thailand Wellness Standard” เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในระดับสากล

เมื่อพิจารณาถึงศักยภาพของจังหวัดกระบี่ที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญ โครงการ Integrated Life Empowerment & Mental Balance Center, Krabi จึงถูกวางตำแหน่งให้เป็น “สถาปัตยกรรมต้นแบบของเศรษฐกิจสุขภาพภาคใต้” ในส่วนการออกแบบสถาปัตยกรรม จึงให้ความสำคัญกับการสร้างพื้นที่ที่เอื้อต่อกิจกรรม “Wellness Retreat” โดยเฉพาะ การจัดลำดับพื้นที่ใช้สอย (Zoning) ถูกออกแบบให้รองรับทั้งนวัตกรรมการบำบัดสมัยใหม่

3.2.2 การวิเคราะห์ศักยภาพทางเศรษฐกิจและการลงทุน (Financial Feasibility)

การศึกษาความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจและการลงทุนถือเป็นหัวใจสำคัญในการเปลี่ยนมโนทัศน์ด้านการออกแบบให้กลายเป็นรูปธรรมทางธุรกิจที่มีความมั่นคง ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่า “ศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตและสมดุลจิตใจแบบครบวงจร จังหวัดกระบี่” จะไม่เป็นเพียงสถาปัตยกรรมที่สวยงาม แต่ต้องเป็นองค์กรที่สามารถขับเคลื่อนตัวเองได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว โดยครอบคลุมตั้งแต่การวางโครงสร้างเงินลงทุน (Investment Structure) การประเมินสมดุลของกระแสเงินสดผ่านรายได้และค่าใช้จ่าย ไปจนถึงการวิเคราะห์จุดคุ้มทุนที่สะท้อนความเป็นจริงของตลาด Wellness ในยุคปัจจุบัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ไม่ได้มองเพียงตัวเลขทางสถิติ แต่เป็นการถอดรหัสข้อมูลเชิงเปรียบเทียบจากทิศทางของอุตสาหกรรม Wellness Tourism ทั้งในระดับท้องถิ่นและสากล เพื่อนำมาสร้างเป็นโมเดลธุรกิจที่มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับนโยบาย BCG Economy และยุทธศาสตร์ Thailand Wellness Hub ซึ่งมุ่งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มจากเศรษฐกิจฐานสุขภาพที่กำลังเติบโตอย่างก้าวกระโดด

3.2.2.1 ศักยภาพด้านการลงทุน (Investment Potential)

1) รูปแบบการร่วมทุนและโครงสร้างการดำเนินงาน

เพื่อให้โครงการมีรากฐานการบริหารจัดการที่คล่องตัวและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว รูปแบบการลงทุนจึงมุ่งเน้นไปที่การผสมผสานระหว่างทรัพยากรของภาครัฐและความเชี่ยวชาญของภาคเอกชน ภายใต้กรอบความร่วมมือในลักษณะ Public-Private Partnership (PPP) แนวทางนี้ไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของการจัดสรรงบประมาณ แต่เป็นการแบ่งเบาความเสี่ยงและเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งมอบบริการสุขภาพะคุณภาพสูงสู่สาธารณะ โดยมีการวางโครงสร้างสำคัญดังนี้

ตารางที่ 3.1 สรุปโครงสร้าง ทำให้โครงการมีความพร้อมด้านธรรมาภิบาลและการบูรณาการภาคี ช่วยเร่งการอนุมัติและการเชื่อมโยงกับนโยบายเชิงพื้นที่

รายการ	รายละเอียด
ประเภทโครงการ	Private Wellness Retreat & Healing Resort (กึ่งพาณิชย์-สังคม)
รูปแบบการลงทุน	ความร่วมมือภาครัฐ-เอกชน (PPP Model)
ผู้ร่วมลงทุนหลัก	ภาคเอกชนด้าน Hospitality & Health Wellness
หน่วยงานสนับสนุน	สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจ BCG, ททท., กระทรวงสาธารณสุข, จังหวัด กระบี่
ลักษณะธุรกิจ	Wellness Retreat / Healing Resort / Workshop & Medical Spa
เป้าหมายการดำเนินการ	คืนทุนภายใน 6-8 ปี และเป็นต้นแบบ Wellness Hub ภาคใต้

ที่มา : มัณฑนา (2568)

2) ศักยภาพของตลาด (Market Potential)

ปัจจุบันอุตสาหกรรม Wellness Tourism ทั่วโลกไม่ได้เป็นเพียงกระแสชั่วคราว แต่ได้กลายเป็นโครงสร้างใหม่ของธุรกิจบริการ โดยเฉพาะประเทศไทยที่ครองตำแหน่งจุดหมายปลายทางอันดับต้น ๆ ของเอเชีย การเติบโตนี้สะท้อนชัดถึงพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนจาก "การท่องเที่ยวเชิงปริมาณ" มาเป็นการ "โยยหาสมดุลทางจิตใจ" อย่างจริงจัง

ตารางที่ 3.2 ศักยภาพของตลาด (Market Potential)

ตัวชี้วัดหลัก	ค่าโดยประมาณ / สถิติ
มูลค่าตลาด Wellness ไทย (ปี 2567)	ประมาณ 1.2 ล้านล้านบาท
อัตราเติบโตเฉลี่ยต่อปี	0.098
สัดส่วนตลาดเอเชีย	ไทยอันดับ 4 รองจากญี่ปุ่น จีน อินเดีย
จังหวัดศักยภาพสูง	ภูเก็ต, พังงา, กระบี่, เชียงใหม่, ประจวบฯ
กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย	High-end Health, Corporate Wellness, Medical Recovery

ที่มา : มัณฑนา (2568)

ตารางที่ 3.2 ศักยภาพของตลาด (Market Potential) (ต่อ)

ตัวชี้วัดหลัก	ค่าโดยประมาณ / สถิติ
แนวโน้มใหม่ในตลาด	Burnout Recovery, Sleep Therapy, Mindfulness & Detox Program

ที่มา : มัณฑนา (2568)

3) ศักยภาพเชิงพื้นที่และการเข้าถึง (Site Advantage)

จังหวัดกระบี่เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงด้านภูมิทัศน์และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้วยภูเขา ป่า และทะเลในบริเวณเดียวกัน อีกทั้งยังมีความสงบและเข้าถึงได้สะดวกจากสนามบินนานาชาติ ทำให้เหมาะสำหรับการพัฒนาเป็น Wellness Retreat ระดับภูมิภาค

ตารางที่ 3.3 ศักยภาพเชิงพื้นที่และการเข้าถึง (Site Advantage)

ปัจจัย	รายละเอียด
ที่ตั้ง	หนองทะเล ต.หนองทะเล อ.เมืองกระบี่ จ.กระบี่
ขนาดที่ดิน	25 ไร่ 0 งาน 75 ตารางวา (40,300 ตารางเมตร)
การเข้าถึง	ห่างจากสนามบินกระบี่ 25 นาที ใกล้ถนนหลักและชายฝั่งทะเล
บริบทโดยรอบ	เหนือเป็นรีสอร์ท, ตะวันออกติดทะเล, ใต้-ตะวันตกเป็นภูเขา
จุดเด่นพื้นที่	วิวภูเขา-ทะเล, ความเงียบสงบ, บรรยากาศสมดุระหว่างธรรมชาติและเมือง
โอกาสการพัฒนาในอนาคต	อยู่ในพื้นที่ยุทธศาสตร์ Krabi Wellness City / Green & Blue Economy

ที่มา : มัณฑนา (2568)

3.2.2.2 งบประมาณก่อสร้างและต้นทุนดำเนินงาน (Construction & Operating Cost)

1) ต้นทุนการก่อสร้างและพัฒนา (Estimated Development Cost)

ตารางที่ 3.4 ต้นทุนการก่อสร้างและพัฒนา (Estimated Development Cost)

รายการ	ข้อมูลโดยประมาณ
พื้นที่โครงการทั้งหมด	40,300 ตารางเมตร
ต้นทุนก่อสร้างเฉลี่ย/ตร.ม.	45,000–55,000 บาท
งบลงทุนรวม (Capex)	950–1,150 ล้านบาท
องค์ประกอบที่รวมในงบ	อาคารหลัก, ระบบสาธารณูปโภค, ภูมิทัศน์, FF&E, เครื่องมือบำบัด
ระยะเวลาก่อสร้าง	30–36 เดือน
เริ่มเปิดบริการ	ค.ศ.ปี 2570

ที่มา : มัณฑนา (2568)

2) ค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อปี (Operating Cost)

เมื่อเปิดดำเนินการแล้ว โครงการจะมีค่าใช้จ่ายหลักจากบุคลากร พลังงาน การซ่อมบำรุง และกิจกรรมทางการตลาด โดยคำนวณจากโครงสร้างรีสอร์ทระดับพรีเมียม

ตารางที่ 3.5 ค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อปี (Operating Cost)

รายการค่าใช้จ่าย	ประมาณการต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
ค่าจ้างบุคลากร	45–55 ล้าน	แพทย์, นักบำบัด, พนักงาน, ครูโยคะ
ค่าซ่อมบำรุงอุปกรณ์	12–15 ล้าน	ระบบบำบัดน้ำ, เครื่องมือ, Facility
ค่าพลังงานและสาธารณูปโภค	18–25 ล้าน	ไฟฟ้า, น้ำ, Internet, Solar Maintenance
ค่าการตลาดและประชาสัมพันธ์	8–10 ล้าน	การตลาดเชิง Wellness
ค่าใช้จ่ายทั่วไปอื่น ๆ	10–12 ล้าน	อบรม, เวิร์กช็อป, วัสดุสิ้นเปลือง
รวมโดยประมาณ	90–110 ล้านบาท/ปี	

ที่มา : มัณฑนา (2568)

3.2.2.3 รูปแบบรายได้ของโครงการ (Revenue Model)

เพื่อให้โครงการสามารถดำเนินงานได้อย่างมั่นคง จึงออกแบบรายได้ให้มีความหลากหลาย (Multi-stream Revenue) ทั้งรายได้หลักจากที่พักและโปรแกรมบำบัด รวมถึงรายได้เสริมจากกิจกรรมเชิงประสบการณ์

1) รายได้จากที่พัก (Accommodation Revenue)

ตารางที่ 3.6 รายได้จากที่พัก (Accommodation Revenue)

รายละเอียด	รายละเอียด
ประเภทที่พัก	Single Healing Villa 10 หลัง, Twin Villa 10 หลัง
ราคาขายเฉลี่ย	12,000–25,000 บาท/คืน
อัตราการเข้าพักเฉลี่ย	70% ต่อปี
รายได้รวมจากที่พัก/ปี	≈ 65–80 ล้านบาท

ที่มา : มัณฑนา (2568)

2) รายได้จากโปรแกรมบำบัด (Wellness Program Revenue)

รายได้หลักของโครงการจะมาจากโปรแกรมบำบัดสุขภาพจิตและร่างกาย 4 โปรแกรมหลัก โดยใช้แนวคิดการรักษาแบบองค์รวมที่ผสมผสานการแพทย์ ฟื้นฟู และธรรมชาติ

ตารางที่ 3.7 รายได้จากโปรแกรมบำบัด (Wellness Program Revenue)

โปรแกรม	ระยะเวลา	ราคาเฉลี่ย/คน	รายได้ต่อปี
Sleep for Life	3–10 วัน	65,000–180,000	50–60 ล้านบาท
Detox for Life	3–10 วัน	70,000–220,000	55–65 ล้านบาท
Mindfulness for Life	3–10 วัน	60,000–180,000	40–50 ล้านบาท
Harmony for Life	3–10 วัน	70,000–200,000	45–50 ล้านบาท
รวมโดยประมาณ			180–220 ล้านบาท/ปี

ที่มา : มัณฑนา (2568)

3) รายได้จากสมาชิกภาพและกิจกรรมเสริม (Membership Services)

รายได้กลุ่มนี้มาจากผู้ที่ต้องการกลับมาดูแลสุขภาพต่อเนื่อง เช่น สมาชิกประจำ, เวิร์กช็อป, หรือกิจกรรมบำบัดรายวัน

ตารางที่ 3.8 รายได้จากสมาชิกภาพและกิจกรรมเสริม (Membership & Add-on Services)

รายการ	รายได้เฉลี่ยต่อปี
โปรแกรมสมาชิก Annual Membership	10–15 ล้าน
Workshop / Art Therapy / Sound Bath	10–12 ล้าน
Tea Ritual / Retail	8–10 ล้าน
รวมโดยประมาณ	25–35 ล้าน

ที่มา : มัณฑนา (2568)

3.2.2.4 การคืนทุนและผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ-สังคม (ROI & SROI)

1) ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period)

ตารางที่ 3.9 ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period)

ตัวแปรหลัก	ค่าโดยประมาณ	หมายเหตุ
เงินลงทุนรวม	950–1,150 ล้าน	รวมทุกระบบ
รายได้รวมต่อปี	230–270 ล้าน	รวมทุกช่องทางรายได้
ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	110 ล้าน	โดยเฉลี่ย
EBITDA ต่อปี	100–130 ล้าน	
Payback Period	6–8 ปี	จากกรณีฐาน (70% Occupancy)

ที่มา : มัณฑนา (2568)

2) ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ (ROI)

ตารางที่ 3.10 ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ (ROI)

ตัวชี้วัด	ค่าประมาณ
ROI เฉลี่ยต่อปี	12–16%
EBITDA Margin	40–52%
IRR โครงการ	13–17%
จุดคุ้มทุน	ปีที่ 7

ที่มา : มัณฑนา (2568)

3) ผลตอบแทนทางสังคม (SROI)

นอกจากผลกำไรทางเศรษฐกิจแล้ว โครงการยังสร้างผลประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม โดยเฉพาะด้านสุขภาพจิต การจ้างงาน และการหมุนเวียนเศรษฐกิจท้องถิ่น

ตารางที่ 3.11 ผลตอบแทนทางสังคม (SROI)

หมวดผลลัพธ์สังคม	มูลค่าผลประโยชน์ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
สุขภาวะจิตใจและ แรงงาน	12-18 ล้าน	ลดวันลาป่วยและ Burnout
การจ้างงานในพื้นที่	35-42 ล้าน	สร้างงานโดยตรงและทางอ้อม
เศรษฐกิจชุมชน	8-12 ล้าน	ซื้อสมุนไพรและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น
การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	1-3 ล้าน	ใช้ Solar & Passive Design
การพัฒนาบุคลากร	3-5 ล้าน	อบรมอาสาสมัคร/นักบำบัด
รวมผลประโยชน์ต่อปี	59-80 ล้าน	
SROI Ratio	1.3-1.6 : 1	ทุก 1 บาทลงทุน สร้างคุณค่า ~1.5 บาท

ที่มา : มัชฌนา (2568)

3.2.2.5 การเปรียบเทียบ Benchmark (Benchmark Study)

เพื่อยืนยันความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจและตำแหน่งทางการตลาด (Positioning) ของโครงการ ได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับโครงการ Wellness ชั้นนำ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

1) โครงการในประเทศ

ตารางที่ 3.12 โครงการในประเทศ

โครงการ	จังหวัด	จุดเด่น	ช่วงราคาเฉลี่ย (บาท/คืน)	ข้อเปรียบเทียบกับกระบี่
RAKxa Wellness & Medical Retreat	สมุทรปราการ	Integrative Medical + Wellness	30,000–60,000	เน้นแพทย์เข้มข้น กระบี่เน้นจิตใจ-ธรรมชาติ
Banyan Tree Veya	ภูเก็ต	Mindfulness Lifestyle	25,000–50,000	Lifestyle Wellness, กระบี่เน้น Burnout Recovery
Amanpuri Holistic Wellness	ภูเก็ต	Luxury Holistic Healing	40,000–80,000	อัลตราลักซ์ชัวร์ กระบี่เข้าถึงได้มากกว่า
Thanyapura Health & Sports	ภูเก็ต	Sports & Detox	10,000–25,000	เน้นกีฬาสมรรถภาพ, กระบี่เน้นสมาธิ-พักผ่อน
Chiva-Som	หัวหิน	World-Class Wellness	50,000–100,000	สถาบันชั้นนำ กระบี่เป็น Flagship South Route

ที่มา : มัณฑนา (2568)

2) โครงการต่างประเทศ

ตารางที่ 3.13 โครงการต่างประเทศ

โครงการ	ประเทศ	โฟกัส	ช่วงราคาเฉลี่ย	จุดเด่น	สิ่งที่กระบี่เรียนรู้
Lanserhof	เยอรมนี/ออสเตรีย	Medical Detox	60,000–120,000	การแพทย์เชิงลึก	กระบี่เน้น Mind-Body-Nature Integration
SHA Wellness Clinic	สเปน/เม็กซิโก	Nutrition + Medicine	50,000–110,000	โภชนาการบูรณาการ	กระบี่เพิ่ม Thai Wisdom & Calmness
Six Senses Douro Valley	โปรตุเกส	Sleep & Mindfulness	35,000–70,000	Sleep Therapy	กระบี่ต่อยอด Sleep for Life

ที่มา : มัณฑนา (2568)

ตารางที่ 3.13 โครงการต่างประเทศ (ต่อ)

โครงการ	ประเทศ	โฟกัส	ช่วงราคาเฉลี่ย	จุดเด่น	สิ่งที่กระบี่เรียนรู้
Ananda in the Himalayas	อินเดีย	Ayurveda & Meditation	30,000–60,000	จิตวิญญาณลึก	กระบี่ใช้ Sea–Mountain Sacred Landscape
Kamalaya Koh Samui	ไทย	Detox + Mind-Heart	25,000–50,000	Balance of Mind & Heart	กระบี่เน้น Harmony for Life ที่สงบกว่า

ที่มา : มัณฑนา (2568)

3.2.3 การสอดคล้องกับความต้องการของสังคมปัจจุบัน (Social Demand Study)

ปัจจุบันภาวะหมดไฟ (Burnout Syndrome) และปัญหาสุขภาพจิตไม่ได้เป็นเพียงเรื่องส่วนตัว แต่ได้กลายเป็นวิกฤตเชิงโครงสร้างที่สังคมไทยและทั่วโลกกำลังเผชิญ โดยเฉพาะกลุ่มคนทำงานยุคใหม่ที่ถูกรัดทาบด้วยสภาวะการแข่งขันที่รุนแรงและการเชื่อมต่อกับโลกดิจิทัลตลอดเวลา การฟื้นฟูสมดุลชีวิตจึงกลายเป็น “ปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็น” มากกว่าแค่ทางเลือกเพื่อการพักผ่อน

สำหรับบริบทของไทยในยุคหลังแพนเดมิก ความโหยหา “พื้นที่พักพิงทางจิตใจ” (Mental Recovery Space) ได้ทวีความสำคัญขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โครงการศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตฯ จังหวัดกระบี่ จึงถูกพัฒนาขึ้นเพื่อรองรับอุปสงค์นี้โดยตรง

3.2.3.1 ปัญหาความเครียดและภาวะหมดไฟของคนรุ่นใหม่ (Burnout Issue)

ข้อมูลจากกรมสุขภาพจิต (2567) จะพบตัวเลขที่น่าตกใจว่า กลุ่มคนทำงานในช่วงอายุ 25–40 ปี เกือบครึ่งหนึ่งหรือประมาณ 47% กำลังเผชิญกับภาวะหมดไฟ (Burnout Syndrome) โดยเฉพาะในกลุ่มวิชาชีพที่ต้องแบกรับความกดดันและความรับผิดชอบสูง อาทิ บุคลากรทางการแพทย์ สถาปนิก นักออกแบบ ตลอดจนพนักงานในองค์กรที่มีการแข่งขันเข้มข้น สภาวะนี้สอดคล้องกับนิยามของ World Health Organization (2019) ที่ระบุว่า Burnout คือผลลัพธ์จาก “ความเครียดเรื้อรังในที่ทำงานซึ่งขาดการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ”

ตารางที่ 3.14 ปัญหาความเครียดและภาวะหมดไฟของคนรุ่นใหม่ (Burnout Issue)

กลุ่มอาชีพ	สัดส่วนผู้มีภาวะ Burnout (%)	ลักษณะอาการหลัก
บุคลากรทางการแพทย์	62	เหนื่อยล้าเรื้อรัง, หมดแรงใจ, สมรรถภาพลดลง
พนักงานองค์กรเอกชน	49	ซึมเศร้า, สมาธิสั้น, เบื่อชีวิตประจำวัน
คนทำงานอิสระ / ครีเอทีฟ	44	นอนไม่หลับ, คิดงานไม่ได้, สูญเสียแรงบันดาลใจ
นักศึกษา / คนรุ่นใหม่	41	เครียดสะสม, ภาพลักษณ์ตนเองลดลง

ที่มา : มัชฌนา (2568)

ภาวะ Burnout ในปัจจุบันก้าวข้ามการเป็นแค่เรื่องส่วนตัวสู่การเป็น “วิกฤตเชิงโครงสร้าง” ที่กัดเซาะฟันเฟืองทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง เมื่อทรัพยากรมนุษย์ระดับหัวกะทิในกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และการแพทย์ต้องเผชิญกับความเหนื่อยล้าสะสม ผลที่ตามมาคือการสูญเสียผลิตภาพ (Productivity) และต้นทุนแฝงมหาศาลที่ประเทศต้องแบกรับ ประกอบกับวิถีชีวิตเมืองที่บีบคั้นจนมนุษย์สูญเสีย “พื้นที่ว่าง” สำหรับการพักผ่อนอย่างมีคุณภาพ โครงการนี้จึงถูกนิยามให้เป็น “พื้นที่บำบัดเชิงป้องกัน” (Preventive Healing Environment) เพื่อตัดวงจรปัญหาก่อนที่จะลุกลามจนยากจะเยียวยา

ในขณะเดียวกัน วิถีชีวิตในเมืองที่เต็มไปด้วยแรงกดดันทางสังคม การเปรียบเทียบทางออนไลน์ และขาดพื้นที่สำหรับ “การพักและนิ่ง” ทำให้คนรุ่นใหม่จำนวนมากสูญเสียความสามารถในการฟื้นฟูตนเองตามธรรมชาติ โครงการศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตและสมดุลจิตใจแบบครบวงจร จังหวัดกระบี่ จึงถือกำเนิดขึ้นในฐานะ “ต้นแบบพื้นที่เยียวยาเชิงป้องกัน (Preventive Healing Environment)” ที่ไม่รอให้เกิดปัญหาทางจิตก่อนค่อยรักษา แต่สร้างกระบวนการฟื้นฟูเชิงประสบการณ์ตั้งแต่ระดับร่างกาย พลังงาน ไปจนถึงจิตใจ

3.2.3.2 ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสุขภาพจิตหลังโควิด (Post-COVID Impact)

หลังการแพร่ระบาดของโควิด-19 ประเทศไทยพบว่า กว่า 1 ใน 3 ของประชากรมีปัญหาความเครียด นอนไม่หลับ หรือวิตกกังวล (ข้อมูลจากกรมสุขภาพจิต, 2566) และกว่า 70% ของคนทำงานในเมืองใหญ่ต้องการพักระยะยาว (Long Stay) เพื่อฟื้นฟูร่างกายและจิตใจ

ในเชิงเศรษฐกิจ โควิดได้เร่งการเปลี่ยนแปลงของ “พฤติกรรมการท่องเที่ยว” จากการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ สู่ “การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและจิตใจ” (Well-being Tourism) ส่งผลให้ตลาด Wellness Tourism ของไทยเติบโตเฉลี่ยปีละกว่า 9.8% และมีมูลค่ารวมกว่า 1.2 ล้านล้านบาทในปี 2567

3.2.3.3 เทรนด์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism Trend)

ข้อมูลจาก Global Wellness Institute (2024) ชี้ให้เห็นการขยับตัวของเทรนด์สุขภาพโลกที่น่าสนใจ จากเดิมที่เน้นเพียง “การผ่อนคลาย (Spa & Relaxation)” ได้เปลี่ยนผ่านไปสู่ “การเยียวยาและการเปลี่ยนแปลงภายใน (Healing & Transformation)” ซึ่งให้ความสำคัญกับประสบการณ์เฉพาะบุคคลและการเดินทางเพื่อฟื้นฟูจิตใจเชิงลึก (Deep Healing Journey) สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ “Thailand Wellness 2030” ที่ภาครัฐกำลังเร่งผลักดันให้จังหวัดที่มีต้นทุนทางธรรมชาติสูงอย่างกระบี่ ภูเก็ต และเชียงใหม่ ขึ้นแท่นเป็นเมืองสุขภาพระดับสากล

ตารางที่ 3.15 เทรนด์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism Trend)

เทรนด์สำคัญ	ลักษณะเด่น	ตัวอย่างกิจกรรม
Mindfulness & Mental Health	ฟื้นฟูจิตใจ, สมาธิ, การตระหนักรู้	Meditation Retreat, Sound Bath
Sleep & Stress Recovery	แก้ปัญหาอนไม่หลับ, Burnout	Sleep Therapy, Light Dome
Detox & Immunity Boost	ล้างพิษ, เสริมภูมิคุ้มกัน	Hydrotherapy, Herbal Sauna
Eco-Healing & Nature Immersion	การบำบัดผ่านธรรมชาติ	Forest Bathing, Silent Tea Ceremony
Corporate Wellness	โปรแกรมองค์กร	Leadership Retreat, Mental Coaching

ที่มา : มัณฑนา (2568)

3.2.3.4 Demand กลุ่มเป้าหมายหลัก (Target Market Demand)

เพื่อประเมินความเป็นไปได้เชิงตลาด โครงการได้แบ่งกลุ่มผู้ใช้บริการออกเป็น 4 กลุ่มหลักตามพฤติกรรมการใช้ชีวิตและระดับรายได้

ตารางที่ 3.16 Demand กลุ่มเป้าหมายหลัก (Target Market Demand)

กลุ่มเป้าหมาย	รายได้เฉลี่ยต่อปี	ลักษณะ	ความต้องการหลัก
1. กลุ่มคนทำงาน Burnout	800,000– 2,000,000 บาท	คนเมือง, พนักงานบริษัท, แพทย์, นักออกแบบ	ฟื้นฟูพลังชีวิต, นอนหลับลึก, คลายความเครียด
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติสาย Wellness	1–5 ล้านบาท/ปี	ชาวยุโรป, ญี่ปุ่น, เกาหลี, สิงคโปร์	ประสบการณ์ Healing แบบไทย, บำบัดน้ำ-เสียง-สมาธิ
3. กลุ่มผู้บริหารและองค์กร (Corporate Wellness)	2–10 ล้านบาท/ปี	กลุ่มผู้นำองค์กร, ทีมงานบริษัท	Retreat & Team Mind Reconnection
4. กลุ่มคนรักสุขภาพและครอบครัว	600,000– 1,200,000 บาท	กลุ่มทั่วไป, ครอบครัววัยทำงาน	โปรแกรมสั้น 3–5 วัน, Workshop, Tea Ritual

ที่มา : มัณฑนา (2568)

3.3 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ (Site Analysis)

3.3.1 การเลือกที่ตั้งและขนาดของที่ดิน

หลังยุคโควิด-19 ภาวะ "หมดไฟ" (Burnout) พุ่งสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะในกรุงเทพฯ และภาคกลางซึ่งเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจที่มีแรงกดดันมหาศาล สภาพเมืองที่แออัดและการแข่งขันที่รุนแรง ทำให้ผู้คนเผชิญกับความเครียดเรื้อรังและขาดพื้นที่พักผ่อนอย่างมีคุณภาพ

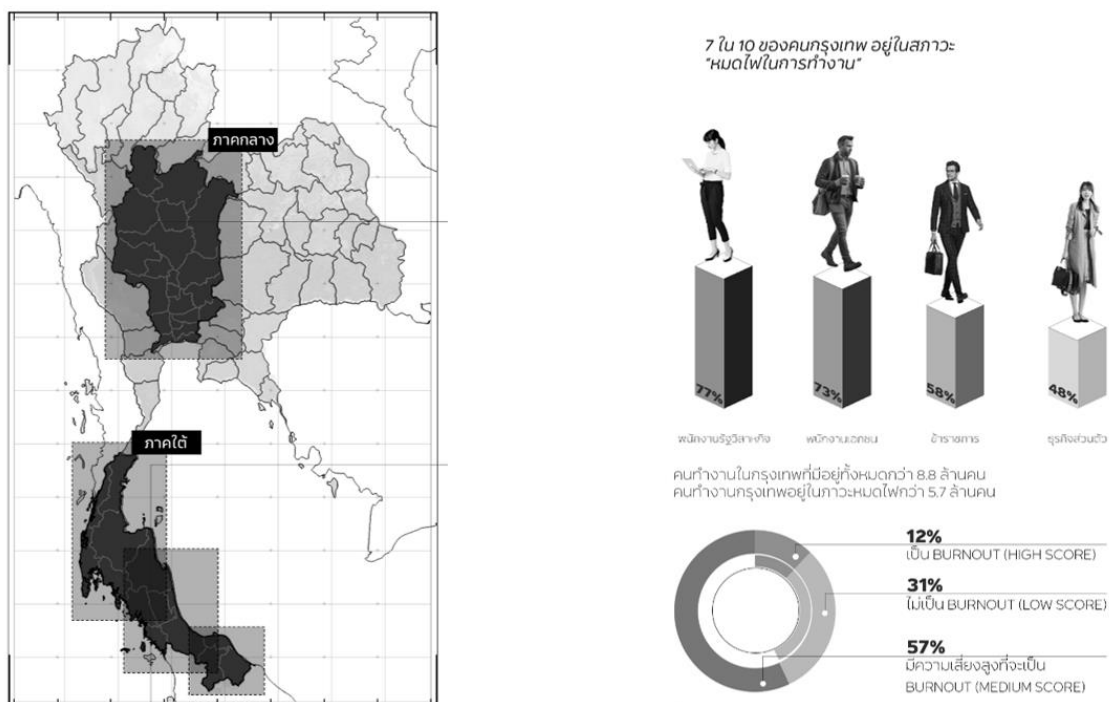
ตารางที่ 3.17 สัดส่วนประชากรที่มีภาวะ Burnout แยกตามภูมิภาคของประเทศไทย (ข้อมูลโดยประมาณ ปี 2567)

ภูมิภาค	ลักษณะพื้นที่และรูปแบบการใช้ชีวิต	สัดส่วนประชากรที่มีภาวะ Burnout (% ของประชากรทำงาน)	ลักษณะปัญหาหลัก
ภาคกลาง (รวม กรุงเทพฯ)	เขตเศรษฐกิจหลัก มีการแข่งขันสูง การทำงานเร่งรัด และสังคมเมืองหนาแน่น	52%	เครียดจากงาน, การจราจร, เวลาพักผ่อนน้อย, ความโดดเดี่ยวทางสังคม
ภาคเหนือ	เมืองขยายตัวเร็ว ประชาชนบางส่วนย้ายถิ่นทำงานในเมืองใหญ่	36%	ภาวะซึมเศร้า, ความไม่มั่นคงในการทำงาน, ความกดดันทางเศรษฐกิจ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	เขตอุตสาหกรรมและท่องเที่ยวชายฝั่ง มีแรงงานหนาแน่น	33%	Burnout จากงานกะกลางคืนและงานบริการ
ภาคอีสาน	ฐานเศรษฐกิจเกษตรกรรม กำลังแรงงานย้ายถิ่นไปทำงานนอกพื้นที่	29%	ความเครียดทางเศรษฐกิจ, ขาดโอกาสพักผ่อน, ความห่างครอบครัว
ภาคใต้	วิถีชีวิตช้า ธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ สังคมชุมชนเข้มแข็ง	18%	ความเครียดต่ำ มีภาวะ Burnout น้อยที่สุดของประเทศ

ที่มา: สังเคราะห์ข้อมูลจากกรมสุขภาพจิต (2567), สำนักงานสถิติแห่งชาติ และ Global Wellness Institute (2024)

ข้อมูลจากตารางที่ 3.17 ชี้ให้เห็นความแตกต่างที่น่าสนใจ โดยกรุงเทพฯ และภาคกลางครองสถิติภาวะ Burnout สูงสุดในประเทศ ซึ่งเป็นผลโดยตรงจากแรงบีบคั้นทางเศรษฐกิจและวิถีเมืองที่เร่งรีบ ในทางกลับกัน ภาคใต้กลับมีอัตราต่ำที่สุดเพียง 18% สะท้อนถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อ

การผ่อนคลายและความสมดุลในการใช้ชีวิตที่เหนือกว่า ตัวเลขเหล่านี้จึงเป็นเหตุผลเชิงยุทธศาสตร์ที่ทำให้ภาคใต้มีความพร้อมในการเป็นพื้นที่จัดตั้งโครงการต้นแบบเพื่อการฟื้นฟูจิตใจระดับประเทศ

ภาพที่ 3.1 สัดส่วนประชากรที่มีภาวะ Burnout ทั่วประเทศ
ที่มา : มัณฑนา (2568)

จากภาพที่ 3.1 แสดงสัดส่วนประชากรที่มีภาวะ Burnout ทั่วประเทศ โดยพบว่าภาคกลางมีอัตราสูงสุด รองลงมาคือภาคเหนือและตะวันออก ในขณะที่ภาคใต้มีอัตราต่ำและมีคุณภาพชีวิตสมดุลมากกว่า

จากภาพรวมดังกล่าว จึงเกิดแนวคิดในการมอง “ภาคใต้” ไม่ใช่เพียงในฐานะพื้นที่ท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ในฐานะ “ภูมิภาคแห่งการฟื้นฟู (Region of Recovery)” ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมต่อการพัฒนาโครงการด้านสุขภาวะจิตใจอย่างแท้จริง โดยมีเหตุผลสำคัญดังต่อไปนี้

1. นิเวศวิทยาเชิงบำบัด (Restorative Landscape): ภูมิประเทศที่ประกอบด้วยทะเลและป่าเขตร้อนมีระดับ "ไอออนลบ" สูง ซึ่งตามหลักจิตวิทยาสิ่งแวดล้อมมีผลโดยตรงต่อการลดความเครียดและปรับสมดุลระบบประสาทอย่างมีนัยสำคัญ

2. จังหวะชีวิตที่เกื้อหนุน (Cultural Serenity): วิธีชีวิตแบบ Slow Living ในพื้นที่ภาคใต้ช่วยลดอัตราการตื่นตัวทางอารมณ์ สอดรับกับเป้าหมายของงานสถาปัตยกรรมบำบัด

3. ความสมดุลเชิงพื้นที่ (Balanced Connectivity): พื้นที่ภาคใต้ตอนบนมีความโดดเด่นในการรักษาความสงบเรียบร้อยท่ามกลางโครงสร้างพื้นฐานที่ครบครัน เหมาะสำหรับการปลีกตัวมาพักผ่อน โดยยังคงความสะดวกในการเข้าถึง

4. ทำเลเชิงยุทธศาสตร์รัฐ: ขานรับกับนโยบาย "Southern Wellness & Green Corridor" ที่มุ่งยกระดับพื้นที่ให้เป็นศูนย์กลางสุขภาพระดับสากล

5. ลำดับชั้นของพลังธรรมชาติ: ความต่อเนื่องของภูมิทัศน์ตั้งแต่ภูเขาสู่ทะเลช่วยสร้างประสบการณ์การรับรู้ที่ลึกซึ้ง ส่งผลให้เกิด "ลำดับแห่งการเยียวยา" ที่มีประสิทธิภาพ

3.3.1.1 การพิจารณาระดับภูมิภาค (Regional Site Scoping – 5 จังหวัดภาคใต้)

จากการศึกษาพื้นที่ในระดับภูมิภาค ได้พิจารณาจังหวัดศักยภาพในเขตภาคใต้จำนวน 5 จังหวัด ได้แก่ ภูเก็ต พังงา กระบี่ ตรัง และสุราษฎร์ธานี ซึ่งทั้งหมดตั้งอยู่บนแนวพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสุขภาพภายใต้ยุทธศาสตร์ “Southern Wellness & Green Corridor” ของรัฐบาลไทย เพื่อคัดเลือกจังหวัดที่มีความพร้อมมากที่สุดสำหรับการจัดตั้ง “ศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตและสมดุลจิตใจแบบครบวงจร” ได้กำหนดเกณฑ์หลักในการประเมินดังนี้

- 1) ความสงบและความเป็นส่วนตัวของพื้นที่
- 2) ความสะดวกในการเดินทางและระบบคมนาคม
- 3) ทรัพยากรธรรมชาติที่เอื้อต่อการบำบัด
- 4) ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและโครงสร้างพื้นฐาน
- 5) ความพร้อมของชุมชน วัฒนธรรม และความยั่งยืนในระยะยาว

ตารางที่ 3.18 การเปรียบเทียบศักยภาพจังหวัดภาคใต้สำหรับการพัฒนาโครงการ Wellness Retreat

ประเด็นการพิจารณา	กระบี่ (Krabi)	พังงา (Phang Nga)	ตรัง (Trang)	สุราษฎร์ธานี (Surat Thani)
พื้นที่จังหวัด (ตร.กม.)	4,708	4,171	4,917	12,891

ที่มา : มั่นทนา (2568)

ตารางที่ 3.18 การเปรียบเทียบศักยภาพจังหวัดภาคใต้สำหรับการพัฒนาโครงการ Wellness Retreat (ต่อ)

ประเด็นการพิจารณา	กระบี่ (Krabi)	พังงา (Phang Nga)	ตรัง (Trang)	สุราษฎร์ธานี (Surat Thani)
ประชากร (ประมาณ พ.ศ. 2567)	470,000	270,000	650,000	1,080,000
สนามบิน	มี (นานาชาติ)	ไม่มี (ใช้ภูเก็ต/กระบี่)	มี (ในเมือง)	มี (นานาชาติ/เกาะสมุย)
จุดเด่นทางธรรมชาติ	น้ำตก – ทะเล – ภูเขา – ป่าชายเลน	ชายฝั่งยาว – เกาะต่าง – ป่าชายหาด	ถ้ำ – ภูเขา – น้ำตก	เขื่อนรัชชประภา – เกาะสมุย – ป่าดิบชื้น
ลักษณะการท่องเที่ยว	ธรรมชาติบำบัด / Eco-Tourism	Wellness & Coastal Leisure	Local Living / Cultural Retreat	Sea & Resort Luxury
โครงสร้างพื้นฐาน (Facility)	โรงพยาบาล / รีสอร์ทระดับ 5 ดาว	เสียบ – ยังพัฒนาไม่เต็มที่	มีระบบขนส่งเมือง – รพ. จังหวัด	ครบครัน – รพ. สนามบิน – โรงแรม
ศักยภาพด้าน Wellness	สูง (มี Hot Spring จริง)	ปานกลาง (ยังไม่เป็นที่รู้จัก)	ปานกลาง – สูง	สูงมาก (สมุย-พะงัน)
ความสงบและความเป็นส่วนตัว	สูง	สูง	สูง	ปานกลาง-สูง
ราคาที่ดินและต้นทุนพัฒนา	ปานกลาง-ต่ำ	ต่ำ-ปานกลาง	ปานกลาง-สูง	สูง (เฉพาะเกาะ/ชายฝั่ง)
ความสะดวกจากกรุงเทพฯ	สูง (มีเที่ยวบินตรง)	ปานกลาง (ต้องผ่านภูเก็ต)	ปานกลาง	สูงมาก (หลายเส้นทางบินตรง)

ที่มา : มั่นทนา (2568)

ตารางที่ 3.18 การเปรียบเทียบศักยภาพจังหวัดภาคใต้สำหรับการพัฒนาโครงการ Wellness Retreat (ต่อ)

ประเด็นการพิจารณา	กระบี่ (Krabi)	พังงา (Phang Nga)	ตรัง (Trang)	สุราษฎร์ธานี (Surat Thani)
จำนวนโรงแรม/รีสอร์ท	สูง	ปานกลาง	ปานกลาง	สูงมาก (เฉพาะเกาะสมุย)
ภาพรวมศักยภาพ	สูงสุด – สมดุลระหว่างธรรมชาติ – ความสงบ – การเข้าถึง	ดีแต่การเดินทางจำกัด	ดีในเชิงชุมชน แต่ห่างตลาด	สูงด้านธุรกิจ แต่ต้นทุนแพง

ที่มา: วิเคราะห์จากข้อมูลกรมการท่องเที่ยว (2568), TAT Southern Region, สถิติประชากรแห่งชาติ และข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานจังหวัด

ภาพที่ 3.2 การเปรียบเทียบศักยภาพจังหวัดภาคใต้สำหรับการพัฒนาโครงการ Wellness Retreat
ที่มา : มัณฑนา (2568)

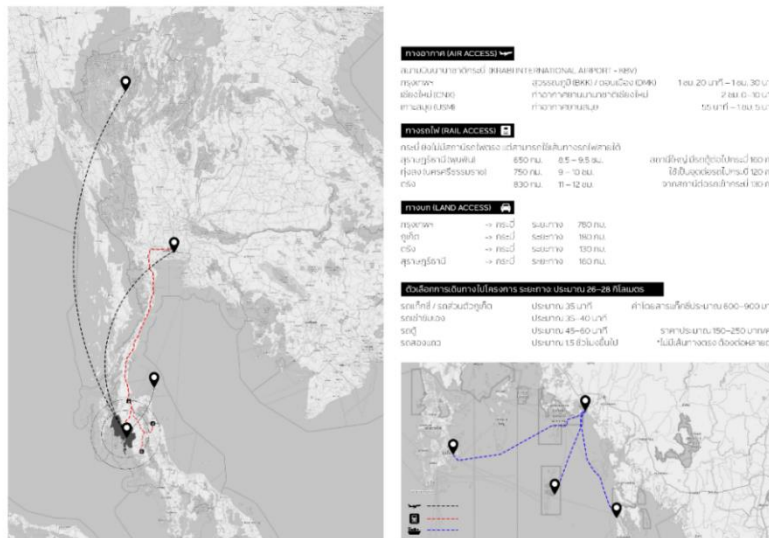
ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบในตารางที่ 3.18 นำไปสู่ข้อสรุปที่ชัดเจนว่า **จังหวัดกระบี่** คือทำเลที่มีศักยภาพสูงสุดในการจัดตั้งโครงการ Wellness Retreat รูปแบบบูรณาการ จุดเด่นสำคัญอยู่ที่การรักษาสมดุลระหว่าง "ความบริสุทธิ์ของนิเวศวิทยา" และ "ความเจียบสงบของพื้นที่" โดยยังคงความได้เปรียบด้านโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการเข้าถึงในระดับสากล นอกจากนี้ การฐานะจังหวัดนำร่องภายใต้นโยบาย Krabi Wellness City และโมเดลเศรษฐกิจ Green & Blue Economy ยังเป็นฟันเฟืองสำคัญที่ทำให้โครงการสอดรับกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในทุกมิติ

3.3.1.2 การคัดเลือกจังหวัดกระบี่เป็นพื้นที่หลัก (Selection of Krabi Province)

จังหวัดกระบี่ถือเป็นหนึ่งในพื้นที่ที่มีความโดดเด่นทางธรรมชาติที่สุดของภาคใต้ ด้วยภูมิทัศน์ที่ผสมผสานกันระหว่าง ทะเลสีคราม ภูเขาหินปูน และป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวให้กับจังหวัด ทั้งยังเป็นสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการฟื้นฟูสมดุลของร่างกายและจิตใจตามหลัก Environmental Psychology

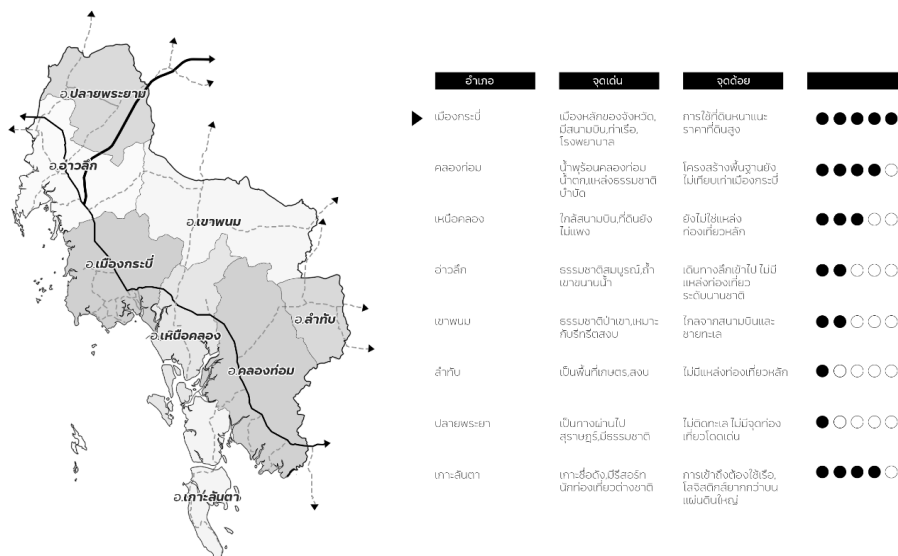
ในมิติเชิงนโยบาย กระบี่คือหมุดหมายสำคัญภายใต้แผน “**Krabi Wellness City**” และโมเดลเศรษฐกิจ **Green & Blue Economy** ซึ่งมุ่งยกระดับจังหวัดให้เป็นเมืองต้นแบบด้านการท่องเที่ยวสุขภาพเชิงนิเวศ (Eco-Wellness Destination) โดยได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นทางการจากทั้งภาครัฐและเอกชน อาทิ ททท. และ CEA ส่งผลให้จังหวัดมีความพร้อมทั้งในด้านกฎหมายสร้างสรรค์และโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับธุรกิจ Wellness ระดับสากล

นอกจากนี้ ความได้เปรียบเชิงโครงข่ายคมนาคม (Connectivity) ยังเป็นปัจจัยหนุนที่สำคัญ การเชื่อมโยงทางบกผ่านทางหลวงหมายเลข 4 และโครงข่ายถนนที่เข้าถึงเขตอ่าวนาง-ไสไทยอย่างทั่วถึง ผสานกับศักยภาพของสนามบินนานาชาติกระบี่ที่รองรับเที่ยวบินตรงจากทั่วโลก ช่วยให้อ่าวน้ำเมาและพื้นที่ใกล้เคียงมีศักยภาพในการเข้าถึงสูง (Accessibility) ในขณะที่ระบบคมนาคมทางน้ำผ่านท่าเรือคลองจิหลาดและอ่าวน้ำเมา ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์การเดินทางที่หลากหลายและเชื่อมโยงสู่หมู่เกาะต่าง ๆ ได้อย่างสมบูรณ์

ภาพที่ 3.3 แผนที่แสดงเส้นทางคมนาคมหลัก สนามบิน และท่าเรือจังหวัดกระบี่ (Major Transportation Network of Krabi Province)
ที่มา : มัณฑนา (2568)

3.3.1.3 การวิเคราะห์เชิงพื้นที่ภายในจังหวัด (District-Level Analysis)

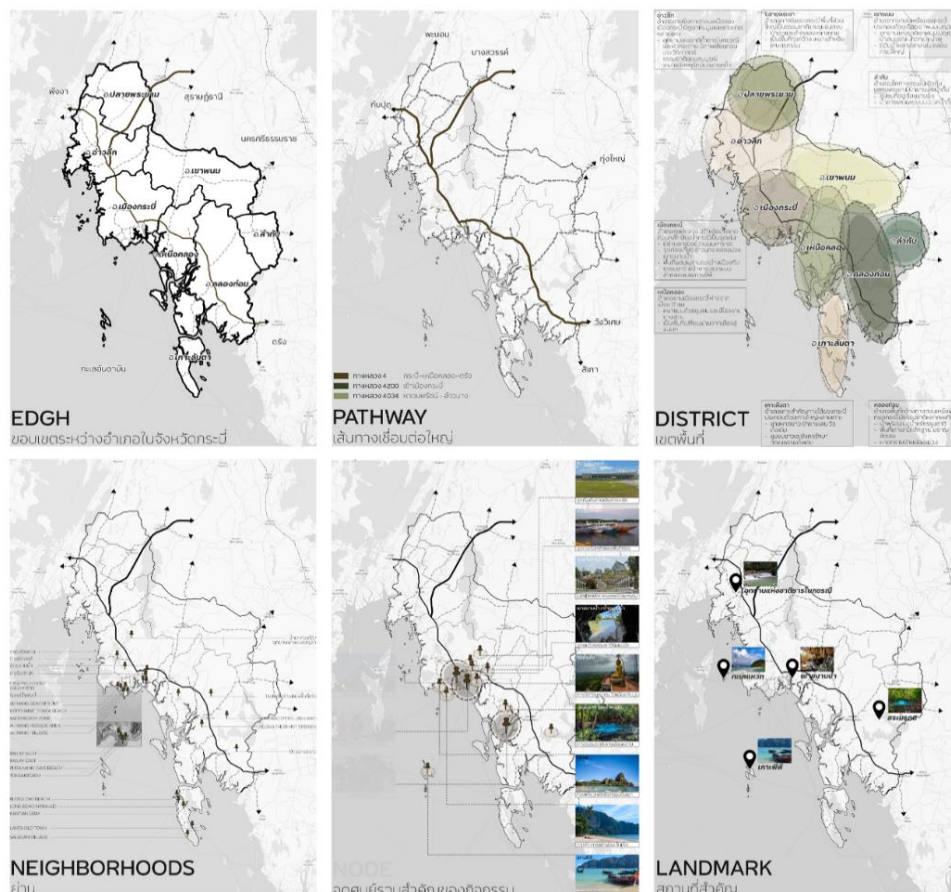
ภาพที่ 3.4 แผนที่แสดงโครงสร้างเขตเมืองจังหวัดกระบี่ (Krabi Urban Structure Map)
ที่มา : มัณฑนา (2568)

1) เอกลักษณ์ภูมิประเทศเชิงบำบัด (Therapeutic Landscape): จุดเด่นของ กระบี่คือจุดตัดระหว่างเทือกเขาหินปูน ป่าชายเลน และท้องทะเล ซึ่งเป็นภูมิทัศน์ที่หาได้ยากและมีพลังในการบำบัดจิตใจสูงสุดตามหลัก Environmental Psychology สภาวะแวดล้อมเช่นนี้ทำหน้าที่เป็น "ปัจจัยบำบัดตามธรรมชาติ" ที่ช่วยลดระดับความเครียดและกระตุ้นการรับรู้เชิงบวกให้แก่ผู้ใช้งานโครงการ

2) ฐานสนับสนุนทางนโยบาย (Policy Alignment): การเป็นพื้นที่นำร่องของ แนวทาง “Krabi Wellness City” และโมเดล Green & Blue Economy ทำให้โครงการมีรากฐานที่ แข็งแรง นโยบายนี้ไม่เพียงแต่สนับสนุนด้านเศรษฐกิจ แต่ยังสร้างกรอบการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดการฟื้นฟูสมดุลชีวิตผ่านงานสถาปัตยกรรมบำบัดโดยตรง

3) ความสมดุลระหว่างการเข้าถึงและความสงบ: ศักยภาพของสนามบินนานาชาติ กระบี่และโครงข่ายทางหลวงหมายเลข 4 ผสานกับระบบท่าเรือที่เชื่อมโยงถึงพื้นที่ชายฝั่งได้อย่างสิ้นไหล ทำให้โครงการมีความพร้อมในการรองรับผู้ใช้บริการจากทุกสารทิศ ขณะที่ยังสามารถรักษาความ "ปลีก วิวทิว" ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการฟื้นฟูจิตใจเอาไว้ได้

4) จุดยุทธศาสตร์ของเครือข่ายสุขภาพ (Regional Wellness Hub): ด้วย ตำแหน่งที่ตั้งที่เป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างภูเก็ต พังงา และตรัง กระบี่จึงมีศักยภาพในการทำหน้าที่เป็น "ศูนย์กลางความร่วมมือ" ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน เพื่อขยายผลสู่การเป็น Wellness Cluster ที่เป็นต้นแบบการบูรณาการด้านการบำบัดและพักผ่อนเชิงนิเวศในระดับสากล

ภาพที่ 3.5 การวิเคราะห์เชิงพื้นที่ภายในจังหวัด (District-Level Analysis)

ที่มา : มัณฑนา (2568)

จากภาพแสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของเมืองกระบี่ตามแนวคิด Kevin Lynch (1960) ได้แก่ Edge, Path, District, Node และ Landmark เพื่อทำความเข้าใจโครงสร้างและภาพจำของเมือง (City Image)

จังหวัดกระบี่มีความได้เปรียบเชิงพื้นที่จากการเป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญของภาคใต้ตอนบน ทั้งในด้าน ระบบคมนาคมทางบก ทางอากาศ และทางน้ำ ที่เชื่อมโยงกันอย่างสมบูรณ์ โครงข่ายถนนสายหลัก ได้แก่ ทางหลวงหมายเลข 4 (เพชรเกษม) ซึ่งเชื่อมต่อจากจังหวัดพังงาเข้าสู่ตัวเมืองกระบี่ และต่อไปยังอำเภอคลองท่อม-ตรัง รวมถึงถนนสายรองที่เชื่อมเข้าสู่เขตท่องเที่ยวหลัก เช่น อ่าวนาง ไสไทย และคลองม่วง

ศักยภาพด้านการเข้าถึงของจังหวัดกระบี่ถูกเสริมความแข็งแกร่งด้วย **สนามบินนานาชาติกระบี่** ที่รองรับเที่ยวบินทั้งในและต่างประเทศกว่า 30 เที่ยวบินต่อวัน ทำให้นักท่องเที่ยวและผู้เข้ารับการบำบัดสามารถเข้าถึงพื้นที่ได้โดยตรงอย่างสะดวกและรวดเร็ว ขณะที่โครงข่ายทางน้ำก็มีความพร้อมไม่แพ้กัน ผ่านจุดเชื่อมต่อสำคัญอย่าง **ท่าเรือคลองจิหลาด ท่าเรืออ่าวน้ำเมา และท่าเรือคลองม่วง** ซึ่งทำหน้าที่ร้อยเรียงการเดินทางระหว่างชายฝั่งและหมู่เกาะเข้าด้วยกัน โครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้คือปัจจัยหนุนที่เปลี่ยนให้กระบี่กลายเป็น “**ประตูสู่สุขภาพะแห่งภาคใต้**” (Southern Wellness Gateway) ที่พร้อมรองรับผู้ใช้บริการจากทุกมุมโลกอย่างครบวงจร

การที่จังหวัดกระบี่สามารถเชื่อมต่อได้ครบทั้งทางบก ราง และอากาศ ส่งผลให้พื้นที่นี้มีศักยภาพที่โดดเด่นในการยกระดับสู่การเป็น “**ประตูสู่สุขภาพะแห่งภาคใต้**” (Southern Wellness Gateway) อย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งนอกจากจะช่วยกระจายการเข้าถึงให้แก่ผู้ใช้บริการทั้งชาวไทยและต่างชาติแล้ว ยังเป็นรากฐานสำคัญที่ทำให้โครงการ Wellness สามารถดำเนินงานได้อย่างครบวงจรภายใต้โครงสร้างพื้นฐานที่เข้มแข็ง

3.3.2 เกณฑ์การเลือกที่ตั้งระดับเมือง (Urban Context Criteria)

หากพิจารณาภูมิทัศน์สุขภาพจิตของไทยหลังยุคแพร่ระบาด จะเห็นรอยบอบซ้ำที่ชัดเจนผ่านสภาวะ “**หมดไฟ**” (Burnout Syndrome) ที่ขยายตัวเป็นวงกว้าง โดยเฉพาะในกลุ่มคนเมืองอย่างกรุงเทพฯ และภาคกลาง ซึ่งเป็นพื้นที่ของหลักทางเศรษฐกิจที่ต้องแบกรับแรงกดดันมหาศาล สภาพเมืองที่เบียดเสียด การแข่งขันที่ไร้จุดสิ้นสุด และการขาดแคลนพื้นที่สำหรับ “**หยุดพัก**” อย่างมีคุณภาพ ส่งผลให้ประชากรจำนวนมากต้องติดอยู่ในงอแงของความเครียดเรื้อรังจนสูญเสียแรงจูงใจในการขับเคลื่อนชีวิต

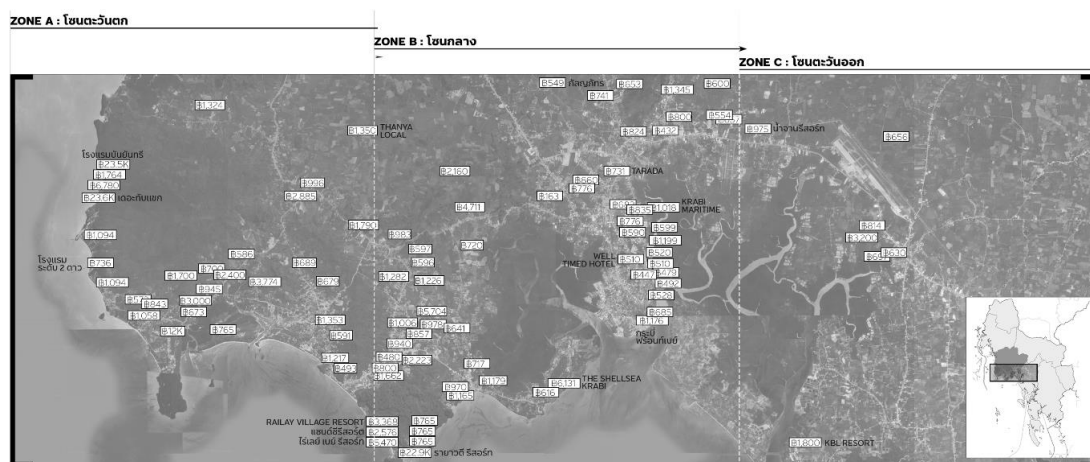
3.3.2.1 บริบทโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure Context)

จังหวัดกระบี่คือตัวอย่างของการพัฒนาที่รักษาจุดสมดุลระหว่างการเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับโลกและการเป็นเมืองแห่งสุขภาพที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อมได้อย่างน่าสนใจ ความโดดเด่นอยู่ที่โครงข่ายคมนาคมที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ โดยมี **สนามบินนานาชาติกระบี่** เป็นพื้นที่ของหลักในการนำพาผู้คนจากทั่วโลกเข้าสู่พื้นที่ภาคใต้ตอนบน ซึ่งรองรับปริมาณผู้โดยสารได้มหาศาล ผสานเข้ากับเส้นทางบกอย่าง **ถนนเพชรเกษม** และโครงข่ายถนนสายรองที่เชื่อมโยงย่านเศรษฐกิจอย่าง **อ่าวนาง**

คลองม่วง และคลองท่อม เข้าด้วยกันอย่างทั่วถึง ศักยภาพด้านการเข้าถึงที่สมบูรณ์นี้เองที่เป็นรากฐานสำคัญให้กระบี่ก้าวขึ้นเป็นศูนย์กลาง Wellness ระดับภูมิภาคได้อย่างเต็มภาคภูมิ

โครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคของจังหวัดมีความพร้อมทั้งด้านไฟฟ้า ประปา และระบบโทรคมนาคม โดยเฉพาะบริเวณรอบเขตเมืองกระบี่และอ่าวน้ำเมา พื้นที่นี้มีโรงพยาบาลขนาดใหญ่ เช่น โรงพยาบาลกระบี่นครินทร์อินเตอร์ และ โรงพยาบาลกระบี่ (Krabi Hospital) ซึ่งสามารถรองรับการเชื่อมโยงบริการทางการแพทย์ในโครงการได้โดยตรง

นอกจากนี้จังหวัดยังมีเครือข่ายโรงแรม รีสอร์ท และศูนย์บำบัดเชิงสุขภาพมากกว่า 60 แห่งที่กระจายตามแนวชายฝั่งอ่าวนางและคลองม่วงรวมถึงท่าเรือหลัก เช่น ท่าเรือคลองจิหลาด และ ท่าเรืออ่าวหนองทะเล ซึ่งเอื้อต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวและผู้เข้ารับบริการจากจังหวัดใกล้เคียง ด้วยศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ครอบคลุมทั้งระบบสาธารณสุข คมนาคม และบริการท่องเที่ยว กระบี่จึงมีความพร้อมอย่างยิ่งในการยกระดับสู่การเป็น “Wellness Gateway ของภาคใต้ตอนบน”

ภาพที่ 3.6 พื้นที่ศักยภาพหลักของจังหวัดกระบี่ 3 โซน

ที่มา : มัดยหนา (2568)

แสดงพื้นที่ศักยภาพหลักของจังหวัดกระบี่ 3 โซน ได้แก่ โซนตะวันตก (อ่าวนาง-คลองม่วง), โซนกลาง (ในเมือง-ไสไทย), และโซนตะวันออก (อ่าวน้ำเมา-คลองท่อม) พร้อมข้อมูลราคา

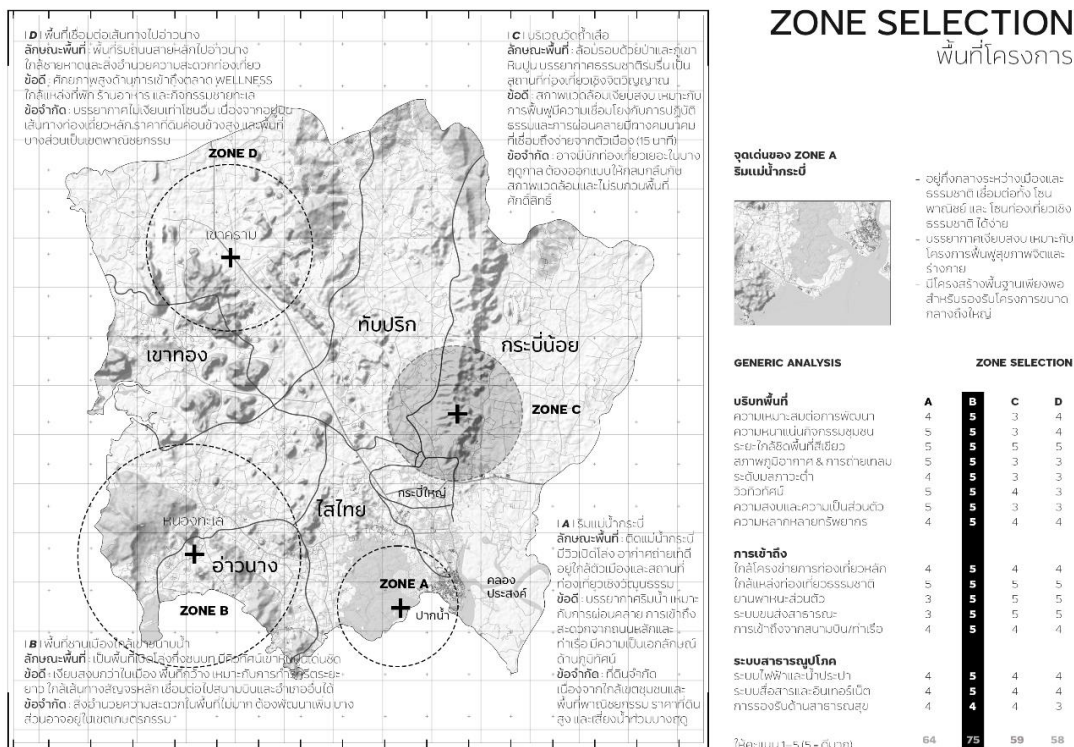
ที่ดินโดยเฉลี่ยและลักษณะโครงการ Wellness ที่กระจุกตัวในแต่ละพื้นที่ เพื่อประกอบการเลือกทำเล พัฒนาโครงการหลักของการวิจัย

3.3.2.2 การเลือกโซนพื้นที่ศักยภาพ (Zoning Potential Analysis)

จากการวิเคราะห์โครงสร้างเมืองกระบี่ในระดับมหภาค พบว่าผังการเชื่อมโยงของจังหวัดได้ร้อยเรียง “นิเวศการท่องเที่ยวและการบำบัด” เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ โดยมีแกนหลักคือเส้นทาง อ่าวนาง – เมืองกระบี่ – วัดถ้ำเสือ ซึ่งทำหน้าที่เป็น Nature & Healing Axis หรือแกนแห่งการพักผ่อนทางธรรมชาติที่สำคัญ ภูมิภาคตามแนวนี้มีการขับจังหวะจากชายฝั่งสู่ภูเขาและป่าชายเลนอย่างมีชั้นเชิง ทำให้เกิดลำดับประสบการณ์ทางทัศนียภาพที่เอื้อต่อการทำ Wellness Retreat ที่มุ่งเน้นความต่อเนื่องของพื้นที่

อ่าวหนองทะเล (Zone B) ตั้งอยู่บนจุดตัดสำคัญที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางของ “เส้นทางแห่งการพัก-บำบัด-ท่องเที่ยว” อย่างสมบูรณ์ โดยทิศตะวันตกเชื่อมกับย่านพักผ่อนระดับโลกอย่างอ่าวนางและคลองม่วง ขณะที่ทิศตะวันออกเชื่อมโยงสู่ย่านวัฒนธรรมและจิตวิญญาณในตัวเมืองกระบี่ การอยู่ระหว่าง “ขั้วความคึกคัก” และ “ขั้วความสงบ” ทำให้อ่าวหนองทะเลมีศักยภาพในการเป็นพื้นที่ปลีกวิเวกที่ยังเข้าถึงได้ง่าย ซึ่งเป็นปัจจัยวิกฤตในการสร้าง Wellness Retreat ระดับสากล

จากการให้คะแนนเปรียบเทียบพื้นที่ทั้ง 4 โซน (A, B, C, D) พบว่า Zone B ได้คะแนนรวมสูงสุด 77 คะแนน เนื่องจากมีความเหมาะสมเชิงกายภาพสูงสุด (วิวดี / ใกล้ทะเล / การเข้าถึงสะดวก / พื้นที่สงบส่วนตัว) อีกทั้งยังตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ราคาที่ดินไม่สูงจนเกินไปเมื่อเทียบกับอ่าวนางและตัวเมือง ประกอบกับมีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานครบ เช่น ถนนสายหลัก ระบบไฟฟ้า และระบบน้ำประปาชุมชน

ภาพที่ 3.7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบศักยภาพพื้นที่ 4 โซน (A, B, C, D) ของจังหวัดกระบี่
ที่มา : มัณฑนา (2568)

จากภาพแสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบศักยภาพพื้นที่ 4 โซน (A, B, C, D) ของจังหวัดกระบี่พร้อมเส้นทางหลัก อ่าวนาง – เมืองกระบี่ – วัดถ้ำเสือ – เขานาบน้ำ ซึ่งเป็นแกนกลางของการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและที่พักฟื้นฟูสุขภาพ โดยพื้นที่ Zone B (อ่าวหนองทะเล) ได้รับการคัดเลือกเป็นที่ตั้งโครงการหลัก เนื่องจากมีตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมที่สุดระหว่างทะเลภูเขา และเมือง

ตารางที่ 3.19 การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่เพื่อการเลือกโซน (Generic Analysis – Zone Selection)

ประเด็นการพิจารณา				
บริบทพื้นที่ (Area Context)	A	B	C	D
ความเหมาะสมต่อการพัฒนา	4	5	3	4

ที่มา : มัณฑนา (2568)

ตารางที่ 3.19 การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่เพื่อการเลือกโซน (Generic Analysis – Zone Selection)
(ต่อ)

ประเด็นการพิจารณา				
ความหนาแน่นกิจกรรมชุมชน	3	5	5	3
ระยะใกล้พื้นที่สีเขียว	5	5	3	5
สภาพภูมิอากาศและการถ่ายเทลม	5	5	5	3
ระดับเสียงจากสภาพแวดล้อม	4	5	3	3
วิวทิวทัศน์	4	5	3	4
ความสงบและความเป็นส่วนตัว	3	5	4	3
ความหลากหลายทรัพยากร	4	5	4	4
การเข้าถึง (Accessibility)				
ใกล้โครงข่ายการท่องเที่ยวยหลัก	4	5	4	3
ใกล้แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ	5	5	3	3
ย่านพาณิชยกรรมระดับเมือง	4	5	3	4
ระบบขนส่งสาธารณะ	3	4	4	3
การเชื่อมทางสนามบิน/ท่าเรือ	4	5	4	4
ระบบสาธารณูปโภค (Infrastructure)				
ระบบไฟฟ้าและน้ำประปา	4	5	4	4
ระบบสื่อสารและอินเทอร์เน็ต	4	4	4	4
การรองรับด้านสาธารณสุข	4	4	4	4
คะแนนรวม (Total Score)	64	77	60	58

เกณฑ์การให้คะแนน: ระดับ 1–5 (5 = ดีมาก / 1 = ต่ำสุด)

ที่มา : มัณฑนา (2568)

ผลการวิเคราะห์: โซน B (อ่าวนาง) ได้คะแนนรวมสูงสุด 77 คะแนน แสดงถึงความเหมาะสมสูงสุดต่อการพัฒนาโครงการ Wellness Retreat

ผลการให้คะแนนสะท้อนว่า โซน B มีความได้เปรียบในทุกด้าน โดยเฉพาะบริเวณพื้นที่ที่มีความสงบ เหมาะกับกิจกรรมบำบัดและพักผ่อน (5 คะแนนเต็มเกือบทุกหัวข้อ) อีกทั้งอยู่ในระยะใกล้จุดท่องเที่ยวหลักและมีระบบสาธารณูปโภคครบถ้วน ขณะที่โซน A , C , D แม้มีศักยภาพบางด้าน

เช่น ความหนาแน่นของกิจกรรมหรือราคาที่ดินต่ำกว่า แต่มีข้อจำกัดด้านการเข้าถึงและความสงบของพื้นที่

3.3.3 การคัดเลือกที่ตั้ง (Site Selection Process)

3.3.3.1 วิเคราะห์ Site A, B, C

ภาพที่ 3.8 วิเคราะห์ Site A, B, C
ที่มา : มัณฑนา (2568)

จากภาพแสดงตำแหน่งที่ตั้งและขนาดของที่ดินที่ใช้ในการพิจารณาเลือกไซต์ พร้อมคะแนนเปรียบเทียบตามเกณฑ์ความสงบ การเข้าถึง และข้อกำหนด ซึ่งชี้ว่า Site A มีความสมดุที่สุดในการพัฒนาเป็น Wellness Retreat

3.3.3.2 เกณฑ์การคัดเลือก (Selection Criteria)

เพื่อให้การเลือกที่ตั้งโครงการมีความรอบด้าน ได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบที่ดิน 3 แปลงหลักภายในเขตอำเภอเมืองกระบี่ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา 3 หมวด ได้แก่

- (1) ความสงบและสภาพแวดล้อม
- (2) การเข้าถึงและความเป็นส่วนตัว
- (3) ข้อกำหนดและศักยภาพทางเศรษฐศาสตร์ ทั้งนี้ได้กำหนดค่าน้ำหนัก

(Weight) ของแต่ละหมวดและทำการให้คะแนนตามสภาพจริงในพื้นที่

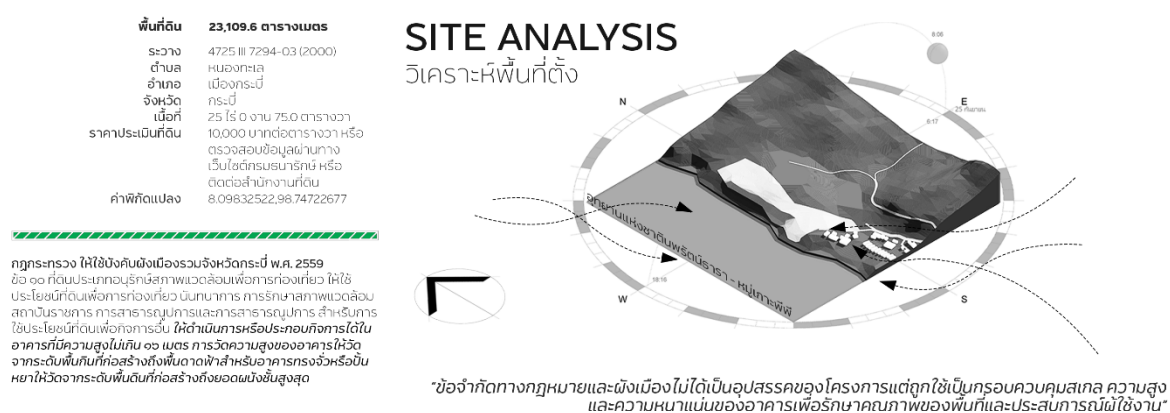
ตารางที่ 3.20 การเปรียบเทียบศักยภาพพื้นที่ที่ดินเพื่อเลือกไซต์ (Site Selection Comparison)

หมวด / เกณฑ์การพิจารณา	น้ำหนัก (Weight %)	SITE A	SITE B	SITE C
I. ปัจจัยด้านความสงบและสภาพแวดล้อม	45			
ระดับเสียงรบกวน	15	14	12	15
คุณภาพทัศนียภาพ	10	12	8	15
สภาพอากาศและลมภาค	10	9	8	9
ความหลากหลายทางธรรมชาติ	10	9	8	5
Subtotal I		44	36	44
II. ปัจจัยด้านการเข้าถึงและความเป็นส่วนตัว	35			
ความเป็นส่วนตัว / ระยะห่างชุมชน	15	13	10	15
การเข้าถึง (Access)	10	8	9	9
ความปลอดภัย / ภัยพิบัติ	10	10	9	9
Subtotal II	20	31	28	33
III. ปัจจัยด้านกฎหมายและเศรษฐศาสตร์	10			
กฎหมายผังเมือง	5	7	7	7
โครงสร้างพื้นฐาน	5	5	4	5
ต้นทุนรวมในการพัฒนา		6	4	5
Subtotal III		17	15	17
คะแนนรวม (TOTAL WEIGHTED SCORE)	100	90	79	87

ที่มา : มัณฑนา (2568)

3.3.3.3 สรุปเลือก Site A (อ่าวนาง)

บริบทโดยรวมของ Site A (อ่าวนาง) คือจุดบรรจบที่ลงตัวระหว่างธรรมชาติอันบริสุทธิ์กับความสะดวกในการเข้าถึง พื้นที่นี้มีศักยภาพสูงในการหลอมรวมกิจกรรมบำบัดเข้ากับสภาพแวดล้อมได้อย่างสมบูรณ์ ทั้งในมิติกายภาพและจิตใจ จึงเป็นทำเลที่เหมาะสมที่สุดสำหรับโครงการ Integrated Life Empowerment & Mental Balance Center, Krabi ในฐานะสถาปัตยกรรมต้นแบบเพื่อการฟื้นฟูชีวิตและจิตใจแห่งแรกของภาคใต้

ภาพที่ 3.9 ตำแหน่งที่ตั้งของพื้นที่ Site A (อ่าวน้ำเมา ตำบลไสไทย อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่)

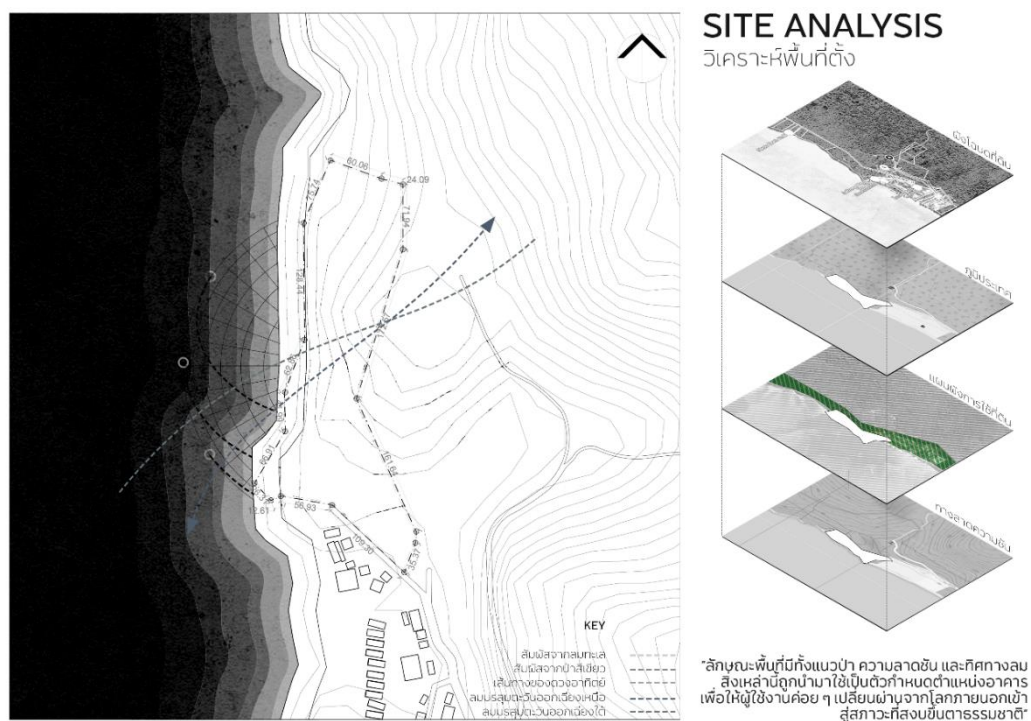
ที่มา : มัณฑนา (2568)

3.3.4 เกณฑ์การเลือกพื้นที่และขนาด (Physical Suitability)

หลังจากได้เลือก Site A (อ่าวนาง ต.หนองทะเล อ.เมืองกระบี่ จ.กระบี่) เป็นพื้นที่หลักในการพัฒนาโครงการ จึงได้ทำการวิเคราะห์เชิงกายภาพของพื้นที่ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมต่อการจัดวางองค์ประกอบอาคาร โดยใช้เกณฑ์การประเมินด้านภูมิประเทศ ทิศทางลม แสงแดด การเข้าถึง พื้นที่ราบ-ลาด และความสามารถในการรับวิวธรรมชาติ เพื่อกำหนดแนวทางเบื้องต้นในการจัดโซนพื้นที่ใช้งาน (Zoning Guideline) ให้เหมาะสมกับบริบทของไซต์

3.3.4.1 การกระจายโซน Public / Healing / Villa / Landscape

การจัดลำดับพื้นที่ในโครงการถูกวางผังตามความเข้มข้นของกิจกรรมและระดับความเป็นส่วนตัว เพื่อสร้างสภาวะการรับรู้ที่ค่อยๆ เปลี่ยนผ่านอย่างเป็นจังหวะ โดยยึดหลักการออกแบบ “จากพื้นที่สาธารณะสู่ความบริสุทธิ์ของธรรมชาติ (From Public to Nature)” เป็นแกนกลางสำคัญ

ภาพที่ 3.10 แผนผังการกระจายโซนหลักของโครงการ
ที่मा : มัณฑนา (2568)

ตารางที่ 3.21 ลักษณะการใช้งานหลัก

Zone	ลักษณะการใช้งานหลัก
Public Zone	พื้นที่ต้อนรับและกิจกรรมรายวัน เช่น Lobby, Lounge, Workshop Pavilion
Healing Zone	พื้นที่บำบัด เช่น Hydro Mind Pool, Sound Dome, Light Dome, Healing Room
Villa Zone	พื้นที่พักอาศัยผู้เข้ารับโปรแกรม เช่น Healing Villas, Detox Villas
Landscape Zone	พื้นที่ธรรมชาติ เช่น Meditation Deck, Fire Ritual Circle, Path of Senses

ที่मा : มัณฑนา (2568)

3.3.4.2 พื้นที่ว่างเพื่อการระบายอากาศและการมองเห็นวิว

การจัดการ **พื้นที่ว่าง (Open Space)** ถูกใช้เป็นเครื่องมือหลักในการประสานมิติด้านสิ่งแวดล้อมและจิตวิทยาการบำบัด โดยการจัดวางจังหวะระหว่างอาคารให้เปิดรับแนวลมทะเลจากทิศตะวันตกเฉียงใต้และลมเย็นจากหุบเขาทางตะวันตกเฉียงเหนือ ซึ่งนอกจากจะช่วยระบายความร้อนและลดความชื้นสะสมแล้ว ยังเป็นการสร้างสภาวะน่าสบายที่เอื้อต่อการพักผ่อนอย่างมีคุณภาพ

การจัดวางผังโครงการได้กำหนด **“แกนทัศนียภาพหลัก (Main View Axis)”** ให้เปิดรับมุมมองสู่ท้องทะเลทางทิศตะวันออกเฉียงใต้เป็นหัวใจสำคัญ โดยใช้วิธีจัดเรียงกลุ่มอาคารแบบไล่ระดับตามความลาดชันของดิน (**Step Terracing**) เพื่อให้ทุกพื้นที่สามารถเข้าถึงวิวได้โดยไม่บดบังกัน นอกจากนี้ โครงการยังให้ความสำคัญกับพื้นที่สีเขียวโดยจัดสรรพื้นที่เปิดโล่งไว้ถึง 40% (ประมาณ 8,000 ตร.ม.) ซึ่งสูงกว่ามาตรฐานขั้นต่ำที่ผังเมืองกำหนดอย่างมีนัยสำคัญ

3.3.5 วิเคราะห์บริบทสภาพแวดล้อม (Environmental Context)

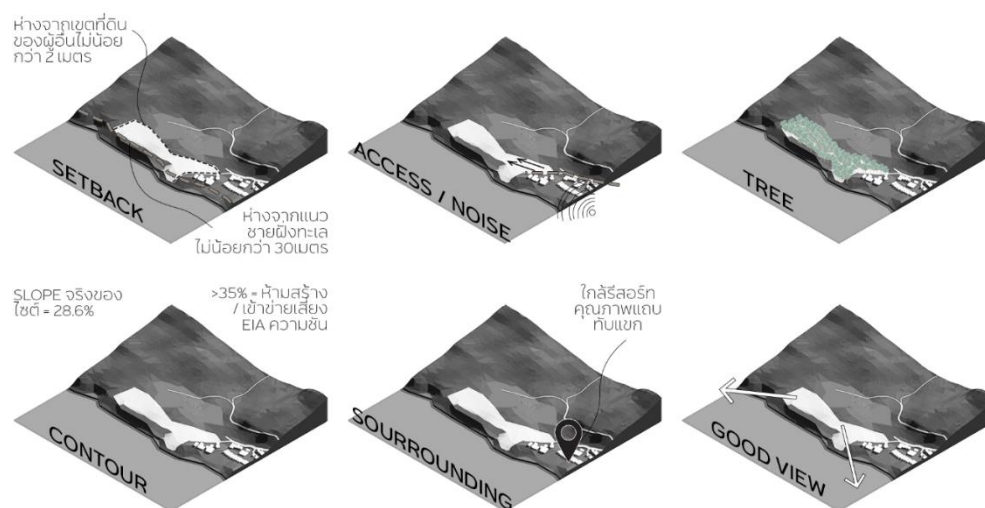
3.3.5.1 ภูมิประเทศ ลม แสง เสียง กลิ่น ความชื้น

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมโดยรอบของ Site A พบว่าเป็นพื้นที่ราบใกล้ภูเขาและทะเล ซึ่งได้รับอิทธิพลจากลมทะเลตลอดปี โดยมีการศึกษาปัจจัยด้านภูมิอากาศและสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการออกแบบอาคาร ดังนี้

1) Topography & Wind: พื้นที่สโลปต่ำ (0–5%) เอียงลงสู่ทิศตะวันออก ช่วยให้วางอาคารแนบไปกับระนาบดินเดิมได้ง่าย พร้อมรับลมประจำถิ่นจากทิศตะวันตกเฉียงใต้และตะวันออกเฉียงเหนือผ่านการเปิดช่องลมแนวเหนือ-ใต้

2) Sunlight & Noise: ใช้แสงนุ่มนวลยามเช้าทางทิศตะวันออกสำหรับส่วนสมาธิ และใช้ไม้ใหญ่หรือกันสาดคัดกรองแดดบ่ายทางทิศตะวันตก ขณะที่เสียงรบกวนจากถนนทางทิศเหนือจะถูกลดทอนด้วยปราการธรรมชาติของแนวเขาและพรรณไม้เดิม

3) Humidity & Materials: ความชื้นสัมพัทธ์สูง (70–80%) จากไอทะเล เป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ต้องเลือกใช้วัสดุที่ทนต่อการกัดกร่อนสูง และเน้นการระบายอากาศที่สั่นไหลเพื่อสุขภาวะภายในอาคาร

ภาพที่ 3.11 แผนภาพวิเคราะห์ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม
ที่มา : มัณฑนา (2568)

3.3.5.2 วิถีภูเขา ทะเล และการเชื่อมโยงภูมิประเทศ

ศักยภาพเชิงพื้นที่ของ Site A มีความพิเศษจากการตั้งอยู่ท่ามกลางแรงปะทะของสองวัฒนธรรมชาติที่แตกต่าง คือแนวเทือกเขาหินปูนและทัศนียภาพของอ่าวหนองทะเล การซ้อนทับกันของวิถีภูเขาและท้องทะเลในท่าเลเดียวช่วยสร้างมิติการรับรู้ที่ลึกซึ้ง โดยภาคส่วนที่ติดขุนเขาจะให้ความรู้สึก "โอบกอดและมั่นคง" ซึ่งเอื้อต่อการทำกิจกรรมสมาธิในโซนบำบัดเชิงลึก (Healing Zone) ขณะที่ฝั่งเปิดรับลมทะเลจะให้สภาวะ "โปร่งเบา" เหมาะสำหรับการจัดวางวิลล่าพักอาศัยและพื้นที่กิจกรรมกลางแจ้ง เช่น Fire Ritual Deck เพื่อรับพลังงานจากเส้นขอบฟ้าและท้องน้ำ

แนวภูเขาที่โอบล้อมพื้นที่ช่วยสร้างความรู้สึกที่ "มั่นคงและปลอดภัย" เหมาะสำหรับการจัดวางฟังก์ชันที่ต้องการความนิ่งสงบอย่างส่วนบำบัดเชิงลึก (Healing Zone) ในขณะที่ทัศนียภาพฝั่งทะเลซึ่งเปิดกว้างนั้นให้ความรู้สึก "โปร่งเบา" จึงถูกจัดสรรเป็นโซนพักอาศัยและพื้นที่กิจกรรมกลางแจ้ง อาทิ Fire Ritual Deck หรือ Sunset Meditation Terrace เพื่อดึงพลังงานจากเส้นขอบฟ้ามาใช้ในการผ่อนคลาย โดยภาพรวมการวางผังจะยึดแนวคิด "Dual Landscape Axis" เพื่อเชื่อมประสานแรงดึงดูดของสองภูมิทัศน์ที่ต่างขั้วเข้าด้วยกัน ผ่านเส้นทางสัญจรที่จูงใจร้อยเรียงทั้งมวลพลังจากขุนเขาและความนิ่งของผืนน้ำ ให้กลายเป็นประสบการณ์บำบัดที่ลึกซึ้งตลอดการเดินทาง

ภาพที่ 3.12 แผนที่วิเคราะห์แนวทัศนียภาพภูเขาและทะเล

ที่มา : มัณฑนา (2568)

จากการประเมินต้นทุนทางกายภาพพบว่า **Site A** มีความพร้อมที่โดดเด่นทั้งในแง่ของความสงบและแรงดึงดูดจากทัศนียภาพ ซึ่งเอื้อต่อการสร้างสถาปัตยกรรมที่หิบบก "กลไกธรรมชาติ" มาใช้เป็นแกนหลักในการฟื้นฟูสมดุลชีวิต โดยเน้นการจัดสรรจังหวะของกระแสลมทะเลร่วมกับร่มเงาจากแมกไม้เดิม เพื่อเชื่อมโยงภาพลักษณ์ของภูเขาและท้องน้ำให้กลายเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ใช้งานอย่างกลมกลืน

3.4 การวิเคราะห์ผู้ใช้และอาคาร (User & Building Analysis)

3.4.1 กลุ่มผู้ใช้งานอาคาร (Target Users)

โครงสร้างของผู้ใช้งานในโครงการ **Integrated Life Empowerment & Mental Balance Center** ถูกถอดรหัสผ่านความเข้มข้นของกิจกรรมและระดับการเข้าถึงกระบวนการบำบัด โดยจำแนกออกเป็น 3 กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มผู้ใช้งานลำดับต้น (Primary), ลำดับรอง (Secondary) และลำดับสนับสนุน (Tertiary) ซึ่งความต่างของแต่ละกลุ่มนี้เองที่เป็นตัวกำหนดระดับความเป็นส่วนตัว รวมถึงความลึกซึ้งในการสัมผัสประสบการณ์เยียวยาที่ถูกจัดสรรไว้ในแต่ละพื้นที่

3.4.1.1 Primary Users — กลุ่มเป้าหมายหลัก (Core Users)

ภาพที่ 3.13 กลุ่มผู้ใช้งานหลักของโครงการ Primary Users
ที่มา : มัณฑนา (2568)

กลุ่มคนวัยทำงานที่มีภาวะเครียดสะสมจากหน้าที่การงาน เช่น แพทย์ พยาบาล ครู อาจารย์ พนักงานออฟฟิศ เจ้าของธุรกิจขนาดกลาง ซึ่งมีลักษณะการทำงานหนัก ขาดเวลาพักผ่อน และมักประสบกับภาวะ Burnout Syndrome เป็นกลุ่มที่ต้องการการฟื้นฟูระบบประสาท ความสมดุลของการนอนหลับ และการเยียวยาทางจิตใจอย่างต่อเนื่อง

3.4.1.2 Secondary Users — กลุ่มเป้าหมายสนับสนุน (Supporting Users)

ภาพที่ 3.14 กลุ่มผู้ใช้งานหลักของโครงการ Secondary Users
ที่มา : มัณฑนา (2568)

กลุ่มวัยทำงานอายุ 25–45 ปี เช่น ผู้บริหารระดับกลาง พนักงานสายการบิน เจ้าของกิจการขนาดเล็ก ที่มีความสนใจด้านสุขภาพจิตและสมาธิ ต้องการเข้าร่วมโปรแกรมระยะสั้น เช่น Sleep Reset, Detox Weekend หรือกิจกรรมบำบัดเฉพาะทาง (Hydro Mind Pool / Sound Therapy / Breathwork Session) เข้าพักระยะเวลา 3–5 วัน โดยมุ่งเน้นการรีเซ็ตพลังชีวิต (Reframe & Recharge)

3.4.1.3 Tertiary Users — กลุ่มเป้าหมายขยาย (Lifestyle & Wellness Travelers)

ภาพที่ 3.15 กลุ่มผู้ใช้งานหลักของโครงการ Tertiary Users
ที่มา : มัณฑนา (2568)

กลุ่มนักท่องเที่ยวสุขภาพทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ที่มองหา รีสอร์ทเชิงสุขภาพ ในระดับพรีเมียม เน้นความเป็นส่วนตัวและความสงบ เช่น กลุ่มคู่รัก กลุ่มผู้บริหารต่างชาติ หรือผู้แสวงหา การพักผ่อนเชิงลึก รวมถึงกลุ่มที่ต้องการประสบการณ์เชิง “Private Retreat” โดยมักเลือกโปรแกรมระยะ ยาว (7–10 วัน) เช่น Harmony for Life หรือ Mindfulness Deep Retreat

3.4.2 เจ้าหน้าที่และบุคลากรภายในโครงการ (Personnel Structure)

บุคลากรในโครงการแบ่งออกเป็น 7 ฝ่ายหลัก โดยมีทั้งสายบริการและสายวิชาชีพทาง การแพทย์ ซึ่งทำงานร่วมกันแบบบูรณาการ เพื่อรองรับทั้งโปรแกรมการบำบัดและการดูแลผู้เข้าพักในทุก มิติ

ภาพที่ 3.16 โครงสร้างฝ่ายงานและบุคลากรภายในโครงการ
ที่มา : มัณฑนา (2568)

ตารางที่ 3.22 โครงสร้างฝ่ายงานและบุคลากรภายในโครงการ

ฝ่ายงานหลัก	หน้าที่และความรับผิดชอบ
1. Administration & Office	งานบริหารสำนักงาน การเงิน บัญชี ทรัพยากรบุคคล และการตลาด
2. Medical & Wellness Team	ทีมแพทย์ พยาบาล นักกายภาพบำบัด นักจิตบำบัด ครูโยคะ และนักโภชนาการ
3. Food & Beverage	จัดการอาหารสุขภาพ เมนูบำบัดโภชนาการ และบริการเครื่องดื่มสมุนไพร
4. Front Office & Hospitality	ต้อนรับ ดูแลลูกค้า ประสานงานการเข้าพัก และ Wellness Coordinator
5. Housekeeping	ทำความสะอาด ดูแลสิ่งแวดล้อมห้องพักและพื้นที่ส่วนกลาง
6. Recreation & Activity	จัดกิจกรรมภายในและภายนอก เช่น Yoga, Sound Bath, Art Therapy
7. Engineering & Facility Management	ดูแลระบบอาคาร พลังงาน น้ำเสีย และความปลอดภัยในพื้นที่

ที่มา : มัณฑนา (2568)

3.4.3 โครงสร้างองค์กร (Organizational Structure)

โครงสร้างองค์กรของศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตและสมดุลจิตใจแบบครบวงจร ได้รับการออกแบบให้มีลำดับการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับลักษณะของโครงการ Wellness Resort โดยมุ่งเน้นการทำงานแบบบูรณาการระหว่าง ฝ่ายบริหารธุรกิจ ฝ่ายการแพทย์ ฝ่ายบริการลูกค้า ฝ่ายกิจกรรมบำบัด ฝ่ายอาคารและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพสูงสุดทั้งในด้านการบริการและสุขภาวะของผู้เข้าพัก

ตารางที่ 3.23 ความต้องการเชิงฟังก์ชันและอารมณ์ (Functional & Emotional Needs)

มิติความต้องการ	รายละเอียด
กายภาพ (Physical Needs)	ความสงบ ร่มรื่น อากาศบริสุทธิ์ แสงธรรมชาติ การเข้าถึงง่าย ปลอดภัย และพื้นที่ส่วนตัว
จิตใจ (Emotional Needs)	ความรู้สึกปลอดภัย การได้อยู่กับตนเอง การเยียวยาผ่านธรรมชาติ และบรรยากาศผ่อนคลาย

ที่มา : มัณฑนา (2568)

หัวใจของการวิเคราะห์พฤติกรรมทั้งในกลุ่มผู้ใช้งานและบุคลากร วางรากฐานอยู่บนแนวคิด “Human-Centered Design” เพื่อให้สถาปัตยกรรมทำหน้าที่ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในหลากหลายมิติ ทั้งทางกายภาพ สภาวะจิตใจ และการฟื้นฟูพลังงานชีวิต โดยเน้นการสร้างบรรยากาศที่มอบความรู้สึกปลอดภัย สงบสงัด และเป็นแรงประคองให้เกิดการปรับสมดุลภายในได้อย่างยั่งยืน

3.5 การวิเคราะห์และจัดกลุ่มประโยชน์ใช้สอย (Space Function Analysis)

3.5.1 พฤติกรรมและเส้นทางการใช้งาน (User Journey & Circulation)

เส้นทางการใช้งานของผู้เข้าพักในโครงการศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตและสมดุลจิตใจแบบครบวงจร ถูกออกแบบภายใต้แนวคิด “Journey of Healing through Space” โดยพื้นที่ในโครงการจะรองรับผู้เข้าพัก 4 โปรแกรมหลัก ได้แก่

1. Sleep for Life Deep Retreat โปรแกรมฟื้นฟูระบบประสาทและการนอนหลับ
2. Detox for Life Deep Retreat โปรแกรมขับสารพิษและฟื้นฟูพลังงานกาย
3. Mindfulness for Life Deep Retreat โปรแกรมเสริมสติและการเชื่อมโยงจิตใจ
4. Harmony for Life Deep Retreat โปรแกรมปรับสมดุลพลังงานและอารมณ์

การวางลำดับกิจกรรมในโครงการถูกร้อยเรียงผ่าน “เส้นทางผู้ใช้ (User Pathway)” ที่ออกแบบมาเฉพาะสำหรับแต่ละบุคคล เพื่อควบคุมจังหวะการเคลื่อนไหวภายในพื้นที่อย่างมีจุดหมาย ตั้งแต่ช่วงแรกของการ “มาถึง (Arrival)” ไปจนถึงขั้นตอนของการ “เดินทางกลับ (Departure)” โดยมุ่งเน้นให้ทุกก้าวอย่างเกิดการรับรู้เชิงประสบการณ์ที่ต่อเนื่อง สิ้นไหล และแฝงไปด้วยนัยสำคัญของการฟื้นฟู

ลำดับเส้นทางผู้ใช้งานหลัก (Overall Circulation Flow) ได้แก่

1) Arrival Zone: จุดเริ่มต้นที่โถงต้อนรับ (Lobby) เพื่อตัดขาดจากความเหนื่อยล้าในการเดินทาง ก่อนส่งต่อไปยัง Welcome Lounge และ Tea Deck เพื่อรับการปรนนิบัติเบื้องต้น

2) Transition Zone: พื้นที่เปลี่ยนผ่านสภาวะจิตใจผ่าน Buffer Space อย่าง Path of Senses หรือ Meditation Corridor ที่ตั้งใจใช้บรรยากาศรอบตัวลดทอนเสียงรบกวนจากโลกภายนอก

3) Healing Zone: แกนกลางของโครงการที่รวมนวัตกรรมการเยียวยา ทั้งวาริบำบัด (Hydro Mind Pool) และห้องบำบัดที่กระตุ้นโสตกับทัศนสัมผัสอย่าง Sound & Light Dome

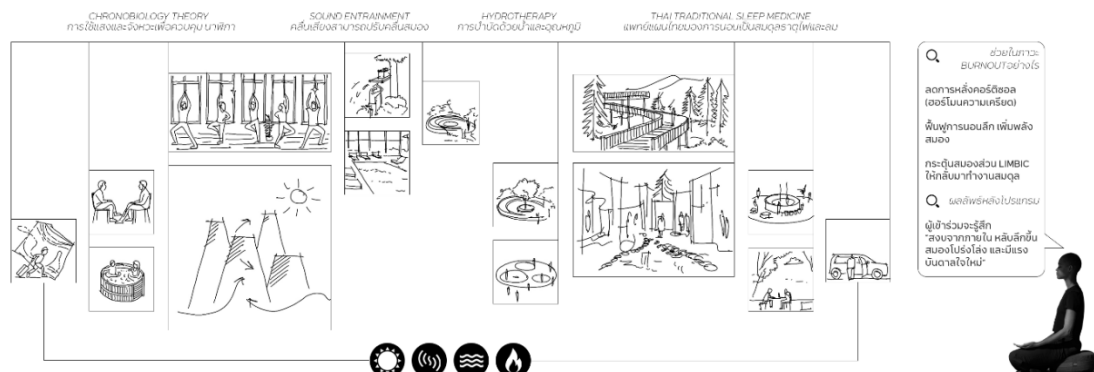
4) Resting Zone: โซนพักอาศัย (Healing Villas) และพื้นที่ Reflection Terrace ที่เน้นความสงบและความเป็นส่วนตัวสูงสุด เพื่อปล่อยให้ร่างกายได้ตกตะกอนความคิด

5) Departure Zone: พื้นที่เตรียมความพร้อมก่อนกลับสู่ชีวิตจริง ผ่านกิจกรรมเชิงสัญลักษณ์อย่าง Fire Ritual หรือพิธีชงชา เพื่อขมวลดรวมประสบการณ์บำบัดทั้งหมดให้ฝังแน่นในความทรงจำ

3.5.1.1 Sleep for Life Deep Retreat เส้นทางแห่งการฟื้นฟูระบบประสาทและคืนสมดุลการนอนหลับ

ผู้เข้าพักเริ่มต้นวันด้วยการรับคำปรึกษาเชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อวางแผนการนอนและปรับสมดุลระบบประสาท (Sleep Consultation) ก่อนจะเข้าสู่ขั้นตอน "การปรับคลื่นพลังงาน" ผ่านกิจกรรมใน Hydro Mind Pool และการอบสมุนไพรไทย (Thai Herbal Sauna) เพื่อลดระดับฮอร์โมนความเครียด (Cortisol) และคลายความตึงเครียดของระบบประสาทอัตโนมัติ เมื่อร่างกายพร้อมรับการเยียวยาแล้ว จึงค่อยเปลี่ยนผ่านเข้าสู่พื้นที่บำบัดเชิงประสาทสัมผัส ซึ่งประกอบด้วย

- Sound Dome สำหรับการบำบัดด้วยคลื่นเสียง (Sound Frequency Therapy)
- Light Dome เพื่อกระตุ้นฮอร์โมน Melatonin ให้กลับมาสมดุล
- Fire Ritual Circle สำหรับการทำพิธีปลดปล่อยสิ่งที่ค้างค้ำทางอารมณ์

ภาพที่ 3.18 User Journey: Sleep for Life Deep Retreat
 “เส้นทางแห่งการฟื้นฟูระบบประสาทและคืนสมดุลการนอนหลับ”
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

โปรแกรมนี้มุ่งเน้นการสร้าง “สภาวะการฟื้นฟูตัวลึก (Deep Rest)” โดยใช้สถาปัตยกรรมเป็นเครื่องมือคัดกรองสิ่งเร้าจากภายนอก พร้อมทั้งร้อยเรียงจังหวะของแสงธรรมชาติ กระแสลม และเสียงแวดล้อมในแต่ละช่วงเวลาให้ไหลเวียนเข้าสู่พื้นที่ใช้งาน เพื่อดึงจินตนาการและผัสสะของผู้ใช้งานให้กลับมาเชื่อมโยงกับร่างกายและจังหวะของธรรมชาติอีกครั้ง

3.5.1.2 Detox for Life Deep Retreat เส้นทางแห่งการล้างพิษและฟื้นฟูพลังชีวิตจากภายใน

แนวคิดหลัก “Cleanse – Renew – Revitalize” มุ่งเน้นกระบวนการจัดสารตกค้างทางกายภาพเพื่อปลดปล่อยพลังงานชีวิตใหม่ โดยเริ่มจากการตรวจเช็คระบบภายในอย่างละเอียด (Medical Assessment) ก่อนเข้าสู่ขั้นตอนการฟื้นฟูเชิงลึกผ่าน IV Therapy, HBOT และการทำ Liver Detox ในพื้นที่บำบัดเฉพาะทางเพื่อเร่งการดีท็อกซ์ระดับเซลล์ ซึ่งหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการทางการแพทย์แล้ว ผู้เข้าพักรักษาจะถูกส่งต่อเข้าสู่กิจกรรมบำบัดที่เชื่อมโยงกับวิถีธรรมชาติ อาทิ

- Hydro Vitality Pool สำหรับการกระตุ้นการไหลเวียนของระบบเลือด
- Thai Abdominal Massage (มารยาทนวดท้อง) เพื่อปรับสมดุลลำไส้และอวัยวะภายใน
- Herbal Steam & Sauna เพื่อขับสารพิษผ่านผิวหนัง

ภาพที่ 3.19 User Journey: Detox for Life Deep Retreat

“เส้นทางแห่งการล้างพิษและฟื้นฟูพลังชีวิตจากภายใน”

ที่มา : มัณฑนา (2568)

โปรแกรมนี้ร้อยเรียงมิติของ “น้ำ ไธ สมุนไพโร” เข้ากับกลไกทางสถาปัตยกรรม (Integrated Hydro-Herbal Architecture) เพื่อให้ที่ว่างทำหน้าที่ขับเคลื่อนกระบวนการฟื้นฟูอย่างเป็นระบบ ทั้งในแง่การเยียวยาสภาพและการปรับจูนสมดุลพลังงานภายในเชิงลึก

3.5.1.3 Mindfulness for Life Deep Retreat เส้นทางแห่งการตื่นรู้และกลับมารับรู้ตนเอง

แนวคิดหลัก “Be Present – Be Aware – Be Free” มุ่งเน้นการสร้างพื้นที่เพื่อฝึกการรับรู้แบบไม่ตัดสินผ่านองค์ประกอบของเสียง แสง ลม และความสงบสงัด โดยเริ่มจากการปรับสภาวะจิตใจที่ Meditation Hall ก่อนเข้าสู่กระบวนการฝึกหายใจเชิงลึกที่ Pranayama Deck และรับการบำบัดเพื่อปลดปล่อยพลังงานร่างกายผ่านเทคนิค Reiki, Marma Healing และ Spine Therapy ส่วนในช่วงกลางวันจะเน้นการตื่นรู้ผ่านผัสสะทั้งห้าใน Forest Meditation Trail และ Scented Garden Walk ก่อนจะปรับคลื่นสมองให้ผ่อนคลายด้วยแรงสั่นสะเทือนใน Sound Dome และจบวันด้วย Reflection Workshop หรือพิธีชงชาเพื่อตกตะกอนความคิดจากภายใน

ภาพที่ 3.20 User Journey: Mindfulness for Life Deep Retreat

“เส้นทางแห่งการอยู่กับปัจจุบันและการตระหนักรู้ตนเอง”

ที่มา : มัณฑนา (2568)

โปรแกรมนี้สะท้อนแนวคิดการออกแบบที่ยกให้ “ความเงียบ” เป็นวัสดุหลักชิ้นสำคัญของงานสถาปัตยกรรม โดยเฉพาะในส่วนพื้นที่ป่าและห้องสมาธิที่ถูกจัดวางจังหวะของแสงธรรมชาติให้ตกลงบนพื้นผิวอย่างนุ่มนวล เพื่อสร้างบรรยากาศที่เอื้อให้ผู้เข้าพักได้กลับมาสำรวจ “จังหวะของใจ” และเรียนรู้ที่จะอยู่กับตัวเองท่ามกลางความสงบของธรรมชาติอีกครั้ง

3.5.1.4 Harmony for Life Deep Retreat เส้นทางแห่งการคืนสมดุลระหว่างพลังชีวิตและอารมณ์

แนวคิดหลัก “Balance the Energy Within” มุ่งเน้นการปรับจูนพลังหยิน-หยางให้คืนสู่ความสมดุลผ่านธรรมชาติ โดยเริ่มต้นจากการวิเคราะห์สภาวะภายใน (Energy Healing Consultation) ก่อนจะเข้าสู่กระบวนการบำบัดเชิงลึกด้วยศาสตร์อายุรเวท อาทิ Padabhyanga, การนวดกดจุด Marma, การตอกเส้น และ Shirodhara ภายในพื้นที่ Healing Room และ Sound Dome ที่จิตใจออกแบบให้สะท้อนคลื่นพลังงานผ่านแสงไฟโทนอุ่นและกลิ่นสมุนไพรบำบัด ส่วนในช่วงเย็นจะเข้าสู่พิธีกรรม Fire Ritual เพื่อปลดปล่อยพลังงานลบและสร้างความปล่อยวาง ก่อนจะจบกระบวนการที่ Tea Pavilion เพื่อเป็นการขอบคุณธรรมชาติและคืนความสงบสู่ใจอย่างสมบูรณ์

ภาพที่ 3.21 User Journey: Harmony for Life Deep Retreat

“เส้นทางแห่งการคืนสมดุลระหว่างพลังชีวิตและอารมณ์”

ที่มา : มัณฑนา (2568)

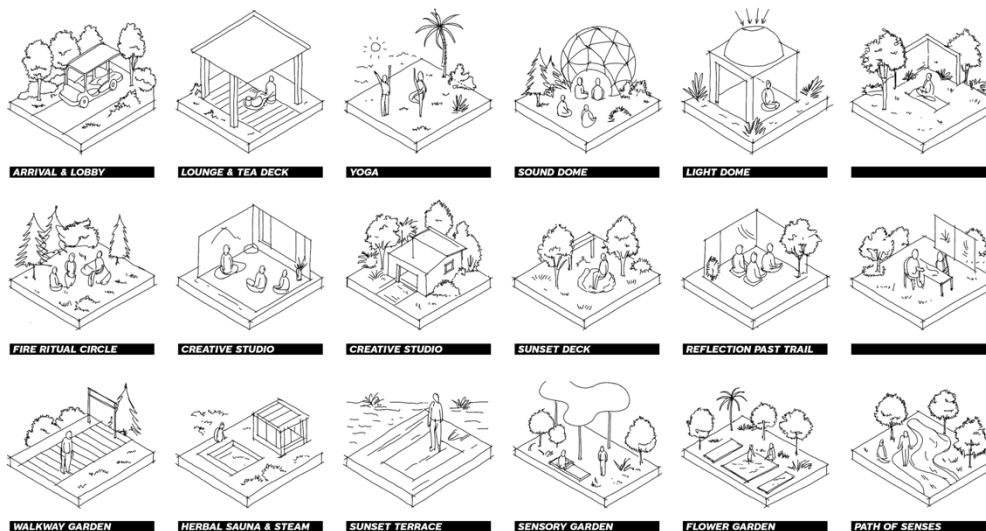
โปรแกรมนี้สะท้อนถึงการหลอมรวมศาสตร์แห่งพลังงานเข้ากับสถาปัตยกรรม บำบัดอย่างเป็นเนื้อเดียวกัน โดยพื้นที่แต่ละส่วนถูกตีความและถอดรหัสออกมาเป็น “เรขาคณิตแห่งการเยียวยา (Healing Geometry)” เพื่อทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการเชื่อมต่อสภาวะทางกาย จิตใจ และสิ่งแวดล้อมรอบตัวให้กลับมาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์

3.5.2 การวิเคราะห์กิจกรรมและลักษณะพื้นที่ (Activity & Space Requirement)

3.5.2.1 การจำแนกประเภทกิจกรรมและพื้นที่ใช้งาน (Functional Space Typology)

การจัดสรรพื้นที่ในโครงการถูกออกแบบให้สอดคล้องกับความจำเพาะของแต่ละกิจกรรม ทั้งในมิติกาย จิตใจ และพลังงาน โดยมุ่งเน้นการสร้าง “คุณภาพเชิงพื้นที่” ที่สัมพันธ์กับสภาวะอารมณ์ในแต่ละช่วงโปรแกรม เช่น การเปิดสเปซเพื่อรับลมธรรมชาติในส่วนโยคะ หรือการสร้างพื้นที่กึ่งปิดเพื่อควบคุมแสงและเสียงในส่วนบำบัดพลังงาน เพื่อสร้างสภาวะผ่อนคลายระดับลึก

พื้นที่ใช้สอยถูกร้อยเรียงผ่าน “คุณลักษณะทางสถาปัตยกรรม” ที่เน้นความสัมพันธ์กับบริบท ทั้งการดักทิศทางลม การเปิดรับวิวภูเขาและทะเล รวมถึงการเลือกใช้วัสดุธรรมชาติ เพื่อสร้างสภาวะสงบและเป็นส่วนตัวให้กับโปรแกรมบำบัดต่างๆ เช่น Meditation Hall หรือ Sound Dome ให้สามารถฟื้นฟูจิตใจได้อย่างต่อเนื่องตามแนวคิด “Healing through Space”

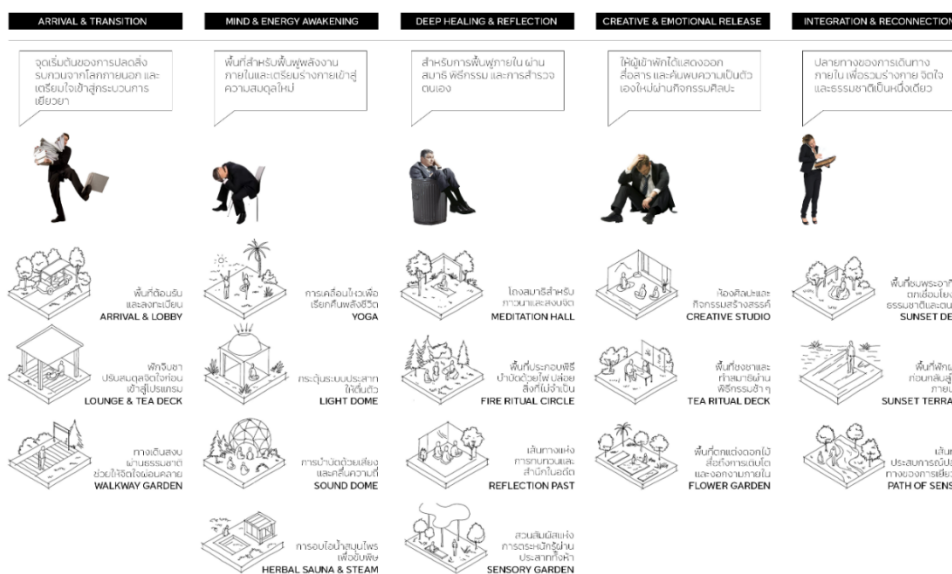
ภาพที่ 3.22 แผนภาพกิจกรรมและลักษณะพื้นที่ (Activity & Functional Diagram)

ที่มา : มัณฑนา (2568)

จากภาพแสดงประเภทกิจกรรมหลักในโครงการและลักษณะเชิงพื้นที่ที่เหมาะสม เช่น พื้นที่เปิดกว้าง พื้นที่กึ่งเปิด พื้นที่ภายในอาคาร และการเชื่อมโยงกับธรรมชาติ

3.5.2.2 แผนภาพการแบ่งพื้นที่ตามช่วงประสบการณ์บำบัด (Healing Phase Mapping Diagram)

Diagram)

ภาพที่ 3.23 การแบ่งพื้นที่ตามช่วงประสบการณ์บำบัด (Healing Phase Mapping Diagram)

ที่มา : มัณฑนา (2568)

แผนภาพนี้จำลองการร้อยเรียงพื้นที่โครงการผ่าน “ลำดับประสบการณ์การบำบัด (Healing Phases)” เพื่อสะท้อนความเชื่อมโยงที่แยกขาดจากกันไม่ได้ระหว่าง "กิจกรรม-สภาวะแวดล้อม-อารมณ์ความรู้สึก" โดยมุ่งเน้นการนำพาผู้ใช้งานเดินทางเข้าสู่กระบวนการเยียวยาจิตใจอย่างเป็นระบบ ซึ่งถูกจำแนกออกเป็น 5 ระยะหลัก ดังนี้

1) Arrival & Transition: พื้นที่แรกแรกที่ทำหน้าที่ "ลดจังหวะชีวิต" โดยใช้ความโปร่งโล่ง แสงธรรมชาติ และเสียงน้ำในโซน Lobby และ Tea Deck เพื่อเปลี่ยนผ่านอารมณ์จากความวุ่นวายสู่ความนิ่งสงบอย่างนุ่มนวล

2) Mind & Energy Awakening: โซนปลุกพลังงานผ่านผัสสะ (Sensory Awakening) เช่น Light Dome และ Sound Dome ที่จิตใจเปิดรับลมและกลิ่นสมุนไพร เพื่อกระตุ้นระบบประสาทให้ตื่นตัวและคืนสู่สมดุลเบื้องต้น

3) Deep Healing & Reflection: หัวใจของการบำบัดเชิงลึกที่เน้นความสงบใน Meditation Hall และ Fire Ritual Circle โดยอาศัยลมและแสงธรรมชาติที่นิ่งสงบ เอื้อต่อการปล่อยวางและการสำรวจสภาวะภายในจิตใจอย่างจดจ่อ

4) Creative & Emotional Release: พื้นที่ระบายออกเชิงสร้างสรรค์ผ่านงานศิลปะและพิธีกรรมชาใน Creative Studio และ Flower Garden ซึ่งออกแบบมาให้ผ่อนคลายและเป็นอิสระ เพื่อเยียวยาอารมณ์และสะท้อนตัวตน

5) Integration & Reconnection: ระยะสุดท้ายก่อนกลับสู่โลกจริงในโซน Sunset Deck และ Path of Senses ที่เปิดรับทัศนียภาพกว้างขวาง เพื่อให้ผู้ใช้งานได้รวบรวมตะกอนความคิดและเสริมพลังใจให้พร้อมสำหรับการใช้ชีวิตปกติ

การรักษาระดับความรู้สึกให้สิ้นไหลต่อเนื่อง ตั้งแต่ก้าวแรกที่สัมผัสความสงบไปจนถึงวินาทีที่ก้าวออกไปพร้อมสมดุลใหม่ของกายและใจ คือหัวใจสำคัญของการออกแบบสถาปัตยกรรมที่ยึดถือปรัชญา “Healing through Space” หรือการเยียวยาผ่านที่ว่างอย่างเป็นรูปธรรม

3.5.3 ตารางสรุปพื้นที่ใช้สอยรวมของโครงการ (Area Program Summary)

ผลจากการตกผลึกข้อมูลทั้งในแง่พฤติกรรมผู้ใช้งานและกระบวนการบำบัดของโครงการ Integrated Life Empowerment & Mental Balance Center ณ จังหวัดกระบี่ นำมาสู่การจัดสรรพื้นที่ใช้สอยตามหน้าที่ใช้สอยและบริบทของพื้นที่ เพื่อให้สอดคล้องกับปรัชญา “Healing Through Space” อย่างแท้จริง การสรุปโครงการในส่วนนี้จึงมุ่งเน้นการแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างเชิงพื้นที่ใน

ภาพรวม ทั้งในมิติของขนาดพื้นที่ (Net/Gross Area) ความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มอาคาร และสัดส่วนพื้นที่ใช้สอยที่ถูกกระจายตัวออกเป็น 5 หมวดหลัก ดังนี้

1. หมวด A – พื้นที่พักอาศัย (Residential Zone)
2. หมวด B – พื้นที่บำบัดและฟื้นฟู (Healing & Therapy Zone)
3. หมวด C – พื้นที่เรียนรู้และแลกเปลี่ยน (Learning & Sharing Zone)
4. หมวด D – พื้นที่ต้อนรับและบริการสาธารณะ (Public & Welcome Zone)
5. หมวด E – พื้นที่ภูมิทัศน์และทางสัญจร (Landscape & Circulation Zone)

หมวด 1 PUBLIC & WELCOME (โซน D)

พื้นที่หมวดนี้ทำหน้าที่เป็นรอยต่อสำคัญระหว่างความวุ่นวายของ "โลกภายนอก" กับความสงบของ "พื้นที่บำบัดภายใน" โดยตั้งใจสร้างบรรยากาศที่โปร่งโล่งและเบาสบาย เพื่อจัดระเบียบอารมณ์ของผู้มาเยือนให้พร้อมก่อนเข้าสู่โปรแกรมฟื้นฟู องค์ประกอบหลักประกอบด้วย Lobby, Reception Hall, Lounge, Retail Shop และ Public Restrooms ซึ่งถูกจัดสรรให้รองรับทั้งกลุ่มผู้พักแรมระยะยาวและผู้ใช้บริการทั่วไปได้อย่างลื่นไหล

ตารางที่ 3.24 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Public & Welcome แสดงรายการฟังก์ชันและขนาดพื้นที่ที่รองรับกิจกรรมต้อนรับและพักคอยก่อนเข้าสู่กระบวนการบำบัด

ฟังก์ชัน	จำนวน (หน่วย)	ผู้ใช้ (คน)	พท./หน่วย (ม ²)	พื้นที่สุทธิ (ม ²)	หมายเหตุ	จำนวนสูงสุด
Lobby / Reception Hall	1	40	200	200	โถงต้อนรับ ลงทะเบียน/เช็คอิน	60
Lounge (พื้นที่พักรอ)	1	30	150	150	พักรอก่อน-หลัง บำบัด นัดหมาย รอบกิจกรรม	40
Gift / Retail Shop	2	10	100	100	ร้านผลิตภัณฑ์ สุขภาพ/ชา/ สมุนไพร	20

ที่มา : มัณฑนา (2568)

ตารางที่ 3.24 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Public & Welcome แสดงรายการฟังก์ชันและขนาดพื้นที่ที่รองรับกิจกรรมต้อนรับและพักคอยก่อนเข้าสู่กระบวนการบำบัด (ต่อ)

ฟังก์ชัน	จำนวน (หน่วย)	ผู้ใช้ (คน)	พท./หน่วย (ม ²)	พื้นที่สุทธิ (ม ²)	หมายเหตุ	จำนวนสูงสุด
Public Restrooms (Main Entrance)	1	-	50	100	ห้องน้ำส่วนกลาง โชนต้อนรับ (ช/ญ+PWD)	50
Arrival Drop-off & Concierge Deck	1	-	80	80	ลานรับ-ส่ง/รถ กอล์ฟ/กระบะเป่า	-
รวมหมวด 1				630		

ที่มา : มัณฑนา (2568)

หมวด 2 RESIDENTIAL (โซน A)

โซนพักอาศัยถูกวางผังให้เป็นพื้นที่สงวนส่วนตัวสำหรับผู้เข้ารับโปรแกรมบำบัด ทั้งในรูปแบบพักเดี่ยวและพักคู่ โดยมุ่งเน้นการสร้างสภาวะ "สงบ" และเปิดรับทัศนียภาพธรรมชาติอย่างเต็มที่ อาคารพักแต่ละหลังไม่ได้ทำหน้าที่แค่ที่นอน แต่คือพื้นที่ฟื้นฟูและทำสมาธิในตัวเอง พร้อมสอดแทรกตำแหน่งที่ตั้งให้เชื่อมต่อกับเส้นทางเดินออกกำลังกายและลานกิจกรรมกลางแจ้งได้อย่างสะดวก

ตารางที่ 3.25 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Residential แสดงจำนวนยูนิต พื้นที่ต่อยูนิต และพื้นที่รวมของอาคารพักอาศัยแต่ละประเภท

ฟังก์ชัน	จำนวน (หน่วย)	ผู้ใช้ (คน)	พท./หน่วย (ม ²)	พื้นที่สุทธิ (ม ²)	หมายเหตุ	จำนวนสูงสุด
Single Healing Villa	10 หลัง	20	90	900	วิลล่าพักเดี่ยว พร้อมเฉลียง/บ่อแช่/สวนส่วนตัว	40

ที่มา : มัณฑนา (2568)

ตารางที่ 3.25 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Residential แสดงจำนวนยูนิต พื้นที่ต่อยูนิต และพื้นที่รวมของอาคารพักอาศัยแต่ละประเภท (ต่อ)

ฟังก์ชัน	จำนวน (หน่วย)	ผู้ใช้ (คน)	พท./หน่วย (ม ²)	พื้นที่สุทธิ (ม ²)	หมายเหตุ	จำนวนสูงสุด
Twin Retreat Villa	10 หลัง	20	90	900	วิลล่าพักคู่ เหมาะสำหรับผู้เข้าพักร่วม/ แพทย์ร่วมพำนัก	40
Wellness Suite Villa (VIP/แพทย์)	2 หลัง	4	100	200	วิลล่าสำหรับ VIP/ วิทยากรแพทย์ พักพื้นเรียบสงบ	8
Service Corridor + Maid Room	-	6	50	400	ทางบริการหลังบ้าน/ห้องแม่บ้าน/ จุดเก็บอุปกรณ์	10
รวมหมวด 2				2,400		

ที่มา : มัณฑนา (2568)

หมวด 3 THERAPY & ACTIVITY

1) Healing & Therapy (โซน B)

กลุ่มอาคารนี้คือแกนกลางของโครงการที่รวมพื้นที่บำบัดกายและใจเข้าไว้ด้วยกัน ตั้งแต่โซนวาริบำบัดอย่าง Hydro Mind Pool ไปจนถึงพื้นที่กระตุ้นผัสสะจำเพาะอย่าง Sound Dome และ Light Dome รวมถึงพื้นที่เชิงสัญลักษณ์อย่าง Fire Ritual Circle และ Herbal Sauna โดยให้ความสำคัญกับการหยิบยืมธาตุธรรมชาติ ทั้งน้ำ แสง และเสียง มาสร้างประสบการณ์เยียวยาที่ครอบคลุมประสาทสัมผัสทั้งหมดอย่างกลมกลืน

ตารางที่ 3.26 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Healing & Therapy แสดงรายการกิจกรรมบำบัดหลัก พื้นที่ใช้สอย และการเชื่อมโยงพื้นที่แต่ละประเภท

ฟังก์ชัน	จำนวน (หน่วย)	ผู้ใช้ (คน)	พท./หน่วย (ม ²)	พื้นที่สุทธิ (ม ²)	หมายเหตุ	จำนวน สูงสุด
Hydro Mind Pool	1	20	450	450	วาริบำบัด เส้นทาง ร้อน-เย็น ปลุก ระบบประสาทให้ สมดุล	30
Sound Dome	1	15	150	120	ห้องบำบัดด้วย เสียง/คลื่น ความถี่ เพื่อผ่อนคลายลึก	20
Light Dome	1	12	120	120	ห้องบำบัดด้วย แสง ปรับจังหวะ นอน/อารมณ์	18
Resonance Pool	1	16	300	300	สระสมาธิ/สะท้อน เสียง-คลื่น เพื่อ ภาวะนิ่งสงบ	24
Meditation Hall	1	40	250	250	โถงสมาธิหลัก ใช้ ฝึกหายใจ/กลุ่ม กำกับ	60
Silent Tea Pavilion	1	16	120	120	ศาลาชาเงียบ ปิด ท้ายเซสชันด้วยสติ รับรู้	24
Tea Ritual Deck	1	20	80	80	ลานพิธีชา เปิดรับ ธรรมชาติและการ ตั้งเจตนา	30

ที่มา : มัณฑนา (2568)

ตารางที่ 3.26 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Healing & Therapy แสดงรายการกิจกรรมบำบัดหลัก พื้นที่ใช้สอย และการเชื่อมโยงพื้นที่แต่ละประเภท (ต่อ)

ฟังก์ชัน	จำนวน (หน่วย)	ผู้ใช้ (คน)	พท./หน่วย (ม ²)	พื้นที่สุทธิ (ม ²)	หมายเหตุ	จำนวน สูงสุด
Clay Expression Pavilion	1	16	100	100	ศิลปะบำบัดผ่าน ดิน สะท้อน อารมณ์-ร่างกาย	20
Fire Ritual Circle	-	30	120	120	วงพิธีไฟ/ Reflection ปลอ่ย วางและ ตั้งเป้าหมายใหม่	40
Scented Meditation Forest	-	-	-	1,900	ป่ากลิ่นสมาธิและ เส้นทางสติ เดิน ภาวนา	120
Path of Senses	-	-	-	1,100	ทางเดินฝึก ประสาทสัมผัส สอดคล้องงาน หายใจ	150
Mirror Walk Trail	-	-	-	600	เส้นทางริมน้ำ สะท้อนภาพ/ใจ สำหรับการ ทบทวน	80
Floating Hammocks Deck	1	12	150	150	เตียงเปลแขวน พัก ระบบประสาท พาราซิมพาเทติก	20
Meditation Deck	1	12	120	120	เตียงสมาธิกลางแจ้ง กลุ่มเล็ก	18

ที่มา : มัณฑนา (2568)

ตารางที่ 3.26 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Healing & Therapy แสดงรายการกิจกรรมบำบัดหลัก พื้นที่ใช้สอย และการเชื่อมโยงพื้นที่แต่ละประเภท (ต่อ)

ฟังก์ชัน	จำนวน (หน่วย)	ผู้ใช้ (คน)	พท./หน่วย (ม ²)	พื้นที่สุทธิ (ม ²)	หมายเหตุ	จำนวน สูงสุด
Sunset Meditation Terrace	1	20	80	80	ลานชมแสงเย็น ปิดวันด้วยการผ่อนคลาย	30
Herbal Sauna & Steam	1	12	150	150	อบสมุนไพร/สตีม ช่วยดีท็อกซ์และ เปิดทางหายใจ	18
Emergency Healing Area	1	6	100	100	พื้นที่ปฐม พยาบาล/สังเกต อาการ เชื่อมส่งต่อ แพทย์	8
รวมหมวด 3.1 (B)				5,960		

ที่มา : มัณฑนา (2568)

2) Learning & Sharing (โซน C)

พื้นที่ส่วนนี้ถูกวางไว้เพื่อเป็นศูนย์กลางแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทั้งในเชิงปฏิบัติและมิติทางจิตใจ โดยรวบรวมฟังก์ชันสำคัญอย่าง Meditation Hall, Workshop Room และ Creative Studio เข้าไว้ด้วยกัน เพื่อรองรับกิจกรรมฝึกอบรมและงานศิลปะบำบัดที่เน้นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงท่ามกลางบรรยากาศที่สงบและมีความยืดหยุ่นสูง

ตารางที่ 3.27 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Learning & Sharing แสดงรายการพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยน และกิจกรรมกลุ่ม

ฟังก์ชัน	จำนวน (หน่วย)	ผู้ใช้ (คน)	พท./หน่วย (ม ²)	พื้นที่สุทธิ (ม ²)	หมายเหตุ	จำนวน สูงสุด
พื้นที่นั่งหน้าหาด	1	150	400	400	เวทีเสวนา/ บรรยาย Life Talk/	50
Workshop Room	2	25/ ห้อง	75	150	เวิร์กช็อป TTM/Reflection/ ทักษะการนอน	35/ห้อง
Lounge / Library	1	24	180	180	ห้องอ่าน พักเงียบ คลังความรู้	30
Café / Tea Bar	1	24	120	120	บริการชา สมุนไพร เมนูดีท็อกซ์	36
Creative Studio	1	16	120	120	ห้องศิลปะบำบัด/ บันทึก ประสบการณ์	24
Reflection Workshop Room	1	30	150	150	ห้องสรุปวัน/บำบัด กลุ่มสะท้อน ความคิด	40
Sound/Light Therapy Lab	1	10	80	80	ห้องทดลองปรับ โปรโตคอลคลื่น/ แสง	14
Exhibition Corner	1	12	60	60	มุมนิทรรศการ/ แสดงผลงานผู้เข้า พัก	20

ที่มา : มัณฑนา (2568)

ตารางที่ 3.27 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Learning & Sharing แสดงรายการพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยน และกิจกรรมกลุ่ม (ต่อ)

ฟังก์ชัน	จำนวน (หน่วย)	ผู้ใช้ (คน)	พท./หน่วย (ม ²)	พื้นที่สุทธิ (ม ²)	หมายเหตุ	จำนวน สูงสุด
รวมหมวด 3.2 (C)				1,260		

ที่มา : มัณฑนา (2568)

หมวด 4 ADMINISTRATION & STAFF (โซน D)

กลุ่มอาคารสนับสนุนด้านการบริหารงาน การจัดการโปรแกรม และพื้นที่สำหรับบุคลากรของ ศูนย์ ประกอบด้วยสำนักงาน บริเวณพักเจ้าหน้าที่ ห้องประชุม และ Wellness Coordinator Office โดยจัดวางแยกจากโซนพักอาศัยเพื่อรักษาความสงบของพื้นที่บำบัด

ตารางที่ 3.28 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Administration & Staff แสดงขนาดและหน้าที่การใช้สอยของพื้นที่บริหารและบุคลากร

ฟังก์ชัน	จำนวน (หน่วย)	ผู้ใช้ (คน)	พท./หน่วย (ม ²)	พื้นที่สุทธิ (ม ²)	หมายเหตุ	จำนวน สูงสุด
Administration Office	1	8	60	60	สำนักงานบริหาร/ ประชุมย่อย/ เอกสาร	12
Staff Accommodation (≈10 คน)	1	10	200	200	พักพนักงาน เข้าเวร/หมุนเวียน	16
Operations Office (FOH/BOH)	1	8	70	70	ศูนย์ควบคุมงาน รายวัน/ตาราง ปฏิบัติงาน	12
Staff Canteen	1	25	100	100	โรงอาหาร/พัก เบรกพนักงาน	40

ที่มา : มัณฑนา (2568)

ตารางที่ 3.28 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Administration & Staff แสดงขนาดและหน้าที่การใช้สอยของพื้นที่บริหารและบุคลากร (ต่อ)

ฟังก์ชัน	จำนวน (หน่วย)	ผู้ใช้ (คน)	พท./หน่วย (ม ²)	พื้นที่สุทธิ (ม ²)	หมายเหตุ	จำนวน สูงสุด
Housekeeping / Storage	1	6	100	100	ห้องแม่บ้าน/คลัง ผ้า/อุปกรณ์	8
Security Post / Control Room	1	4	40	40	จุดควบคุมระบบ/ กล้อง/ด่านเข้าออก	6
รวมหมวด 4				570		

ที่มา : มัณฑนา (2568)

หมวด 5 KITCHEN & F&B SUPPORT (โซน D)

โซนบริการอาหารและเครื่องดื่มประกอบด้วยครัวกลางและส่วนเตรียมอาหารสุภาพที่รองรับทั้งผู้พักและเจ้าหน้าที่ โดยเน้นระบบจัดการที่ถูกสุขลักษณะควบคู่ไปกับการคัดสรรวัตถุดิบท้องถิ่น เพื่อสะท้อนแนวคิด Sustainable Food System อย่างเป็นรูปธรรม

ตารางที่ 3.29 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Kitchen & F&B Support แสดงรายการพื้นที่ครัว พื้นที่เตรียมอาหาร และพื้นที่รับประทานอาหาร

ฟังก์ชัน	จำนวน (หน่วย)	ผู้ใช้ (คน)	พท./หน่วย (ม ²)	พื้นที่สุทธิ (ม ²)	หมายเหตุ	จำนวน สูงสุด
Main Kitchen & Food Prep	1	10	140	140	ครัวกลาง เตรียม/ ปรุงเมนูสุภาพ	16
Support / Tea Kitchen	1	3	40	40	ครั้วรอง/ชงชา- สมุนไพร/	6
Cold Storage (Walk-in)	1	-	30	30	ห้องเย็นเก็บ วัตถุดิบ	-

ที่มา : มัณฑนา (2568)

ตารางที่ 3.29 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Kitchen & F&B Support แสดงรายการพื้นที่ครัว พื้นที่เตรียมอาหาร และพื้นที่รับประทานอาหาร (ต่อ)

ฟังก์ชัน	จำนวน (หน่วย)	ผู้ใช้ (คน)	พท./หน่วย (ม ²)	พื้นที่สุทธิ (ม ²)	หมายเหตุ	จำนวนสูงสุด
Dry Store / Pantry	1	-	40	40	คลังวัตถุดิบแห้ง/บรรจุภัณฑ์	-
Dishwash / Potwash	1	2	30	30	ล้างจาน/อุปกรณ์ครัว/สุขอนามัย	4
Herb Processing / Greenhouse	1	3	40	40	แปรรูปสมุนไพร	-
Healthy Cooking	1	12	80	80	ครัวสาธิต	6
รวมหมวด 5				400		16

ที่มา : มัณฑนา (2568)

หมวด 6 MAINTENANCE & UTILITIES (โซน D)

หมวดนี้เป็นระบบสนับสนุนหลักของโครงการ เช่น ห้องควบคุมระบบไฟฟ้า ปั๊มน้ำ ถังเก็บน้ำ ระบบบำบัดน้ำเสียรวมถึงพื้นที่ซักกรีดและเก็บอุปกรณ์บำรุงรักษา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการทำให้ระบบของศูนย์ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 3.30 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Maintenance & Utilities แสดงรายการระบบและพื้นที่สนับสนุนการดำเนินงานของโครงการ

ฟังก์ชัน	จำนวน (หน่วย)	ผู้ใช้ (คน)	พท./หน่วย (ม ²)	พื้นที่สุทธิ (ม ²)	หมายเหตุ	จำนวนสูงสุด
Laundry Room	1	6	60	60	ซักกรีด/เวียนผ้า/เตรียมลินิน	10

ที่มา : มัณฑนา (2568)

ตารางที่ 3.30 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Maintenance & Utilities แสดงรายการระบบและพื้นที่สนับสนุน การดำเนินงานของโครงการ (ต่อ)

ฟังก์ชัน	จำนวน (หน่วย)	ผู้ใช้ (คน)	พท./หน่วย (ม ²)	พื้นที่สุทธิ (ม ²)	หมายเหตุ	จำนวน สูงสุด
Maintenance Workshop	1	6	80	80	ห้องช่าง บำรุงรักษา ระบบ/เฟอร์นิเจอร์	10
Storage & Equipment	1	4	70	70	คลังอุปกรณ์/อะไหล่	6
Electrical & Mechanical	1	4	70	70	ห้องระบบไฟฟ้า/ เครื่องกล/ควบคุม	6
Water Treatment & Recycling	1	-	80	80	ระบบผลิต/บำบัดน้ำ และหมุนเวียน	-
Emergency First Aid Room	1	4	100	100	ห้องปฐมพยาบาล/ สังเกตอาการ/เชื่อม ส่งต่อ	8
Waste Segregation & Compost Yard	1	4	60	60	พื้นที่แยกขยะ/ทำปุ๋ย อินทรีย์	6
รวมหมวด 6				520		

ที่มา : มัณฑนา (2568)

หมวด 7 — PARKING & OPEN AREA (โซน E)

พื้นที่ภายนอกและพื้นที่บริการกลางแจ้ง เช่น ลานจอดรถ ทางเดินหลัก สวนกลาง พื้นที่กิจกรรม กลางแจ้ง และพื้นที่บริการฉุกเฉินหมวดนี้ยังรวมถึงภูมิทัศน์เชิงบำบัด

ตารางที่ 3.31 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Parking & Open Area แสดงขนาดพื้นที่ลานจอดรถ ทางเดิน และ สัดส่วนพื้นที่ภูมิทัศน์โดยรวมของโครงการ

ฟังก์ชัน	จำนวน (หน่วย)	ผู้ใช้ (คน)	พท./หน่วย (ม ²)	พื้นที่สุทธิ (ม ²)	หมายเหตุ	จำนวน สูงสุด
Main Guest Parking (≈30 คัน)	1	-	-	630	ลานจอดแขก/มีร่มเงา	-

ที่มา : มัณฑนา (2568)

ตารางที่ 3.31 สรุปพื้นที่ใช้สอยหมวด Parking & Open Area แสดงขนาดพื้นที่ลานจอดรถ ทางเดิน และ สัดส่วนพื้นที่ภูมิทัศน์โดยรวมของโครงการ (ต่อ)

ฟังก์ชัน	จำนวน (หน่วย)	ผู้ใช้ (คน)	พท./หน่วย (ม ²)	พื้นที่สุทธิ (ม ²)	หมายเหตุ	จำนวน สูงสุด
Staff Parking (≈20 คัน)	1	-	-	420	ลานจอดพนักงาน แยกโซน	-
Bicycle / Motorcycle Parking	1	-	-	140	โซนจอดจักรยาน/ มอเตอร์ไซด์	-
Site Circulation & Roads	-	-	-	2,400	ถนนภายใน/ เส้นทางรถกอล์ฟ/	-
Pedestrian Boardwalk & Trails	-	-	-	2,000	ทางเดินหลัก-รอง สู่ป่า/โดม/ลาน กิจกรรม	80
Landscape & Green Buffer	-	-	-	4,600	ป่า-สวน กั้นชน เสียง/สร้าง บรรยากาศบำบัด	120
Water Bodies (Ponds/Stream)	-	-	-	380	บ่อ/ร่องน้ำ เชื่อม Hydro- Resonance	-
Outdoor Yoga Lawn	1	30	-	200	สนามโยคะ กลางแจ้ง	50
Firefly Garden / Night Trail	-	-	-	99.6	เส้นทางเดิน กลางคืน	60
รวมหมวด 7 (E)				10,869.60		

ที่มา : มัณฑนา (2568)

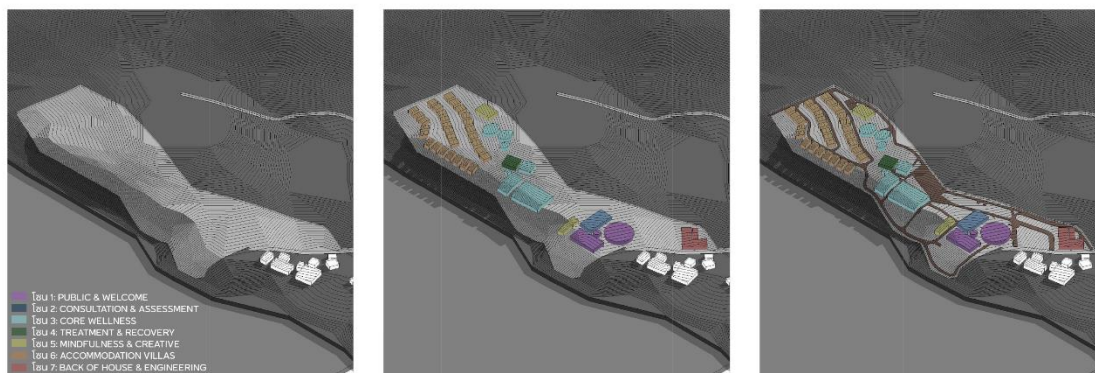
3.5.4 ความสัมพันธ์และการกระจายพื้นที่ (Space Relationship & Zoning)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์และการกระจายพื้นที่ในโครงการนี้ มุ่งเน้นให้เกิดความสมดุลระหว่าง “ประสบการณ์ผู้ใช้ (User Journey)” “บริบทของธรรมชาติ” และ “ประสิทธิภาพการจัดการพื้นที่” โดยเฉพาะการเชื่อมโยงระหว่างโซนหลักทั้ง 5 ได้แก่ Public & Welcome, Healing & Therapy, Residential, Administration, และ Landscape & Circulation ซึ่งแต่ละโซนต้องสัมพันธ์กัน

ในขั้นตอนการออกแบบ ได้พัฒนาแนวทางการจัดวางอาคารและพื้นที่ใช้งานทั้งหมดจำนวน 6 แบบ (Zoning Option 01–06) โดยพิจารณาปัจจัยหลัก ได้แก่

- ทิศทางแสง ลม และฝน (Orientation & Climate)
- ลำดับการเคลื่อนผ่านของผู้ใช้ (User Journey)
- ระดับความเป็นส่วนตัวของพื้นที่ (Privacy Gradient)
- การเข้าถึงระบบบริการและการจราจร (Access & Service Loop)
- มุมมองและทัศนียภาพสำคัญของภูเขาและทะเล (View & Landscape Focus)

แต่ละแนวทางจึงมีการทดสอบลำดับการเชื่อมโยงของโซน (Functional Linkage) และผลต่อบรรยากาศการรับรู้ของผู้ใช้เพื่อให้เข้าใจถึงข้อดี-ข้อจำกัด และหาความเหมาะสมสูงสุดในการจัดองค์ประกอบผังแนวทางการพัฒนา Zoning Options 01–03

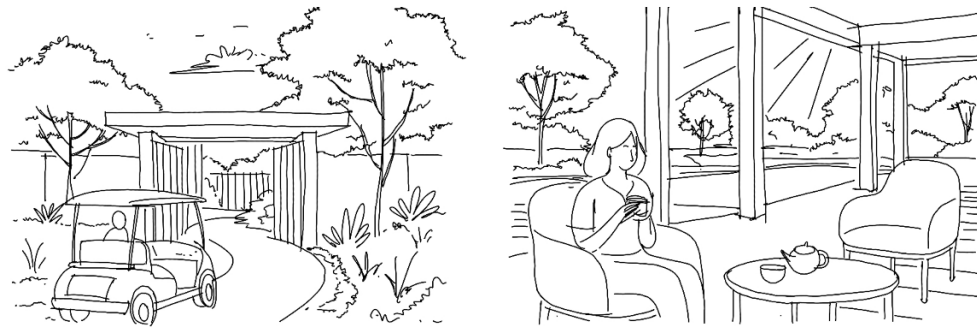
ภาพที่ 3.24 การพัฒนาแนวคิดผังการใช้พื้นที่ (Zoning Development Options 01–06)

ที่มา : มัณฑนา (2568)

ภาพชุดนี้แสดงกระบวนการพัฒนาผังโซนจากแบบเริ่มต้นจนถึงแบบสุดท้าย โดยแต่ละแบบมีการปรับเปลี่ยนลำดับการจัดวางอาคารหลัก การกำหนดแนวทางลม แสง และเส้นทางประสบการณ์ (Healing Path) ที่แตกต่างกัน เพื่อทดสอบการตอบสนองต่อแนวคิด “Healing Through Space”

3.5.5 แผนภาพการแปรผันพื้นที่และกระบวนการบำบัด (Functional & Experiential Diagram)

3.5.5.1 ฉากการมาถึง (Arrival – Lobby Experience)

จากที่ 01 การมาถึง (ARRIVAL – LOBBY EXPERIENCE)

พื้นที่
อารมณ์
จังหวะ
จุดเด่นทางสถาปัตยกรรม

LOBBY / RECEPTION HALL + LOUNGE + ARRIVAL DECK
“จากโลกภายนอก สู่ความสงบที่ถูกควบคุมอย่างนุ่มนวล”

RESET

แสง-เงา-เสียง-กลิ่น ถูกออกแบบให้ “ตัดขาดจากภายนอก” และนำเข้าสู่โหมดสงบ

รถกอล์ฟเข้ามาหน้าโครงการ | เดินผ่านประตูไม้ / ทางน้ำ / ต้นไม้ | เข้าสู่โถงเปิดโล่ง รับชา

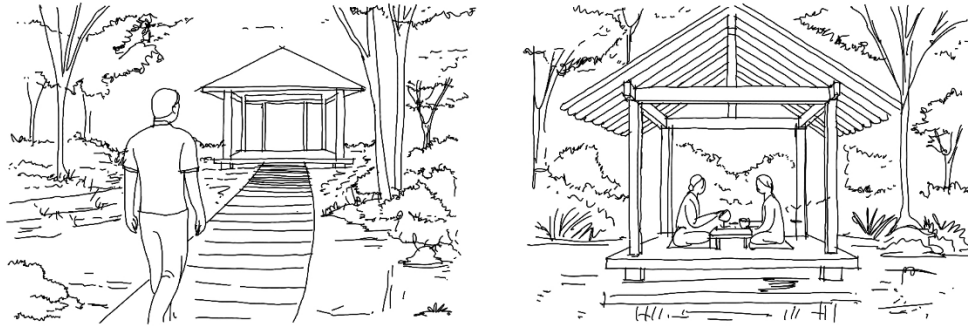
ภาพที่ 3.25 ฉากการมาถึง (Arrival – Lobby Experience)

ที่มา : มัณฑนา (2568)

แผนภาพนี้จำลองกระบวนการที่ความวุ่นวายจากโลกภายนอก เพื่อก้าวเข้าสู่พื้นที่แห่งความสงบผ่านการกำกับ “แสง-เงา-เสียง-กลิ่น” ที่จงใจออกแบบมาเพื่อรีเซ็ตการรับรู้ และเตรียมสภาวะจิตใจของผู้เข้าพักให้พร้อมรับการเยียวยาอย่างละเมียดละไม

เมื่อเริ่มการเดินทาง ผู้เข้าพักจะถูกต้อนรับด้วยประตูไม้ขนาดใหญ่ท่ามกลางแนวต้นไม้สูงและเสียงน้ำไหลเบา ๆ เพื่อสร้างสภาวะ “การตัดขาดจากโลกภายนอก” อย่างช้า ๆ ก่อนจะเคลื่อนผ่านบรรยากาศธรรมชาติสู่โถงต้อนรับ (Lobby) ที่เปิดรับแสงสว่างและมุมมองสีเขียว โดยมีเสียงลมและกลิ่นชาหอมกรุ่นในส่วน Lounge ทำหน้าที่เป็นจุด “Reset” ผัสสะ เพื่อปรับจังหวะของจิตใจให้เข้าสู่โหมดความสงบอย่างแท้จริง

3.5.5.2 ฉากการชงชาแห่งสติ (Silent Tea Pavilion - Tea Ritual Deck)

จากที่ 02

การชงชาแห่งสติ (SILENT TEA PAVILION + TEA RITUAL DECK)

พื้นที่

อารมณ์

จังหวะ

จุดเด่นทางสถาปัตยกรรม

PAVILION และ DECK เชื่อมกันด้วยทางเดินไม้เหนือบ่อน้ำ

“การฟังความเงียบ”

STILLNESS

อาคารไร้ประตูปะตูหน้าต่างชัดเจน ใช้วัสดุไม้/ผ้าขาวโปร่ง/แสงธรรมชาติ ทำให้ “ความเงียบเป็นสถาปัตยกรรม”

เดินบนทางไม้กลางบ่อ

นั่งในศาลาชมแสง / เตรียมชา

สะกอนเงาไม้ / ฟังชงชาเงียบ

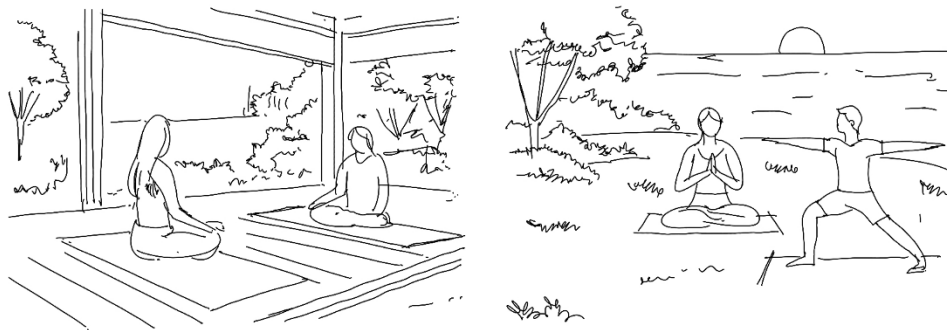
ภาพที่ 3.26 ฉากการชงชาแห่งสติ (Silent Tea Pavilion + Tea Ritual Deck)

ที่มา : มัณฑนา (2568)

หลังจากผ่านขั้นตอนการต้อนรับ เส้นทางจะนำพาผู้ชมน Silent Pavilion ผ่านทางเดินไม้เหนือบ่อน้ำที่จิตใจออกแบบให้เกิดจังหวะการเคลื่อนไหวที่ช้าลงลึบไปกับธรรมชาติ เสียงน้ำหยดและเงาแดดที่พาดผ่านยอดไม้ช่วยสร้างบรรยากาศของ “ความนิ่งและการรับรู้” ได้อย่างชัดเจน เมื่อถึง Tea Ritual Deck พื้นที่นี้ถูกตีความให้เป็นมากกว่าจุดพักคอย แต่คือ “พิธีกรรมแห่งสติ” ที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าพักสัมผัสความเงียบผ่านกลิ่นดิน เสียงลม และอุณหภูมิของถ้วยชาในมือ โดยมีการใช้ไม้และผ้าโปร่งเพื่อกรองแสงและลดการปะทะของสายตา ให้เหลือเพียงสภาวะของ “การอยู่กับตัวเอง” อย่างแท้จริง

เมื่อความเงียบถูกนำมาใช้เป็นองค์ประกอบหลัก การออกแบบส่วนสถาปัตยกรรม จึงมุ่งเน้นการจัดการกับ “คุณภาพของที่ว่าง” (Qualitative Space) มากกว่าแค่เรื่องฟังก์ชันการใช้งาน

3.5.5.3 ฉากพิธีบำบัดพลัง – ลานโยคะและเรย์กิริมทะเล (Reiki & Yoga Lawn)

จากที่ 03 **พิธีบำบัดพลัง – ลานโยคะและเรย์กิริมทะเล (REIKI & YOGA LAWN)**

พื้นที่	OUTDOOR YOGA LAWN / MEDITATION DECK / FIRE RITUAL CIRCLE
อารมณ์	"การเคลื่อนไหวที่ช้าลง – การฟื้นฟูพลังภายใน"
จังหวะ	FLOW
จุดเด่นทางสถาปัตยกรรม	เปิดมุมมองทะเล 180° ใช้ลมทะเลเป็น "พลังแห่งการเคลื่อนไหว"

เดินจากป่าสู่ลานหญ้า เริ่มโยคะ-ตอนเช้า / ครูเรย์กิ ปิดท้ายคลาส / แสงเช้าส่อง

ภาพที่ 3.27 ฉากพิธีบำบัดพลัง – ลานโยคะและเรย์กิริมทะเล (Reiki & Yoga Lawn)

ที่มา : มัณฑนา (2568)

เมื่อผ่านสภาวะนิ่งสงบจาก Tea Pavilion ผู้เข้าพักจะเคลื่อนที่เข้าสู่ **ลานโยคะริมทะเล (Yoga Lawn)** พื้นที่เปิดโล่งที่จูงใจออกแบบให้เห็นเส้นขอบฟ้าแบบ 180 องศา เพื่อรับพลังงานบริสุทธิ์ยามเช้า ลานนี้ทำหน้าที่เป็น "ศูนย์กลางของการเคลื่อนไหว" ที่ร้อยเรียงกิจกรรมอย่างโยคะพลังเรย์กิ และพิธีกรรมไฟ (Fire Ritual) เข้าด้วยกันเพื่อปลดปล่อยมวลพลังงานลบสะสม แสงอาทิตย์ที่สะท้อนผิวน้ำถูกตีความให้เป็นสัญลักษณ์ของการ "เกิดใหม่" (Rebirth) โดยใช้โครงสร้างไม้ที่ล้อมตัวและพื้นหญ้านุ่มเพื่อให้ร่างกายได้สัมผัสกับพื้นธาตุโดยตรง เปลี่ยนจากสภาวะ Reset และ Stillness ในช่วงต้น เข้าสู่ช่วง Flow ที่จิตใจเริ่มเคลื่อนไหวอย่างเป็นอิสระท่ามกลางธรรมชาติ

เมื่อกิจกรรมต้องการแรงส่งจากสภาพแวดล้อม การออกแบบส่วนสถาปัตยกรรมจึงมุ่งเน้นการจัดการ "ความว่างที่มีขอบเขต" (Bounded Void) เพื่อไม่ให้ความรู้สึกกระจัดกระจายไปกับพื้นที่เปิดโล่งจนเกินไป

ช่วงเวลานี้คือหัวใจของ “Healing Journey” — การเคลื่อนไหวเชิงบำบัดเพื่อเชื่อมโยงร่างกายกับธรรมชาติจากการ *Reset* และ *Stillness* ในฉากก่อนหน้า มาถึงช่วง *Flow* ที่จิตใจเริ่มเคลื่อนไหวอย่างอิสระอีกครั้ง

3.5.5.4 ฉากการบำบัดด้วยสายน้ำ (Hydro Mind Pool)

ฉากที่ 04 การบำบัดด้วยสายน้ำ – HYDRO MIND POOL	
พื้นที่	อาคารบำบัดในร่ม / เส้นทางน้ำร้อน-เย็นสลับ / ภายในโซน HEALING CORE
อารมณ์	“การปล่อยวาง – ปรับสมดุลร่างกายและจิตใจ”
จังหวะ	REBIRTH
จุดเด่นทางสถาปัตยกรรม	พื้นที่นี้เป็น “ภายในที่มีชีวิต” – เล่นกับอุณหภูมิ แสง และเสียง เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงผ่านของระบบประสาท

เดินเข้าสู่อาคารบำบัดในร่ม | แช่น้ำร้อน-เย็นสลับ / ใต้น้ำบาง | ลอยตัวในสระกลางมีแสงบนเพดาน

ภาพที่ 3.28 ฉากการบำบัดด้วยสายน้ำ (Hydro Mind Pool)

ที่มา : มัณฑนา (2568)

เมื่อเคลื่อนที่เข้าสู่ อาคารบำบัดหลัก (Healing Core) ผู้เข้าพักรับจะพบกับระบบธาราบำบัดที่จิตใจดวงสลับอุณหภูมิร้อน-เย็น ท่ามกลางบรรยากาศที่โอบล้อมด้วยผนังพืชพรรณและแสงธรรมชาติ เสียงน้ำที่ไหลอย่างมีจังหวะควบคู่กับกลิ่นสมุนไพรช่วยสร้างสภาวะ “การปล่อยวาง (Release)” อย่างลุ่มลึก ซึ่งไม่ใช่เพียงการผ่อนคลายทางกายภาพ แต่คือการปรับสมดุลระบบประสาท (Neuro-Balance) ผ่านผัสสะ โดยมีไฮไลต์อยู่ที่สระน้ำกลางอาคารที่เปิดโล่งรับแสงจากท้องฟ้าโดยตรง เกิดเป็นเงาระยิบบนผิวน้ำที่สะท้อนถึงสภาวะ “การเกิดใหม่ (Rebirth)” อย่างเป็นทางการ

3.5.6 ความต้องการเชิงฟังก์ชันและอารมณ์ (Functional & Emotional Needs)

ผู้ใช้งานหลักของคุณยี่มีความต้องการทั้งในเชิงกายภาพและจิตใจ ดังนี้

มิติความต้องการ	รายละเอียด
กายภาพ (Physical Needs)	ความสงบ ร่มรื่น อากาศบริสุทธิ์ แสงธรรมชาติ การเข้าถึงง่าย ปลอดภัย และพื้นที่ส่วนตัว
จิตใจ (Emotional Needs)	ความรู้สึกปลอดภัย การได้อยู่กับตนเอง การเยียวยาผ่านธรรมชาติ และบรรยากาศผ่อนคลาย

ที่มา : มัณฑนา (2568)

การวิเคราะห์ผู้ใช้งานและบุคลากรสะท้อนแนวคิด “Human-Centered Design” ซึ่งเน้นให้สถาปัตยกรรมตอบสนองความต้องการของผู้คนทุกกลุ่ม ทั้งด้านกาย จิตใจ และพลังงานชีวิต ผ่านการออกแบบพื้นที่ที่ส่งเสริมความสงบ ความปลอดภัย และการเปลี่ยนผ่านสู่ภาวะสมดุลอย่างยั่งยืน

3.6 การวิเคราะห์กฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง (Legal & Regulatory Analysis)

พื้นที่โครงการ “ศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตสมดุลจิตใจแบบครบวงจร จังหวัดกระบี่” ตั้งอยู่บริเวณ อ่าวนาง ตำบลหนองทะเล อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ พิกัด 8.09832522,98.74722677 ซึ่งอยู่ใกล้ ชายฝั่งทะเลอันดามัน จึงอยู่ภายใต้ข้อกำหนดหลายฉบับของกฎหมายผังเมือง, กฎหมายสิ่งแวดล้อม, กฎหมายควบคุมอาคาร, และกฎกระทรวงว่าด้วยระบบความปลอดภัยอาคารโรงแรม พ.ศ.2566 เพื่อให้การออกแบบสอดคล้องกับกฎหมายและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงได้ทำการวิเคราะห์ตามหัวข้อย่อย ดังนี้

3.6.1 กฎหมายผังเมืองรวมจังหวัดกระบี่ (Provincial Land Use Regulation)

อ้างอิงตาม กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2559 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 133 ตอนที่ 98 ก วันที่ 25 พฤศจิกายน 2559) พื้นที่โครงการอยู่ในเขตที่ดิน 2 ประเภทสีหลัก ได้แก่

เขตสีเขียว ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม

เขตสีเขียว ในผังเมืองรวมจังหวัดกระบี่ หมายถึงที่ดินประเภท “ชนบทและเกษตรกรรม” ซึ่งเปิดโอกาสให้ใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตร การอยู่อาศัยในลักษณะความหนาแน่นต่ำ สาธารณูปโภค และกิจกรรมที่ไม่ก่อมลภาวะ โดยห้ามมิให้ใช้เพื่อกิจการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่หรือสิ่งปลูกสร้างที่

เปลี่ยนแปลงภูมิประเทศอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎกระทรวงนี้ที่มุ่งส่งเสริมการใช้ที่ดิน เพื่อการพัฒนาในแนวทางที่รักษาสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ โดยเฉพาะพื้นที่ชนบทของจังหวัด

- ใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตรกรรม การอยู่อาศัย สาธารณูปโภค และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

- สามารถพัฒนาโครงการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพหรือรีสอร์ทขนาดเล็กได้ หากไม่กระทบต่อระบบนิเวศ

- ต้องมีพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่า 35% ของพื้นที่ดินทั้งหมด

เขตสีฟ้า ที่ดินประเภทโล่งเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

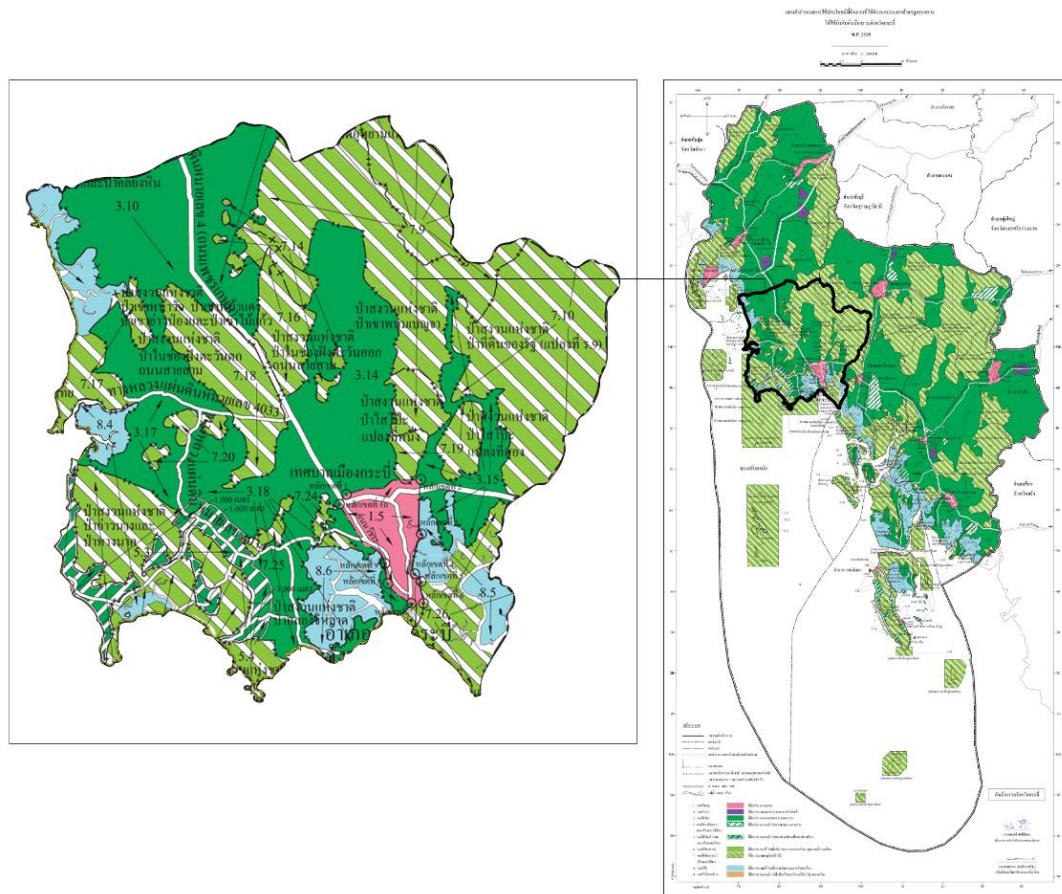
- เป็นพื้นที่ควรสงวนไว้เพื่อการรักษาระบบนิเวศทางธรรมชาติ ป่าไม้ และแหล่งน้ำ

- ใช้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ การศึกษาธรรมชาติ หรือท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เท่านั้น

- ห้ามสร้างอาคารถาวรหรือสิ่งปลูกสร้างที่เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิประเทศ

- อนุญาตเฉพาะอาคารเบา เช่น ศาลา ทางเดินไม้ ลานกิจกรรม

เขตสีฟ้า ในผังเมืองรวมจังหวัดกระบี่ หมายถึงที่ดินประเภท “โล่งเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม” ซึ่งกำหนดให้พื้นที่ใช้ประโยชน์เพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติ ระบบนิเวศ แหล่งน้ำ หรือใช้เป็นพื้นที่เปิดเพื่อกิจกรรมเชิงอนุรักษ์ เช่น พื้นที่พักผ่อนหรือศึกษาธรรมชาติ โดยห้ามการก่อสร้างถาวรหรือการปรับเปลี่ยนภูมิประเทศอย่างมาก กฎหมายได้มุ่งให้พื้นที่นี้ทำหน้าที่เป็น “บัฟเฟอร์” ของสิ่งแวดล้อม และลดความเสี่ยงจากการใช้ประโยชน์ที่ดินเชิงพาณิชย์หรืออุตสาหกรรม

ภาพที่ 3.29 ผังเมืองรวมจังหวัดกระบี่ พ.ศ.2559

หมายเหตุ: พื้นที่โครงการอยู่ในเขตควบคุมสีเขียว-สีฟ้า ใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเท่านั้น
ที่มา : ผังเมืองรวมจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2560

3.6.2 กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ (Environmental & Coastal Regulation)

พื้นที่โครงการตั้งอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 ซึ่งมุ่งเน้นการรักษาและจัดการทรัพยากรทะเล ชายฝั่ง ป่าชายเลน หล้าทะเล และระบบนิเวศชายฝั่งโดยรวม รวมถึงการประกาศ “เขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม” โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ในจังหวัดกระบี่ ที่ประกาศเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2568 ซึ่งกำหนดให้มีพื้นที่บัพเพอร์โซนชายฝั่ง การควบคุมกิจกรรมและสิ่งปลูกสร้างที่อาจ

ทำลายระบบนิเวศ รวมถึงการจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) สำหรับโครงการที่อาจมีผลกระทบรุนแรง”

สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่โครงการ :

- พื้นที่แหลมโพธิ์อยู่ในเขต “ควบคุมการใช้ประโยชน์ชายฝั่งทะเล”

- ห้ามถมดินในทะเล ตัดไม้ชายฝั่ง หรือสร้างสิ่งปลูกสร้างถาวรในระยะ 20 เมตร จากแนว

ป่าชายเลน

- หากอยู่ในระยะไม่เกิน 100 เมตรจากชายฝั่งทะเล และมีการปรับปรุงประเทศ ต้องจัดทำ

รายงาน EIA (Environmental Impact Assessment)

- ต้องมีระบบจัดการน้ำเสีย น้ำฝน และขยะมูลฝอยก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ

ภาพที่ 3.30 เขตควบคุมชายฝั่งกระบี่ — พื้นที่อนุรักษ์ระบบนิเวศทะเลและป่าชายเลน กำหนดให้
 เว้นแนว Buffer Zone เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
 ที่มา : กฎกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2568

3.6.3 กฎหมายควบคุมอาคารและข้อจำกัดการก่อสร้าง (Building Control & Restriction)

การก่อสร้างอาคารในพื้นที่จังหวัดกระบี่ต้องอยู่ภายใต้ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และ กฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิดบาง

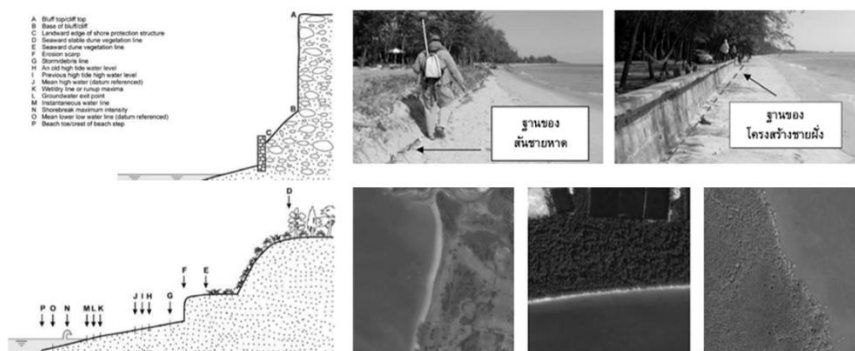
ประเภท พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมีข้อกำหนดสำคัญเพื่อควบคุมความปลอดภัย ความเหมาะสม และความกลมกลืนของอาคารกับสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่ที่อยู่ใกล้ชายฝั่งทะเล

ข้อ 1. ข้อกำหนดทั่วไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

กำหนดให้อาคารทุกประเภทต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้งาน โดยแบบแปลนต้องรับรองโดยสถาปนิกและวิศวกรที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ นอกจากนี้ยังต้องมีระบบระบายน้ำ ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบไฟฟ้า และโครงสร้างที่มั่นคงปลอดภัย

ข้อ 2. กฎกระทรวงห้ามก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารบางชนิดในพื้นที่ควบคุม (พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

ในพื้นที่ชายฝั่งของจังหวัดกระบี่ กฎหมายห้ามการก่อสร้างอาคารบางประเภทที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น อาคารขนาดใหญ่พิเศษ โรงงาน ศูนย์ประชุมขนาดใหญ่ หรืออาคารสูงเกิน 12-15 เมตร โดยอนุญาตเฉพาะอาคารพักอาศัย อาคารสาธารณะขนาดเล็ก และสิ่งปลูกสร้างเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ภาพที่ 3.31 แนวทางการออกแบบอาคารให้สอดคล้องกับ พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

และกฎกระทรวงห้ามก่อสร้างอาคารบางชนิด

ที่มา : มัณฑนา (2568)

3.6.4 กฎกระทรวงระบบความปลอดภัยอาคารโรงแรม พ.ศ. 2566 (Hotel Building Safety Regulation 2023)

กฎกระทรวงระบบความปลอดภัยอาคารโรงแรม พ.ศ.2566 เป็นกฎหมายสำคัญที่ยกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยในอาคารที่พักทั่วประเทศ โดยเฉพาะอาคารโรงแรม รีสอร์ท และที่พักเชิงสุขภาพ ซึ่งต้องมีระบบตรวจจับอัคคีภัย ระบบดับเพลิงอัตโนมัติ และระบบไฟฉุกเฉินครบถ้วน พร้อมทั้งจัดทางหนีไฟที่ปลอดภัยและตรวจสอบระบบโดยวิศวกรเป็นระยะ การออกแบบอาคารในโครงการจึงต้องคำนึงถึงการติดตั้งระบบดังกล่าวอย่างครบวงจรในทุกยูนิต เพื่อให้ผู้เข้าพักได้รับความปลอดภัยสูงสุดและสอดคล้องกับกฎหมายควบคุมอาคารปัจจุบัน

ข้อ 1. วัตถุประสงค์และขอบเขตของกฎหมาย

กฎกระทรวงฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้โรงแรมและรีสอร์ทมีระบบความปลอดภัยที่ป้องกันอัคคีภัย การรั่วไหลของแก๊ส ระบบไฟฟ้าขัดข้อง และเหตุฉุกเฉินอื่น ๆ โดยครอบคลุมถึงอาคารที่ใช้เป็นที่พักให้เช่าทั้งแบบถาวรและชั่วคราว ไม่ว่าจะเป็นรีสอร์ท โรงแรม หรือวิลล่าที่เปิดให้บริการเชิงพาณิชย์

หมวดที่ 1 ระบบความปลอดภัยของอาคาร

กำหนดให้อาคารต้องมีระบบความปลอดภัยครบถ้วน ประกอบด้วย

- ระบบตรวจจับและแจ้งเหตุเพลิงไหม้ (Fire Alarm System)
- ระบบดับเพลิงอัตโนมัติ (Automatic Sprinkler System)
- ทางหนีไฟที่แยกจากทางสัญจรหลักและมีป้ายเรืองแสงชัดเจน
- ระบบไฟฉุกเฉิน (Emergency Lighting) และสัญญาณเสียงแจ้งเตือน

ภาพที่ 3.32 อาคารที่พักในโครงการต้องมีระบบความปลอดภัยตามมาตรฐานใหม่ พ.ศ.2566
ที่มา : มัณฑนา (2568)

3.7 ภาพบรรยากาศและอัตลักษณ์ของโครงการ (Atmosphere & Visualization)

ภาพที่ 3.33 ทศนียภาพโครงการ

ที่มา : มัณฑนา (2568)

โครงการนี้ถูกออกแบบให้ผู้ใช้เดินทางผ่านธรรมชาติและกิจกรรมที่หลากหลาย เหมือนเป็นการเดินทางที่ผ่อนคลายที่ละขั้นจากความวุ่นวาย สู่ความสงบ เส้นทางนี้จึงไม่ใช่เพียงทางสัญจร แต่เป็น Journey ทางจิตใจ ที่จะพาผู้ใช้กลับมาพบกับความสมดุลอีกครั้ง จุดสูงสุดของ เส้นทางคือจุดหมายที่ทุกคนต่างแสวงหา ความสงบ ความเข้าใจตนเอง และพลังที่จะกลับไปใช้ชีวิตต่อไปอย่างเข้มแข็ง

บทที่ 4

แนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรม

4.1 แนวคิดหลักของโครงการ (Core Design Intent)

กระบวนการคิดของโครงการนี้ไม่ได้เริ่มที่การวาดภาพลักษณะอาคารให้สวยงาม แต่เริ่มจากการตั้งคำถามถึงแก่นว่า “พื้นที่แบบไหนที่จะพาคณกลับมาอยู่กับตัวเองได้จริง ๆ” การทำงานจึงมุ่งเน้นไปที่การถอดรหัสสภาวะจิตใจของผู้ใช้งานเป็นลำดับแรก โดยเฉพาะกลุ่มคนที่มีความเครียดสะสมหรือภาวะหมดไฟ ซึ่งมักจะไวต่อสิ่งเร้าเป็นพิเศษ เราจึงต้องการสร้างสเปซที่ช่วยจัดระเบียบการรับรู้และคืนความสงบให้พวกเขาอย่างค่อยเป็นค่อยไป

การเปลี่ยนข้อมูลนามธรรมให้กลายเป็นรูปธรรมเริ่มจากการตีความสถาปัตยกรรมให้ทำหน้าที่เป็น "ตัวกลาง" ในการปรับจูนจังหวะชีวิตของผู้ใช้งานใหม่ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นความเร็วในการเคลื่อนที่ มุมมองที่มองเห็น หรือแม้แต่การรับรู้ผ่านผัสสะต่าง ๆ พื้นที่จึงถูกร้อยเรียงเป็นลำดับประสบการณ์ (Spatial Sequencing) ที่ค่อย ๆ นำพาผู้คนจากโลกภายนอกที่วุ่นวาย เข้าสู่สเปซที่มีความนิ่งและเป็นส่วนตัวมากขึ้นตามลำดับ โดยกระบวนการคิดทั้งหมดนี้ตั้งอยู่บนคำถามสำคัญว่า “พื้นที่แบบใดที่จะพาคณกลับมาอยู่กับตัวเองได้จริง ๆ” แทนที่จะยึดติดกับแค่รูปลักษณ์ของอาคารเพียงอย่างเดียว

ในขั้นตอนของการออกแบบ รูปแบบอาคารไม่ได้ถูกกำหนดขึ้นทันที แต่ค่อย ๆ พัฒนาจากการทดลองจัดวางพื้นที่ การกำหนดทิศทางการเดิน และการควบคุมองค์ประกอบพื้นฐาน เช่น แสง เงา เสียง และวัสดุ เพื่อให้เกิดบรรยากาศที่สอดคล้องกับสภาวะที่ต้องการ สุดท้ายแล้ว รูปแบบของสถาปัตยกรรมจึงเป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากกระบวนการคิดทั้งหมด ไม่ใช่จุดเริ่มต้นของการออกแบบ

ภาพที่ 4.1 แนวความคิดที่สะท้อนให้เห็นถึงความเหนื่อยล้าทางจิตใจที่ยังคงสะสมต่อเนื่อง
ที่มา : มัณฑนา (2568)

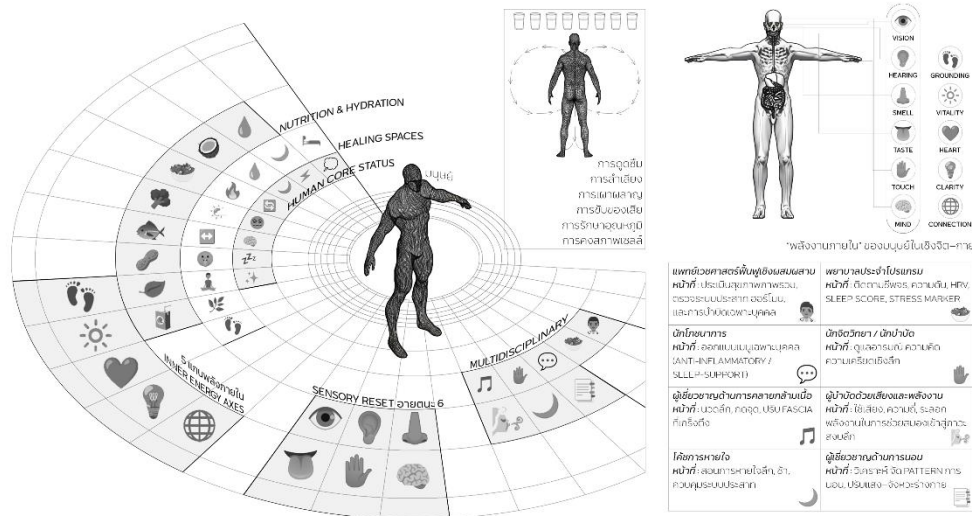
4.2 นิยามปัญหา (Problem Definition)

จากการศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้งาน พบว่าคุณภาพชีวิตที่ลดลงมีสาเหตุหลักจากภาวะความเครียดสะสมและอาการหมดไฟ ซึ่งไม่เพียงเกิดจากแรงกดดันทางสังคม แต่ยังรวมถึงสภาพแวดล้อมที่ขาดช่วงเวลาพักผ่อนที่แท้จริง เนื่องจากผู้คนที่ต้องอยู่ในพื้นที่ที่มีสิ่งเร้า (Stimuli) ตลอดเวลา ทั้งจากเสียง แสง และข้อมูล ส่งผลให้ร่างกายและจิตใจไม่สามารถเข้าสู่สภาวะสงบได้อย่างต่อเนื่อง

ในขณะเดียวกัน พื้นที่พักผ่อนทั่วไปมักเน้นการตอบสนองเชิงกายภาพหรือการท่องเที่ยวเป็นหลัก แต่ยังคงขาดการออกแบบที่คำนึงถึง 'กระบวนการฟื้นฟูทางจิตใจ' อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การใช้งานพื้นที่เป็นเพียงการหนีจากความเครียดชั่วคราว มากกว่าการฟื้นฟูและเปลี่ยนแปลง (Transformation) อย่างลึกซึ้ง

ปัญหาสำคัญคือการขาดพื้นที่ที่เป็น 'ตัวกลาง' (Mediator) ระหว่างโลกภายนอกที่เร่งรีบกับสภาวะภายในที่ต้องการความสงบ พื้นที่ลักษณะนี้จึงจำเป็นต้องอาศัยการออกแบบที่ค่อย ๆ ลดทอนสิ่งรบกวน เพื่อสร้างจังหวะการรับรู้ที่เหมาะสม แทนการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมอย่างฉับพลัน

ดังนั้น โครงการนี้จึงตั้งต้นจากคำถามว่า สถาปัตยกรรมจะสามารถออกแบบอย่างไรให้รองรับกระบวนการเปลี่ยนผ่านทางจิตใจของผู้ใช้งานได้จริง โดยไม่อาศัยเพียงกิจกรรมหรือโปรแกรม แต่ใช้ "พื้นที่" เป็นเครื่องมือหลักในการสร้างประสบการณ์ การนิยามปัญหาจึงไม่ได้จำกัดอยู่เพียงด้านกายภาพ แต่ครอบคลุมถึงมิติของอารมณ์ การรับรู้ และพฤติกรรมของมนุษย์ร่วมด้วย

ภาพที่ 4.2 กระบวนการที่สามารถแก้ไขปัญหาและลำดับประสบการณ์ตั้งแต่การลดสิ่งรบกวนการปรับร่างกาย
ที่มา : มัณฑนา (2568)

4.3 การกำหนดปัญหาเพื่อการออกแบบ (Problem Definition for Design)

<p>1 พนักงานทำงานช้าลง มีปัญหาการตัดสินใจ</p> <p>PRODUCTIVITY ลดลง</p>	<p>2 โดยเฉพาะด้านจิตเวช</p> <p>ค่ารักษาพยาบาลสูงขึ้น</p>	<p>3 องค์กรเสียค่าใช้จ่ายในการจ้างและฝึกพนักงานใหม่</p> <p>อัตราการลาออกสูงขึ้น</p>	<p>4 ประเทศรายได้ปานกลาง-สูง เสียหาย 3-4% ของ GDP</p> <p>GDP ลดตัว</p>
---	---	---	---

ภาพที่ 4.3 ผลกระทบของสภาวะหมดไฟ
ที่มา : มัณฑนา (2568)

การกำหนดปัญหาในการออกแบบโครงการนี้เริ่มต้นจากการพิจารณาสภาพปัญหาของผู้ใช้งานในปัจจุบัน โดยเฉพาะกลุ่มคนที่เผชิญกับภาวะความเครียดสะสมและภาวะหมดไฟ ซึ่งมักมีลักษณะของการใช้ชีวิตที่เร่งรีบ ขาดช่วงเวลาดูแลพื้นที่แท้จริง และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีสิ่งกระตุ้นตลอดเวลา ทั้งในด้านเสียง แสง และข้อมูล ส่งผลให้ไม่สามารถเข้าสู่สภาวะของความสงบหรือการฟื้นฟูได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในขณะเดียวกัน พื้นที่พักผ่อนหรือรีสอร์ททั่วไปมักให้ความสำคัญกับความสวยงามหรือกิจกรรมเชิงท่องเที่ยว มากกว่าการออกแบบที่ตอบสนองต่อสภาวะทางจิตใจของผู้ใช้งานอย่างลึกซึ้ง พื้นที่เหล่านี้จึงยังไม่สามารถทำหน้าที่เป็น “พื้นที่เปลี่ยนผ่าน” ที่ช่วยให้ผู้ใช้งานค่อย ๆ ปรับสมดุลภายในได้อย่างแท้จริง

จากประเด็นดังกล่าว ปัญหาหลักของการออกแบบจึงไม่ได้อยู่ที่การสร้างอาคารให้ใช้งานได้เพียงอย่างเดียว แต่คือการตั้งคำถามว่า สถาปัตยกรรมสามารถมีบทบาทอย่างไรในการลดสิ่งรบกวน และสร้างสภาวะที่เอื้อต่อการฟื้นฟูทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะในบริบทของพื้นที่ที่มีทั้งธรรมชาติและข้อจำกัดด้านการใช้งานจริง ดังนั้น การออกแบบจึงต้องตอบโจทย์ทั้งในด้านการจัดลำดับพื้นที่ การควบคุมบรรยากาศ และการสร้างประสบการณ์ที่ต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถค่อย ๆ เปลี่ยนผ่านจากสภาวะภายนอก ไปสู่สภาวะของความสงบภายในได้อย่างเป็นธรรมชาติ ไม่ถูกบังคับ และสอดคล้องกับพฤติกรรมของมนุษย์จริงในปัจจุบัน

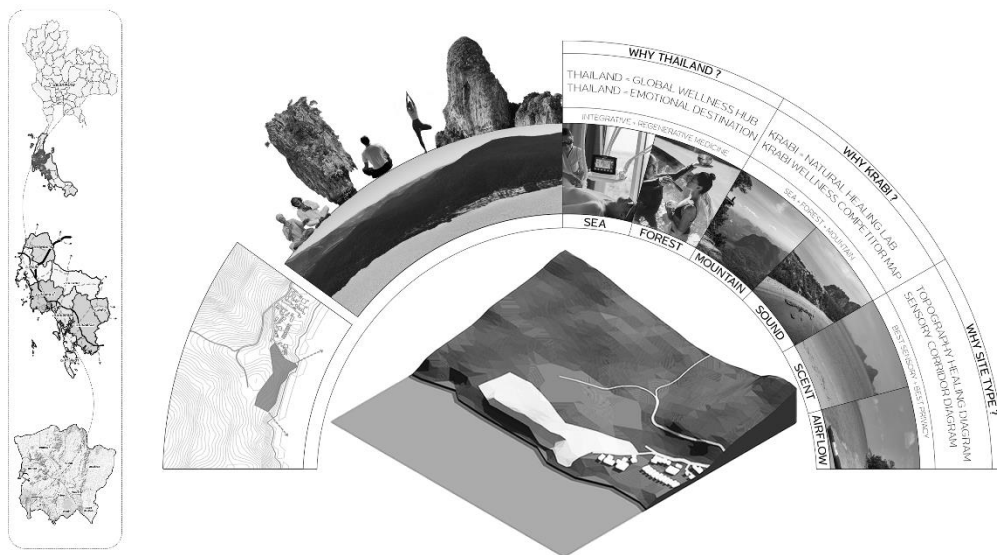
4.4 การค้นคว้าบริบทเพื่อการออกแบบ (Contextual Study for Design)

การออกแบบโครงการนี้อาศัยการทำความเข้าใจบริบทในหลายมิติ ทั้งด้านกายภาพ สิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมของผู้ใช้งาน โดยในเชิงพื้นที่ตั้ง โครงการตั้งอยู่ในบริบทที่มีความสัมพันธ์กับธรรมชาติอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นภูมิประเทศที่มีทั้งภูเขาและทะเล รวมถึงสภาพแวดล้อมที่มีความอุดมสมบูรณ์ ซึ่งถือเป็นศักยภาพสำคัญที่สามารถนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบได้

ในด้านสภาพแวดล้อม มีการศึกษาทิศทางลม แสงแดด และมุมมอง เพื่อกำหนดการวางผังอาคารให้สอดคล้องกับธรรมชาติเดิมของพื้นที่ การเปิดรับลมธรรมชาติ การหลีกเลี่ยงแดดในช่วงเวลาที่ร้อนจัด รวมถึงการจัดวางอาคารให้สามารถมองเห็นภูมิทัศน์โดยรอบ ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อทั้งความสบายทางกายและความรู้สึกของผู้ใช้งาน

นอกจากนั้น ยังมีการศึกษาบริบทเชิงพฤติกรรม โดยพิจารณาว่าผู้ใช้งานในโครงการลักษณะนี้ต้องการอะไรบ้าง ทั้งในด้านความเป็นส่วนตัว ความสงบ และความยืดหยุ่นในการใช้งาน พื้นที่จึงต้องสามารถรองรับกิจกรรมที่หลากหลายได้ โดยไม่รบกวนกัน และยังคงรักษาบรรยากาศโดยรวมของโครงการไว้

การค้นคว้าบริบทจึงไม่ได้เป็นเพียงการเก็บข้อมูลเบื้องต้น แต่เป็นการนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์และแปลความ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการกำหนดแนวทางการออกแบบให้เหมาะสมกับทั้งพื้นที่และผู้ใช้งานอย่างแท้จริง

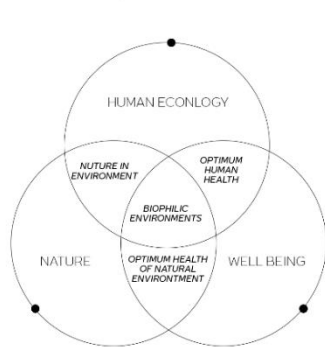
ภาพที่ 4.4 กระบวนการศึกษาบริบทของจังหวัดกระบี่ที่มีองค์ประกอบของธรรมชาติ
ที่มา : มัณฑนา (2568)

4.5 การกำหนดแนวทางเพื่อการออกแบบ (Design Guidelines)

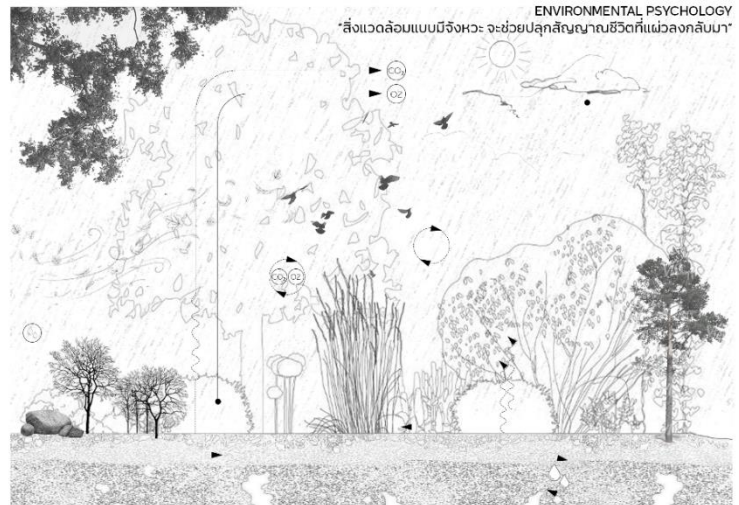
แนวทางการออกแบบมุ่งเน้นการสร้างพื้นที่ที่ฟื้นฟูจิตใจผ่าน “ลำดับประสบการณ์เชิงพื้นที่” (Spatial Sequencing) โดยจัดวางผังโครงการให้มีความลดหล่นของระดับความสงบ (Privacy Levels) เริ่มจากพื้นที่เชื่อมต่อกับภายนอกเข้าสู่พื้นที่ภายในที่ลดทอนสิ่งรบกวนลงตามลำดับ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับ “พื้นที่เปลี่ยนผ่าน” (Transitional Space) เพื่อทำหน้าที่เป็นตัวกลางปรับจูนสภาวะจิตใจของผู้ใช้งานให้เกิดความรู้สึกนุ่มนวลและไม่ถูกตัดขาดจากสิ่งแวดล้อมฉับพลันจนเกินไป

ในด้านรูปแบบสถาปัตยกรรม (Architectural Form) มีการสร้างความสมดุลระหว่างพื้นที่เปิดรับแสงธรรมชาติ (Light & Openness) และพื้นที่ปิดล้อมเพื่อความสงบ (Solitude & Enclosure) โดยบูรณาการ “ธรรมชาติ” เข้ามาเป็นองค์ประกอบหลัก ทั้งการเปิดมุมมองทัศนียภาพและการเชื่อมต่อกับภูมิสถาปัตยกรรม เพื่อสร้างสภาวะผ่อนคลายและดึงผู้ใช้งานให้กลับมาเชื่อมโยงกับสภาพแวดล้อม (Biophilic Connection) อีกครั้ง

นอกจากนี้ การออกแบบยังมุ่งเน้นที่ “พหุสัมผัส” (Multisensory Design) โดยให้ความสำคัญกับองค์ประกอบของเสียง กลิ่น และผิวสัมผัส นอกเหนือไปจากเพียงการรับรู้ทางสายตา สรรูปในภาพรวม แนวทางการออกแบบของโครงการจึงให้ความสำคัญกับการสร้าง “ประสบการณ์เชิงพื้นที่” ที่ลึกซึ้งและยั่งยืน มากกว่าการนำเสนอเพียงรูปแบบอาคารที่โดดเด่นสะดุดตา

“ เวลามนุษย์อยู่ในภาวะ BURNOUT สันถยานชีวิตของเราคืออยู่ๆ เมาลง กัง การนอน ความสงบ สมาริ และพลิงงาน เหมือนร่างกายหลุด ออกจากจังหวัดระยอง ชาติ เหล็กจิตวิทยาสิ่งแวดล้อมออกมา แต่ได้กลับมาอยู่กับ แสงที่อ่อนลง ลมที่พัด บ่าที่ไหล เสียงธรรมชาติ ต้นไม้ และเงาที่ปกสายตา ระบบประสาทของเราคืออยู่ๆ ขึ้นอีกครั้งเพราะมนุษย์ถูกสร้างมาให้ฟื้นตัวเมื่อได้เชื่อมต่อกับธรรมชาติ ”

ภาพที่ 4.5 การศึกษาสิ่งแวดล้อมที่ช่วยปลุกสัญชาตญาณชีวิตที่แฝงกลับมา

ที่มา : มัณฑนา (2568)

4.6 การเชื่อมโยงแนวคิดความยั่งยืนกับกระบวนการออกแบบ (Integration of Sustainability in Design Process)

แนวคิดความยั่งยืนถูกบูรณาการตั้งแต่ระดับผังแม่บท โดยเน้นการวางอาคารให้สอดคล้องกับภูมิประเทศเดิมเพื่อรักษาพื้นที่สีเขียวและลดการปรับหน้าดิน มีการใช้แนวกันชน (Buffer Zone) เพื่อสกัดกั้นมลภาวะทางเสียงและความร้อน ควบคู่กับการจัดวางอาคารแบบ กระจายตัว (Decentralized Layout) เพื่อเปิดช่องว่างให้ลมธรรมชาติไหลเวียนและลดความหนาแน่นของพื้นที่ สร้างสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการพักผ่อนอย่างมีประสิทธิภาพ

ในส่วนของงานสถาปัตยกรรมและระบบอาคาร (Architecture & Building Systems) มุ่งเน้นการออกแบบเชิงรับ (Passive Design) เพื่อลดการพึ่งพาพลังงานไฟฟ้า โดยใช้รูปทรงอาคารที่เปิดรับแสงและลมธรรมชาติในตำแหน่งที่เหมาะสม ควบคู่ไปกับการเลือกใช้วัสดุท้องถิ่นเพื่อลดคาร์บอนฟุตพริ้นต์จาก

การขนส่งและสร้างความกลมกลืนกับบริบท นอกจากนี้ยังมีการวางระบบบริหารจัดการน้ำภายในพื้นที่ เพื่อหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ ซึ่งเป็นแนวทางที่ช่วยลดการใช้ทรัพยากรและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการอาคารในระยะยาว

ในระดับอาคาร (Architectural Design) แนวคิดความยั่งยืนถูกแปลออกมาในรูปแบบของการเลือกใช้รูปทรงและวัสดุที่เหมาะสมกับบริบท อาคารถูกออกแบบให้มีลักษณะเปิดรับธรรมชาติ ทั้งในด้านแสงและลม โดยลดการพึ่งพาระบบปรับอากาศและแสงสว่างจากพลังงานไฟฟ้า การเลือกใช้วัสดุท้องถิ่นไม่เพียงช่วยลดต้นทุนและการขนส่ง แต่ยังช่วยให้อาคารมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมโดยรอบ และมีอายุการใช้งานที่ยาวนาน

นอกจากนี้ แนวคิดความยั่งยืนยังถูกเชื่อมโยงกับ “ประสบการณ์ของผู้ใช้งาน” (Human Sustainability) โดยการออกแบบพื้นที่ให้เอื้อต่อการฟื้นฟูสภาวะทางจิตใจ เช่น การเปิดมุมมองสู่ธรรมชาติ การสร้างพื้นที่ที่มีความสงบ และการลดสิ่งรบกวนจากภายนอก แนวทางเหล่านี้ช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถเกิดความผ่อนคลาย และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากการใช้งานพื้นที่

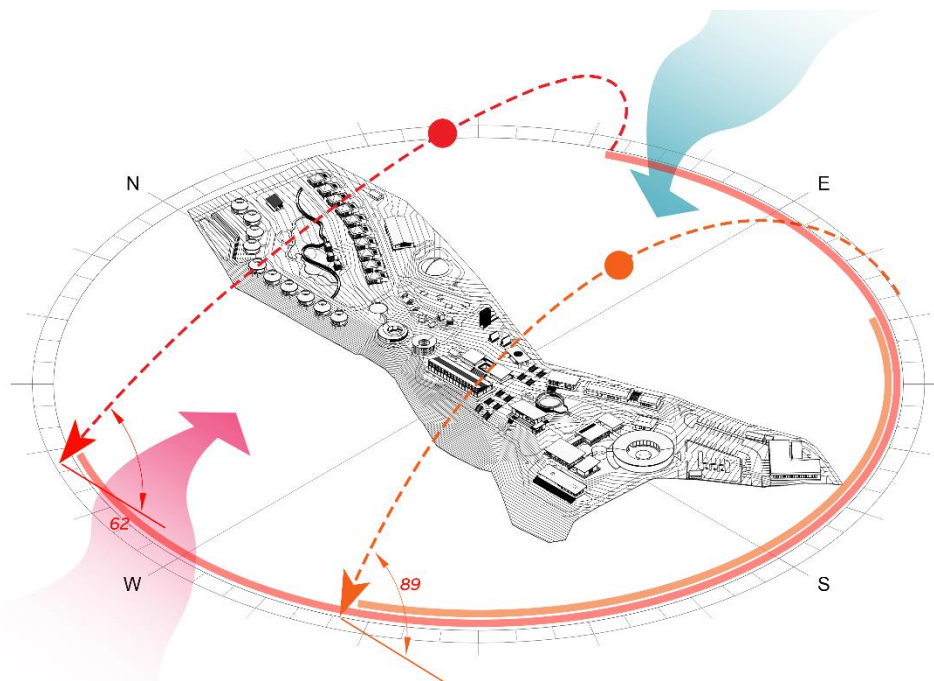

ภาพที่ 4.6 การออกแบบเพื่อตอบสนองความยั่งยืนและความยืดหยุ่นการรองรับภัยพิบัติ
ที่มา : มัณฑนา (2568)

4.7 กลยุทธ์การออกแบบเพื่อรองรับสภาพอากาศ (Climate Responsive Design)

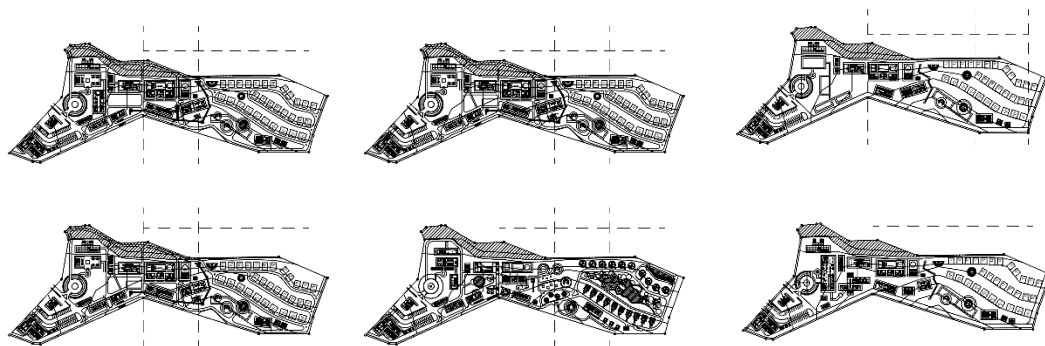
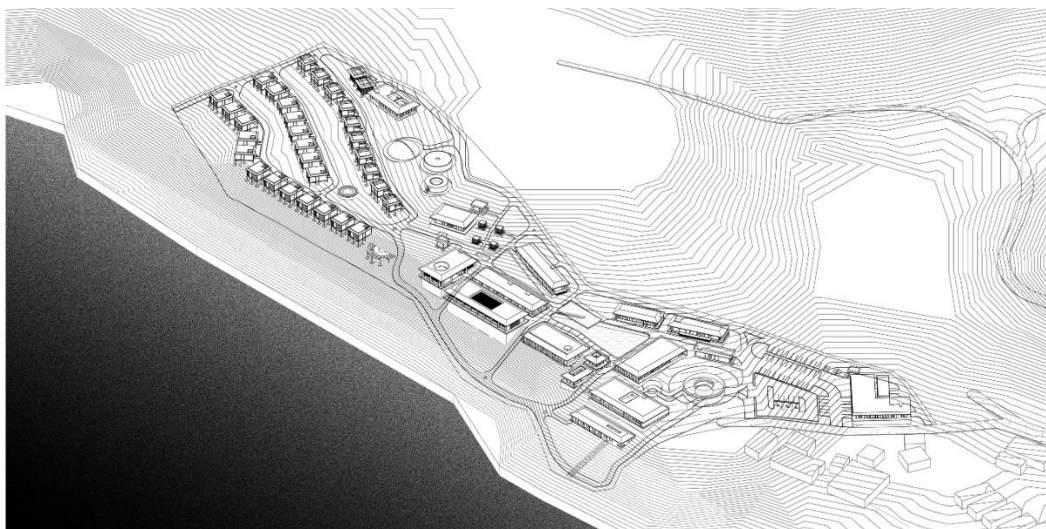
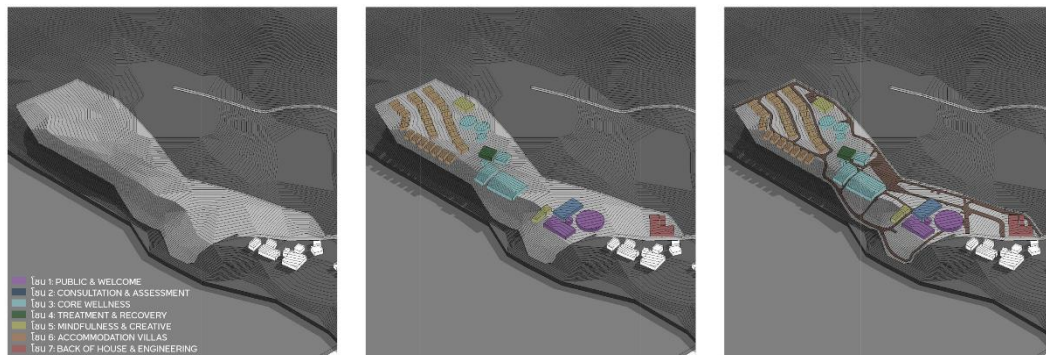
เนื่องจากโครงการตั้งอยู่ในภูมิภาคเขตร้อนชื้น การออกแบบจึงให้ความสำคัญกับการจัดการสภาวะน่าสบาย (Thermal Comfort) เป็นปัจจัยหลัก โดยมุ่งเน้นระบบ **Passive Cooling** ผ่านการกำหนดทิศทางอาคารและช่องเปิดให้สอดคล้องกับลมประจำถิ่น เพื่อกระตุ้นการระบายอากาศตามธรรมชาติ (Natural Ventilation) ควบคู่กับการยกตัวอาคารบางส่วนขึ้นจากพื้นดิน (Raised Floor) เพื่อลดการสะสมความชื้นจากผิวดินและช่วยให้กระแสลมหมุนเวียนใต้ถุนอาคารได้สะดวกขึ้น

ในส่วนของการจัดการรังสีความร้อน มีการออกแบบชายคายื่นยาวและองค์ประกอบบังแดด (Shading Devices) เพื่อสกัดกั้นความร้อนเข้าสู่พื้นที่ภายในโดยตรง (Solar Heat Gain) แต่ยังคงรักษา ระดับความสว่างจากแสงธรรมชาติ (Daylighting) ในปริมาณที่เหมาะสมต่อการใช้งาน ขณะเดียวกัน การคัดเลือกวัสดุที่มีค่าความจุความร้อนต่ำและสามารถระบายความร้อนได้เร็ว เป็นอีกหนึ่งกลยุทธ์สำคัญ ที่ช่วยลดภาระของระบบปรับอากาศ ทำให้พื้นที่ภายในโครงการมีสภาวะแวดล้อมที่ผ่อนคลายและใช้งาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกช่วงเวลา

ภาพที่ 4.7 กระบวนการเชื่อมโยงแนวคิดความยั่งยืนกับกระบวนการออกแบบ
ที่มา : มัณฑนา (2568)

4.8 การพัฒนาของการออกแบบ

ภาพที่ 4.8 แสดงการพัฒนาของการออกแบบอาคารและพื้นที่
ที่มา : มัณฑนา (2568)

บทที่ 5

ผลการออกแบบ

5.1 ภาพผลงานการออกแบบ

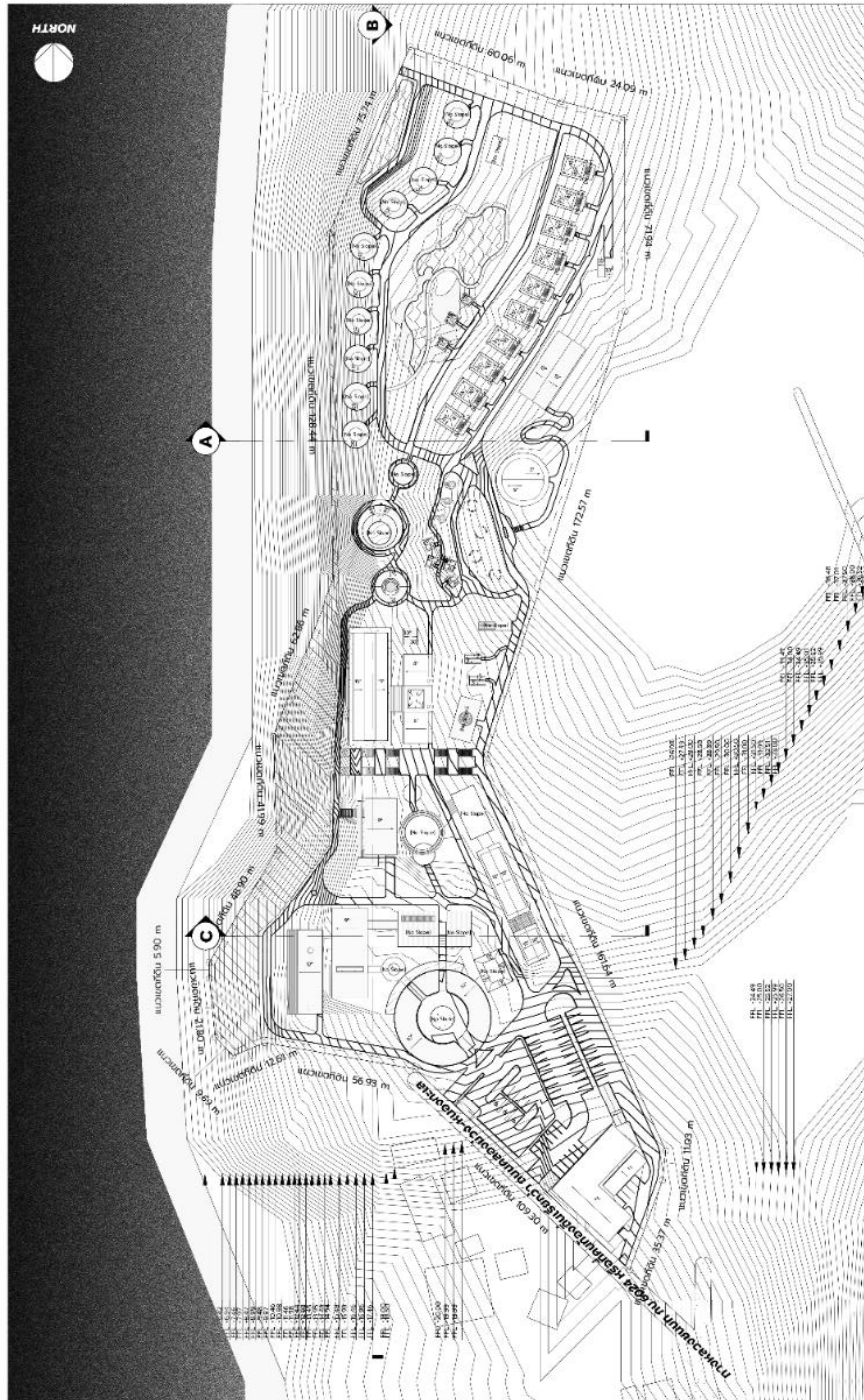
แนวคิดหลักของโครงการคือการสร้าง “พื้นที่เปลี่ยนผ่านสภาวะทางจิตใจ” ที่มุ่งเน้นการจัดลำดับพื้นที่ (Spatial Hierarchy) เพื่อปรับระดับการรับรู้ให้ค่อย ๆ ลดทอนความตึงเครียดและกลับมาเชื่อมโยงกับตนเองอีกครั้ง โดยการวางผังฟังก์ชันตั้งแต่ส่วนต้อนรับไปจนถึงพื้นที่พักผ่อนจะถูกร้อยเรียงผ่าน "พื้นที่เปลี่ยนผ่าน" (Transition Space) ที่ทำหน้าที่คัดกรองสิ่งรบกวนและสร้างจังหวะการรับรู้อย่างเป็นขั้นตอน ในเชิงกายภาพ สถาปัตยกรรมถูกออกแบบให้สอดคล้องกับภูมิประเทศเดิมโดยใช้แสง ลม และวัสดุธรรมชาติเป็นองค์ประกอบหลักในการสร้างบรรยากาศที่เรียบง่าย (Simplicity) ผ่านมิติความโปร่งโล่งและระดับการปิดล้อมที่แตกต่างกัน เพื่อมุ่งเน้นการสร้าง “คุณภาพของประสบการณ์” ที่สามารถฟื้นฟูสภาวะร่างกายและจิตใจได้อย่างสมบูรณ์

ภาพที่ 5.1 ทักษะภาพโครงการ

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.2 แบบผังบริเวณ

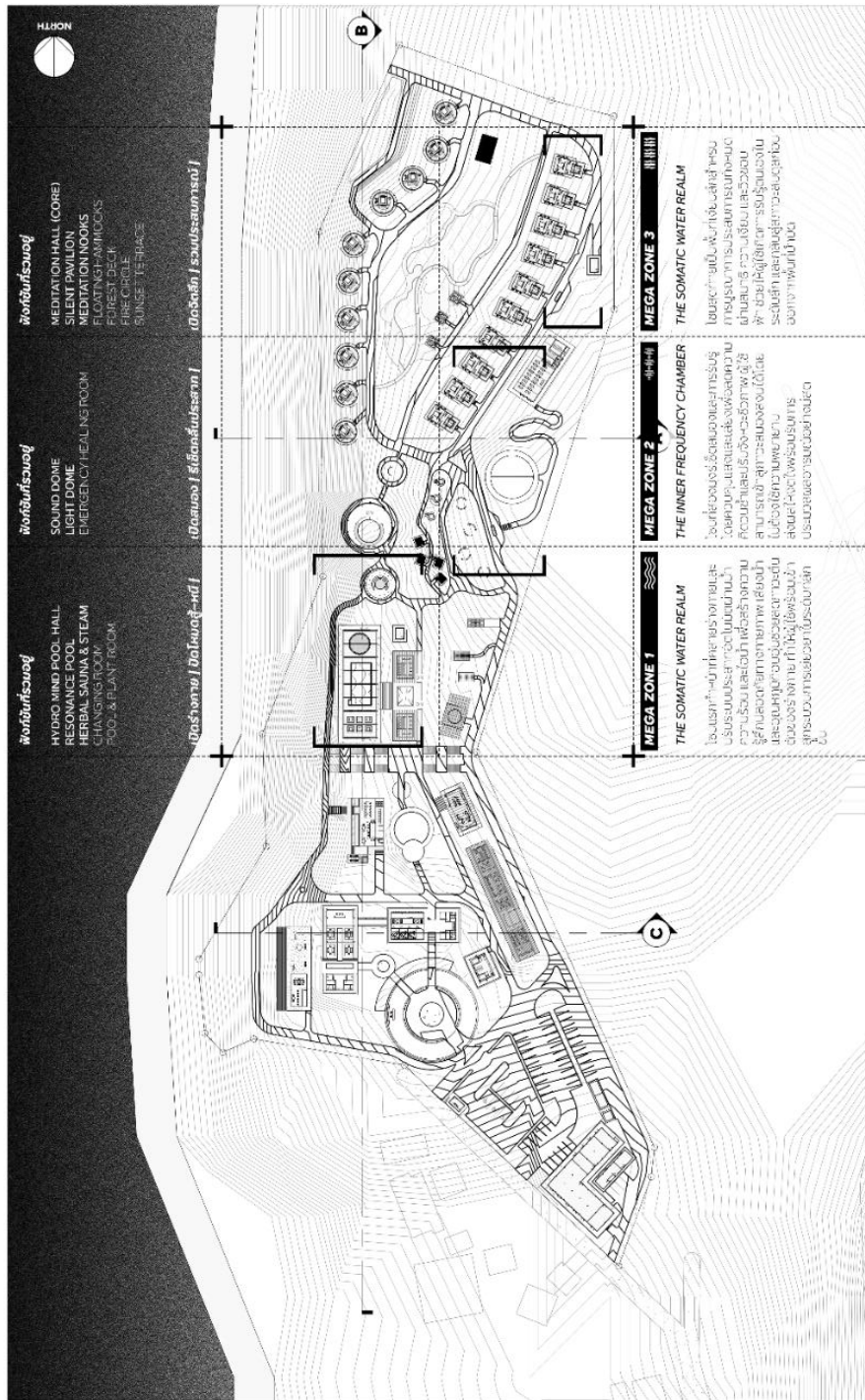
Project:	โครงการพัฒนาพื้นที่งานนิเทศวิทยุ และศูนย์วิจัยชุมชนของ มจร.ขอนแก่น	แผ่นที่:	A3
Scale:	1:1,000	วันที่:	11/05/2568

วันที่: 11/05/2568
ชื่อ: นายวิชาญ วิชาญ
ตำแหน่ง: วิศวกร
โครงการ: โครงการพัฒนาพื้นที่งานนิเทศวิทยุ และศูนย์วิจัยชุมชนของ มจร.ขอนแก่น
เลขที่: 01081822208 7123227

ภาพที่ 5.2 แบบแสดงผังบริเวณ
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.3 แบบผังพื้นที่ทุกอาคาร

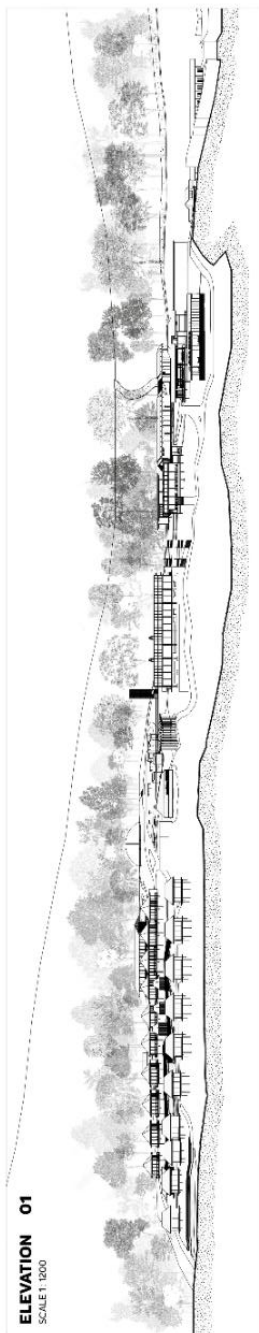

-โครงการแบ่งเป็น MEGA ZONE ซึ่งแต่ละโซนมีบทบาทในการฟื้นฟูที่แตกต่างกัน แต่ต่างกัน ซึ่งแต่การปรับร่างกาย ควบคู่ไปด้วยเป็น การบูรณาการปรับ จึงถึงพื้นที่รอบ เพื่อการพ่วงอย่างลึกซึ้ง ผู้ใช้งานสามารถเลือกใช้พื้นที่ตามสภาพของตนเอง

ภาพที่ 5.3 แบบแสดงผังพื้นที่ทุกอาคาร
 ที่มา : มัชฌิมา (2568)

5.4 รูปด้าน

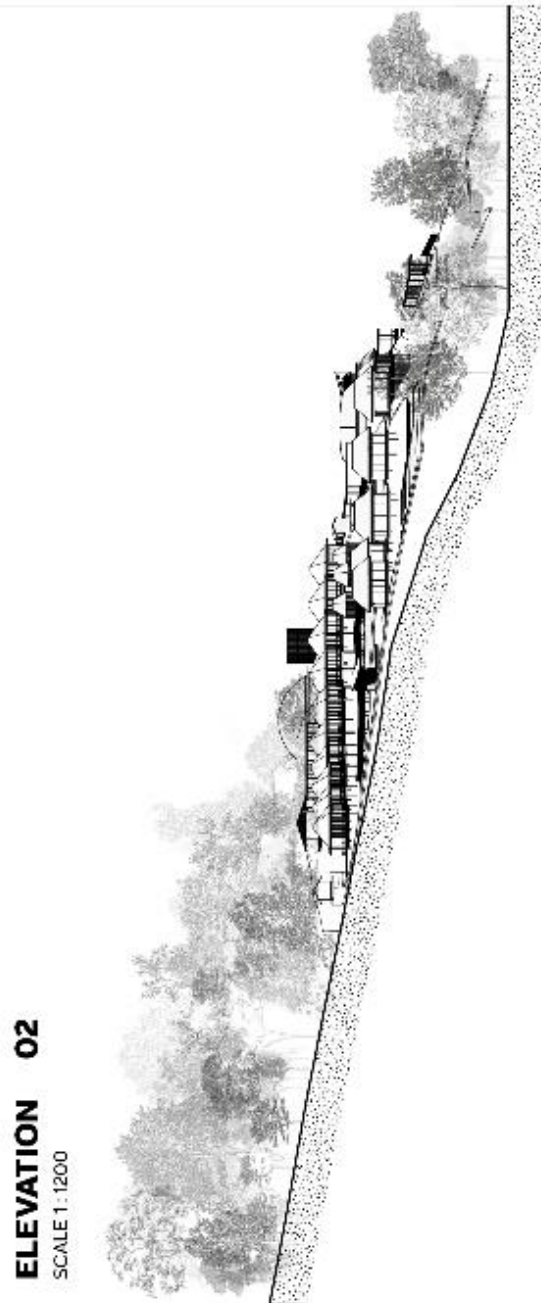
5.4.1 รูปด้าน 01

ภาพที่ 5.4 แสดงรูปด้าน 01

ที่มา : มัณฑนา (2568)

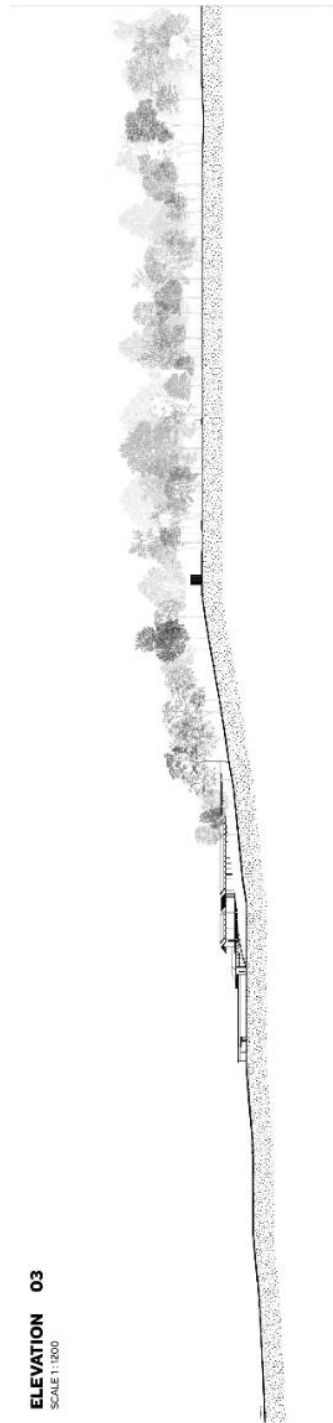
5.4.2 รูปด้าน 02

ภาพที่ 5.5 แสดงรูปด้าน 02

ที่มา : มัณฑนา (2568)

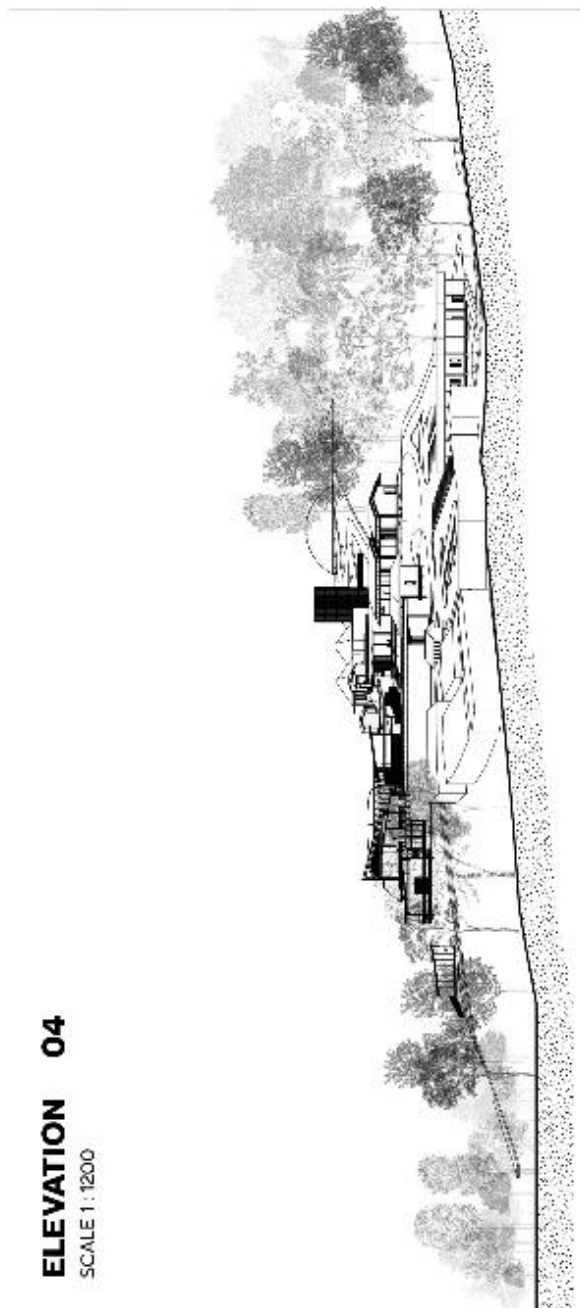
5.4.3 รูปด้าน 03

ภาพที่ 5.6 แสดงรูปด้าน 03

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.4.4 รูปด้าน 04

ภาพที่ 5.7 แสดงรูปด้าน 04
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.5 รูปตัด

5.5.1 รูปตัดตามแนวขวาง A

ภาพที่ 5.8 แสดงรูปตัดตามแนวขวาง A

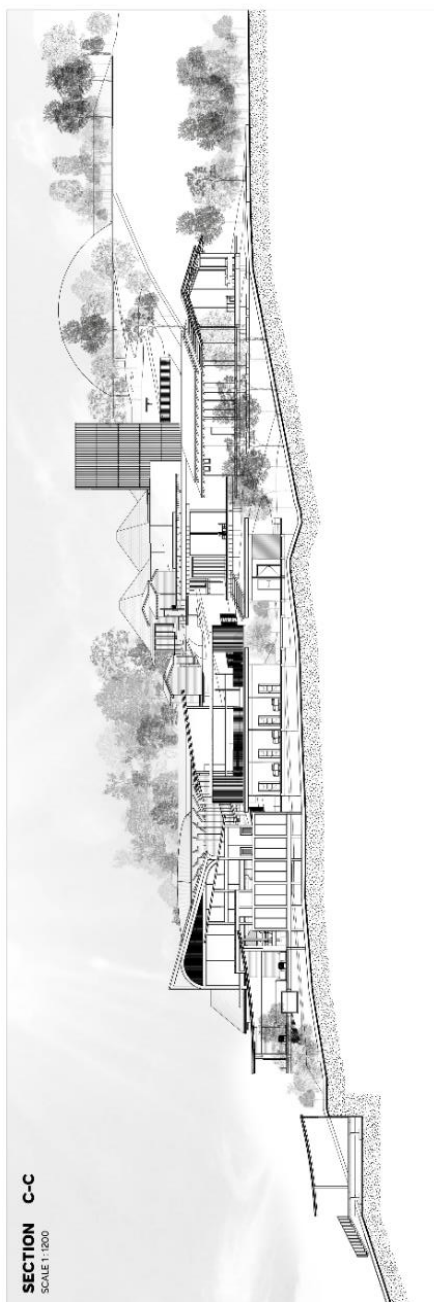
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.5.2 รูปตัดตามแนวยาว B

ภาพที่ 5.9 แสดงรูปตัดตามแนวยาว B
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.5.3 รูปตัดตามแนวขวาง C

ภาพที่ 5.10 แสดงรูปตัดตามแนวขวาง C

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.5.4 รูปตัดตามแนวขวาง Perspective C

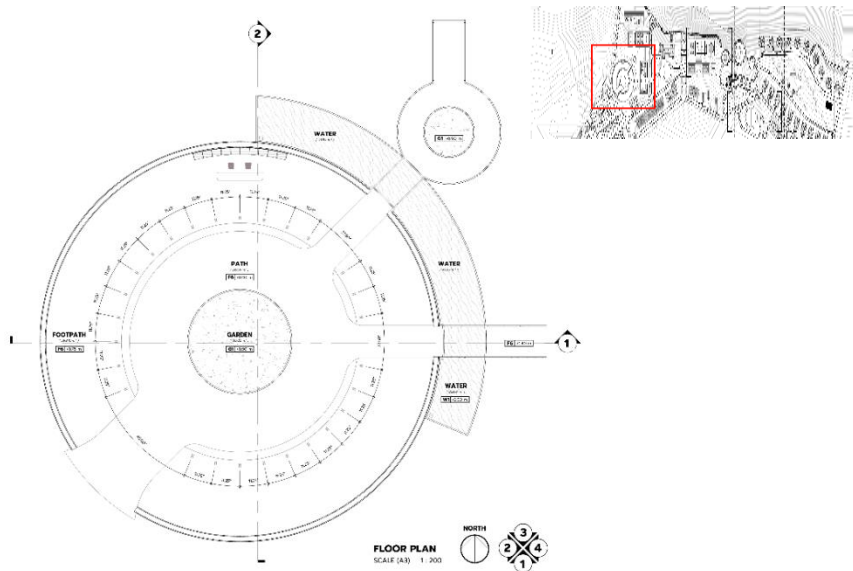

ภาพที่ 5.11 แสดงรูปตัดตามแนวขวาง Perspective C

ที่มา : มัณฑนา (2568)

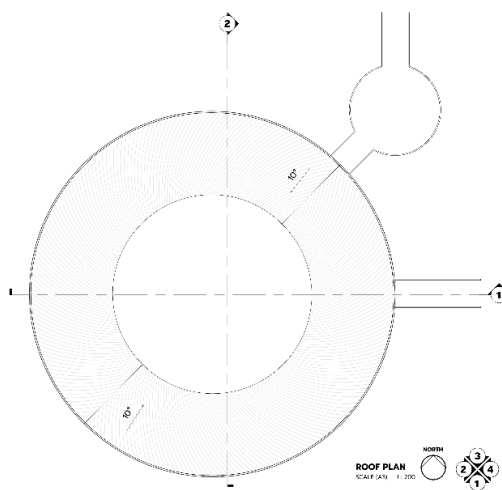
5.6 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารที่จอดรถและลานจอดรถเก่า

5.6.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.12 แสดงผังพื้น อาคารที่จอดรถและลานจอดรถเก่า
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

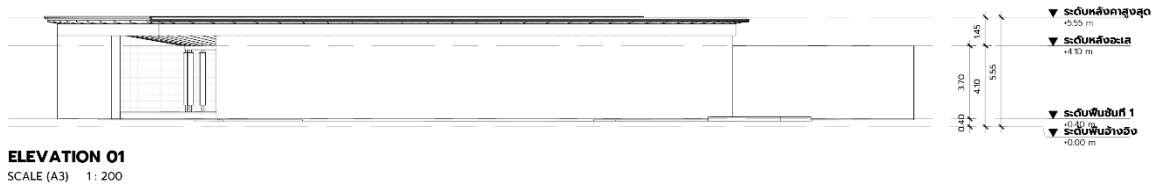
5.6.2 ผังหลังคา

ภาพที่ 5.13 แสดงผังหลังคา อาคารที่จอดรถและลานจอดรถเก่า
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.6.3 รูปด้าน

5.6.3.1 รูปด้าน 1

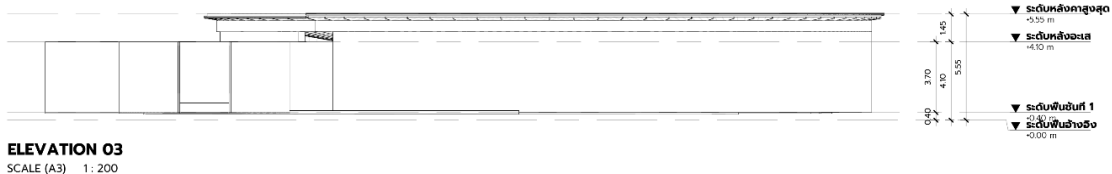
ภาพที่ 5.14 แสดงรูปด้านที่ 1
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.6.3.2 รูปด้าน 2

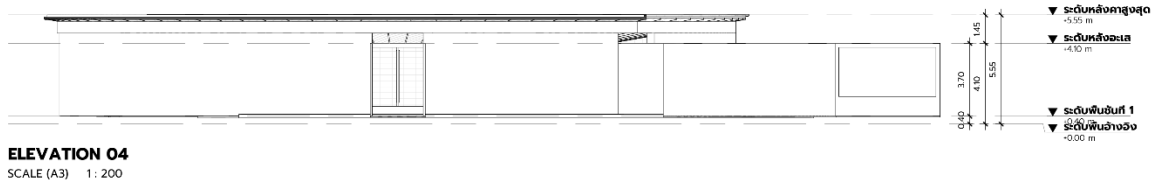
ภาพที่ 5.15 แสดงรูปด้านที่ 2
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.6.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.16 แสดงรูปด้านที่ 3
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.6.3.4 รูปด้าน 4

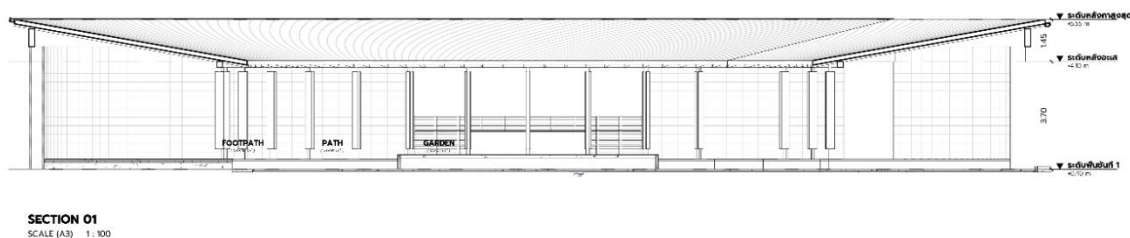

ภาพที่ 5.17 แสดงรูปด้านที่ 4

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.6.4 รูปตัด

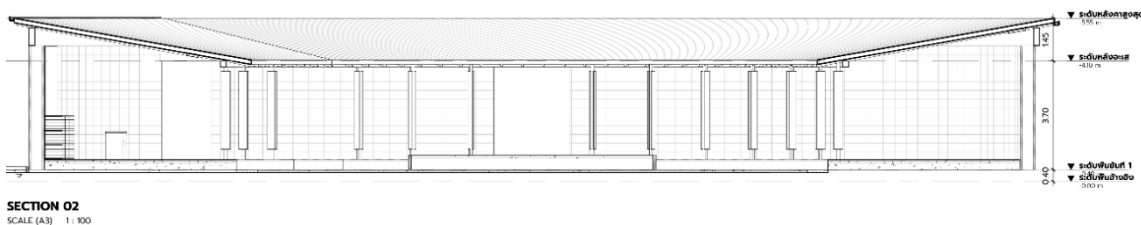
5.6.4.1 รูปตัด 1

ภาพที่ 5.18 แสดงรูปตัดที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

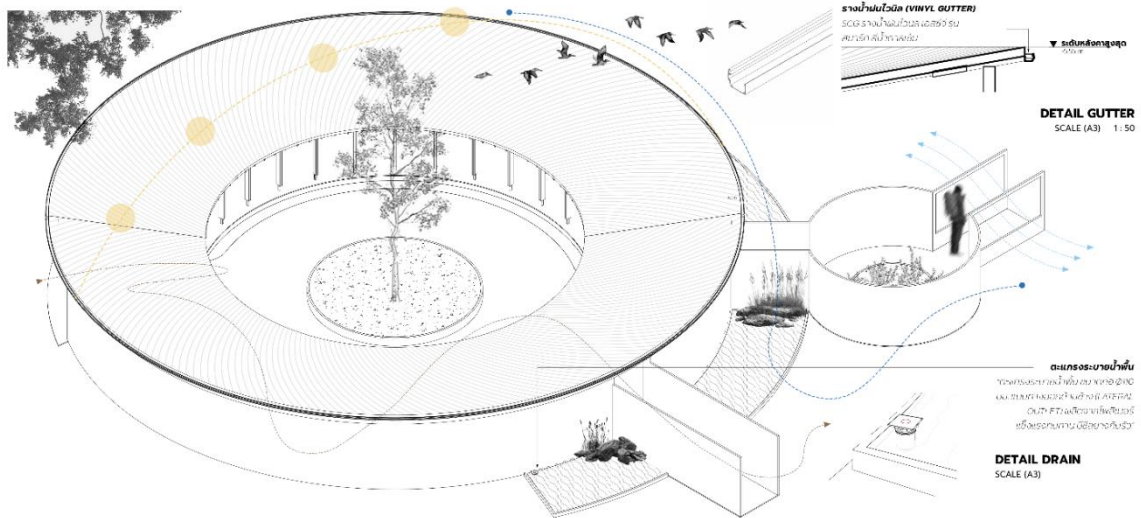
5.6.4.1 รูปตัด 2

ภาพที่ 5.19 แสดงรูปตัดที่ 2

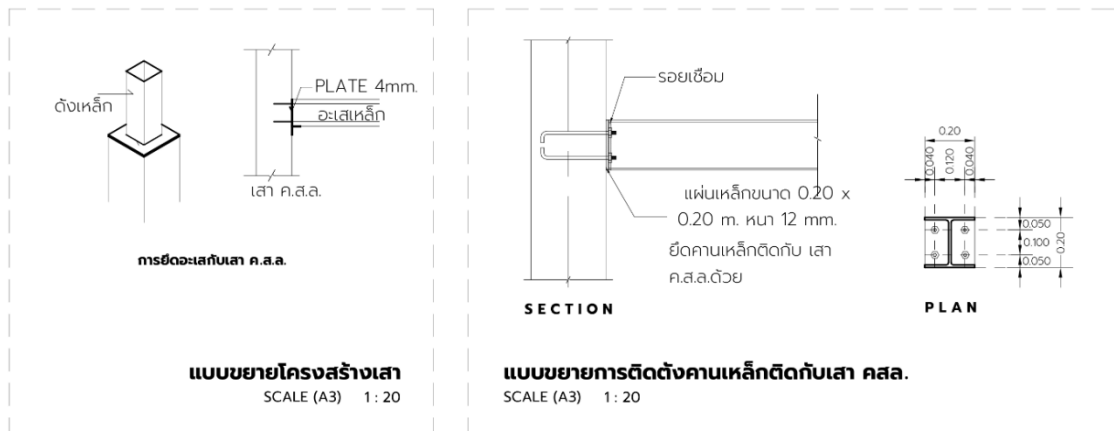
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.6.5 แสดงรูปภาพสามมิติ

ภาพที่ 5.20 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารที่จอดรถและลานจอดรถเท้า
ที่มา : มัณฑนา (2568)

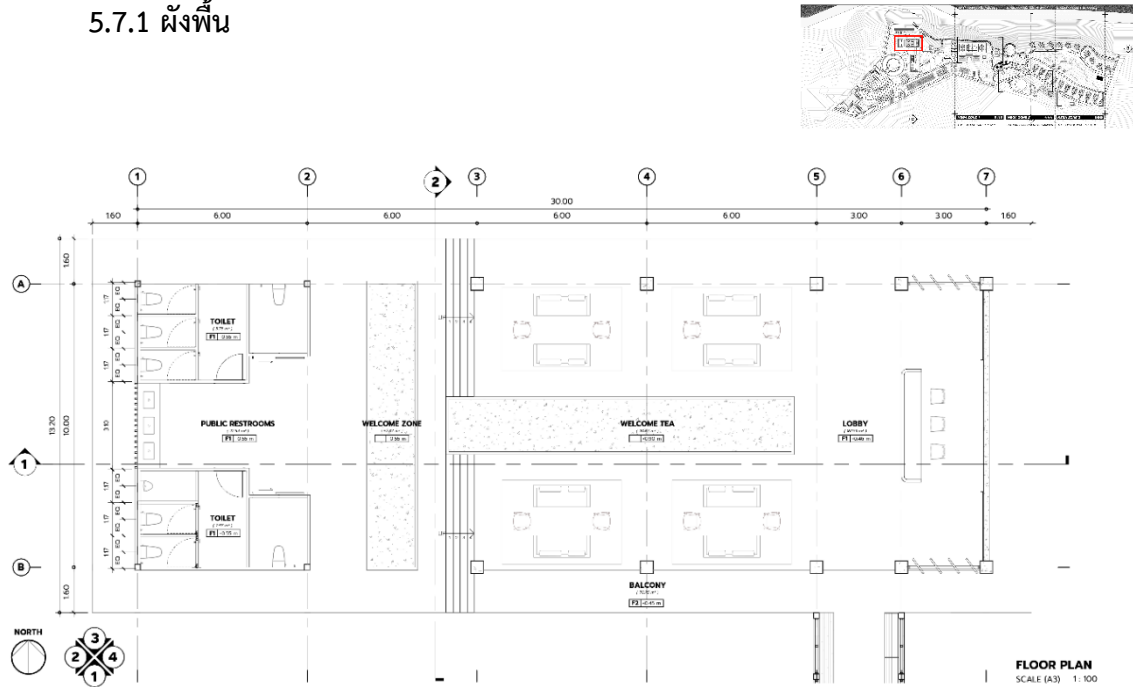
5.6.6 แบบขยายรายละเอียด

ภาพที่ 5.21 แบบขยายรายละเอียด อาคารที่จอดรถและลานจอดรถเท้า
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.7 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารต้อนรับ (รีเซปชัน)

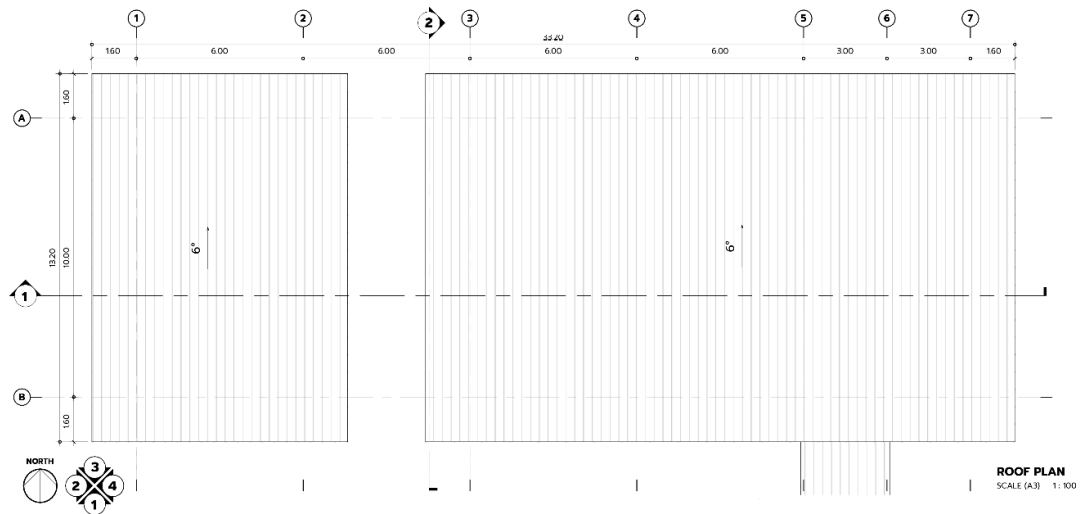
5.7.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.22 แสดงผังพื้น อาคารต้อนรับ (รีเซปชัน)

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.7.2 ผังหลังคา

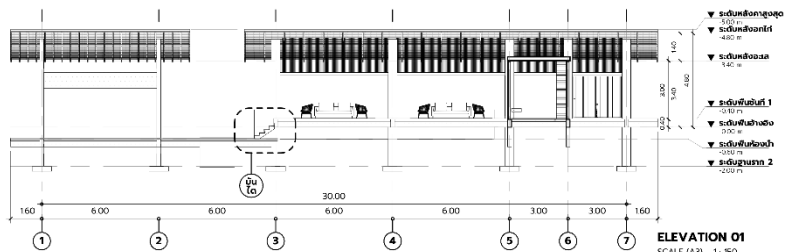

ภาพที่ 5.23 แสดงผังหลังคา อาคารต้อนรับ (รีเซปชัน)

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.7.3 รูปด้าน

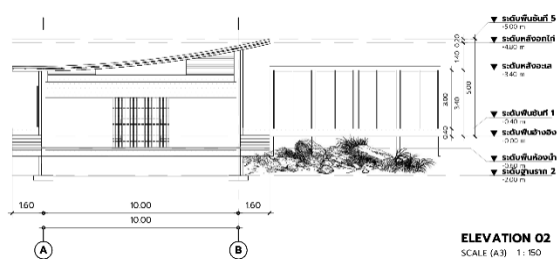
5.7.3.1 รูปด้าน 1

ภาพที่ 5.24 แสดงรูปด้านที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

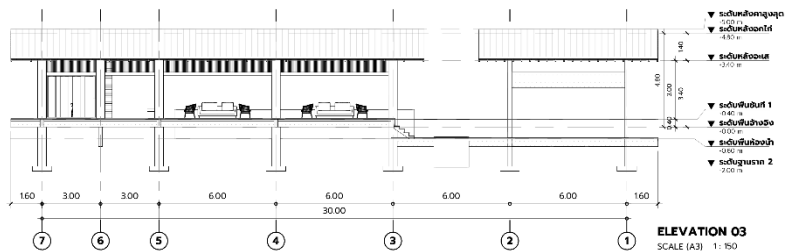
5.7.3.2 รูปด้าน 2

ภาพที่ 5.25 แสดงรูปด้านที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

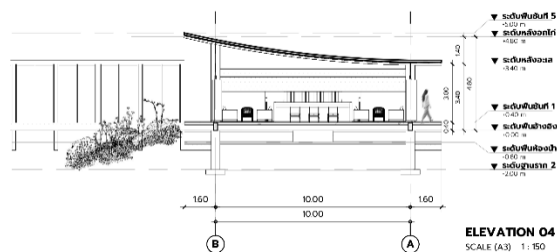
5.7.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.26 แสดงรูปด้านที่ 3

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.7.3.4 รูปด้าน 4

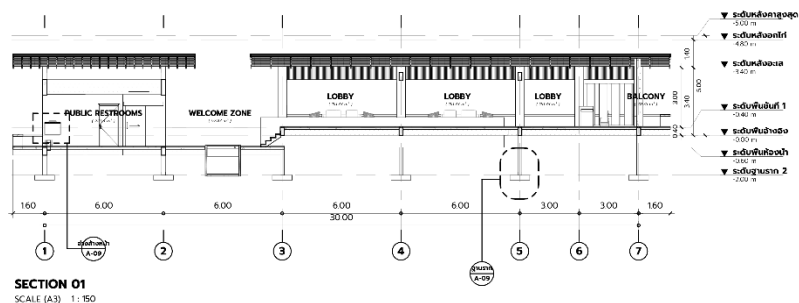

ภาพที่ 5.27 แสดงรูปด้านที่ 4

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.7.4 รูปตัด

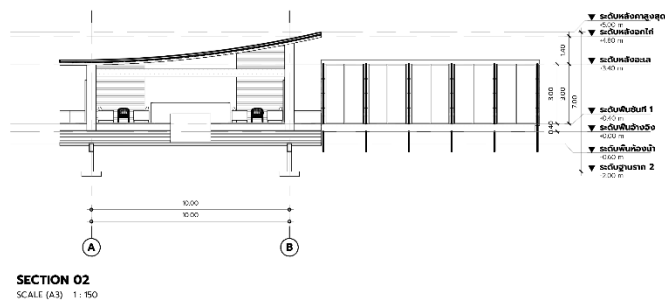
5.7.4.1 รูปตัด 1

ภาพที่ 5.28 แสดงรูปตัดที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

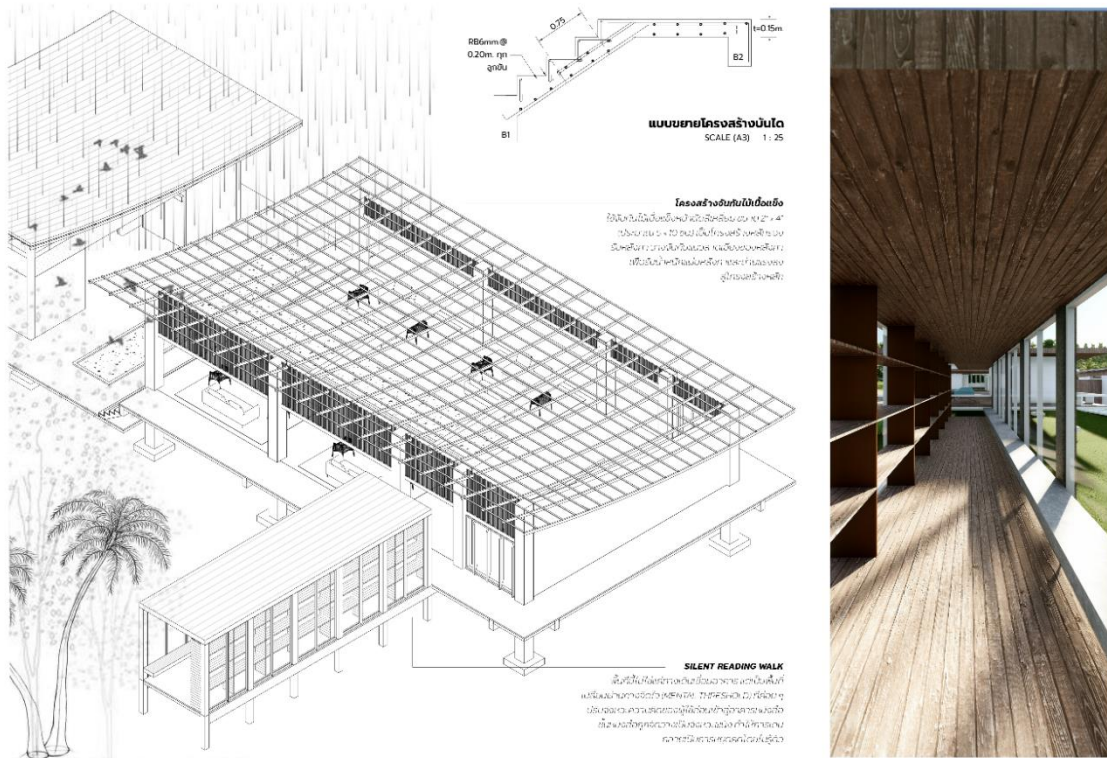
5.7.4.2 รูปตัด 2

ภาพที่ 5.29 แสดงรูปตัดที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

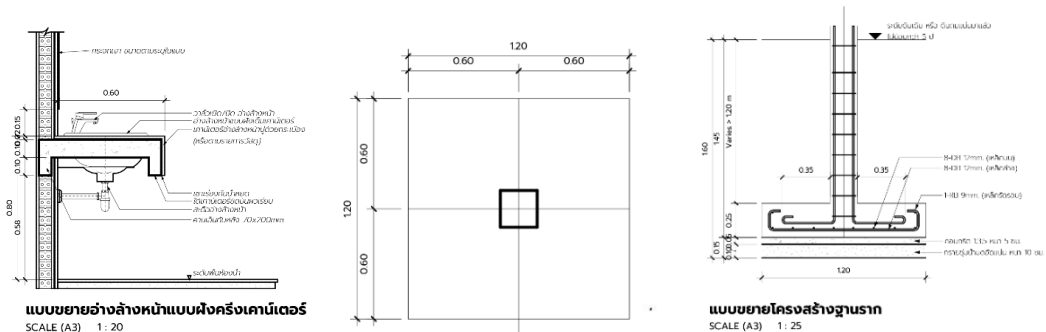
5.7.5 รูปภาพสามมิติ

ภาพที่ 5.30 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารต้อนรับ (รีเซปชัน)

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.7.6 แบบขยายรายละเอียด

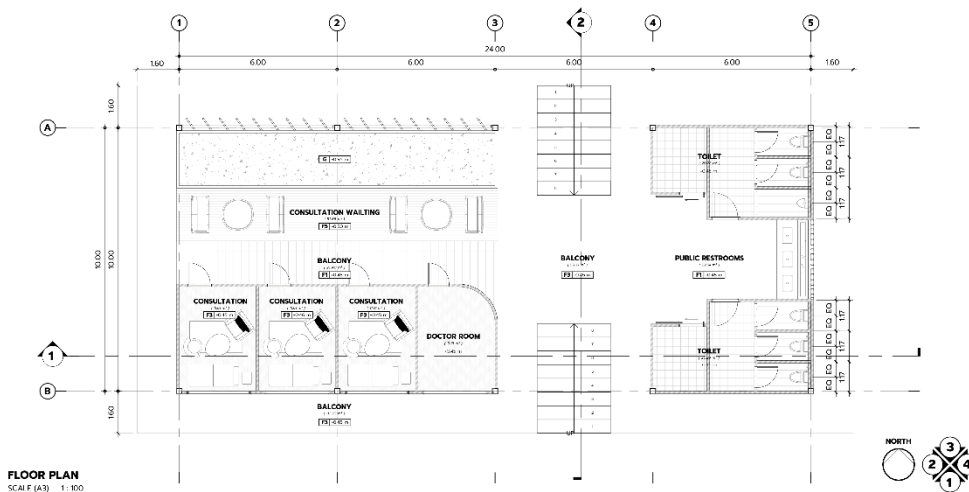
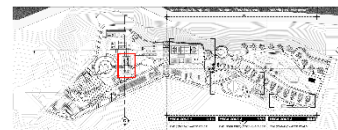

ภาพที่ 5.31 แสดงแบบขยายรายละเอียด อาคารต้อนรับ (รีเซปชัน)

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.8 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารให้คำปรึกษาแพทย์

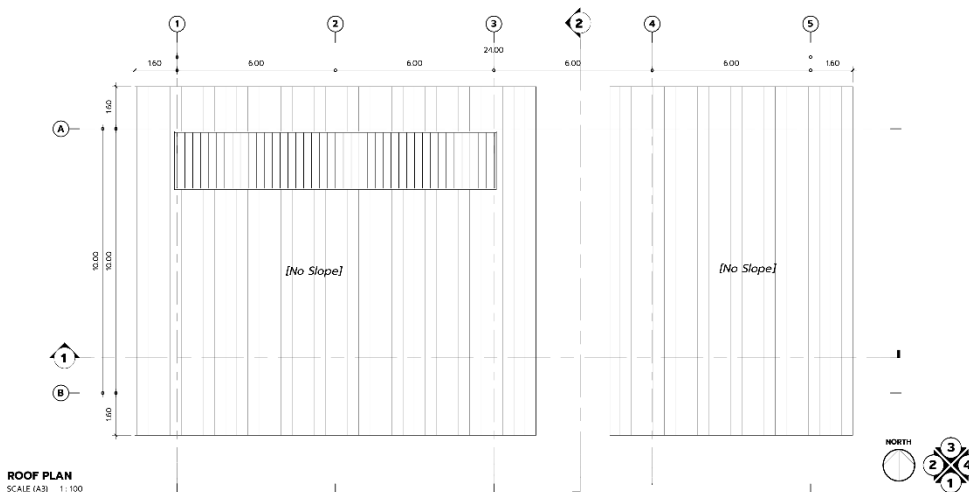
5.8.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.32 แสดงผังพื้น อาคารให้คำปรึกษาแพทย์

ที่มา : มณฑนา (2568)

5.8.2 ผังหลังคา

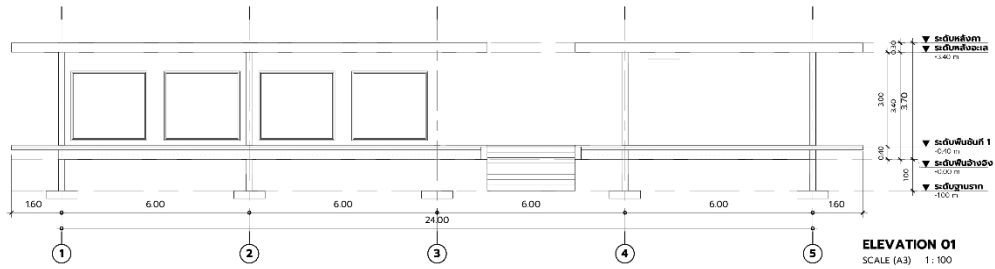

ภาพที่ 5.33 แสดงผังหลังคา อาคารให้คำปรึกษาแพทย์

ที่มา : มณฑนา (2568)

5.8.3 รูปด้าน

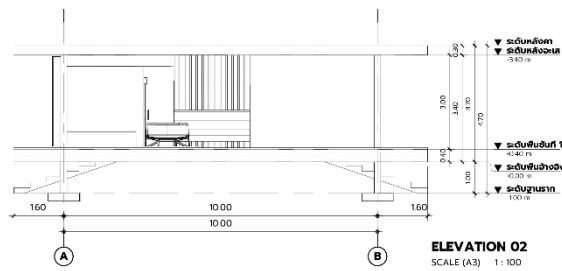
5.8.3.1 รูปด้าน 1

ภาพที่ 5.34 แสดงรูปด้านที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

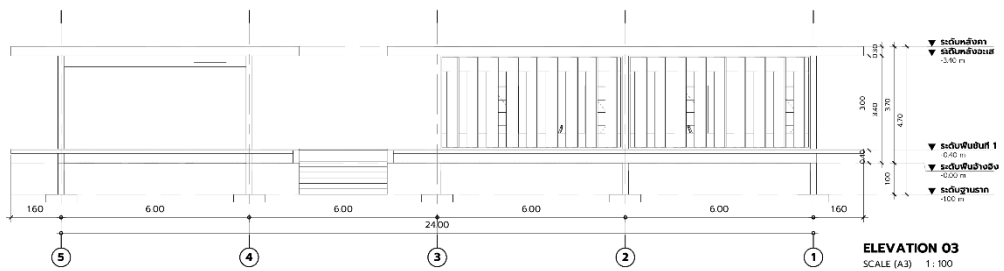
5.8.3.2 รูปด้าน 2

ภาพที่ 5.35 แสดงรูปด้านที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

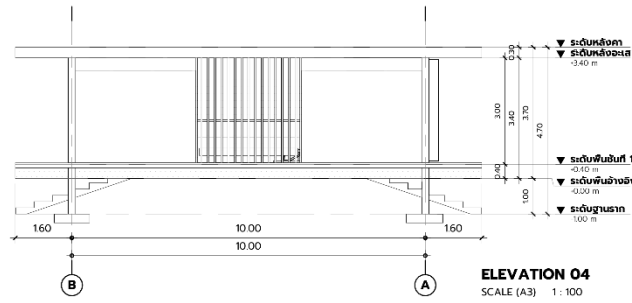
5.8.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.36 แสดงรูปด้านที่ 3

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.8.3.4 รูปด้าน 4

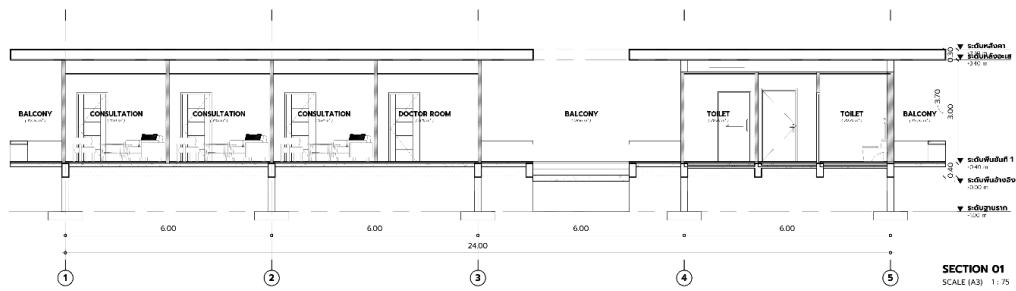

ภาพที่ 5.37 แสดงรูปด้านที่ 4

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.8.4 รูปตัด

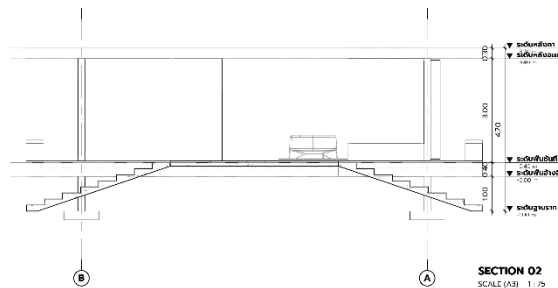
5.8.4.1 รูปตัด 1

ภาพที่ 5.38 แสดงรูปตัดที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.8.4.2 รูปตัด 2

ภาพที่ 5.39 แสดงรูปตัดที่ 2

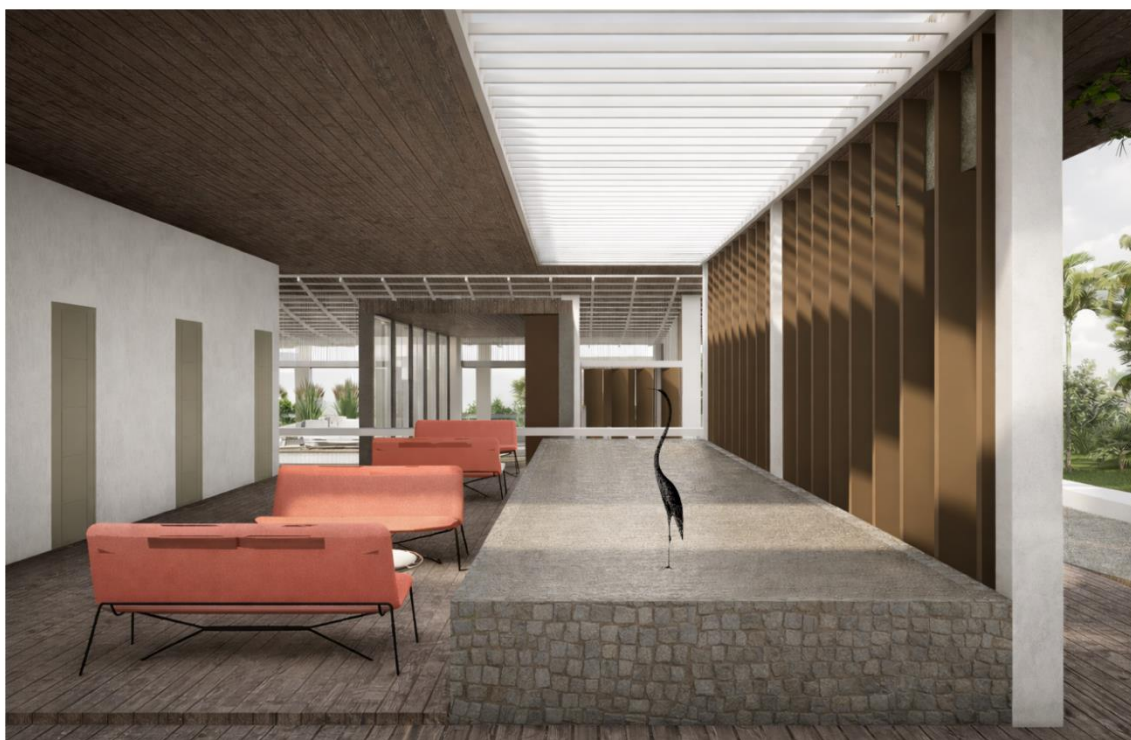
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.8.5 รูปทรงแสมมิติ

ภาพที่ 5.40 แสดงรูปทรงแสมมิติ อาคารให้คำปรึกษาพบแพทย์
ที่มา : มัณฑนา (2568)

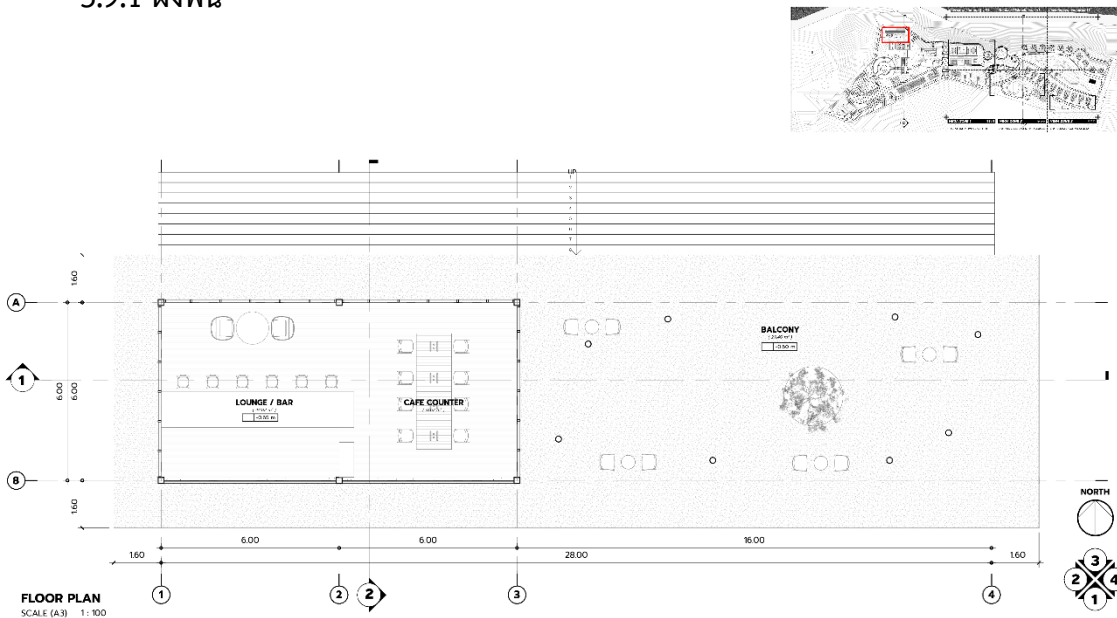
5.8.6 รูปทัศนียภาพ

ภาพที่ 5.41 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารให้คำปรึกษาพบแพทย์
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.9 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารปีชบาร์ เครื่องดื่มสุขภาพพรีเมียมทะเล

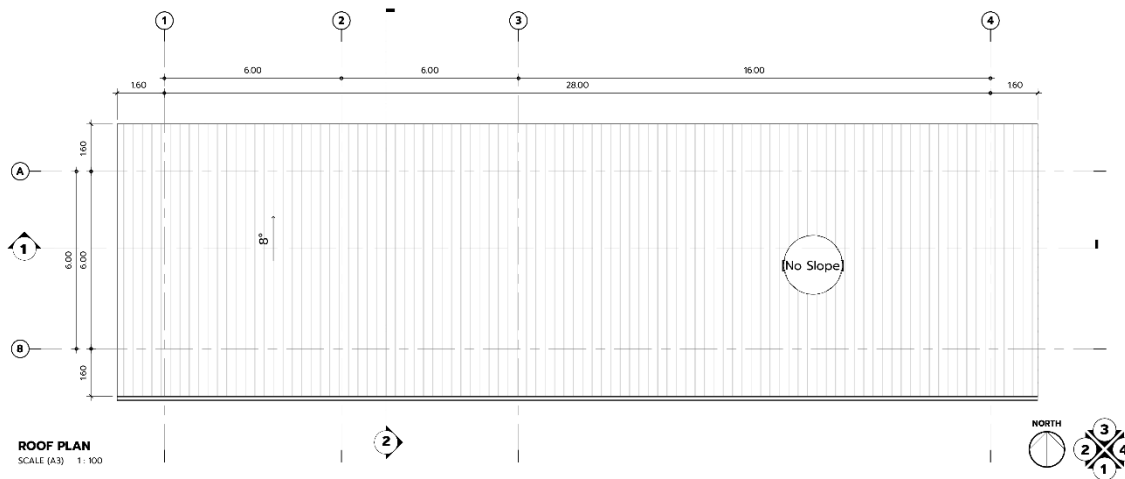
5.9.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.42 แสดงผังพื้น อาคารปีชบาร์ เครื่องดื่มสุขภาพพรีเมียมทะเล

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.9.2 ผังหลังคา

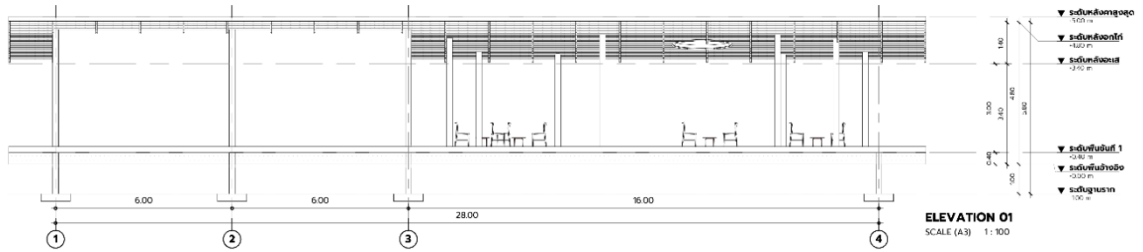

ภาพที่ 5.43 แสดงผังหลังคา อาคารปีชบาร์ เครื่องดื่มสุขภาพพรีเมียมทะเล

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.9.3 รูปด้าน

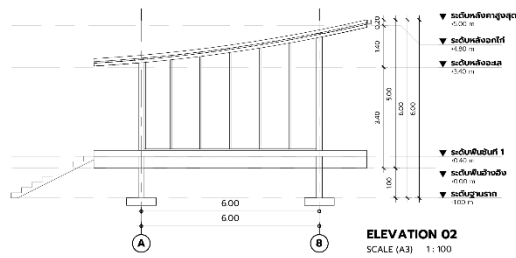
5.9.3.1 รูปด้าน 1

ภาพที่ 5.44 แสดงรูปด้านที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

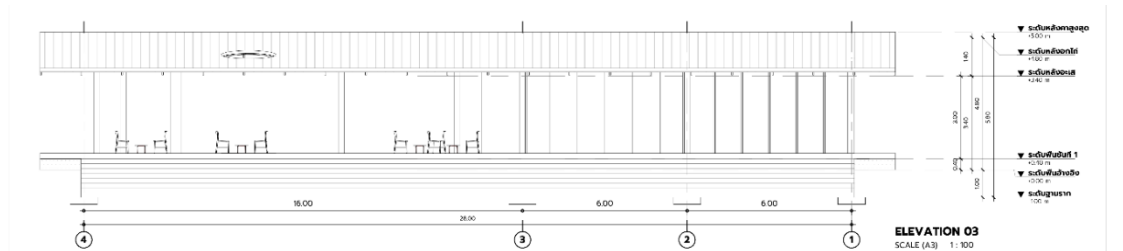
5.9.3.2 รูปด้าน 2

ภาพที่ 5.45 แสดงรูปด้านที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

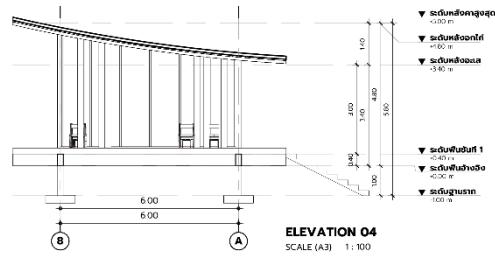
5.9.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.46 แสดงรูปด้านที่ 3

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.9.3.4 รูปด้าน 4

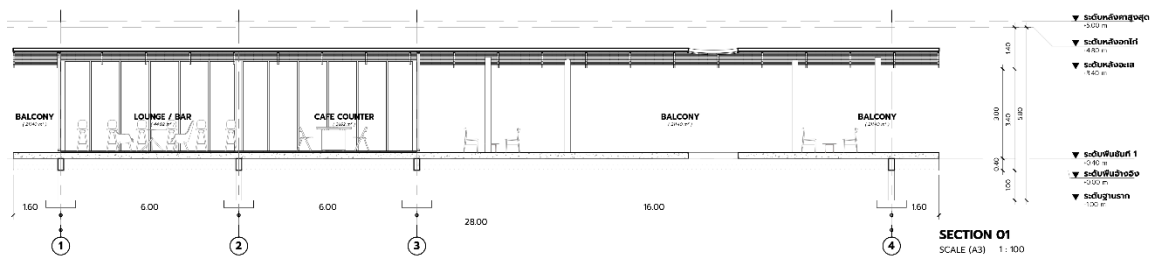

ภาพที่ 5.47 แสดงรูปด้านที่ 4

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.9.4 รูปตัด

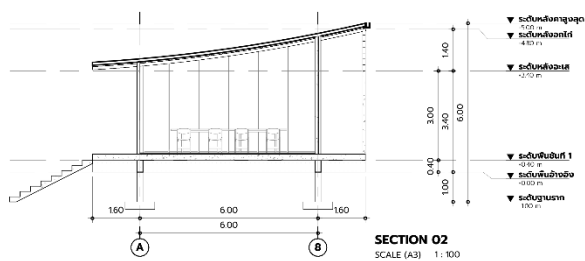
5.9.4.1 รูปตัด 1

ภาพที่ 5.48 แสดงรูปตัดที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

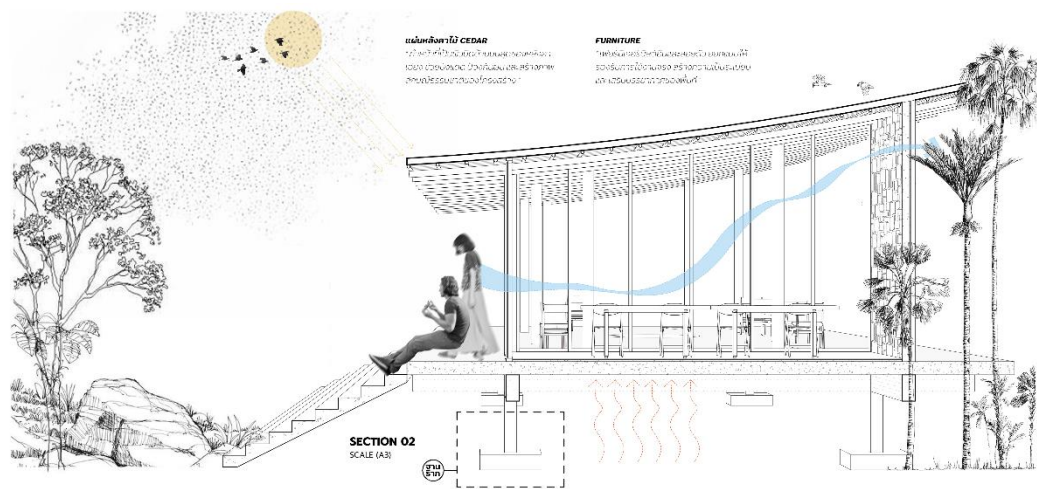
5.9.4.2 รูปตัด 2

ภาพที่ 5.49 แสดงรูปตัดที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.9.5 รูปภาพสามมิติ

ภาพที่ 5.50 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารบีชบาร์ เครื่องดื่มสุขภาพริมทะเล
ที่มา : มัณฑนา (2568)

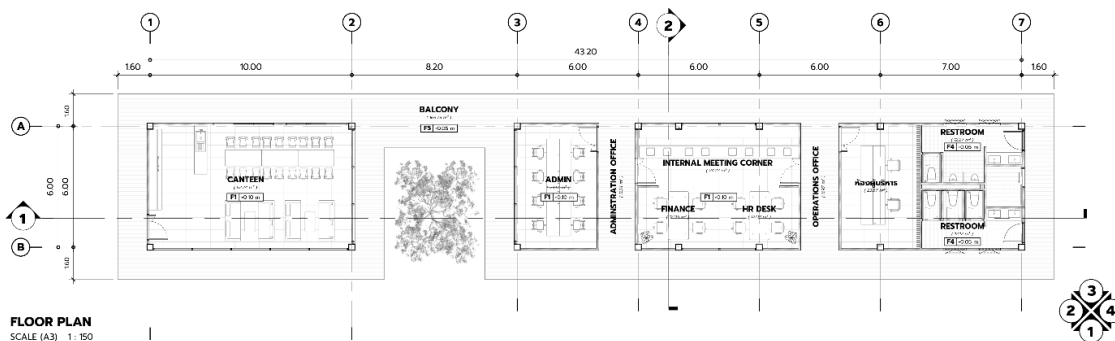
5.9.6 รูปทัศนียภาพ

ภาพที่ 5.51 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารบีชบาร์ เครื่องดื่มสุขภาพริมทะเล
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.10 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารบริหารและสำนักงาน

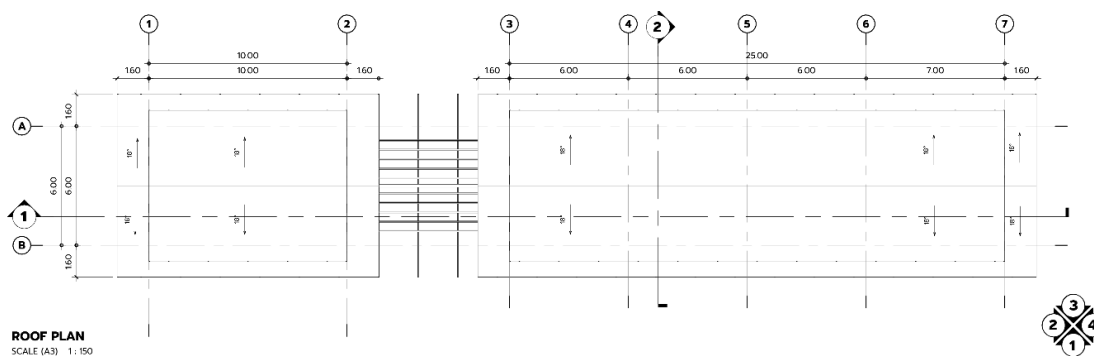
5.10.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.52 แสดงผังพื้น อาคารบริหารและสำนักงาน

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.10.2 ผังหลังคา

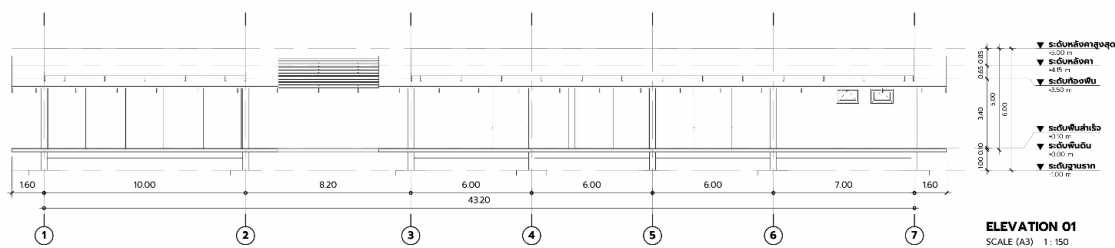

ภาพที่ 5.53 แสดงผังหลังคา อาคารบริหารและสำนักงาน

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.10.3 รูปด้าน

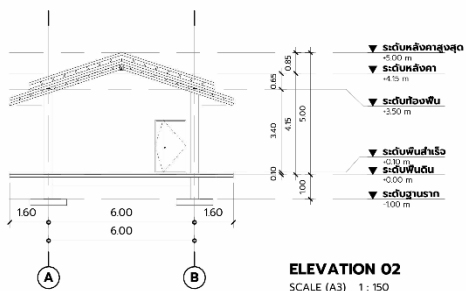
5.10.3.1 รูปด้าน 1

ภาพที่ 5.54 แสดงรูปด้านที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

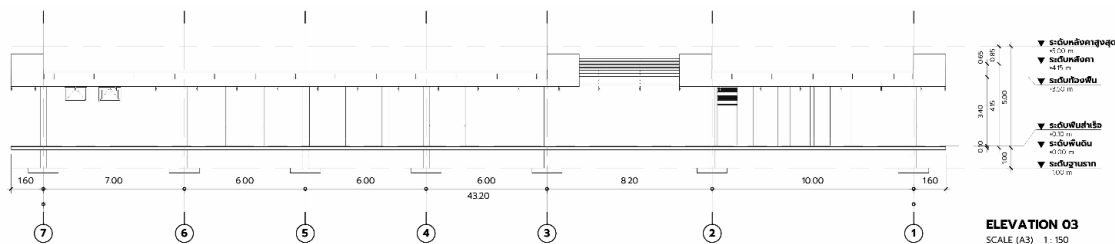
5.10.3.2 รูปด้าน 2

ภาพที่ 5.55 แสดงรูปด้านที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

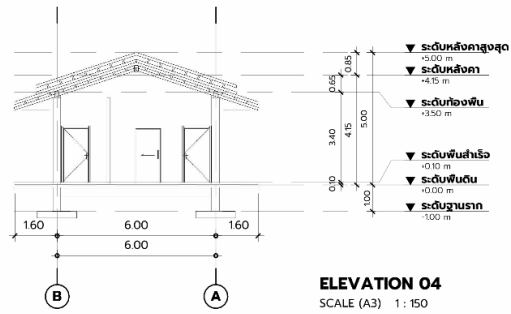
5.10.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.56 แสดงรูปด้านที่ 3

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.10.3.4 รูปด้าน 4

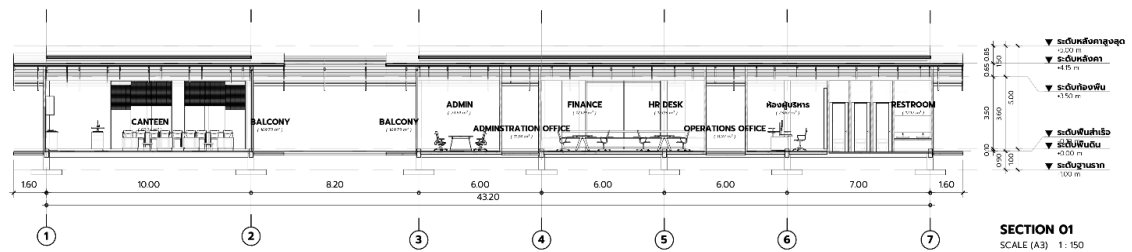

ภาพที่ 5.57 แสดงรูปด้านที่ 4

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.10.4 รูปตัด

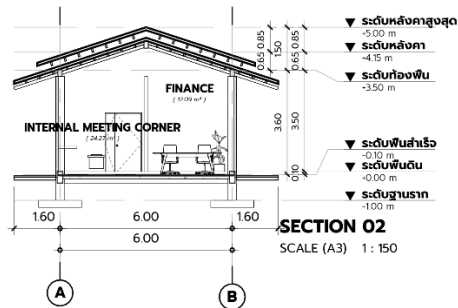
5.10.4.1 รูปตัด 1

ภาพที่ 5.58 แสดงรูปตัดที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

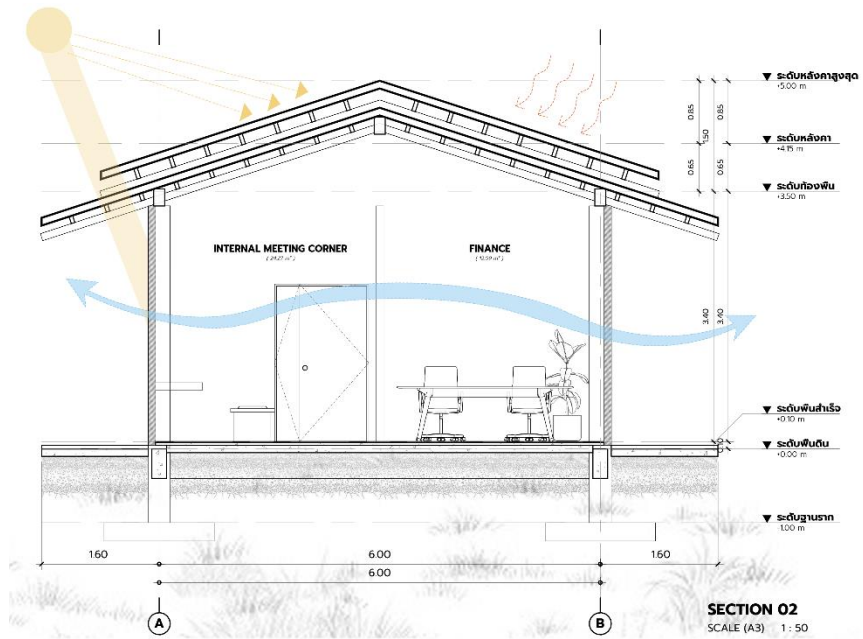
5.10.4.2 รูปตัด 2

ภาพที่ 5.59 แสดงรูปตัดที่ 2

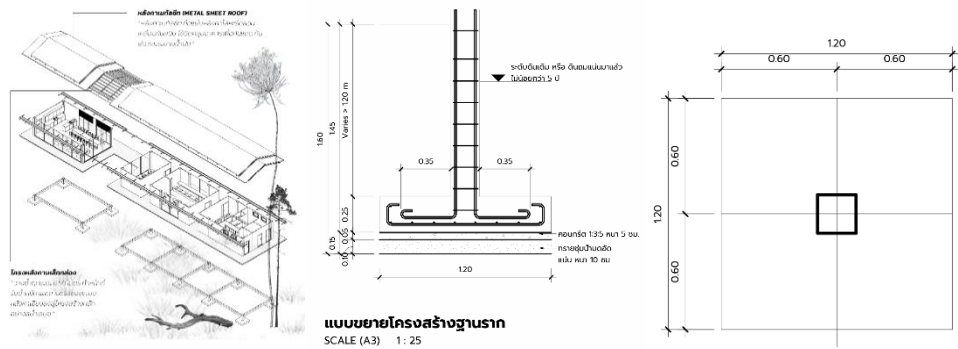
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.10.5 รูปภาพสามมิติ

ภาพที่ 5.60 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารบริหารและสำนักงาน
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

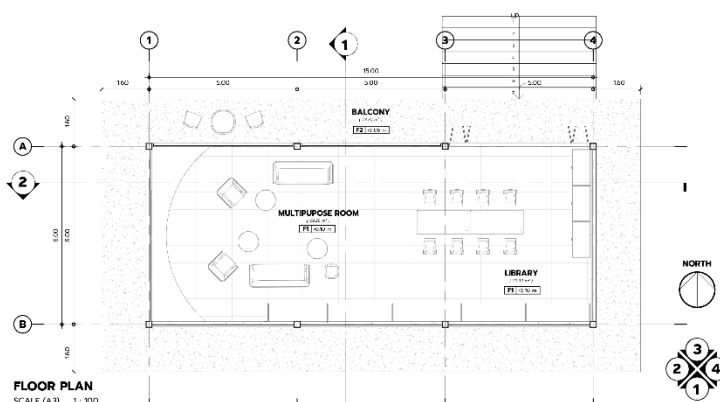
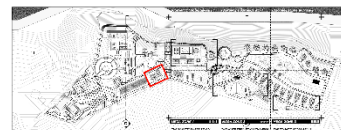
5.10.6 แบบขยายรายละเอียด

ภาพที่ 5.61 แสดงแบบขยายรายละเอียด อาคารบริหารและสำนักงาน
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.11 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารห้องสมุดและลานจ้เจียบ

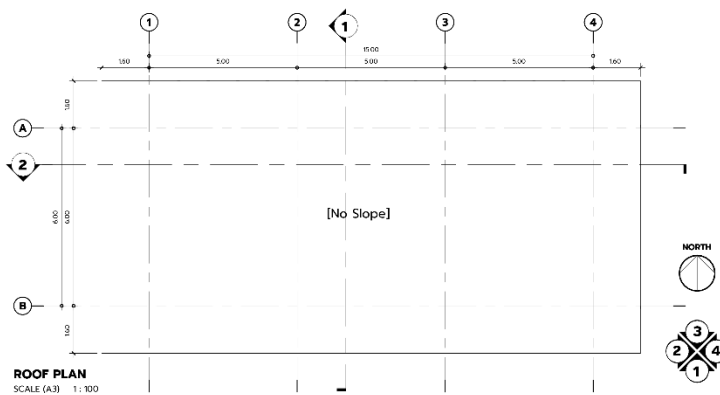
5.11.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.62 แสดงผังพื้น อาคารห้องสมุดและลานจ้เจียบ

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.11.2 ผังหลังคา

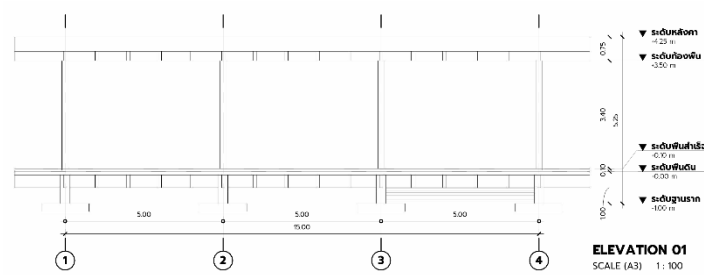

ภาพที่ 5.63 แสดงผังหลังคา อาคารห้องสมุดและลานจ้เจียบ

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.11.3 รูปด้าน

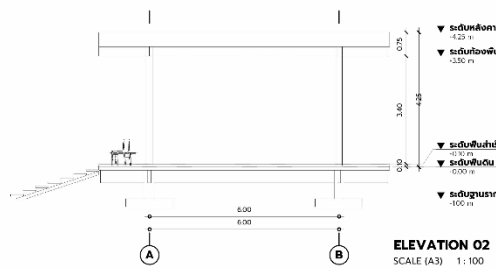
5.11.3.1 รูปด้าน 1

ภาพที่ 5.64 แสดงรูปด้านที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

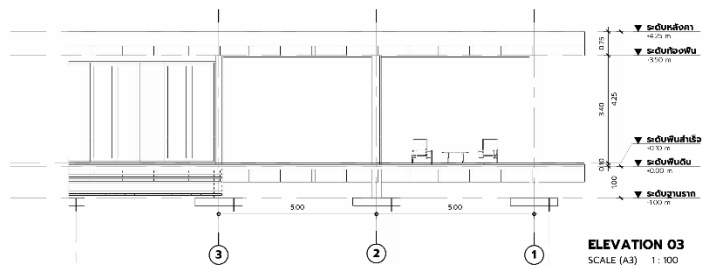
5.11.3.2 รูปด้าน 2

ภาพที่ 5.65 แสดงรูปด้านที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

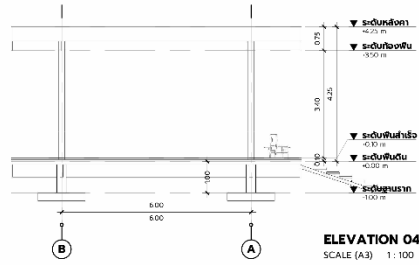
5.11.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.66 แสดงรูปด้านที่ 3

ที่มา : มัณฑนา (2568)

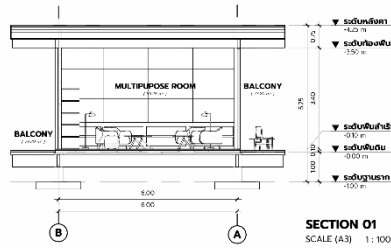
5.11.3.4 รูปด้าน 4

ภาพที่ 5.67 แสดงรูปด้านที่ 4
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

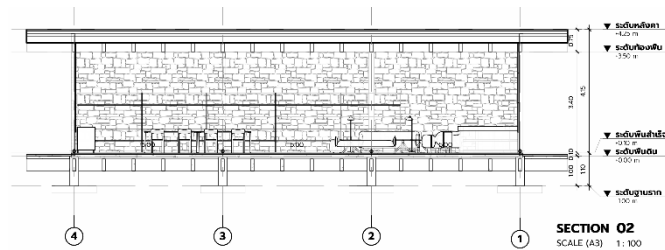
5.11.4 รูปตัด

5.11.4.1 รูปตัด 1

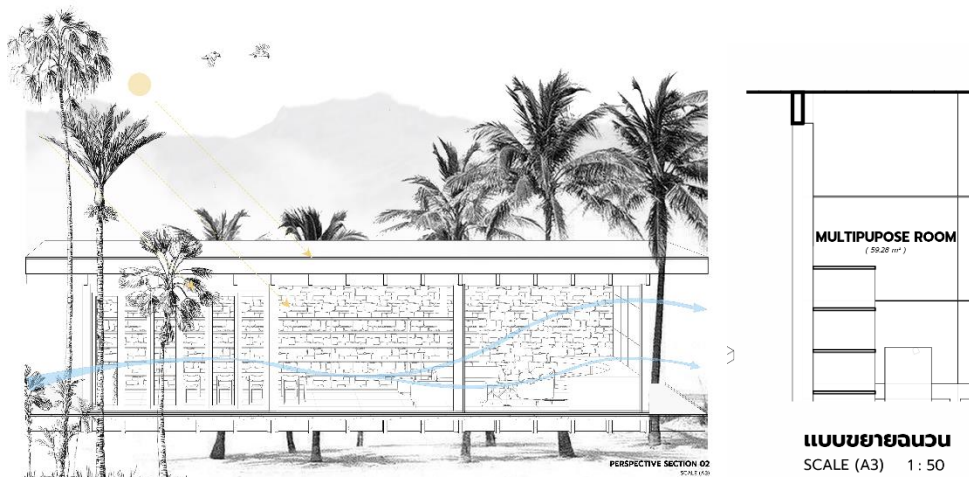
ภาพที่ 5.68 แสดงรูปตัดที่ 1
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.11.4.2 รูปตัด 2

ภาพที่ 5.69 แสดงรูปตัดที่ 2
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.11.5 แบบขยายรายละเอียด

ภาพที่ 5.70 แสดงแบบขยายรายละเอียด อาคารห้องสมุดและลานจ้เจียบ
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

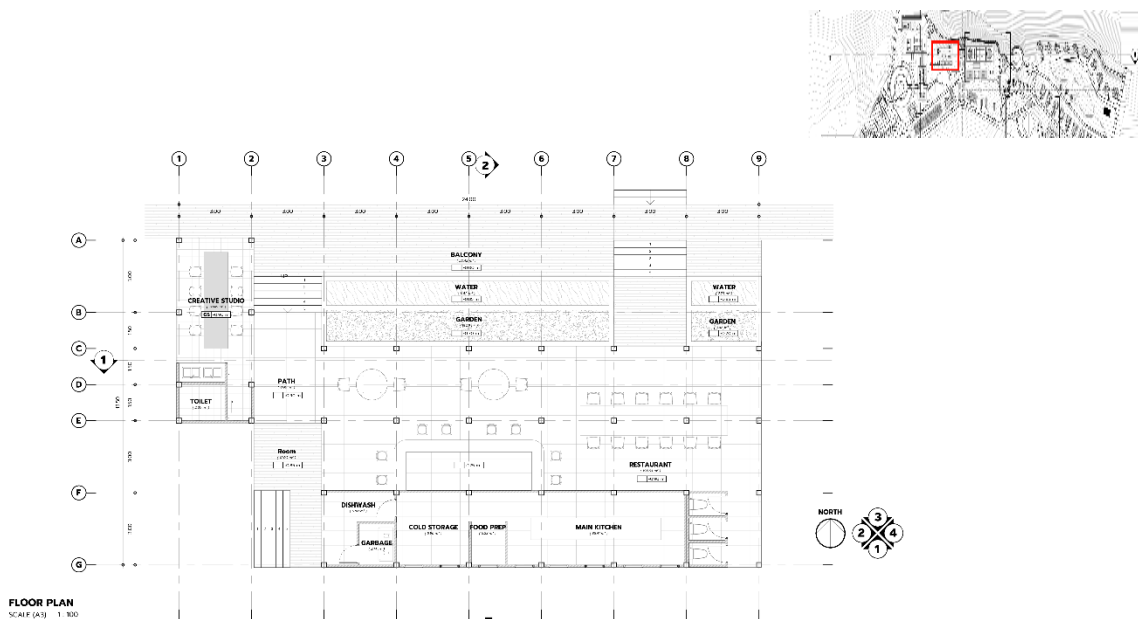
5.11.6 รูปทัศนียภาพ

ภาพที่ 5.71 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารห้องสมุดและลานจ้เจียบ
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

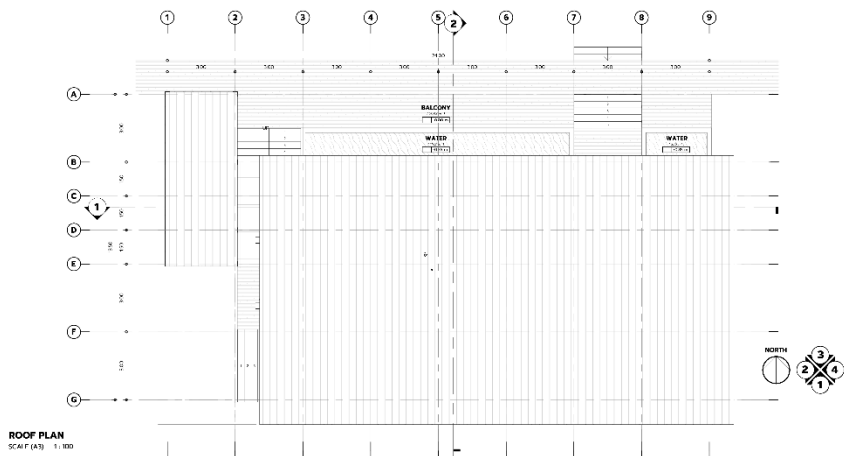
5.12 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารร้านอาหารหลัก และเวิร์กช็อปปั้นดิน

5.12.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.72 แสดงผังพื้น อาคารร้านอาหารหลัก และเวิร์กช็อปปั้นดิน
ที่มา : มณฑนา (2568)

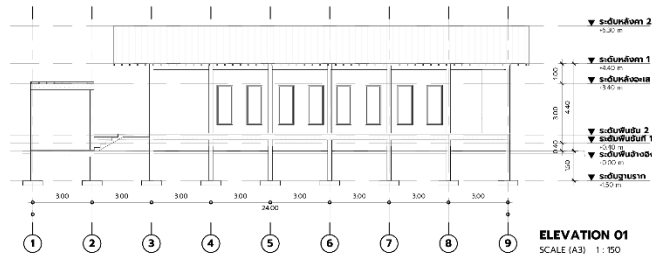
5.12.2 ผังหลังคา

ภาพที่ 5.73 แสดงผังหลังคา อาคารร้านอาหารหลัก และเวิร์กช็อปปั้นดิน
ที่มา : มณฑนา (2568)

5.12.3 รูปด้าน

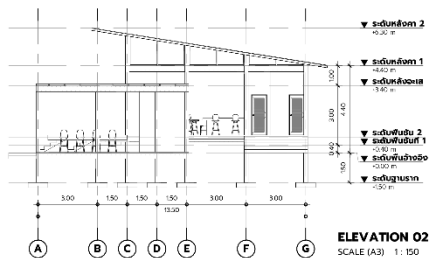
5.12.3.1 รูปด้าน 1

ภาพที่ 5.74 แสดงรูปด้านที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

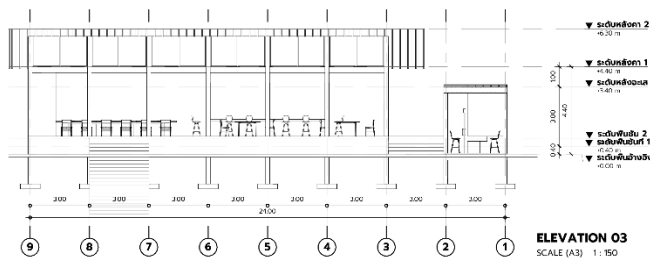
5.12.3.2 รูปด้าน 2

ภาพที่ 5.75 แสดงรูปด้านที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

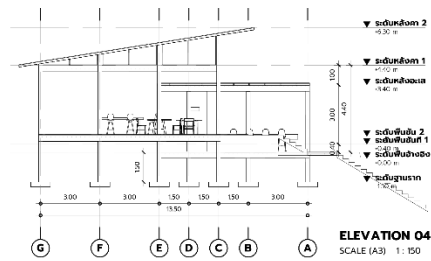
5.12.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.76 แสดงรูปด้านที่ 3

ที่มา : มัณฑนา (2568)

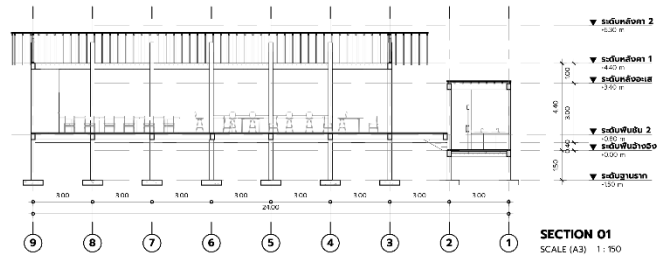
5.12.3.4 รูปด้าน 4

ภาพที่ 5.77 แสดงรูปด้านที่ 4
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

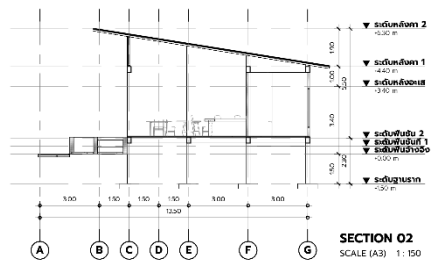
5.12.4 รูปตัด

5.12.4.1 รูปตัด 1

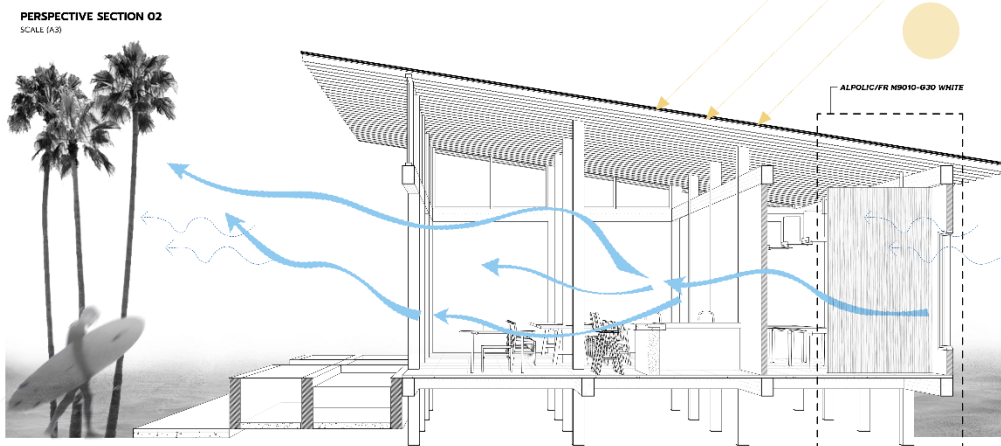
ภาพที่ 5.78 แสดงรูปตัดที่ 1
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.12.4.2 รูปตัด 2

ภาพที่ 5.79 แสดงรูปตัดที่ 2
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.12.5 รูปทรงแสมมิติ

ภาพที่ 5.80 แสดงรูปทรงแสมมิติ อาคารร้านอาหารหลัก และเวิร์กช็อปปั้นดิน
ที่มา : มัณฑนา (2568)

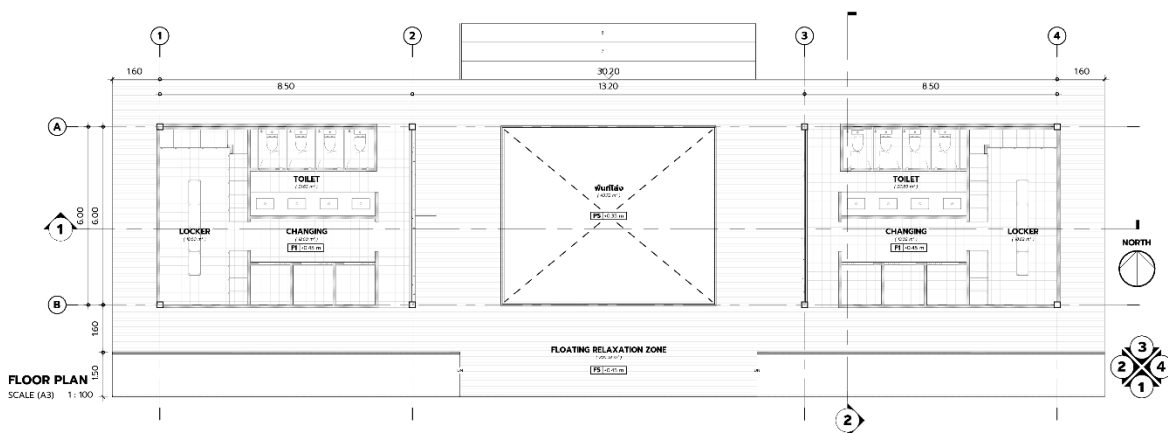
5.12.6 รูปทัศนียภาพ

ภาพที่ 5.81 แสดงรูปทัศนียภาพอาคารร้านอาหารหลัก และเวิร์กช็อปปั้นดิน
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.13 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารเปลี่ยนเสื้อผ้า

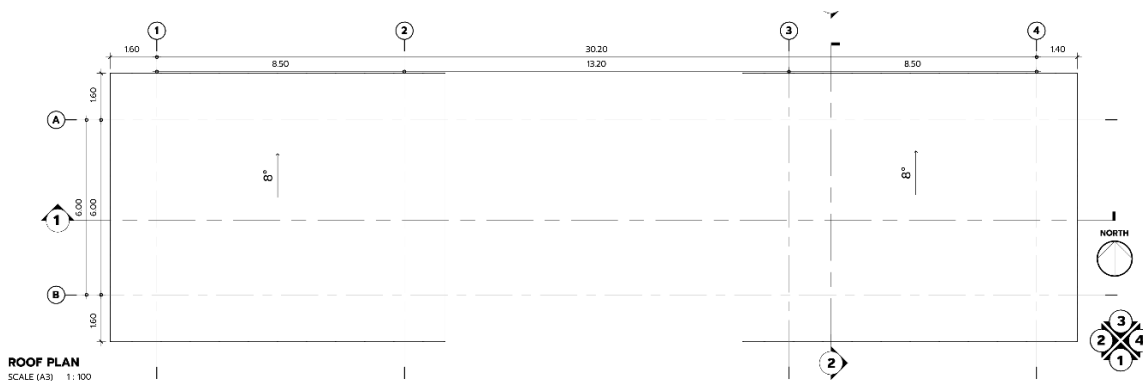
5.13.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.82 แสดงผังพื้น อาคารเปลี่ยนเสื้อผ้า

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.13.2 ผังหลังคา

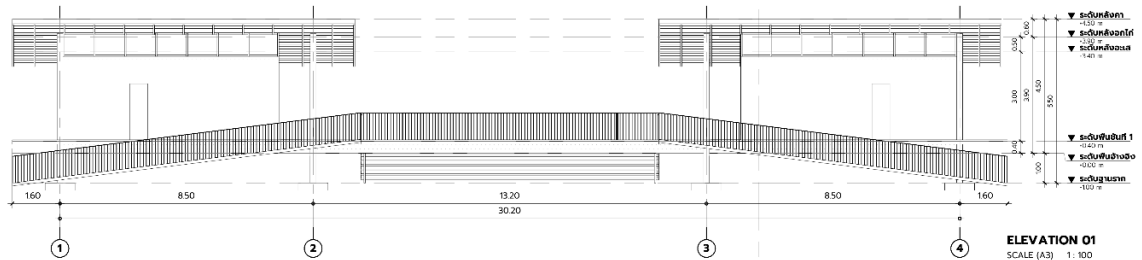

ภาพที่ 5.83 แสดงผังหลังคา อาคารเปลี่ยนเสื้อผ้า

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.13.3 รูปด้าน

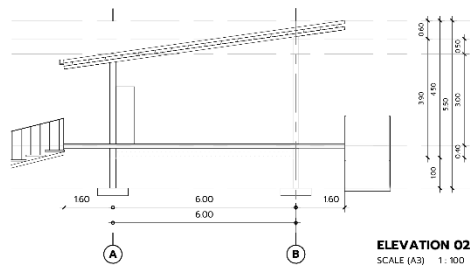
5.13.3.1 รูปด้าน 1

ภาพที่ 5.84 แสดงรูปด้านที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

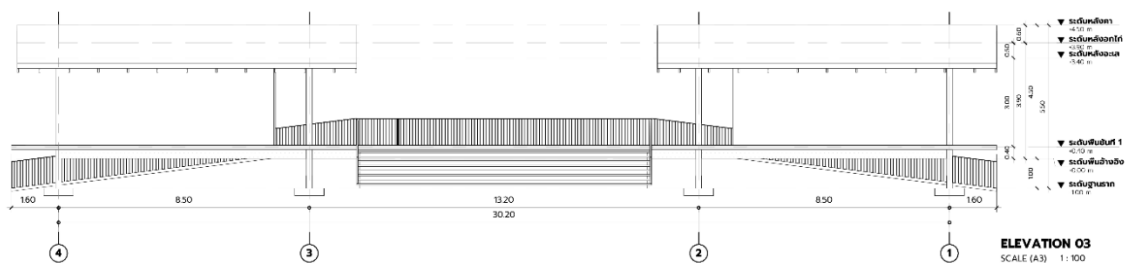
5.13.3.2 รูปด้าน 2

ภาพที่ 5.85 แสดงรูปด้านที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

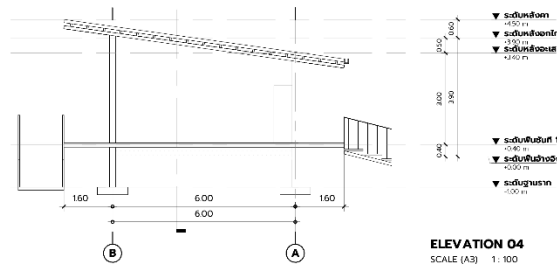
5.13.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.86 แสดงรูปด้านที่ 3

ที่มา : มัณฑนา (2568)

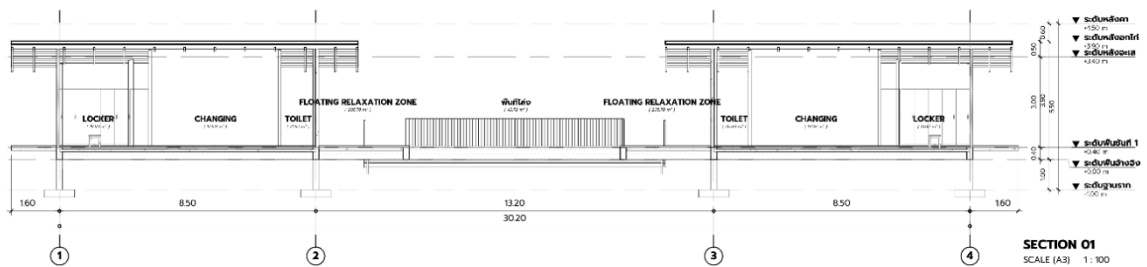
5.13.3.4 รูปด้าน 4

ภาพที่ 5.87 แสดงรูปด้านที่ 4
ที่มา : มัณฑนา (2568)

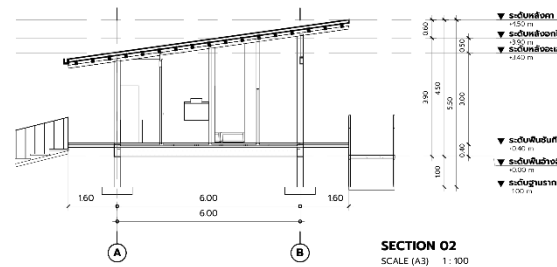
5.13.4 รูปตัด

5.13.4.1 รูปตัด 1

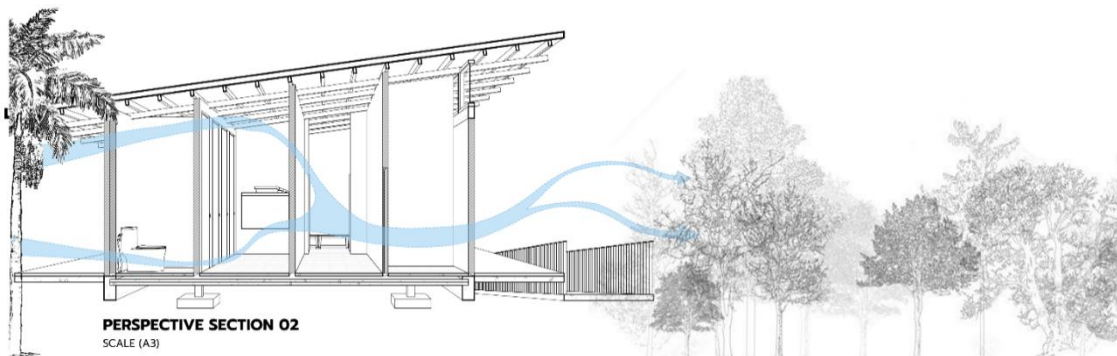
ภาพที่ 5.88 แสดงรูปตัดที่ 1
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.13.4.2 รูปตัด 2

ภาพที่ 5.89 แสดงรูปตัดที่ 2
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.13.5 รูปภาพสามมิติ

ภาพที่ 5.90 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารเปลี่ยนเสื้อผ้า
ที่มา : มัณฑนา (2568)

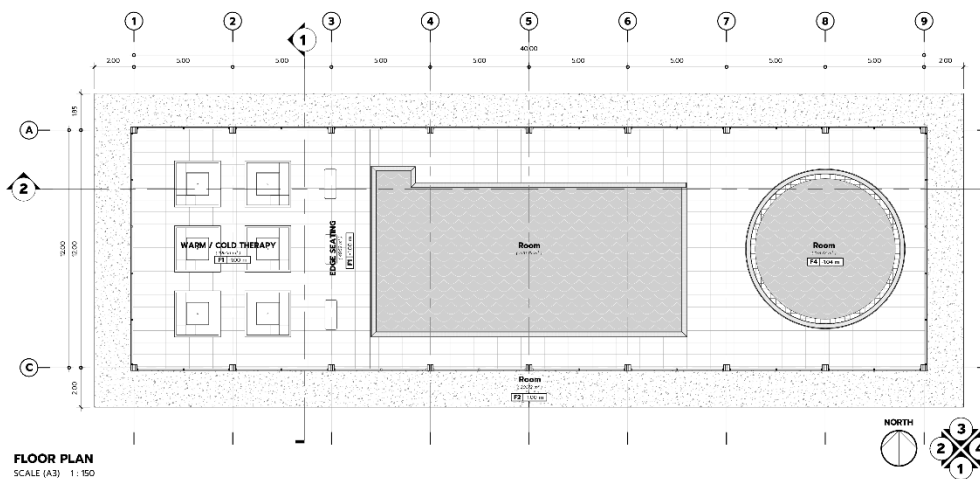
5.13.6 รูปทัศนียภาพ

ภาพที่ 5.912 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารเปลี่ยนเสื้อผ้า
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.14 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารสระน้ำบำบัดหลัก

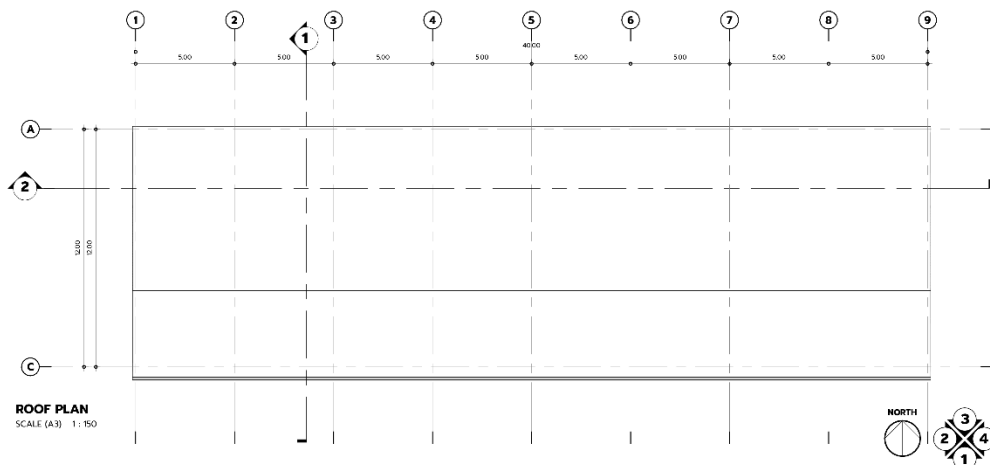
5.14.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.92 แสดงผังพื้น อาคารสระน้ำบำบัดหลัก

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.14.2 ผังหลังคา

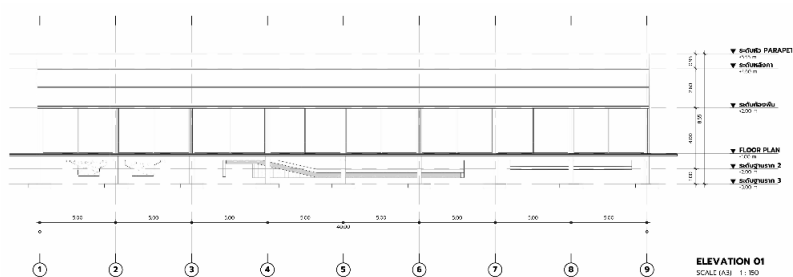

ภาพที่ 5.93 แสดงผังหลังคา อาคารสระน้ำบำบัดหลัก

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.14.3 รูปด้าน

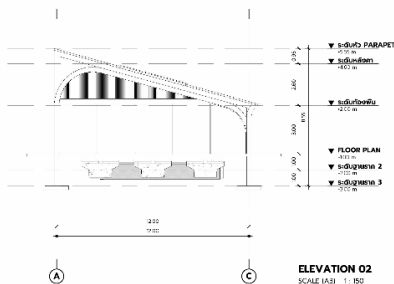
5.14.3.1 รูปด้าน 1

ภาพที่ 5.94 แสดงรูปด้านที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

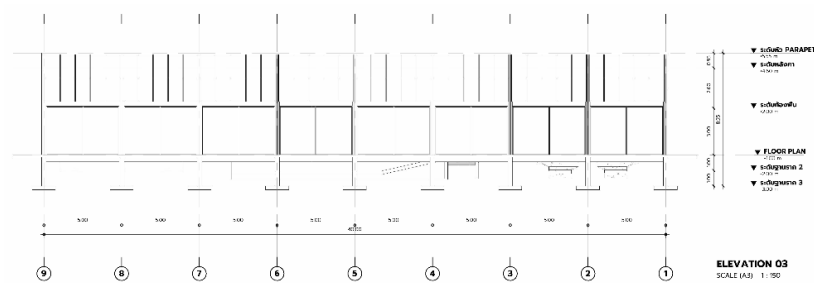
5.14.3.2 รูปด้าน 2

ภาพที่ 5.95 แสดงรูปด้านที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

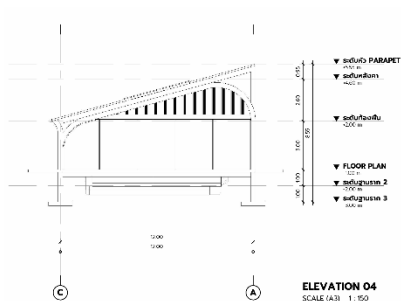
5.14.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.96 แสดงรูปด้านที่ 3

ที่มา : มัณฑนา (2568)

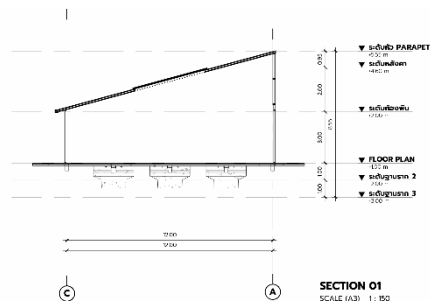
5.14.3.4 รูปด้าน 4

ภาพที่ 5.97 แสดงรูปด้านที่ 4
ที่มา : มัณฑนา (2568)

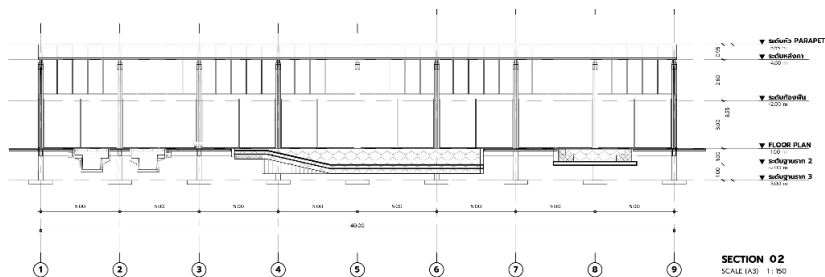
5.14.4 รูปตัด

5.14.4.1 รูปตัด 1

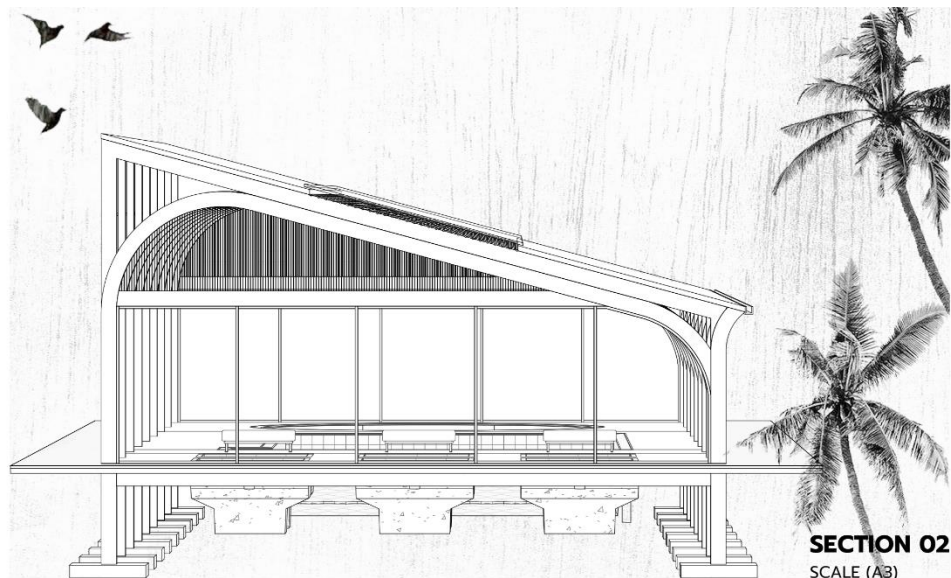
ภาพที่ 5.98 แสดงรูปตัดที่ 1
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.14.4.1 รูปตัด 2

ภาพที่ 5.99 แสดงรูปตัดที่ 2
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.14.5 รูปภาพสามมิติ

ภาพที่ 5.100 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารสระน้ำบำบัดหลัก

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.14.6 รูปทัศนียภาพ

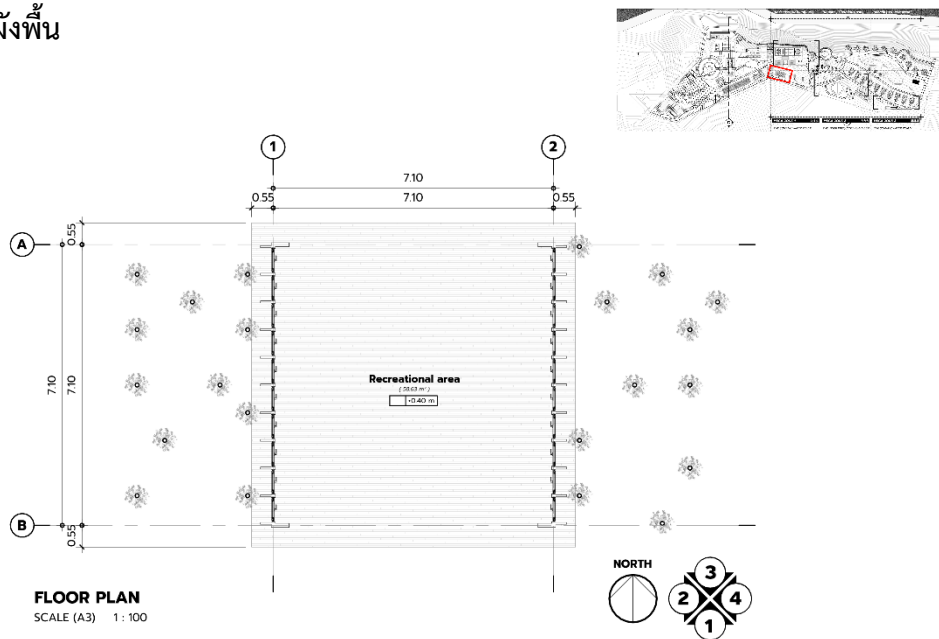

ภาพที่ 5.101 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารสระน้ำบำบัดหลัก

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.15 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน พื้นที่นั่งพักใต้ต้นไม้

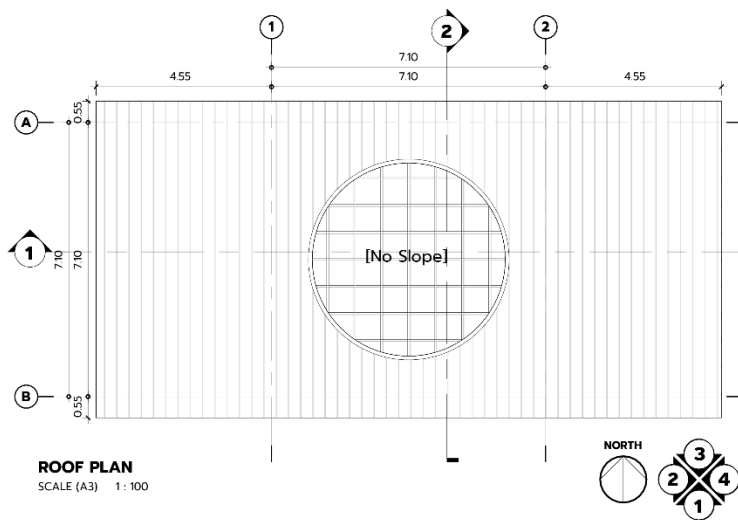
5.15.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.102 แสดงผังพื้นที่นั่งพักใต้ต้นไม้

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.15.2 ผังหลังคา

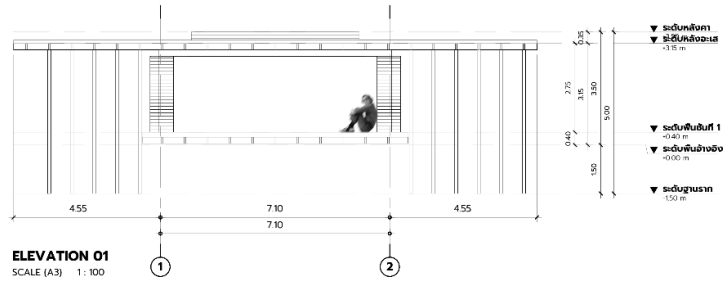

ภาพที่ 5.103 แสดงผังหลังคาที่ นั่งพักใต้ต้นไม้

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.15.3 รูปด้าน

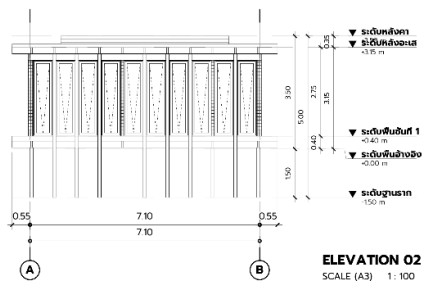
5.15.3.1 รูปด้าน 1

ภาพที่ 5.104 แสดงรูปด้านที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

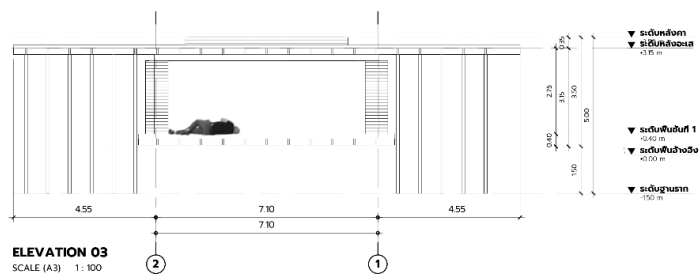
5.15.3.2 รูปด้าน 2

ภาพที่ 5.105 แสดงรูปด้านที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

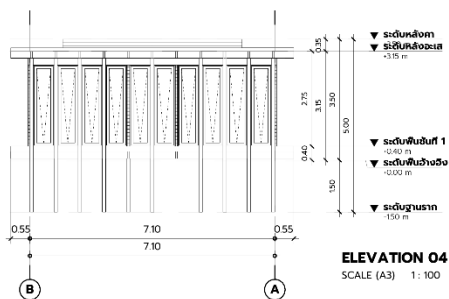
5.15.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.106 แสดงรูปด้านที่ 3

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.15.3.4 รูปด้าน 4

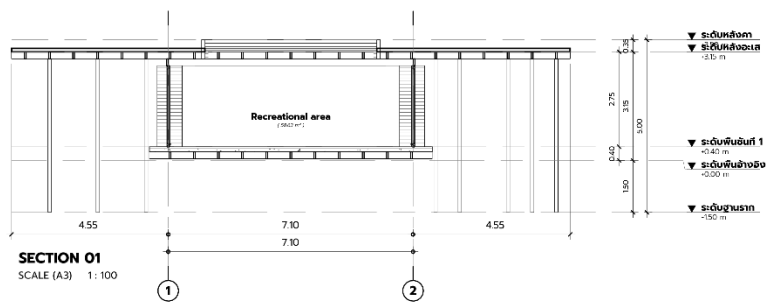

ภาพที่ 5.107 แสดงรูปด้านที่ 4

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.15.4 รูปตัด

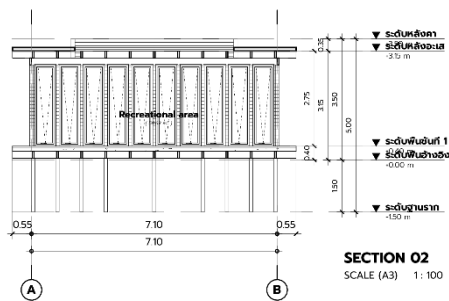
5.15.4.1 รูปตัด 1

ภาพที่ 5.108 แสดงรูปตัดที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.15.4.2 รูปตัด 2

ภาพที่ 5.109 แสดงรูปตัดที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.15.5 รูปภาพสามมิติ

ภาพที่ 5.110 แสดงรูปภาพสามมิติ ที่นั่งพักใต้ต้นไม้

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.15.6 รูปทัศนียภาพ

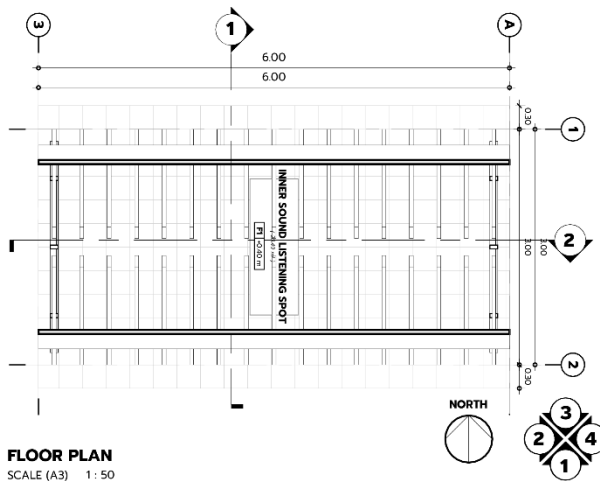

ภาพที่ 5.111 แสดงรูปทัศนียภาพ ที่นั่งพักใต้ต้นไม้

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.16 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน จุดฟังเสียงภายในตนเอง

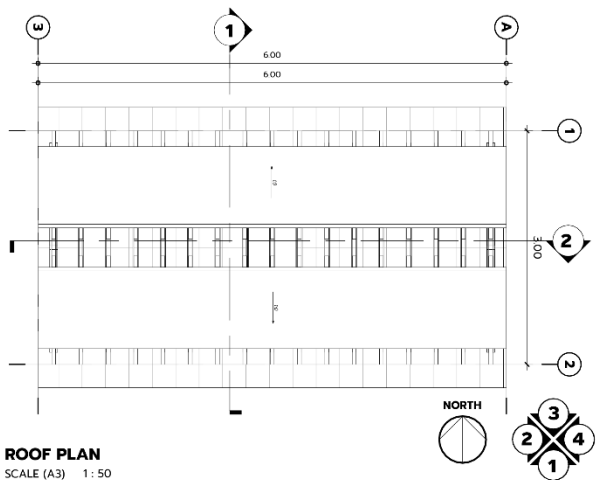
5.16.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.112 แสดงผังพื้น จุดฟังเสียงภายในตนเอง

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.16.2 ผังหลังคา

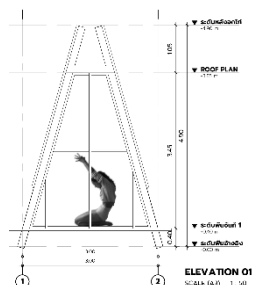

ภาพที่ 5.113 แสดงผังหลังคา จุดฟังเสียงภายในตนเอง

ที่มา : มัณฑนา (256)

5.16.3 รูปด้าน

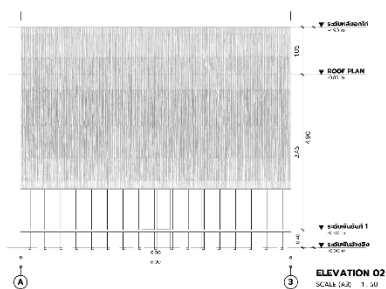
5.16.3.1 รูปด้าน 1

ภาพที่ 5.114 แสดงรูปด้านที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

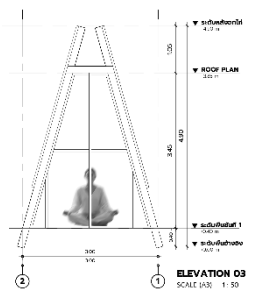
5.16.3.2 รูปด้าน 2

ภาพที่ 5.115 แสดงรูปด้านที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

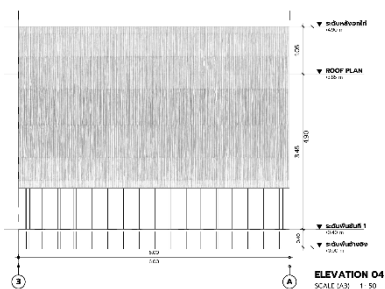
5.16.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.116 แสดงรูปด้านที่ 3

ที่มา : มัณฑนา (2568)

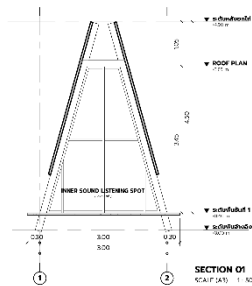
5.16.3.4 รูปด้าน 4

ภาพที่ 5.117 แสดงรูปด้านที่ 4
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

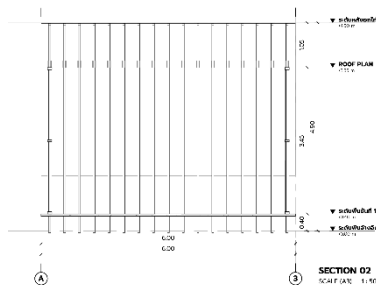
5.16.4 รูปตัด

5.16.4.1 รูปตัด 1

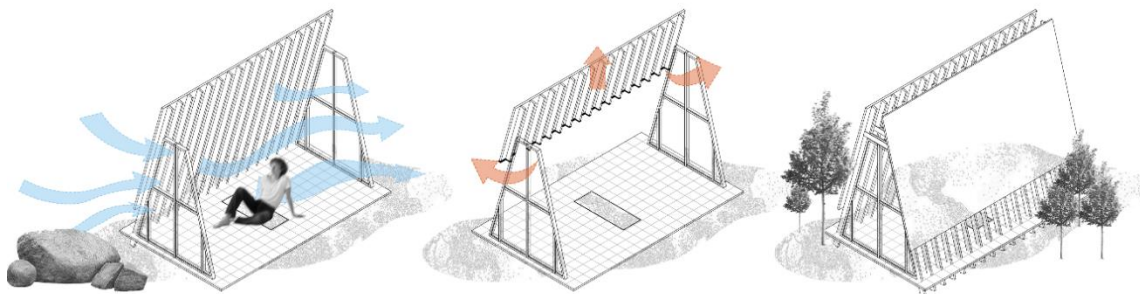
ภาพที่ 5.118 แสดงรูปตัดที่ 1
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.16.4.2 รูปตัด 2

ภาพที่ 5.119 แสดงรูปตัดที่ 2
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.16.5 รูปภาพสามมิติ

ภาพที่ 5.120 แสดงรูปภาพสามมิติ จุดฟังเสียงภายในตนเอง

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.16.6 รูปทัศนียภาพ

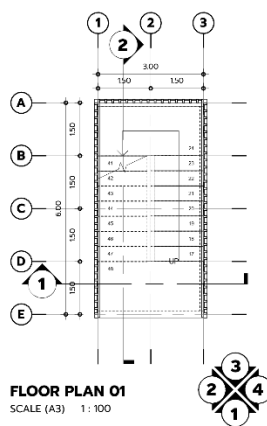
ภาพที่ 5.121 แสดงรูปทัศนียภาพ จุดฟังเสียงภายในตนเอง

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.17 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน สกายวอล์กสั้น ทางเดินลอยฟ้า

5.17.1 ผังพื้น

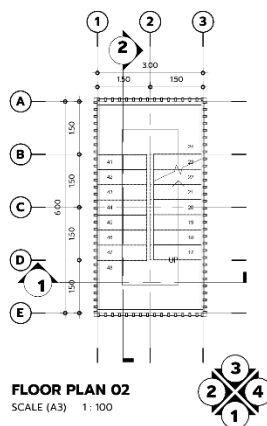
5.17.1.1 ผังพื้นชั้นที่ 1

ภาพที่ 5.122 แสดงผังพื้นสกายวอล์ก ชั้น 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

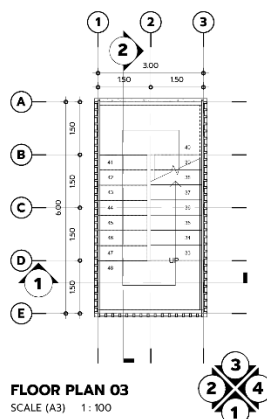
5.17.1.2 ผังพื้นชั้นที่ 2

ภาพที่ 5.123 แสดงผังพื้นสกายวอล์ก ชั้น 2

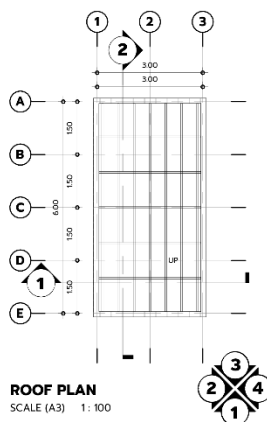
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.17.1.3 ผังพื้นชั้นที่ 3

ภาพที่ 5.124 แสดงผังพื้นสกายวอล์ก ชั้น 3
 ที่มา : มณฑนา (2568)

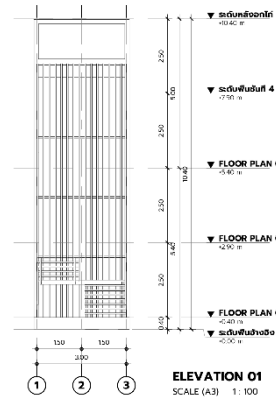
5.17.1.4 ผังหลังคา

ภาพที่ 5.125 แสดงผังหลังคา สกายวอล์ก
 ที่มา : มณฑนา (2568)

5.17.2 รูปด้าน

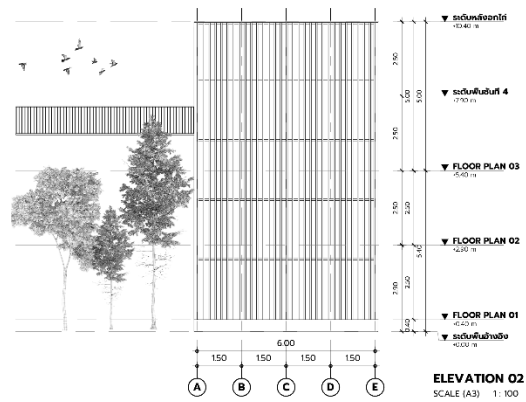
5.17.2.1 รูปด้าน 1

ภาพที่ 5.126 แสดงรูปด้านที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

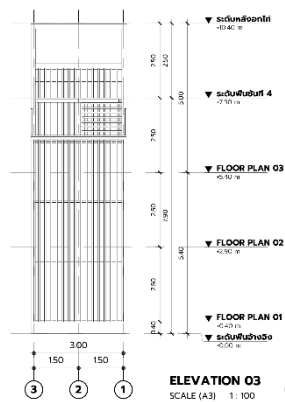
5.17.2.2 รูปด้าน 2

ภาพที่ 5.127 แสดงรูปด้านที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

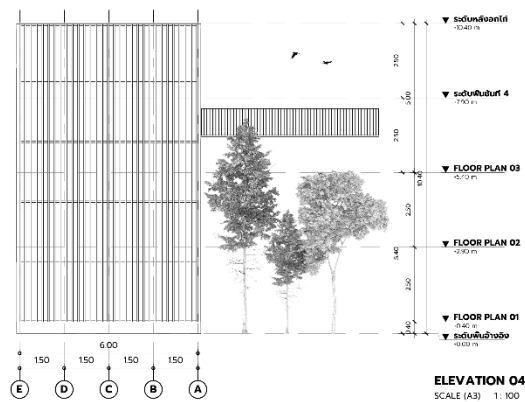
5.17.2.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.128 แสดงรูปด้านที่ 3

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.17.2.4 รูปด้าน 4

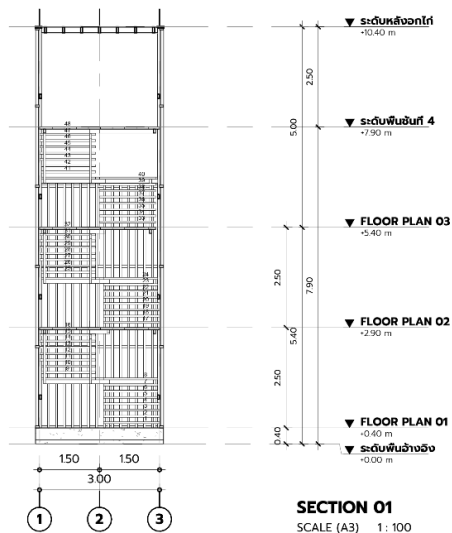

ภาพที่ 5.129 แสดงรูปด้านที่ 4

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.17.3 รูปตัด

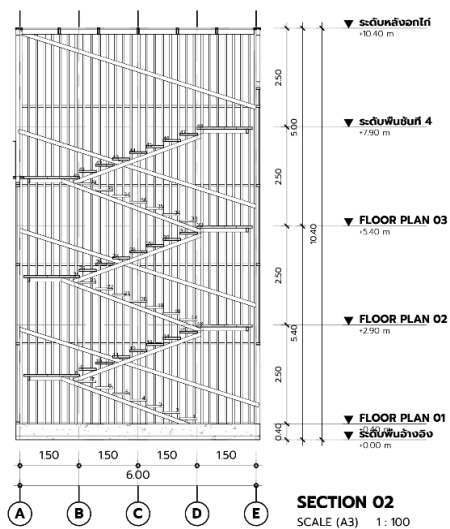
5.17.3.1 รูปตัด 1

ภาพที่ 5.130 แสดงรูปตัดที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.17.3.2 รูปตัด 2

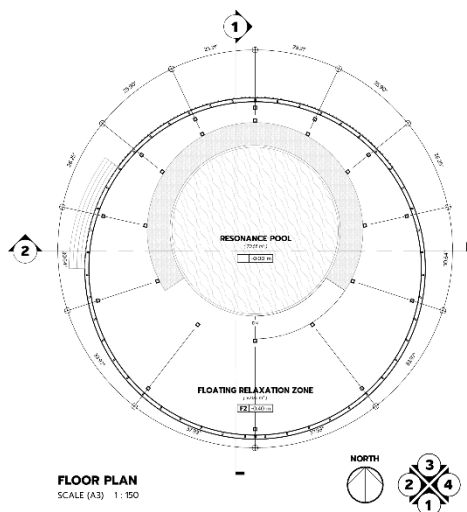

ภาพที่ 5.131 แสดงรูปตัดที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.18 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารสระน้ำเรโซแนนซ์

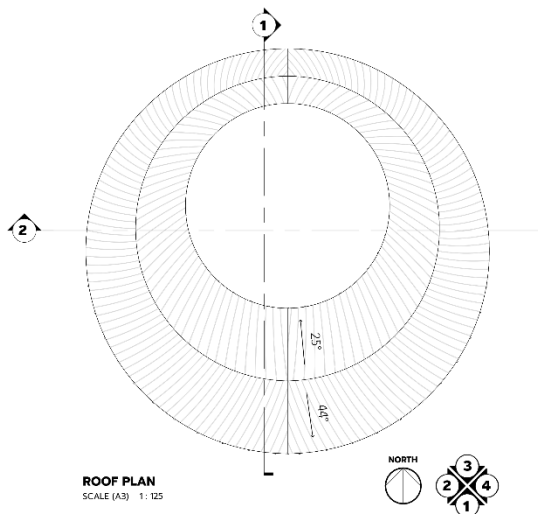
5.18.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.132 แสดงผังพื้น อาคารสระน้ำเรโซแนนซ์

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.18.2 ผังหลังคา

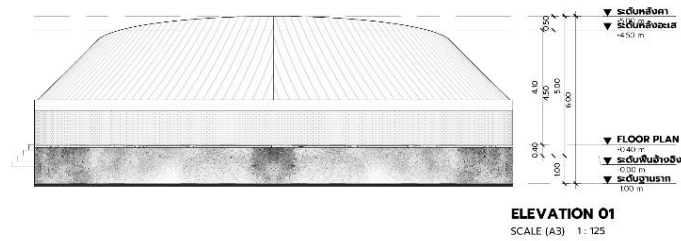

ภาพที่ 5.133 แสดงผังหลังคา อาคารสระน้ำเรโซแนนซ์

ที่มา : มัณฑนา (2568)

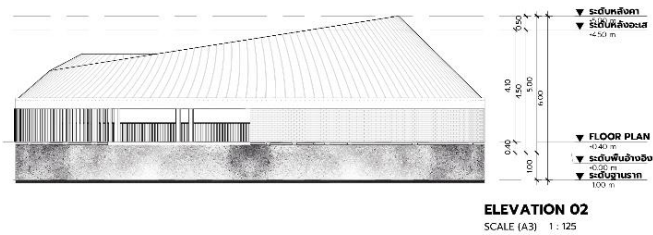
5.18.3 รูปด้าน

5.18.3.1 รูปด้าน 1

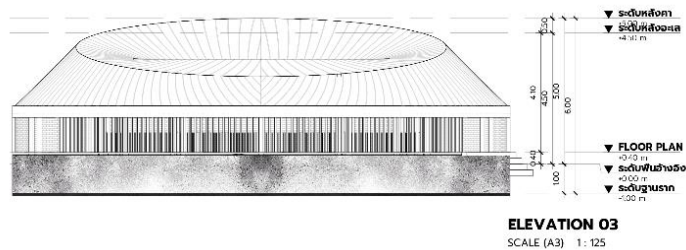
ภาพที่ 5.134 แสดงรูปด้านที่ 1
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.18.3.2 รูปด้าน 2

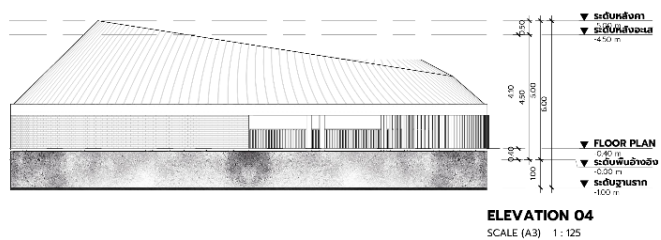
ภาพที่ 5.135 แสดงรูปด้านที่ 2
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.18.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.136 แสดงรูปด้านที่ 3
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.18.3.4 รูปด้าน 4

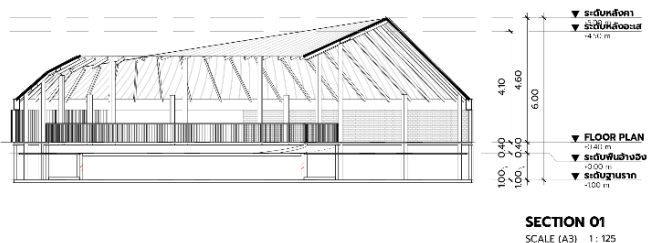

ภาพที่ 5.137 แสดงรูปด้านที่ 4

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.18.4 รูปตัด

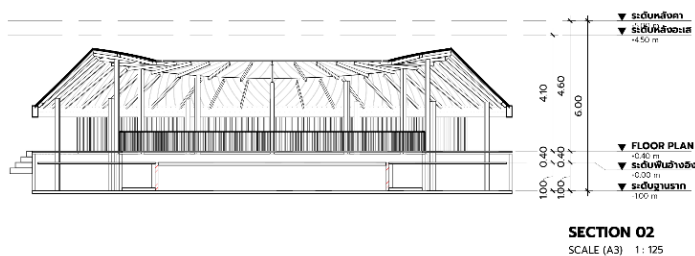
5.18.4.1 รูปตัด 1

ภาพที่ 5.138 แสดงรูปตัดที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

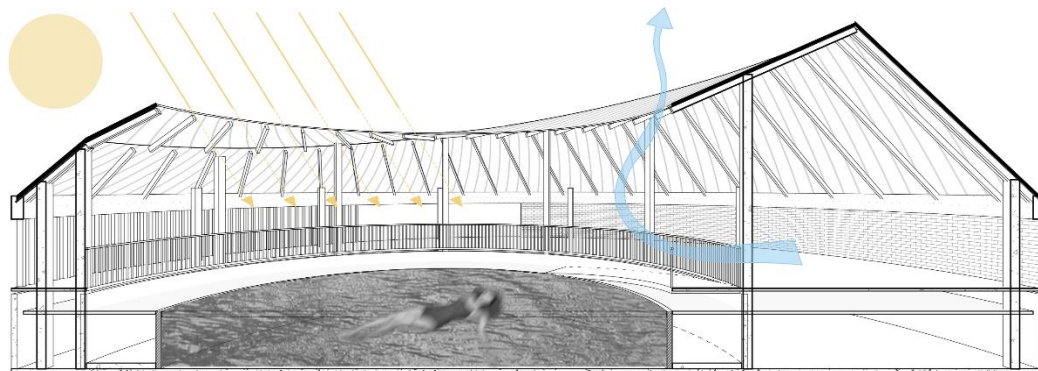
5.18.4.2 รูปตัด 2

ภาพที่ 5.139 แสดงรูปตัดที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.18.5 รูปภาพสามมิติ

ภาพที่ 5.140 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารสระน้ำเรโซแนนซ์
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

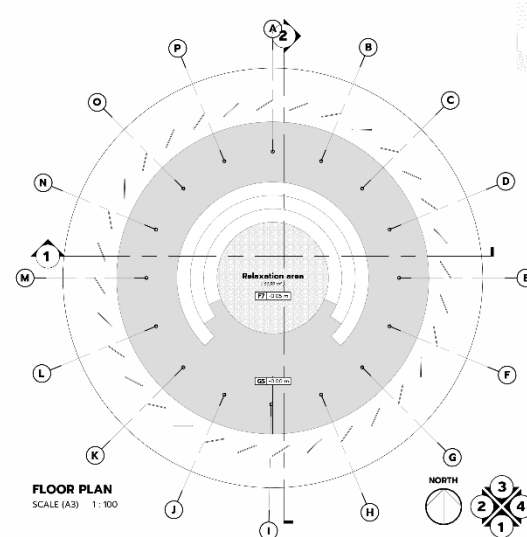
5.18.6 รูปทัศนียภาพ

ภาพที่ 5.141 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารสระน้ำเรโซแนนซ์
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.19 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน โดมสว่างรับลมธรรมชาติ

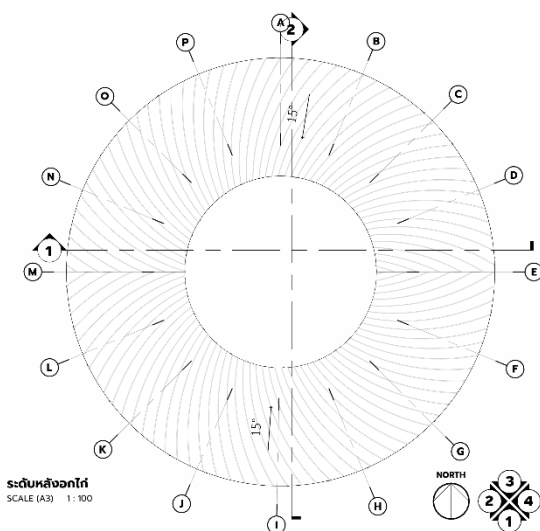
5.19.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.142 แสดงผังพื้น อาคารโดมสว่างรับลมธรรมชาติ

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.19.2 ผังหลังคา

ภาพที่ 5.143 แสดงผังหลังคา อาคารโดมสว่างรับลมธรรมชาติ

ที่มา : มัณฑนา (2568)

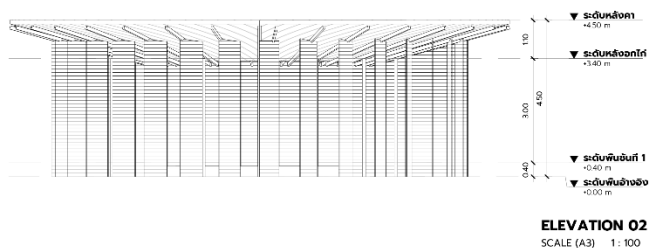
5.19.3 รูปด้าน

5.19.3.1 รูปด้าน 1

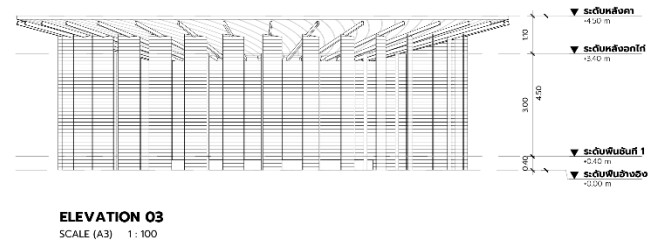
ภาพที่ 5.144 แสดงรูปด้านที่ 1
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.19.3.2 รูปด้าน 2

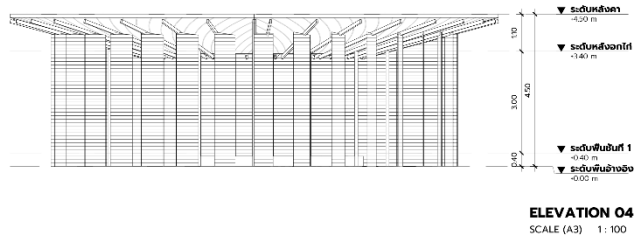
ภาพที่ 5.145 แสดงรูปด้านที่ 2
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.19.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.146 แสดงรูปด้านที่ 3
ที่มา : มัณฑนา (2568)

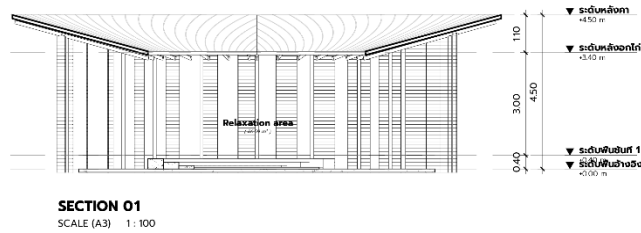
5.19.3.4 รูปด้าน 4

ภาพที่ 5.147 แสดงรูปด้านที่ 4
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

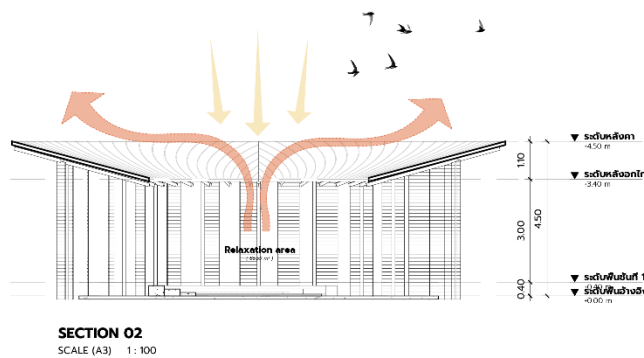
5.19.4 รูปตัด

5.19.4.1 รูปตัด 1

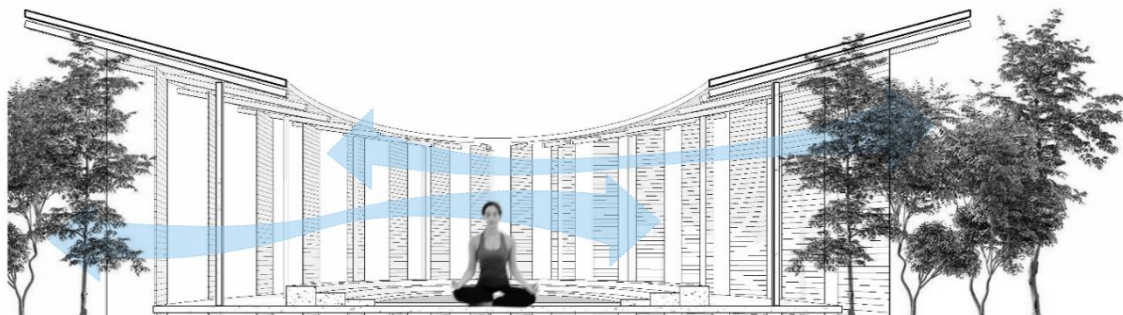
ภาพที่ 5.148 แสดงรูปตัดที่ 1
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.19.4.2 รูปตัด 2

ภาพที่ 5.149 แสดงรูปตัดที่ 2
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.19.5 รูปภาพสามมิติ

ภาพที่ 5.150 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารโดมสว่างรับลมธรรมชาติ
ที่มา : มัณฑนา (2568)

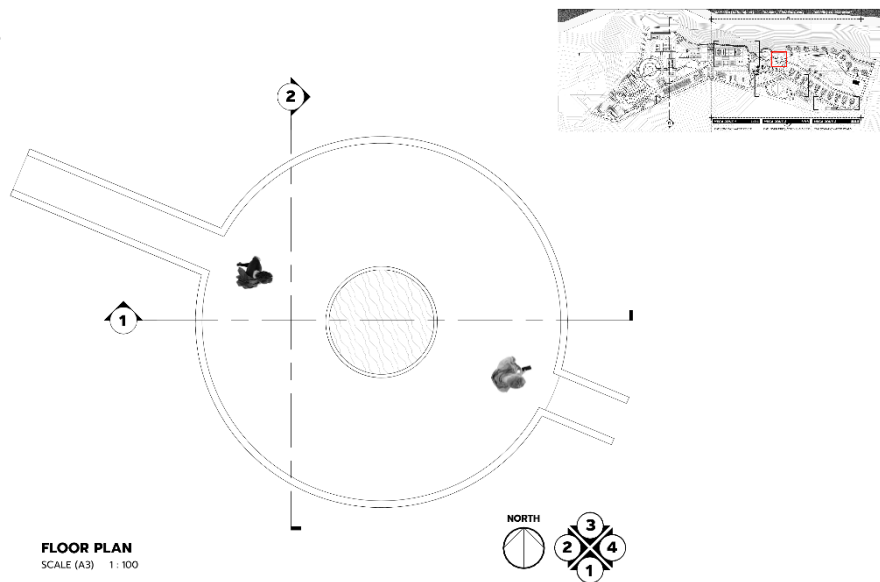
5.19.6 รูปทัศนียภาพ

ภาพที่ 5.151 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารโดมสว่างรับลมธรรมชาติ
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.20 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารโดมมீด

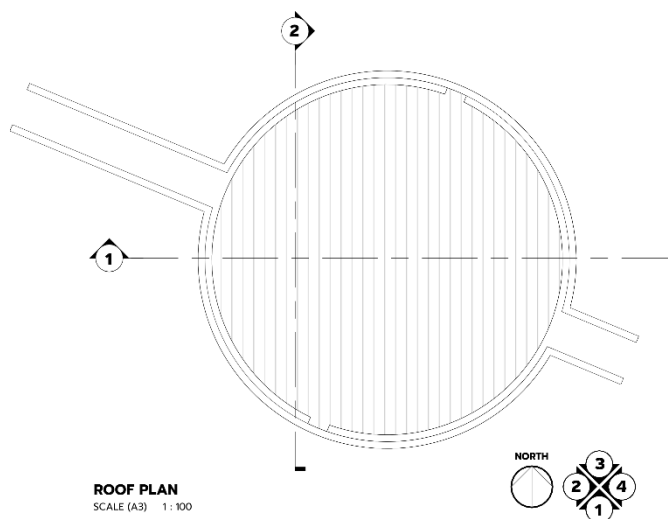
5.20.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.152 แสดงผังพื้น อาคารโดมมீด

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.20.2 ผังหลังคา

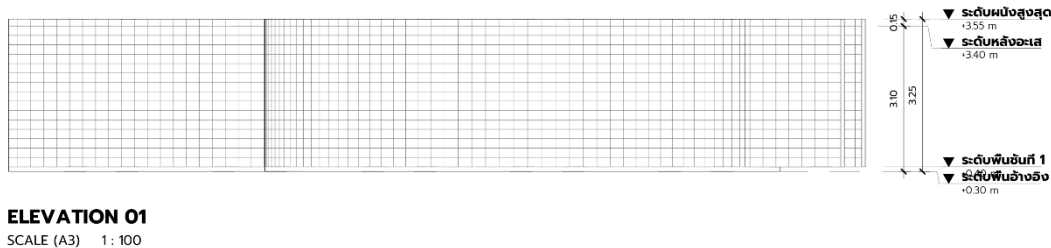

ภาพที่ 5.153 แสดงผังหลังคา อาคารโดมมீด

ที่มา : มัณฑนา (2568)

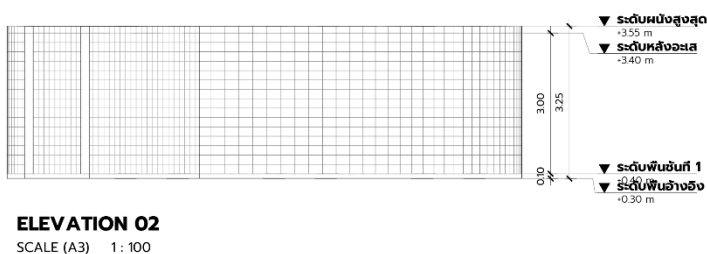
5.20.3 รูปด้าน

5.20.3.1 รูปด้าน 1

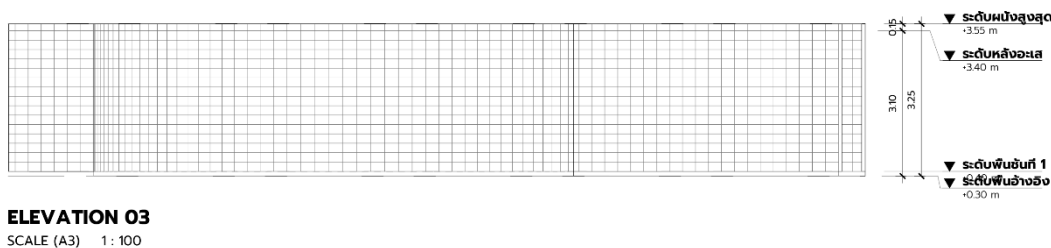
ภาพที่ 5.154 แสดงรูปด้านที่ 1
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.20.3.2 รูปด้าน 2

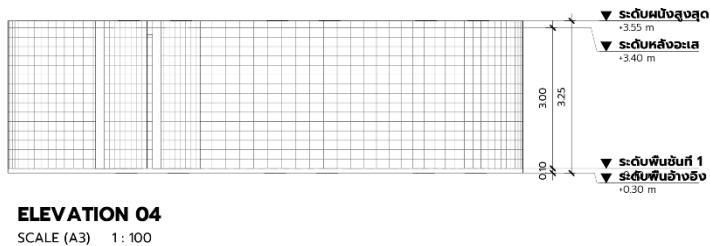
ภาพที่ 5.155 แสดงรูปด้านที่ 2
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.20.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.156 แสดงรูปด้านที่ 3
ที่มา : มัณฑนา (2568)

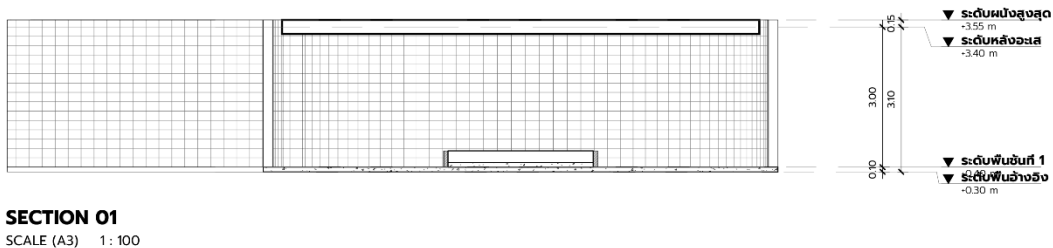
5.20.3.4 รูปด้าน 4

ภาพที่ 5.157 แสดงรูปด้านที่ 4
ที่มา : มัณฑนา (2568)

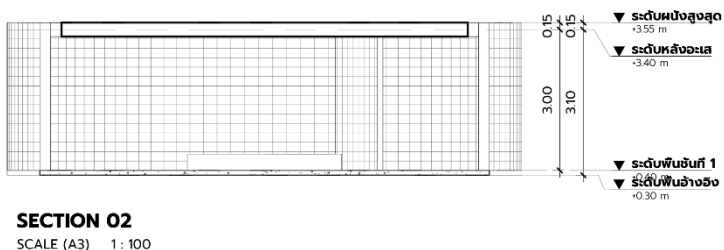
5.20.4 รูปตัด

5.20.4.1 รูปตัด 1

ภาพที่ 5.158 แสดงรูปตัดที่ 1
ที่มา : มัณฑนา (2568)

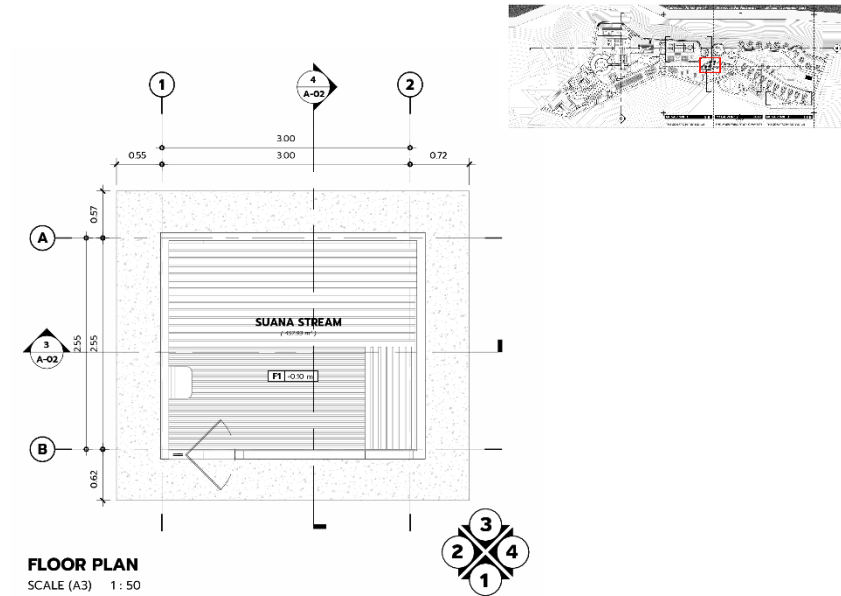
5.20.4.2 รูปตัด 2

ภาพที่ 5.159 แสดงรูปตัดที่ 2
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.21 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารห้องอบไอน้ำและซาวน่า

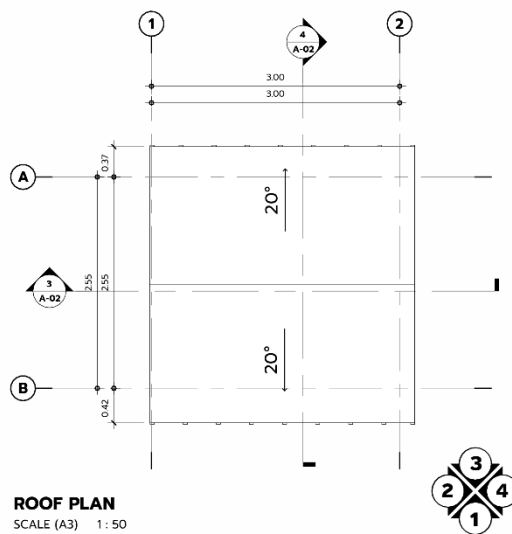
5.21.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.160 แสดงผังพื้น อาคารห้องอบไอน้ำและซาวน่า

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.21.2 ผังหลังคา

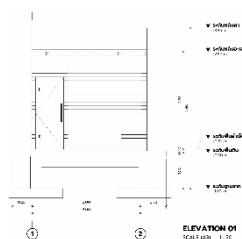

ภาพที่ 5.161 แสดงผังหลังคา อาคารห้องอบไอน้ำและซาวน่า

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.21.3 รูปด้าน

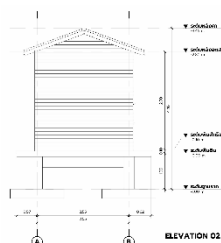
5.21.3.1 รูปด้าน 1

ภาพที่ 5.162 แสดงรูปด้านที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

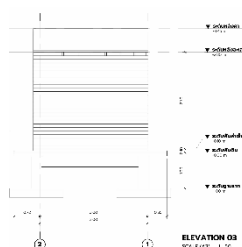
5.21.3.2 รูปด้าน 2

ภาพที่ 5.163 แสดงรูปด้านที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

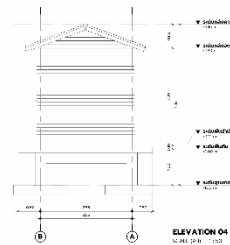
5.21.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.164 แสดงรูปด้านที่ 3

ที่มา : มัณฑนา (2568)

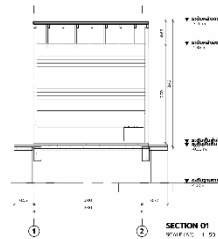
5.21.3.4 รูปด้าน 4

ภาพที่ 5.165 แสดงรูปด้านที่ 4
ที่มา : มัณฑนา (2568)

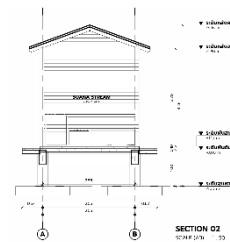
5.21.4 รูปตัด

5.21.4.1 รูปตัด 1

ภาพที่ 5.166 แสดงรูปตัดที่ 1
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.21.4.2 รูปตัด 2

ภาพที่ 5.167 แสดงรูปตัดที่ 2
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.21.5 รูปภาพสามมิติ

"การสลับอุณหภูมิร้อนสลับกับ VASCULAR DILATION
และ DETOXIFICATION RESPONSE การผสมผสานไฟรอนซ์ผล
ต่อ LIMBIC ACTIVATION ผ่านกลิ่น"

ภาพที่ 5.168 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารห้องอบไอน้ำและซาวน่า

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.21.6 รูปทัศนียภาพ

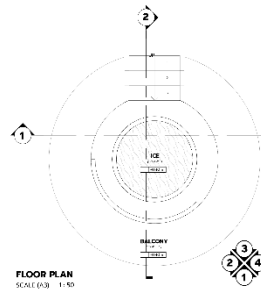

ภาพที่ 5.169 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารห้องอบไอน้ำและซาวน่า

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.22 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน บ่อแช่น้ำเย็น

5.22.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.170 แสดงผังพื้น บ่อแช่น้ำเย็น

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.22.2 รูปทัศนียภาพ

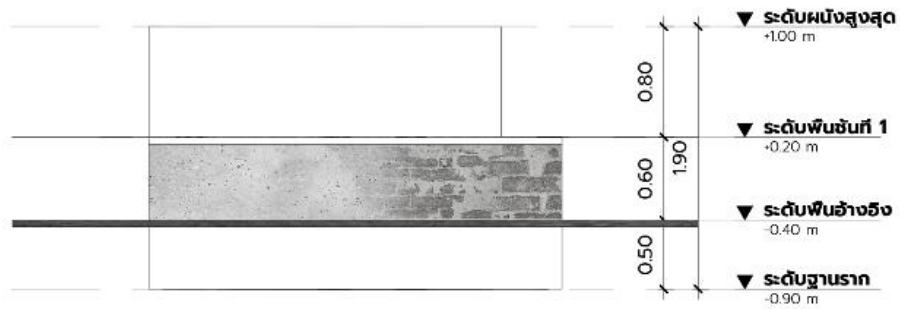

ภาพที่ 5.171 แสดงรูปทัศนียภาพ บ่อแช่น้ำเย็น

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.22.3 รูปด้าน

5.22.3.1 รูปด้าน 1

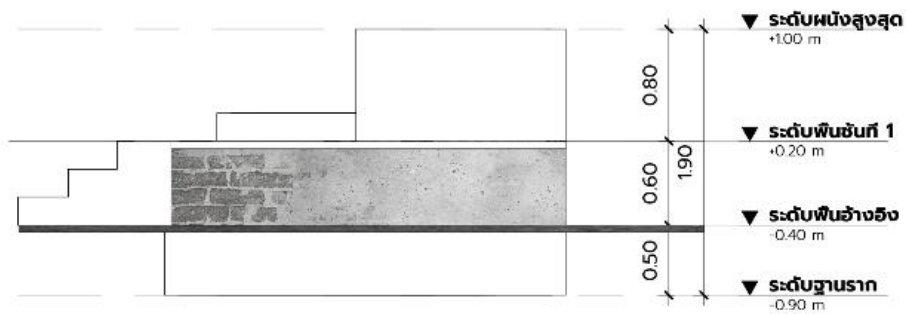
ELEVATION 01

SCALE (A3) 1 : 50

ภาพที่ 5.172 แสดงรูปด้านที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.22.3.2 รูปด้าน 2

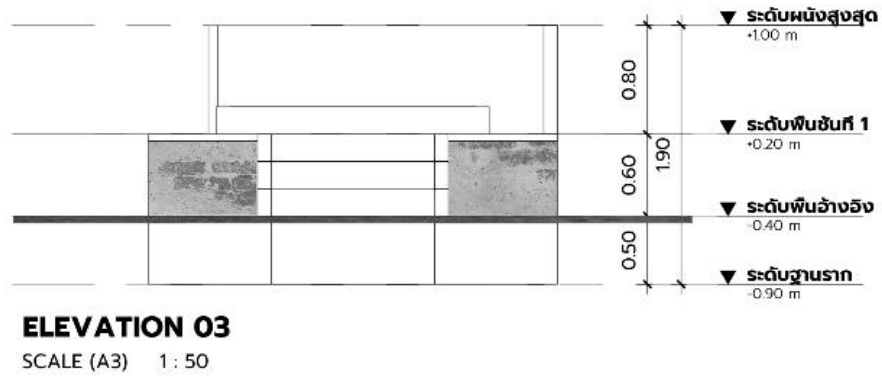
ELEVATION 02

SCALE (A3) 1 : 50

ภาพที่ 5.173 แสดงรูปด้านที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

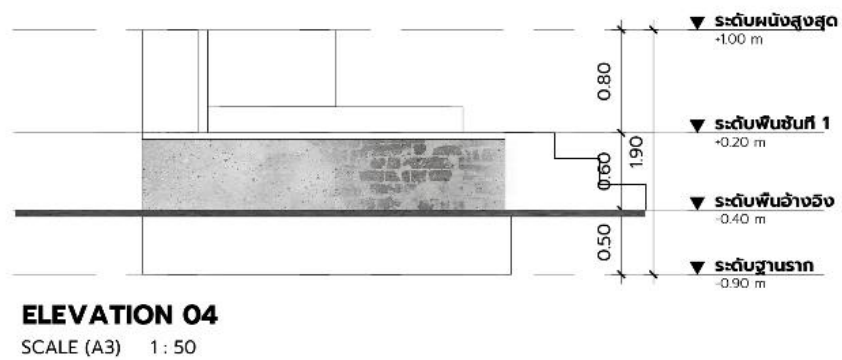
5.22.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.174 แสดงรูปด้านที่ 3

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.22.3.4 รูปด้าน 4

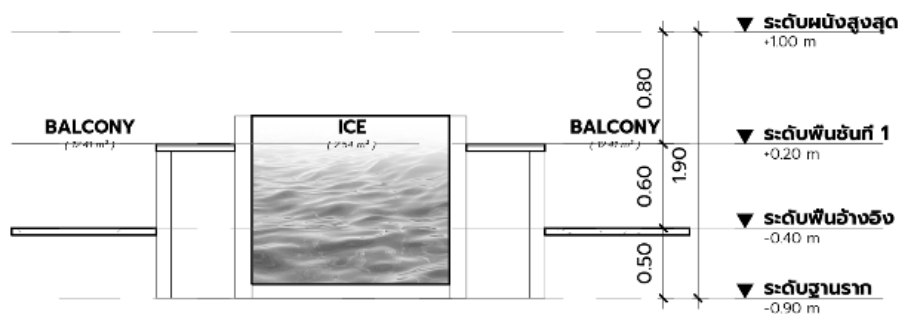

ภาพที่ 5.175 แสดงรูปด้านที่ 4

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.22.4 รูปตัด

5.22.4.1 รูปตัด 1

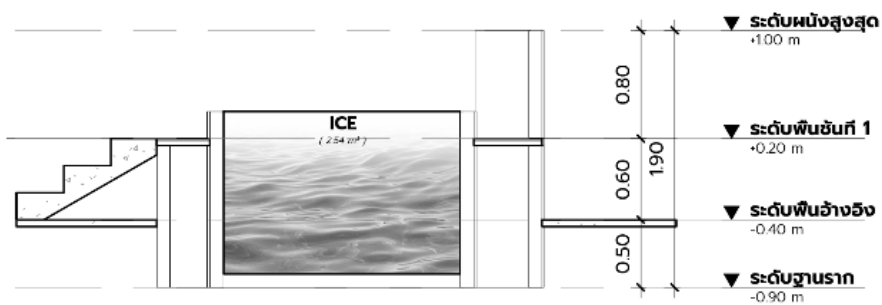
SECTION 01

SCALE (A3) 1 : 50

ภาพที่ 5.176 แสดงรูปตัดที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.22.4.2 รูปตัด 2

SECTION 02

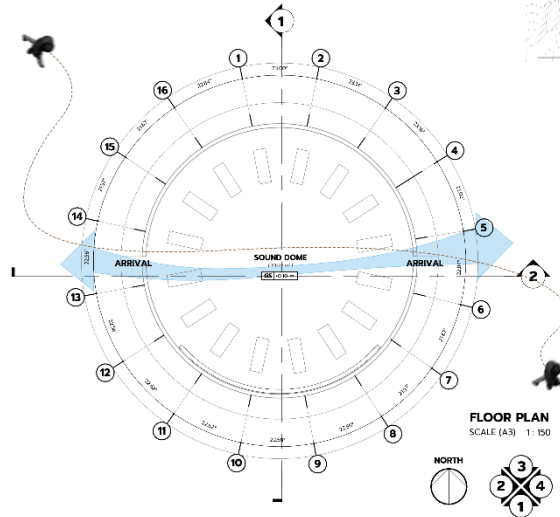
SCALE (A3) 1 : 50

ภาพที่ 5.177 แสดงรูปตัดที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

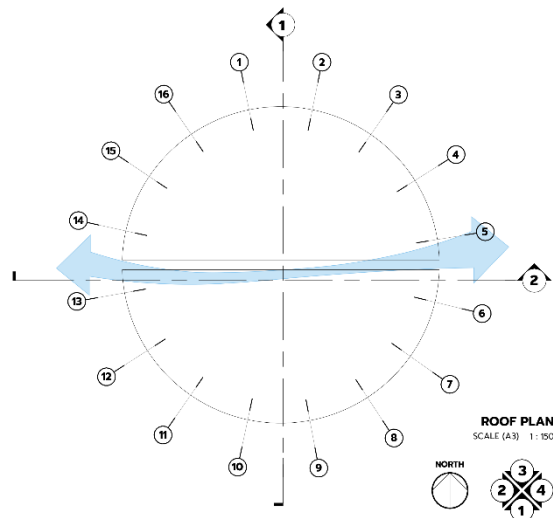
5.23 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารโดมโยคะ

5.23.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.178 แสดงผังพื้น อาคารที่จอดรถและลานจอดรถเก่า
ที่มา : มัณฑนา (2568)

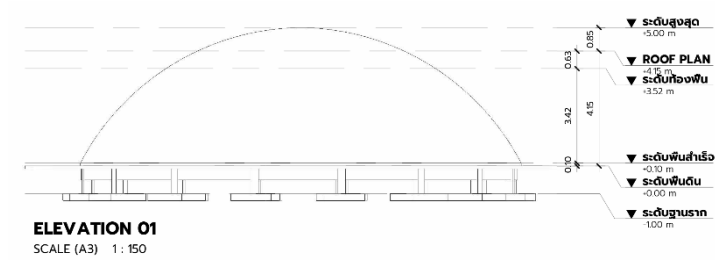
5.23.2 ผังหลังคา

ภาพที่ 5.179 แสดงผังหลังคา อาคารที่จอดรถและลานจอดรถเก่า
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.23.3 รูปด้าน

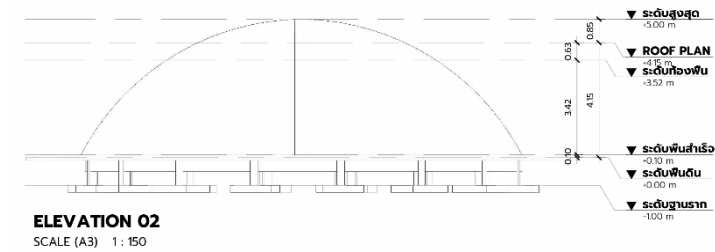
5.23.3.1 รูปด้าน 1

ภาพที่ 5.180 แสดงรูปด้านที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

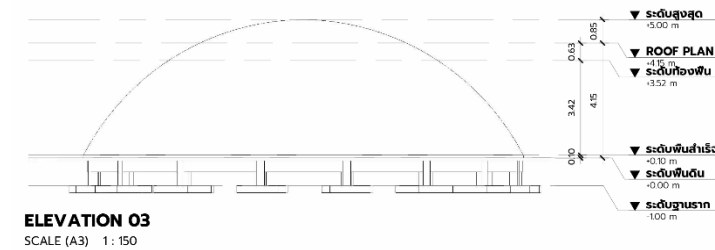
5.23.3.2 รูปด้าน 2

ภาพที่ 5.181 แสดงรูปด้านที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

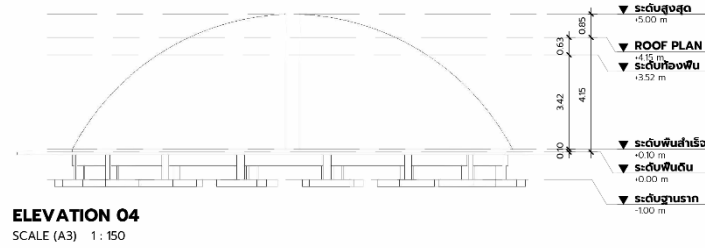
5.23.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.182 แสดงรูปด้านที่ 3

ที่มา : มัณฑนา (2568)

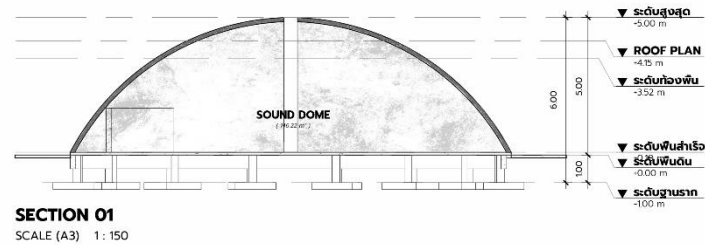
5.23.3.4 รูปด้าน 4

ภาพที่ 5.183 แสดงรูปด้านที่ 4
ที่มา : มัณฑนา (2568)

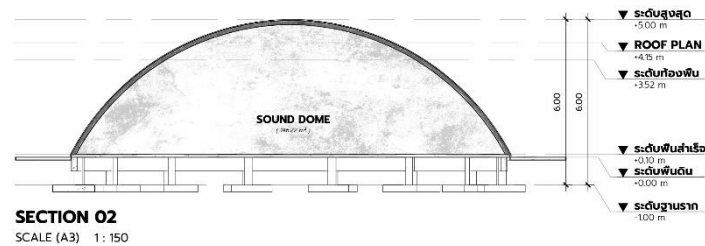
5.23.4 รูปตัด

5.23.4.1 รูปตัด 1

ภาพที่ 5.184 แสดงรูปตัดที่ 1
ที่มา : มัณฑนา (2568)

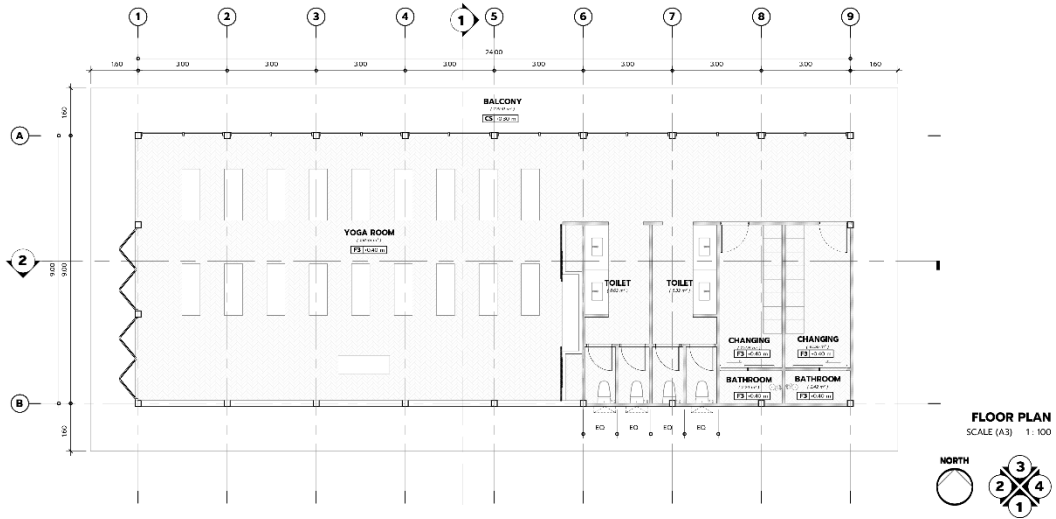
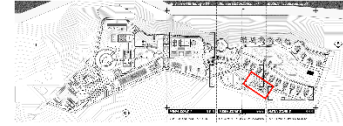
5.23.4.2 รูปตัด 2

ภาพที่ 5.185 แสดงรูปตัดที่ 2
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.24 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารนั่งสมาธิ

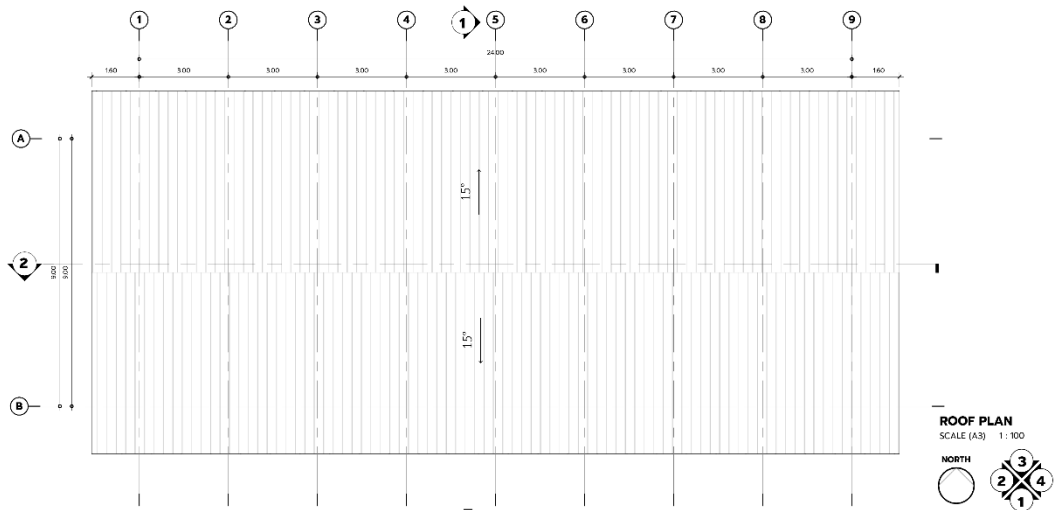
5.24.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.186 แสดงผังพื้น อาคารนั่งสมาธิ

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.24.2 ผังหลังคา

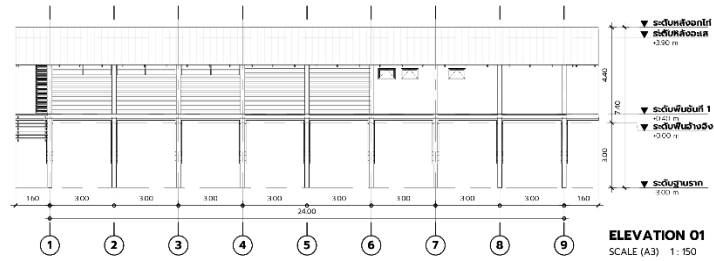

ภาพที่ 5.187 แสดงผังหลังคา อาคารนั่งสมาธิ

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.24.3 รูปด้าน

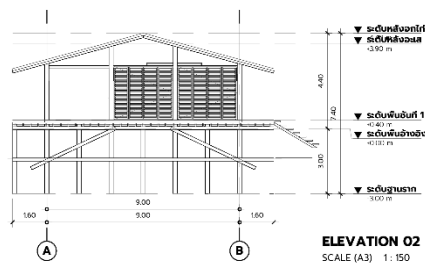
5.24.3.1 รูปด้าน 1

ภาพที่ 5.188 แสดงรูปด้านที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

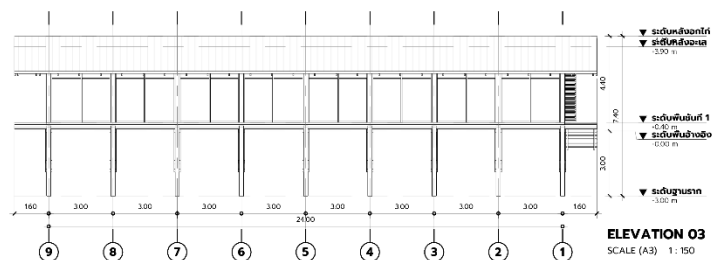
5.24.3.2 รูปด้าน 2

ภาพที่ 5.189 แสดงรูปด้านที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

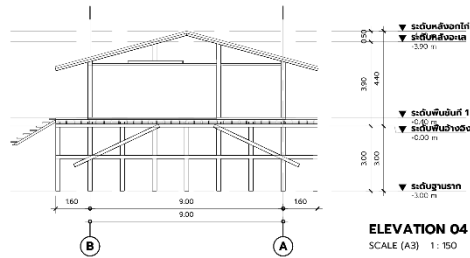
5.24.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.190 แสดงรูปด้านที่ 3

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.24.3.4 รูปด้าน 4

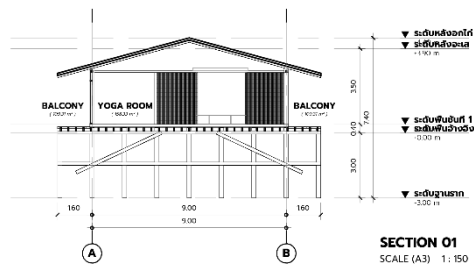

ภาพที่ 5.191 แสดงรูปด้านที่ 4

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.24.4 รูปตัด

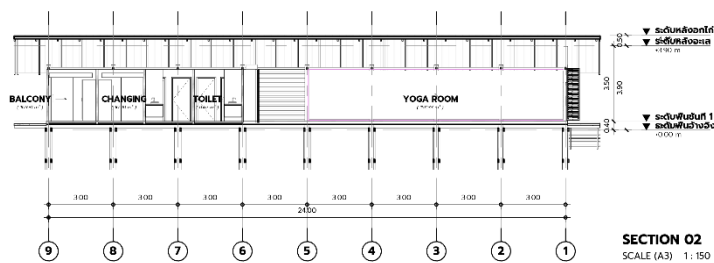
5.24.4.1 รูปตัด 1

ภาพที่ 5.192 แสดงรูปตัดที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

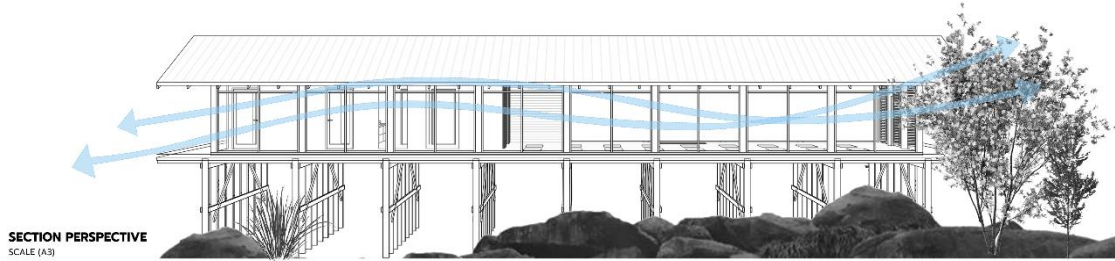
5.24.4.2 รูปตัด 2

ภาพที่ 5.193 แสดงรูปตัดที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.24.5 รูปทรงแผสามมิติ

ภาพที่ 5.194 แสดงรูปทรงแผสามมิติ อาคารนั่งสมาธิ
ที่มา : มัณฑนา (2568)

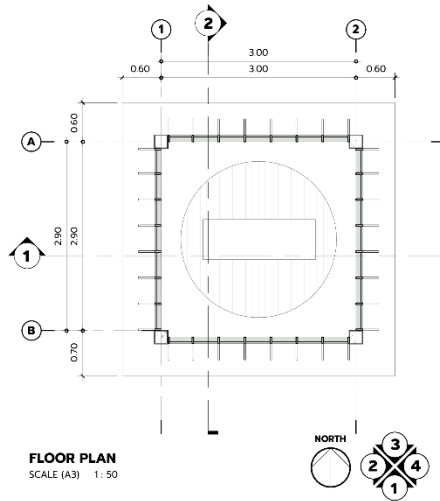
5.24.6 รูปทัศนียภาพ

ภาพที่ 5.195 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารนั่งสมาธิ
ที่มา : มัณฑนา (2568)

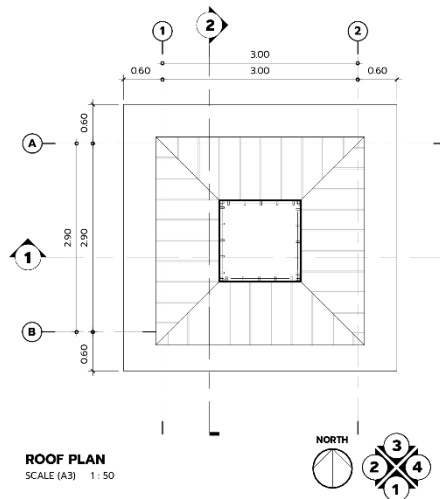
5.25 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารศูนย์สมาธิแบบเดี่ยว

5.25.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.196 แสดงผังพื้น อาคารศูนย์สมาธิแบบเดี่ยว
ที่มา : มัณฑนา (2568)

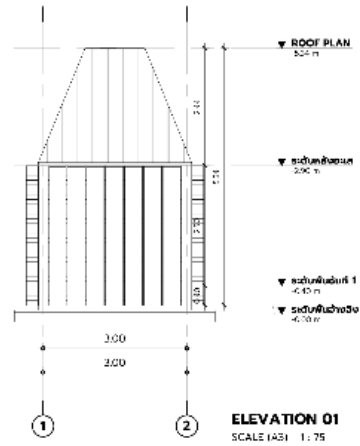
5.25.2 ผังหลังคา

ภาพที่ 5.197 แสดงผังหลังคา อาคารศูนย์สมาธิแบบเดี่ยว
ที่มา : มัณฑนา (2568)

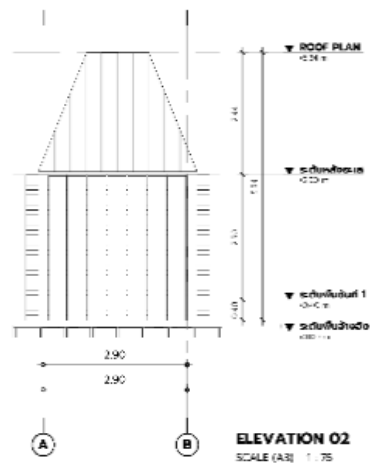
5.25.3 รูปด้าน

5.25.3.1 รูปด้าน 1

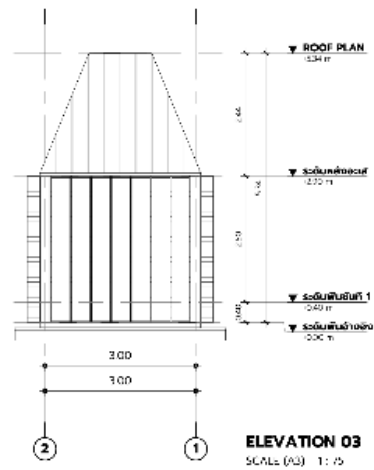
ภาพที่ 5.198 แสดงรูปด้านที่ 1
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.25.3.2 รูปด้าน 2

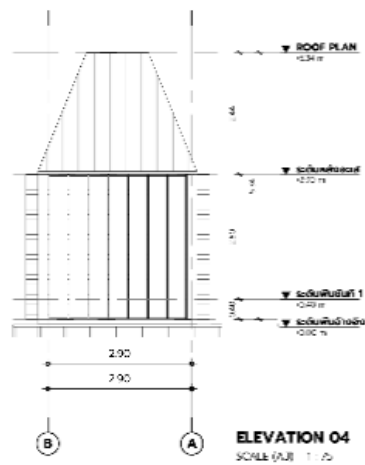
ภาพที่ 5.199 แสดงรูปด้านที่ 2
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.25.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.200 แสดงรูปด้านที่ 3
ที่มา : มัณฑนา (2568)

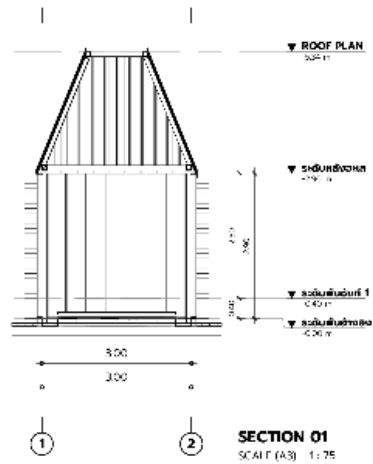
5.25.3.4 รูปด้าน 4

ภาพที่ 5.201 แสดงรูปด้านที่ 4
ที่มา : มัณฑนา (2568)

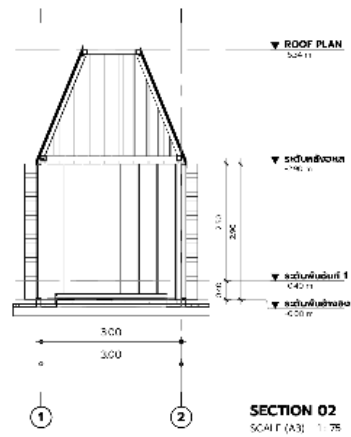
5.25.4 รูปตัด

5.25.4.1 รูปตัด 1

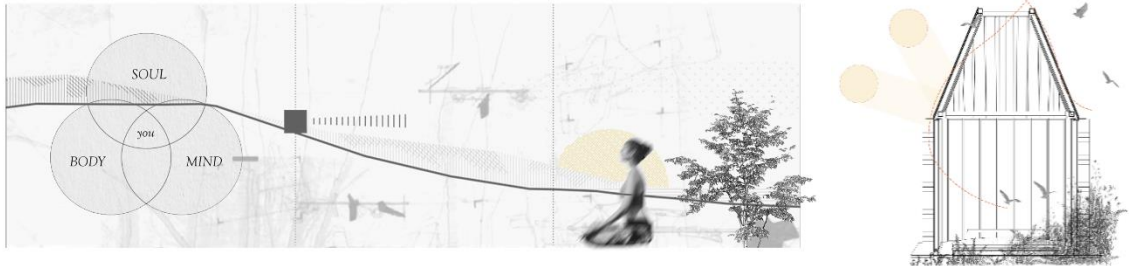
ภาพที่ 5.202 แสดงรูปตัดที่ 1
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.25.4.2 รูปตัด 2

ภาพที่ 5.203 แสดงรูปตัดที่ 2
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.25.5 รูปภาพสามมิติ

ภาพที่ 5.204 แสดงรูปภาพสามมิติ อาคารศูนย์สมาธิแบบเดี่ยว
ที่มา : มัณฑนา (2568)

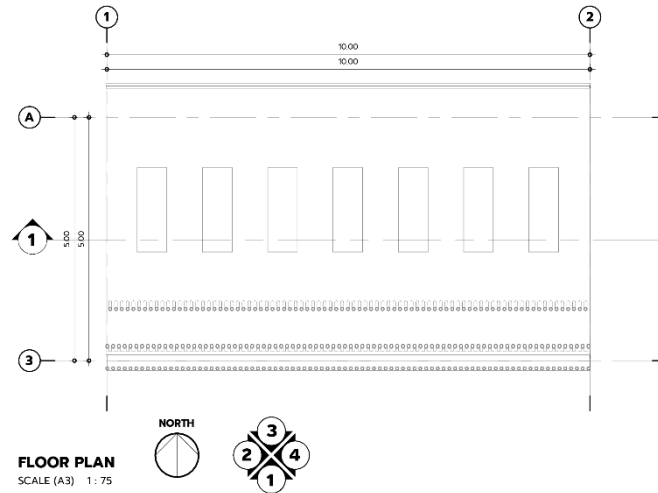
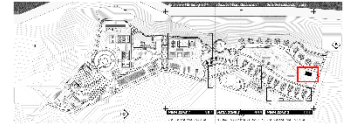
5.25.6 รูปทัศนียภาพ

ภาพที่ 5.205 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารศูนย์สมาธิแบบเดี่ยว
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.26 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน ลานโยคะยามพระอาทิตย์ตก

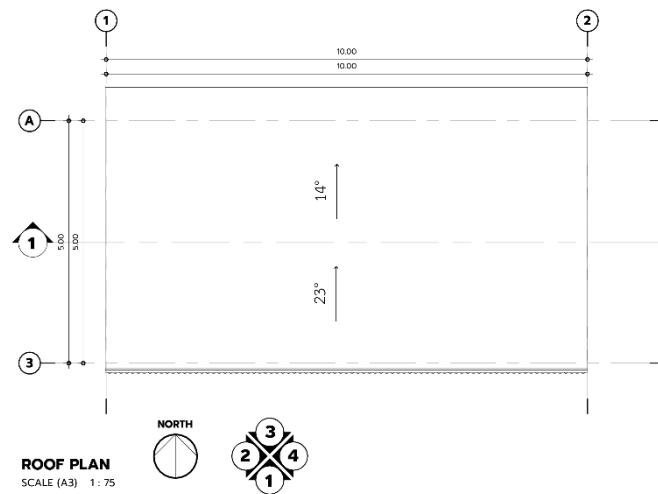
5.26.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.206 แสดงผังพื้น ลานโยคะยามพระอาทิตย์ตก

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.26.2 ผังหลังคา

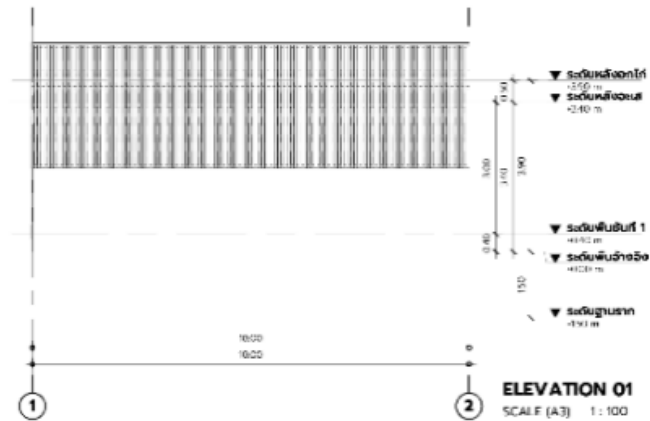

ภาพที่ 5.207 แสดงผังหลังคา ลานโยคะยามพระอาทิตย์ตก

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.26.3 รูปด้าน

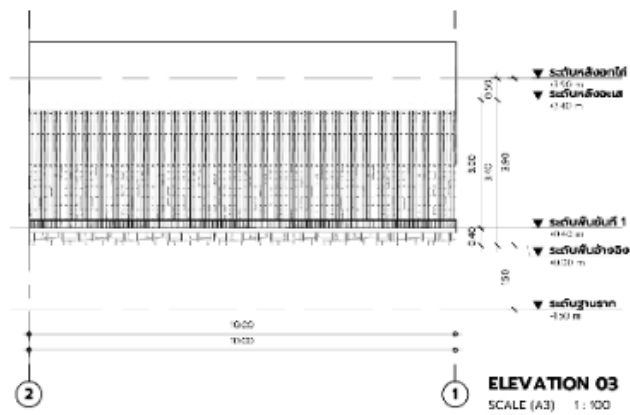
5.26.3.1 รูปด้าน 1

ภาพที่ 5.208 แสดงรูปด้านที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

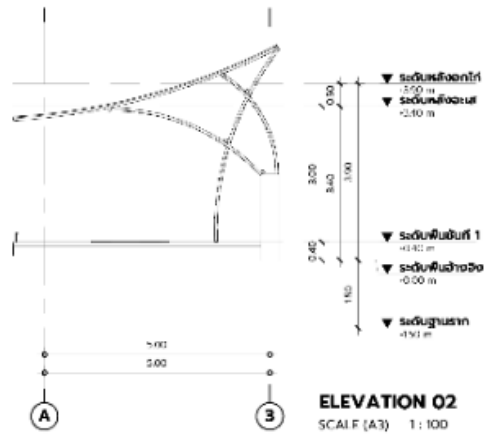
5.26.3.2 รูปด้าน 2

ภาพที่ 5.209 แสดงรูปด้านที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

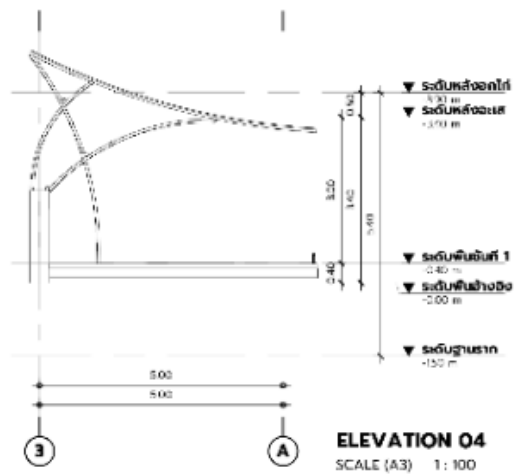
5.26.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.210 แสดงรูปด้านที่ 3

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.26.3.4 รูปด้าน 4

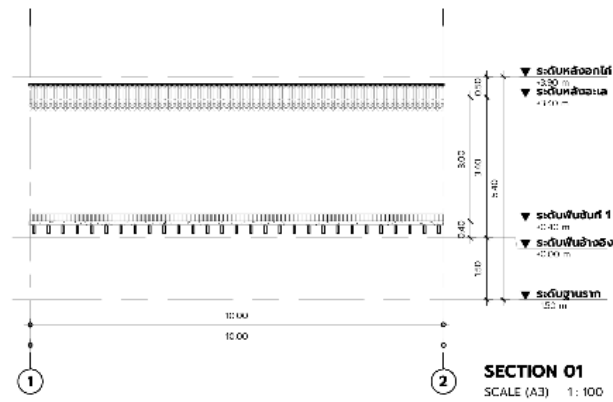

ภาพที่ 5.211 แสดงรูปด้านที่ 4

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.26.4 รูปตัด

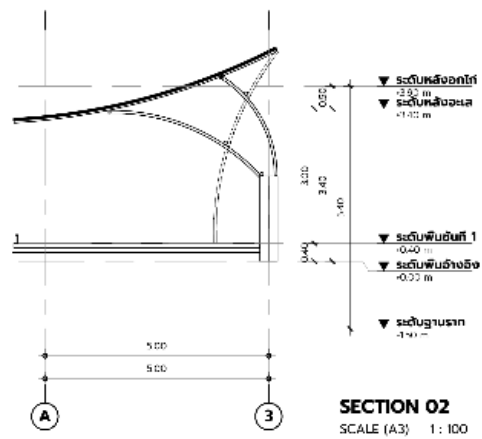
5.26.4.1 รูปตัด 1

ภาพที่ 5.212 แสดงรูปตัดที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

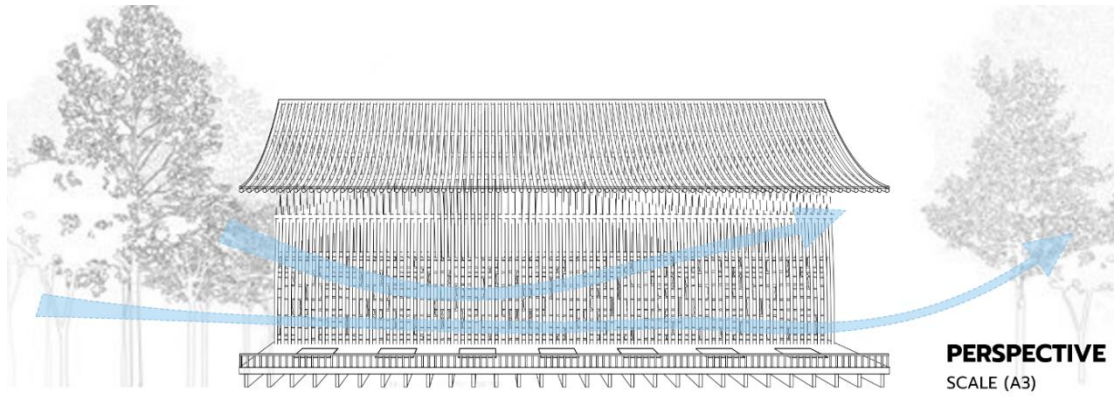
5.26.4.2 รูปตัด 2

ภาพที่ 5.213 แสดงรูปตัดที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.26.5 รูปภาพสามมิติ

ภาพที่ 5.214 แสดงรูปภาพสามมิติ ลานโยคะยามพระอาทิตย์ตก
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

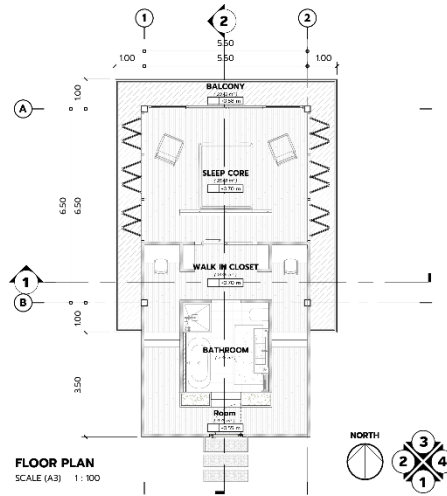
5.26.6 รูปทัศนียภาพ

ภาพที่ 5.2153 แสดงรูปทัศนียภาพ ลานโยคะยามพระอาทิตย์ตก
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.27 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารห้องพักแบบมีด

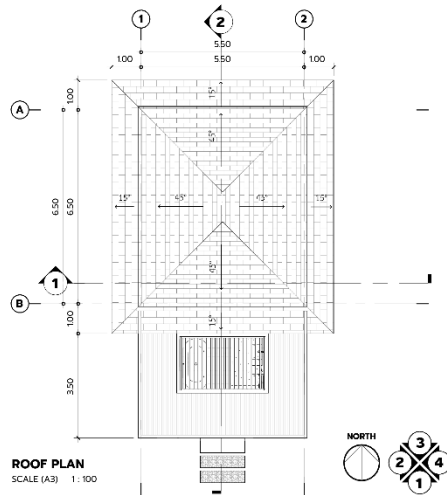
5.27.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.216 แสดงผังพื้น อาคารห้องพักแบบมีด

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.27.2 ผังหลังคา

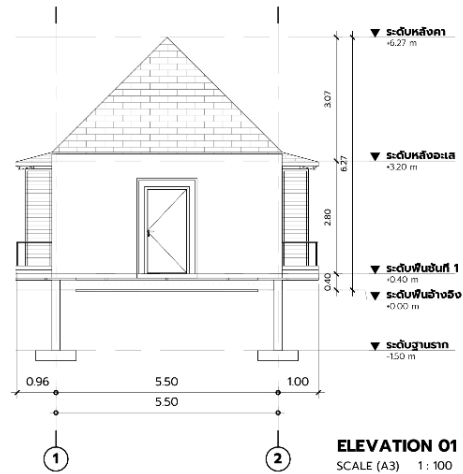

ภาพที่ 5.217 แสดงผังหลังคา อาคารห้องพักแบบมีด

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.27.3 รูปด้าน

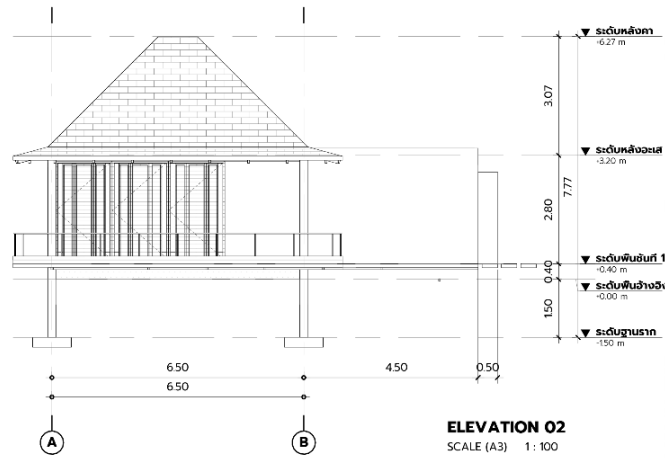
5.27.3.1 รูปด้าน 1

ภาพที่ 5.218 แสดงรูปด้านที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

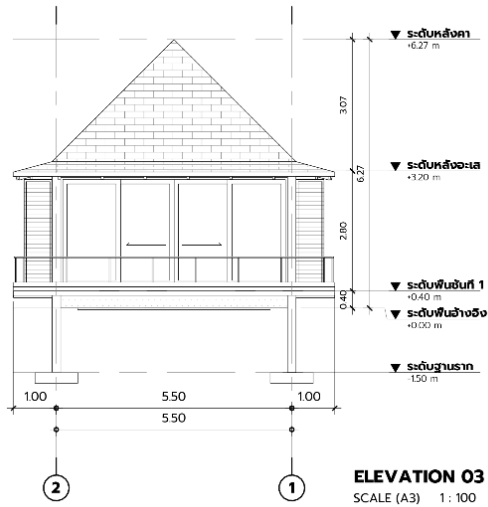
5.27.3.2 รูปด้าน 2

ภาพที่ 5.219 แสดงรูปด้านที่ 2

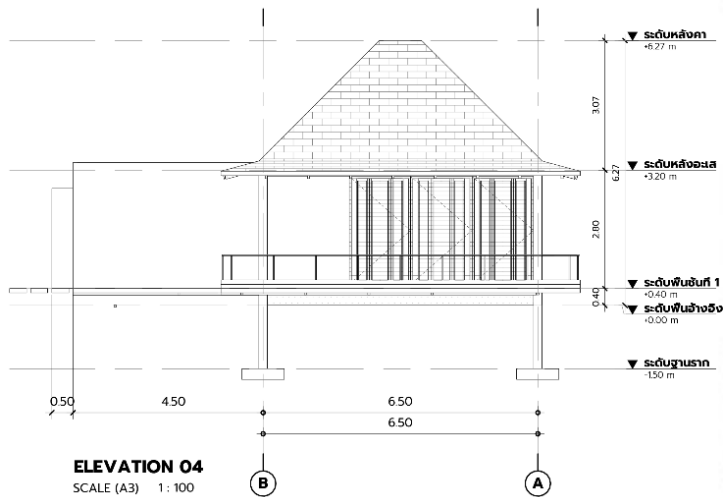
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.27.3.3 รูปด้าน 3

ภาพที่ 5.220 แสดงรูปด้านที่ 3
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

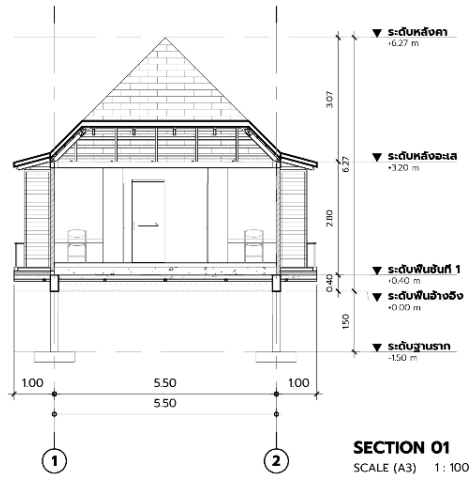
5.27.3.4 รูปด้าน 4

ภาพที่ 5.221 แสดงรูปด้านที่ 4
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.27.4 รูปตัด

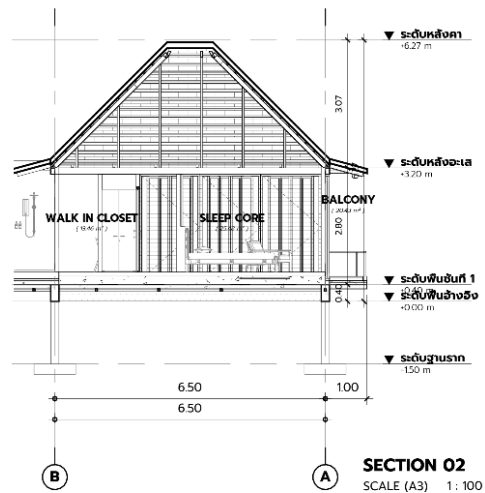
5.27.4.1 รูปตัด 1

ภาพที่ 5.222 แสดงรูปตัดที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.27.4.2 รูปตัด 2

ภาพที่ 5.223 แสดงรูปตัดที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.27.5 รูปทัศนียภาพภายใน

ภาพที่ 5.224 แสดงรูปทัศนียภาพภายใน อาคารห้องพักแบบมีด
ที่มา : มัณฑนา (2568)

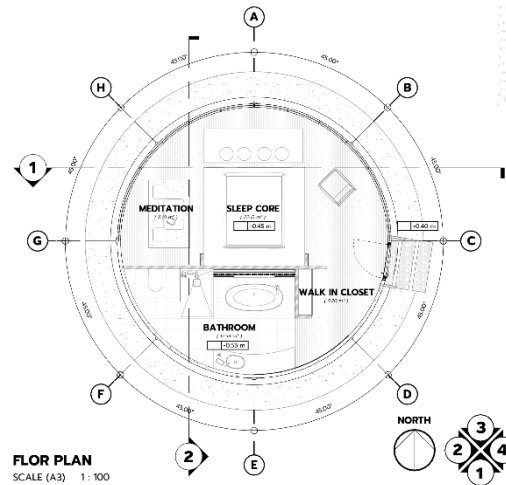
5.27.6 รูปทัศนียภาพ

ภาพที่ 5.225 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารห้องพักแบบมีด
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.28 แบบขยายพื้นที่โครงการส่วน อาคารห้องพักแบบสว่าง

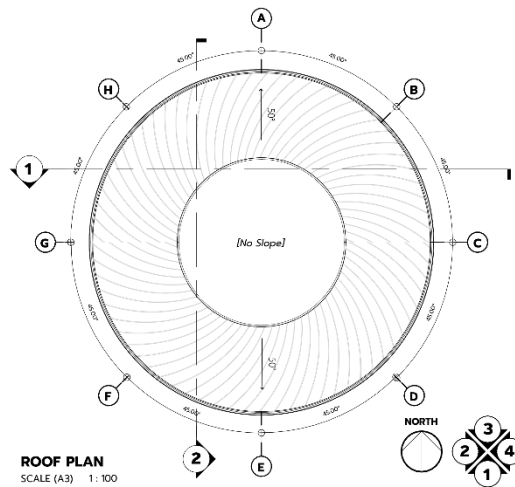
5.28.1 ผังพื้น

ภาพที่ 5.226 แสดงผังพื้น อาคารห้องพักแบบสว่าง

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.28.2 ผังหลังคา

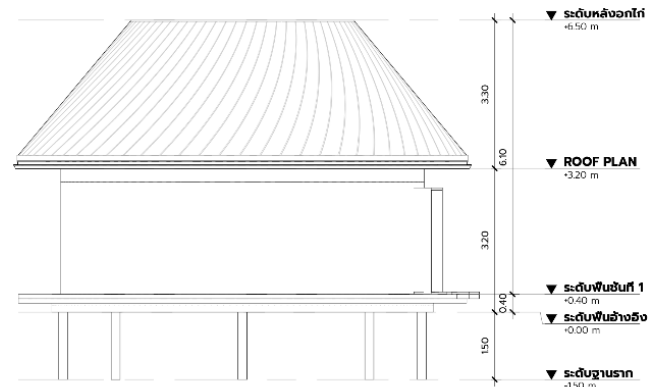

ภาพที่ 5.227 แสดงผังหลังคา อาคารห้องพักแบบสว่าง

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.28.3 รูปด้าน

5.28.3.1 รูปด้าน 1

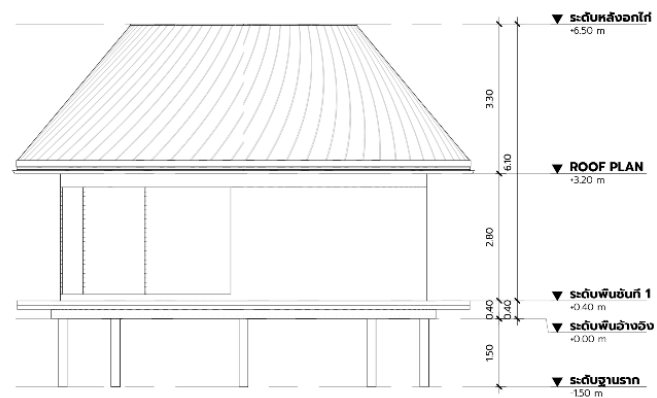

ELEVATION 01
SCALE (A3) 1 : 100

ภาพที่ 5.228 แสดงรูปด้านที่ 1

ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.28.3.2 รูปด้าน 2

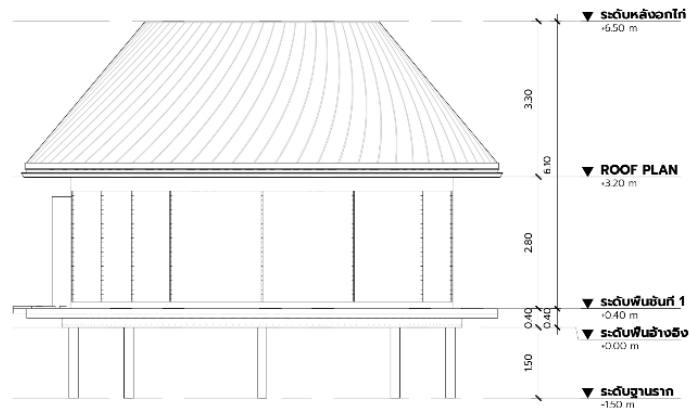

ELEVATION 02
SCALE (A3) 1 : 100

ภาพที่ 5.229 แสดงรูปด้านที่ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

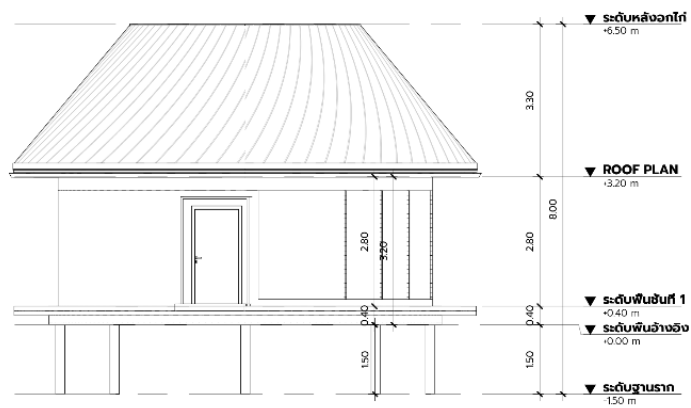
5.28.3.3 รูปด้าน 3

ELEVATION 03
SCALE (A3) 1 : 100

ภาพที่ 5.230 แสดงรูปด้านที่ 3
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.28.3.4 รูปด้าน 4

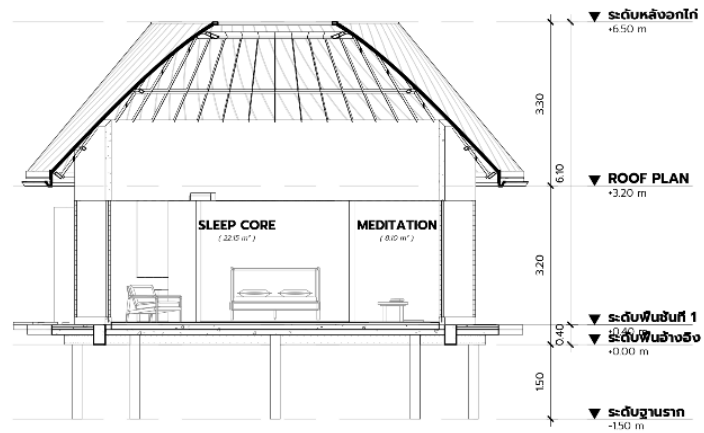

ELEVATION 04
SCALE (A3) 1 : 100

ภาพที่ 5.231 แสดงรูปด้านที่ 4
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.28.4 รูปตัด

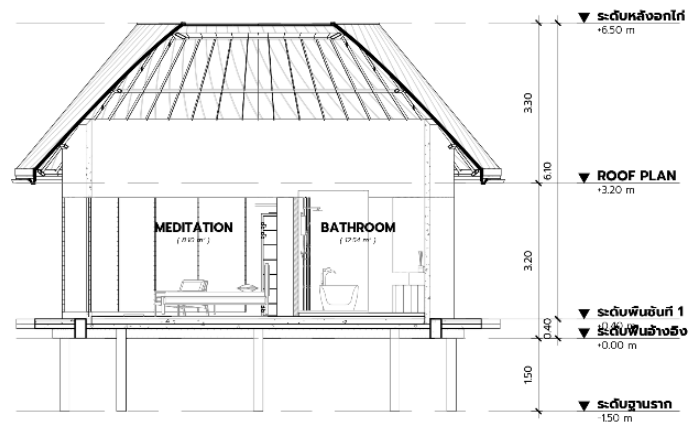
5.28.4.1 รูปตัด 1

SECTION 01
SCALE (A3) 1 : 100

ภาพที่ 5.232 แสดงรูปตัดที่ 1
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.28.4.2 รูปตัด 2

SECTION 02
SCALE (A3) 1 : 100

ภาพที่ 5.233 แสดงรูปตัดที่ 2
ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.28.5 รูปทัศนียภาพภายใน

ภาพที่ 5.234 แสดงรูปทัศนียภาพภายใน อาคารห้องพักแบบสว่าง
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.28.6 รูปทัศนียภาพ

ภาพที่ 5.235 แสดงรูปทัศนียภาพ อาคารห้องพักแบบสว่าง
 ที่มา : มัณฑนา (2568)

5.29 ทักษะถ่ายภาพ

5.29.1 ภาพทัศนียภาพภายนอก

ภาพที่ 5.236 แสดงภาพทัศนียภาพภายนอกโครงการ 1

ภาพที่ 5.237 แสดงภาพทัศนียภาพภายนอกโครงการ 2

ที่มา : มัณฑนา (2568)

ภาพที่ 5.238 แบบแสดงรูปตัด Perspective C-C

ที่มา : มัณฑนา (2568)

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

โครงการออกแบบ “ศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตสมดุลจิตใจแบบครบวงจร จังหวัดกระบี่” ได้ถูกพัฒนาขึ้นภายใต้บริบทของสังคมร่วมสมัยที่เผชิญกับภาวะความเครียดสะสมและภาวะหมดไฟ (Burnout) อย่างแพร่หลาย โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อสร้างสถาปัตยกรรมที่ทำหน้าที่มากกว่าการเป็นที่พักอาศัยหรือสถานที่พักผ่อนทั่วไป แต่เป็น “พื้นที่บำบัด” ที่สามารถรองรับกระบวนการฟื้นฟูทั้งทางร่างกายและจิตใจ ผ่านการออกแบบเชิงประสบการณ์ (Experiential Design) โครงการนี้จึงให้ความสำคัญกับลำดับการใช้งาน (User Journey) ตั้งแต่การเข้าถึงพื้นที่ การเปลี่ยนผ่านทางอารมณ์ ไปจนถึงการฟื้นฟูและการสะท้อนตนเอง โดยอาศัยองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม เช่น แสง เสียง น้ำ พื้นผิว และธรรมชาติ เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดบรรยากาศและสภาวะภายในของผู้ใช้งาน

6.1 บทสรุป

6.1.1 บทสรุปงานออกแบบสถาปัตยกรรม

งานออกแบบสถาปัตยกรรมของโครงการนี้สะท้อนให้เห็นถึงการประสานกันระหว่างแนวคิดเชิงนามธรรมและการแปลความสู่รูปธรรมอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ แนวคิดเรื่อง “การเปลี่ยนผ่าน” ถูกถ่ายทอดออกมาในลักษณะของลำดับพื้นที่ (Spatial Sequence) และการควบคุมบรรยากาศของแต่ละโซน เช่น การเปลี่ยนจากพื้นที่เปิดสู่พื้นที่ปิด จากพื้นที่สว่างสู่พื้นที่มืด หรือจากพื้นที่ที่มีสิ่งเร้าสูงไปสู่พื้นที่ที่มีความนิ่งสงบมากขึ้น การจัดวางอาคารและเส้นทางสัญจรถูกออกแบบให้ผู้ใช้งานค่อย ๆ ลดระดับความตึงเครียดลงโดยไม่รู้สึกรถึงการเปลี่ยนแปลงที่ฉับพลัน

6.1.2 บทสรุปการออกแบบสถาปัตยกรรมยั่งยืน

ในด้านสถาปัตยกรรมยั่งยืน โครงการได้ให้ความสำคัญกับการออกแบบที่สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศเขตร้อนชื้น (Tropical Climate) โดยเน้นการใช้กลยุทธ์เชิงรับ (Passive Design) เป็นหลัก เช่น การวางอาคารตามทิศทางลม การออกแบบช่องเปิดเพื่อการระบายอากาศตามธรรมชาติ การใช้ชายคาและระแนงเพื่อควบคุมแสงแดด รวมถึงการเลือกใช้วัสดุที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม

เพื่อลดการสะสมความร้อน ทั้งหมดนี้มีส่วนช่วยลดการใช้พลังงานภายในอาคารและเพิ่มความสะดวกสบายให้กับผู้ใช้งาน

ขณะเดียวกัน โครงการยังให้ความสำคัญกับการรักษาสมดุลของระบบนิเวศในพื้นที่ โดยมีการวางผังให้สอดคล้องกับลักษณะภูมิประเทศเดิม ลดการปรับหน้าดิน และคงไว้ซึ่งพื้นที่สีเขียวในสัดส่วนที่เหมาะสม รวมถึงการออกแบบระบบจัดการน้ำ เช่น การเก็บน้ำฝนและการระบายน้ำอย่างเป็นธรรมชาติ เพื่อป้องกันปัญหาน้ำท่วมขังและการกัดเซาะดิน แนวทางดังกล่าวไม่เพียงแต่ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม แต่ยังเสริมสร้างคุณค่าให้กับโครงการในระยะยาว ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตของผู้ใช้งาน

6.2 ข้อเสนอแนะ

6.2.1 ข้อเสนอแนะงานออกแบบสถาปัตยกรรม

จากการศึกษาพบว่า แม้โครงการจะสามารถตอบสนองต่อแนวคิดและเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ในระดับหนึ่ง แต่ยังมีประเด็นที่สามารถพัฒนาเพิ่มเติมได้ในอนาคต โดยเฉพาะในด้านการออกแบบรายละเอียดเชิงลึก (Detail Design) ซึ่งควรให้ความสำคัญกับองค์ประกอบย่อย เช่น วัสดุพื้นผิว แสงสว่างภายในอาคาร และการควบคุมเสียง เพื่อยกระดับคุณภาพของประสบการณ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การออกแบบควรคำนึงถึงความยืดหยุ่นในการใช้งาน (Flexibility) เพื่อรองรับกิจกรรมที่หลากหลายและการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการใช้งานในอนาคต

6.2.2 ข้อเสนอแนะการออกแบบสถาปัตยกรรมยั่งยืน

ในด้านความยั่งยืน แม้โครงการจะได้มีการนำแนวคิด Passive Design มาใช้เป็นหลักแล้ว แต่ยังสามารถพัฒนาเพิ่มเติมในด้านระบบพลังงานทดแทน (Renewable Energy) เช่น การติดตั้งแผงเซลล์แสงอาทิตย์ หรือการใช้ระบบผลิตพลังงานจากแหล่งธรรมชาติอื่น ๆ เพื่อเพิ่มความเป็นอิสระด้านพลังงานและลดต้นทุนในระยะยาว นอกจากนี้ การเลือกใช้วัสดุควรให้ความสำคัญกับวัสดุท้องถิ่นและวัสดุที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำมากยิ่งขึ้น เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจในพื้นที่และลดการปล่อยคาร์บอนจากกระบวนการขนส่ง

บรรณานุกรม

- กรมการท่องเที่ยว. (2568). **14 ต้นแบบที่พักเพื่อการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประจำปี 2567**. ค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2568, จาก <https://shorturl.asia/lil3G>
- ชีวาธรรม. (ม.ป.ป.) **ที่พักพิงแห่งชีวิตในหัวหิน**. ค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2568, จาก <https://www.chivasom.com/th/chiva-som-hua-hin/>
- Aman. (2025). **Wellness & Fitness at Amanemu**. Retrieved November 23, 2025, from <https://www.aman.com/resorts/amanemu/wellness>
- Appleton, J. (1984). Prospects and Refuges Re-Visited. **Landscape Journal**, 3(2), 91-103.
- ArchDaily. (2022). **The Retreat at Blue Lagoon Iceland / BASALT Architects**. Retrieved November 23, 2025, from <https://shorturl.asia/ox0VP>
- _____. (2023). **Lanserhof Sylt Health Resort / Ingenhoven associates**. Retrieved November 23, 2025, from <https://inlnk.co/Cngza>
- ASHRAE. (2021). **Standard 55-2021: Thermal environmental conditions for human occupancy**. American Society of Heating, Refrigerating and Air-Conditioning Engineers. Washington DC: ANSI.
- Banyan Tree Hotels & Resorts. (2026). **Spa & Wellbeing**. Retrieved January 5, 2026, from <https://inlnk.co/KVUmM>
- Edelstein, E. A. (2013). **Neuro-architecture**. In J. Nasar, & D. Sperling (Eds.), *The Oxford handbook of environmental psychology*. Oxford: Oxford University Press.
- Global Wellness Institute. (2024). **The Global Wellness Economy: Thailand**. Retrieved October 4, 2025, from <https://shorturl.asia/kl2pX>
- Hassenzahl, M. (2010). Experience Design: Technology for All the Right Reasons. **Synthesis Lectures on Human-Centered Informatics**, 3(1).
- Jencks, C., & Heathcote, E. (2010). **Healing Spaces: Maggie Centres**. Retrieved November 18, 2025, from <https://shorturl.asia/IJt8r>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Kabat-Zinn, J. (1994). **Wherever you go, there you are: Mindfulness meditation in everyday life**. New York: Hyperion
- Kaplan, R., & Kaplan, S. (1989). **The experience of nature: A psychological perspective**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Kellert, S. R., Heerwagen, J., & Mador, M. (2008). **Biophilic design: The theory, science and practice of bringing buildings to life**. New Jersey: John Wiley & Sons.
- Mang, P., & Reed, B. (2012). **Regenerative design**. In A. Sayigh (Ed.), *Sustainability in energy and buildings* (pp. 7-19). London: Springer.
- Marcus, C. C. (2013). **Therapeutic Landscapes: An Evidence-Based Approach to Designing Healing Gardens and Restorative Outdoor Spaces**. New Jersey: John Wiley & Sons.
- Oxford. (2022). **Resort**. Oxford: Oxford University Press.
- Proshansky, H. M. (1983). Place-identity: Physical world socialization of the self. **Journal of Environmental Psychology**, 3(1), 57-83.
- Santani. (n.d.). **The Wellness Program**. Retrieved January 5, 2026, from <https://www.santani.com/santaniwellness-kandy/the-wellness-program/>
- Schulz, C. N. (1979). **Genius Loci towards a phenomenology of architecture**. New York: Rizzoli.
- Ulrich, R. S. (1984). View through a window may influence recovery from surgery. **Science**, 224(4647), 420-421.
- World Health Organization. (2019). **Burn-out an "occupational phenomenon": International Classification of Diseases**. Retrieved October 9, 2025, from <https://shorturl.asia/zRqaK>
- _____. (2025). **Mental Health**. Retrieved October 9, 2025, from <https://shorturl.asia/QckMh>

บรรณานุกรม (ต่อ)

World Tourism Organization. (2021). *International Tourism Highlights, 2020 Edition*.

Madrid: UNWTO.

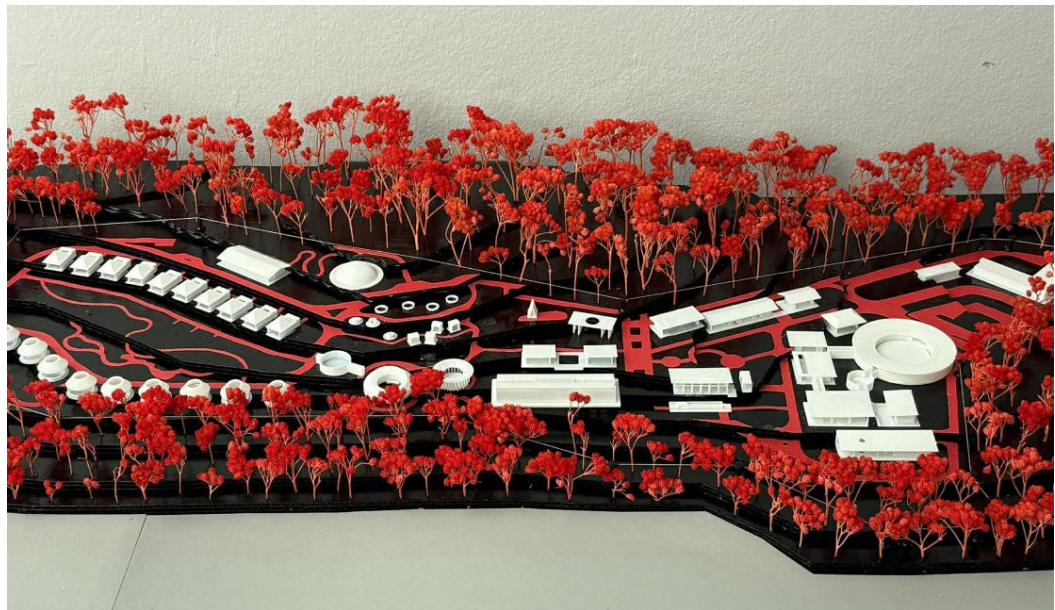
Zeisel, J. (2006). *Inquiry by design: Environment/behavior/neuroscience in architecture, interiors, landscape, and planning*. California: W. W. Norton & Company.

ภาคผนวก

ภาพหุ่นจำลอง โครงการออกแบบ “ศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตสมดุจริตใจแบบครบวงจร จังหวัด กระบี่” รูปแบบมวลอาคารและภูมิทัศน์ถูกออกแบบให้สอดคล้องกับบริบทภูเขาและทะเลของจังหวัด กระบี่ สะท้อนความกลมกลืนระหว่างสถาปัตยกรรม ธรรมชาติ และประสบการณ์ของผู้ใช้งาน

ภาพแสดงหุ่นจำลองโครงการ 1

ภาพแสดงหุ่นจำลองโครงการ 2

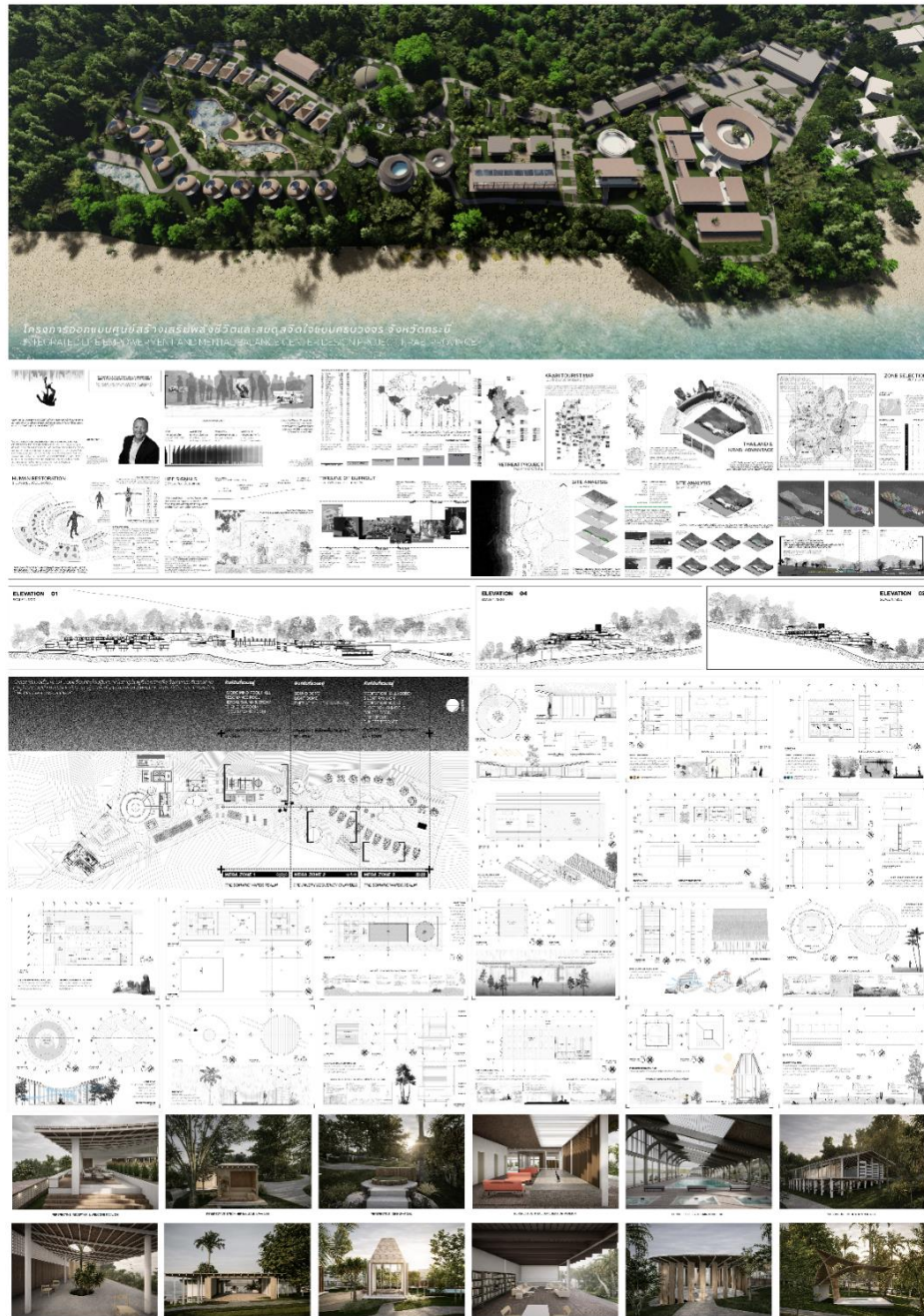

ภาพแสดงหุ่นจำลองโครงการ 3

ภาพแสดงหุ่นจำลองโครงการ 4

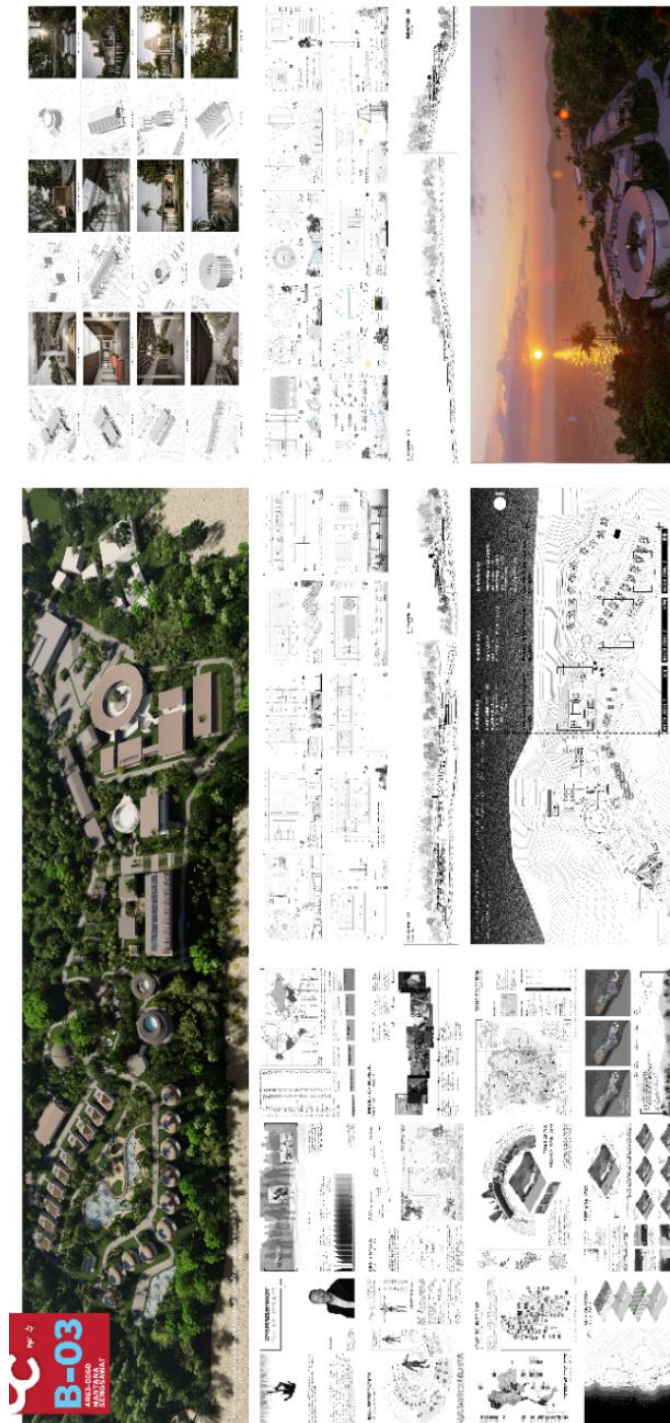
ภาพรวมโครงการออกแบบ “ศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตสมดุลจิตใจแบบครบวงจร จังหวัดกระบี่”
 ถูกออกแบบให้มีลำดับเนื้อหาชัดเจน ตั้งแต่แนวคิด การวิเคราะห์ ไปจนถึงผลงานออกแบบ

ภาพรวมโครงการ (แนวตั้ง)

ที่มา : มัณฑนา (2568)

ภาพรวมโครงการออกแบบ “ศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตสมดุจริตใจแบบครบวงจร จังหวัดกระบี่”

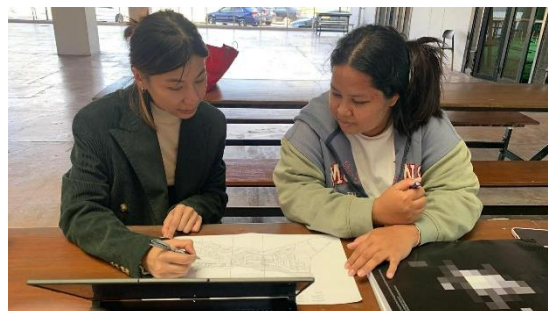
ภาพรวมโครงการ (แนวนอน)

ที่มา : มัณฑนา (2568)

ภาพบรรยากาศการนำเสนอผลงาน โครงการ “ศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตสมดุจริตใจแบบครบวงจร จังหวัดกระบี่” สะท้อนการออกแบบที่เชื่อมโยงธรรมชาติ การพักผ่อน และการฟื้นฟูจิตใจอย่างกลมกลืน

ภาพบรรยากาศการตรวจแบบ โครงการ “ศูนย์สร้างเสริมพลังชีวิตสมดุจริตใจแบบครบวงจร จังหวัดกระบี่” สะท้อนการออกแบบที่เชื่อมโยงธรรมชาติ การพักผ่อน และการฟื้นฟูจิตใจอย่างกลมกลืน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นางสาวมณฑนา แซงสวัสดิ์
รหัสนักศึกษา	6350210060
วัน เดือน ปีเกิด	11 สิงหาคม พ.ศ. 2543
ที่อยู่	70/1 ผังเมือง 2 ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา 95000
ประวัติการศึกษา	<p>ประถมศึกษา โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ จังหวัดยะลา</p> <p>มัธยมศึกษา โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง จังหวัดยะลา</p> <p>ปริญญาตรี กำลังศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง</p>
ประสบการณ์ทำงาน	<p>บริษัท แพลนนิ่ง แอนด์ แม็ปปิ้ง คอนเซาแทนต์ จำกัด</p> <p>บริษัท เจโต โฮม จำกัด</p> <p>ห้างหุ้นส่วนจำกัด ประสิทธิธุรกิจก่อสร้าง</p>